

MAANANTAI, 15 JOULUKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan torstaina 4. joulukuuta 2008 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

4. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

5. Oikaisu (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

6. Istuntokalenteri: ks. pöytäkirja

7. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

8. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

9. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

10. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

11. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys: ks. pöytäkirja

13. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Kiitos, arvoisa puhemies, hyvät kollegat. Haluaisin kaikkien Romaniassa asuvien naisten puolesta kiittää teitä tänään poikkeuksellisesta kunniasta, jonka olemme saaneet osaksemme jo kahdesti voittaessamme kansainvälisen eurooppalaisten naisten liiton myöntämän palkinnon. Haluaisin kiittää erityisesti Rodi Kratsa-Tsagaropoulouta, Euroopan parlamentin varapuhemiestä.

Ensimmäinen romanialainen palkittu oli Maia Morgenstern, suuri näyttelijämme, joka voitti palkinnon vuonna 2004. Toinen romanialainen nainen on tämän vuoden voittaja, Monica Macovei, Romanian entinen sitoutumaton oikeusministeri. Monica Macovei ansaitsee täysin tämän tunnustuksen niiden poikkeuksellisten ponnistelujen takia, joita hän on tehnyt varmistaakseen, että Romania on yksisuuntaisella matkalla Eurooppaan, eikä se kohtaa suojalausekkeiden kaltaisia esteitä.

Toinen asia koskee Moldovan tasavaltaa. Riippumattoman televisioaseman lupaa kieltäydyttiin jatkamasta. Asema on PRO TV. Tämä toimi on yksi monista muista toimista, joilla pyritään rajoittamaan ilmaisunvapautta kyseisessä maassa.

Kehotan siksi sekä Euroopan komissiota että parlamenttia pysymään tänä aikana lujina ja kehottamaan meidän puolestamme Chişinăun viranomaisia lopettamaan tällaiset väärinkäytökset täsmällisesti ja kiireellisesti. Kiitos.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Emme voi tällä hetkellä sanoa mitään erityistä ilmastopaketin tulevaisuudesta, koska päätös tehdään muutaman päivän tai muutaman viikon kuluessa. Mutta haluaisin korostaa yhtä asiaa: kaukolämpö on vapautettu niin sanotusta ilmastoverosta. Minusta se on hyvin tärkeää. Aloite sen tekemiseen tuli unkarilaisilta Euroopan parlamentin jäseniltä, myös minulta. Katsomme, että kaukolämpöä käyttävien huoneistojen asukkaat ovat pääasiassa pienituloisia ihmisiä, joilla ei ole varaa ylimääraisiin kuluihin. Meidän pitäisi myös olla tietoisia, että kaukolämpö on ympäristöystävällistä, ja koska yksityinen lämmitys vapautetaan joka tapauksessa kaikista ilmastoveroista, mielestäni perustetuilla rahastoilla pitäisi parantaa kaukolämpöjärjestelmiä. Jos ajanmukaistamme Keski- ja Itä-Euroopan maiden kaukolämpöä EU:n rahoituksella, vastaaville vapautuksille ei tietenkään enää anneta valtuutusta vuoden 2020 jälkeen.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, muutama viikko sitten päätettiin Burman sotilasjuntan aloittamat oikeusmenettelyt, joiden nojalla pyrittiin panemaan monta, ainakin sata, opposition jäsentä, mukaan luettuna näyttelijä Zarganar ja munkki Ashin Gambira, telkien taakse hämärien oikeusistuntojen perusteella. Jaettiin julmia rangaistuksia, eikä Burman ihmisoikeustilanteen paranemisesta ole mitään merkkejä. Vuonna 2010 kyseisessä maassa järjestetään vaalit, ja oppositiolla on sangen oikeutetusti monia epäilyjä näistä vaaleista, erityisesti perustuslaista toukokuussa 2008 järjestetyn kansanäänestyksen jälkeen.

Hallinnolle viime vuosina määrätyillä pakotteilla ja sen eristämällä ei kuitenkaan ole juurikaan saatu muutosta aikaan. Nyt on mielestäni aika vaihtaa menettelytapaa. Hallinnolla ei ole aavistustakaan siitä, mitä muut tarkoittavat tai odottavat, ja uudet johtajasukupolvet ja armeija eivät saa mitään uusia näkemyksiä, koska niillä ei ole yhteyksiä muihin maihin.

Minä olen sitä mieltä, että tämän parlamentin pitäisi harkita epävirallista tai virallista vierailua Burmaan, jotta se voisi luoda yhteyden maan oppositioon, ja sen pitäisi luultavasti kohdistaa enemmän tuoretta painetta juntaan, eikä se valitettavasti tapahdu vain pakotteiden voimalla.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Juuri tänä päivänä joulukuussa 1989 alkoi Temesvári (Timișoara) liikehdintä, joka viikon sisällä johti surullisenkuuluisan nationalistisen, kommunistisen ja ateistisen Ceaușescun diktatuurin ilmiömaisen nopeaan kaatumiseen. Joulukuun 15. päivän aamuna reformoidun kirkon unkarilaiset jäsenet nousivat uskomattoman rohkeasti puolustamaan kirkkoaan ja pastoriaan, ajoivat pois Securitaten ja armeijan kätyrit ja muodostivat ihmisketjun kirkon ympärille. Muutaman tunnin sisällä satoja romanialaisia, unkarilaisia, saksalaisia, serbejä, katolilaisia, baptisteja, luterilaisia, ortodoksikristittyjä ja juutalaisia liittyi vastarintaan. Iltaan mennessä rauhallinen liikehdintä oli muuttunut mielenosoitukseksi kommunismia ja hallintoa vastaan. Vuonna 1989 transsylvanialaisesta Temesvárin (Timișoara) kaupungista tuli Romanian ensimmäinen vapaa kaupunki. Jumalan armosta vapaus saavutettiin toimivalla uskolla. Siunattu olkoon sankarien, marttyyrien ja uhrien muisto! Meidän on jatkettava hallinnon muutosta! Tie Romaniasta Eurooppaan kulkee Temesvárin (Timișoara) kautta.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen oppinut, että yksin Italiassa tuhotaan joka päivä neljä miljoonaa kiloa elintarvikkeita, joiden syöminen on edelleen turvallista, ainakin neljän miljoonan euron arvosta – suunnilleen puolet siitä, mitä Italia kuluttaa kansainväliseen apuun – ja tilanne monissa muissa unionin jäsenvaltioissa on hyvin samanlainen.

Tämä koskee elintarvikkeita, joiden viimeinen käyttöpäivä ei ole vielä mennyt mutta jotka tuhotaan tai poistetaan kaupoista markkinoille saattamista koskevien asetusten, EU:n liian tiukan lainsäädännön ja yritysten imagoasioiden takia. Italian ministeri Luca Zaia on jo ottanut tämän asian esille viimeisessä maatalousministerien neuvostossa: yhteisön lainsäädännön paremmalla määrittelyllä ja ruokapankin tai viime hetken kaupan kaltaisten hankkeiden asianmukaisella tukemisella voitaisiin auttaa sitä talouskriisistä kärsivää väestönosaa, jonka prosenttiosuus on nyt kaksinumeroinen, ja lisäksi päästä eroon siitä, mikä on joka tapauksessa hirvittävää tuhlausta.

Siksi kehotan, että toimivaltaiset parlamentin valiokunnat alkavat tutkia tätä asiaa viipymättä, jotta voimme löytää siihen ratkaisun.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin puhua Euroopan parlamentin valtuuskunnan vierailusta Prahan linnaan 5. joulukuuta. Pitäisin siellä ilmennytä keskinäisen ymmärryksen puutetta mieluummin neuvottelupöydän molemmilla puolilla vallinneen hermostuneisuuden ja kärsimättömyyden seurauksena kuin pahana tahtona, jonka kaltaista tunnetta ei voida

enää tämän päivän Euroopassa perustella. Haluaisin kuitenkin mainita yhden huolenaiheen. Viestimet ja poliittisen näyttämön eri toimijat tiedottivat Tšekin kansalle linnassa järjestetyistä keskusteluista ja lisäsivät omiin tarkoituksiinsa sopivia huomioita. Jotkut hyökkäsivät tasavallan presidenttiä vastaan, koska se sopi heille, ja toiset vaativat muutosta Euroopan unionissa, koska he halusivat nostaa kannatuslukujaan kaikin mahdollisin tavoin. Haluaisin siksi tehdä vetoomuksen hyvien tapojen ja suuremman keskinäisen ymmärryksen puolesta. Keski- ja Itä-Euroopassa on edelleen monia parantumattomia haavoja, joita voidaan käyttää väärin tarkoituksiin. Tällä asialla voi olla epämiellyttävät seuraukset kuuden kuukauden päästä Euroopan parlamentin vaaleissa.

Puhemies. – (DE) Tilanteen kärjistymisen estämiseksi pidättäydyn kommentoimasta lukuun ottamatta sitä, että sanon, että puhemieskonferenssi käsittelee asiaa.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, kun maailma on taloustaantumassa, jonka mittasuhteita on vaikea ennustaa, Englannin punnan arvo laskee suhteessa dollariin ja euroon. Mutta punnan kyky mukautua suhteessa muihin valuuttoihin on etu, jota Euroopan yhtenäisvaluutan jäsenillä ei ole.

Kreikassa on puhjennut kansalaislevottomuutta ja mellakoita. Kreikkalainen kirjailija Mimis Androulakis on sanonut: ”Tämän päivän nuoret ovat syvästi pettyneitä Euroopan rakenteeseen. Emme voi laskea euron hintaa, jotta saisimme etua viennissä.”

EU:n ja euron jäsenyys on johtanut Kreikassa elinkustannusten kasvuun, ja nuorempi sukupolvi pelkää, että heidän tulevaisuutensa on köyhyyden tulevaisuutta. Euroopan unioni on ideologinen hanke, joka on pakotettu Euroopan kansoille, jotka mieluummin eläisivät demokraattisissa kansallisvaltioissa. Poliittisen ideologian hinta on aina ihmisten kurjuus.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Melkein kaikissa Euroopan maissa on ankaria oikeudellisia toimenpiteitä holokaustin kieltämistä ja fasismin edistämistä vastaan.

Jotta Unkarissa voidaan torjua asianmukaisesti uusnatsismia ja muiden ääriliikkeiden ilmenemismuotoja, lakien lisäksi on muutettava myös perustuslakia. Unkarilla ei kuitenkaan ole suhteellisen pitkään aikaan ollut poliittista tahtoa sellaisen askelen ottamiseen. FIDES-puolue, joka on Euroopan kansanpuolueiden ryhmän jäsen, on kieltäytynyt koventamasta lainsäädäntöä, jolla pyritään torjumaan nationalismia ja radikalismia tehokkaammin. Siten FIDES tukee välillisesti Unkarin ääriliikkeitä.

Vain kuukausi sitten Unkarin ääriliikkeet marssivat paikallisten ihmisten kauhuksi fasistien univormuissa rajan yli rauhalliseen slovakialaiseen kaupunkiin. Kaikkien hyväntahtoisten Euroopan kansalaisten puolesta kehotan Unkarin poliitikkoja antamaan nopeasti tehokasta lainsäädäntöä fasismin ja ääriliikkeiden ilmenemismuotojen torjumiseksi Unkarissa.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, tasan vuosi sitten Venezuelan kansa äänesti kansanäänestyksessä, että Hugo Chávez ei saisi pidentää presidenttikauttaan, josta on säädetty Venezuelan perustuslailla.

No, Hugo Chávez on jättänyt huomiotta itsenäisen kansan demokraattisen päätöksen ja ilmoittanut aikovansa muuttaa lakia voidakseen pysyä vallassa.

Hugo Chávez on siten osoittanut jälleen kerran, että hän ei ole demokraattinen presidentti vaan itsevaltiainen sotilasdiktattori, jonka pyrkimyksensä on muuttaa koko Venezuela omaksi yksityiseksi tilakseen ja siten jatkaa vastustajiensa ja toisinajattelijoiden uhkailua, loukkaamista ja näitä vastaan hyökkäämistä. Hän aikoo myös jatkaa ilmaisunvapauden musertamista sulkemalla tiedotusvälineitä, kuten hän on tehnyt Radio Caracas Televisiónin kanssa.

Euroopan parlamentin on lujasti tuomittava ja hylättävä temput ja metkut, joita Hugo Chávez haluaa käyttää, jotta hänen ei tarvitsisi luopua maan presidentin asemasta. Kehotamme Venezuelan yhteiskuntaa pitämään kiinni demokratian ja vapauden arvoista, jotka ovat täysin vastakkaisia sille, mitä Hugo Chávez tekee ja sanoo.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Ranskan kansalliskokous äänesti toukokuun lopussa sen puolesta, että Ranskan perustuslakia muutetaan alueellisten kielten kunnioittamisen osalta. Kielet ovat, se voidaan sanoa, Ranskan kansallista perintöä.

Olisi voinut toivoa, että tämä päätös olisi ollut alku alueellisiin kieliin ja perinteisiin kansallisiin vähemmistöihin sovellettavan jakobiinisen Ranskan mukaisen käsitteen ratkaisevalle käännekohtalle.

Valitettavasti Ranskan tiedeakatemia hylkäsi sen ja painosti senaattia, joka lopuksi äänesti tätä Ranskan perustuslain myönteistä muutosta vastaan, muutosta, joka olisi Ranskan lisäksi ollut tärkeä koko Euroopan unionille.

En usko, että ihmisten opettaminen elsassiksi, bretoniksi tai katalaaniksi, tai näiden kielten käyttäminen hallinnossa, vähentäisi mitenkään Ranskan kansan alueellista eheyttä tai kansallista yhtenäisyyttä, itse asiassa pikemminkin päinvastoin.

Arvoisa puhemies, kauan eläköön ranskankielinen maailma, kauan eläköön alueelliset kielet, kauan eläköön kielellinen monimuotoisuus!

(Suosionosoituksia)

Marco Cappato (ALDE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, muutama päivä sitten Euroopan parlamentin sihteeristön tiedottaja Marjory Van den Broeke kertoi lehdistölle, että Euroopan parlamentti on hankkinut kahdeksan body scanner -laitetta, joista keskustelimme täysistunnossa viikkojen ajan emmekä edes tehneet päätöstä asiasta.

Olemme hankkineet nämä laitteet, ja keskustelujen aikana kukaan ei – ei sihteeristö eikä puhemies – kertonut meille siitä, samalla kun mietimme, pitäisikö näiden samojen laitteiden käytölle lentokentillä antaa lupa. Tämä oli mielestäni uskomaton virhe puhemiehistöltä ja sihteeristöltä. Sen lisäksi esitin 4. marraskuuta kirjallisen kysymyksen, jossa pyysin tietoa tästä asiasta, enkä vielääkään ole saanut vastausta. Minun piti löytää vastaus itse EU Observer -lehestä 10. joulukuuta.

Ihmettelen, miten on mahdollista, että olemme hankkineet nämä laitteet, ja kun keskustelun aikana ilmaisimme, ettemme hyväksy näiden koneiden käyttöä, meille ei edes kerrottu, että parlamentti oli jo hankkinut ne? Tämä on tehnyt meistä naurun aiheen kansalaisten silmissä.

Puhemies. – *(DE)* Minulla ei ole tietoa tästä asiasta, mutta tutkin asiaa.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten tiedätte, viime viikolla oli Eurooppa-neuvoston kokous, ja jälleen kerran, kuten monen kuukauden ajan, Euroopan parlamentin jäsenet eivät päässeet sisään. He eivät päässeet sisään edes lehdistökeskukseen. Minusta tämä tilanne on ehdottomasti naurettava – olemme pyytäneet heitä puuttumaan asiaan, mutta mitään tuloksia ei ole saatu.

Mielestäni tämä on todellinen ongelma, eikä siinä ole kyse pelkästään niiden jäsenten turhamaisuudesta, jotka haluavat vaellella siellä ympäriinsä ja näyttää naamaansa; mielestäni me olemme toisia lainsäätäjiä asioissa ja aiheissa, joista siellä keskustellaan. On ehdottoman tärkeää, että kansalaismielipiteellä on pääsy neuvostoon, tietysti toimittajien kautta, ja myös Euroopan parlamentin jäsenten äänen kautta. Nykyinen tilanne ei voi jatkua.

Olemme pyytäneet heitä monta kertaa ryhtymään toimiin, toivomme, että myös te olette tehneet niin, mutta ehkä se voitaisiin tehdä hieman paremmin. Toivomme todella, että onnistumme saamaan aikaan myönteisen tuloksen, koska nykyinen asiointi on suoraan sanottuna järkyttävä.

Puhemies. – *(DE)* Arvoisa Monica Frassoni, koska puhuttelitte minua henkilökohtaisesti ja koska – ainakin käännetyssä versiossa – esititte vihjauksen, haluan vakuuttaa teille, että olemme toteuttaneet ponnisteluja ja että teemme parhaamme. Minä en voi kuitenkaan taata menestystä, neuvoston on tehtävä päätös. Voitte kuitenkin olla varma siitä, että kollegani ja minä olemme tehneet parhaamme.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – *(PL)* Arvoisa puhemies, juhlimme 10. joulukuuta YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen julistamisen 60. vuosipäivää. Julistuksen 2 artiklassa sanotaan, että ”jokainen on oikeutettu kaikkiin tässä julistuksessa esitettyihin oikeuksiin ja vapauksiin, ilman minkäänlaista rotuun, väriin, sukupuoleen, kieleen, uskontoon, poliittiseen tai muuhun mielipiteeseen – perustuvaa erotusta”. Intia, maa, joka on niin paljon velkaa Mahatma Gandhille, yksilön oikeuksien tulisieluiselle puolustajalle, on allekirjoittanut tämän asiakirjan. Valitettavasti saamme kuitenkin jatkuvasti hyvin hälyttäviä uutisia kristittyjen vainosta Intiassa. Uutiset sisältävät kertomuksia raaoista murhista, väkivallasta, raiskauksista ja kotien ja hartauspaikkojen polttamisesta. Tilanne on erityisen vakava Orissan osavaltiossa.

Arvoisa puhemies, emme suhtautuneet välinpitämättömästi terroristien Bombayssa tekemiin rikoksiin, emmekä saa suhtautua välinpitämättömästi niin sanottuihin *pogromeihin* kristittyjä vastaan. Meidän on

pyrittävä lopettamaan nämä vihan ilmaukset, jotka ovat selvästi perusihmisoikeuksien rikkomista, nimittäin uskonnon vapauden rikkomista ja oikeuden elämään rikkomista.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Arvoisa puhemies, juhlimme näiden muutaman päivän ajan tämän vuoden Saharov-palkintoa. Siksi olisi asianmukaista kysyä, miten edellisten palkinnonsaajien asiat sujuvat, esimerkiksi Turkin kurdipoliitikon Leyla Zanan, joka sai palkinnon vuonna 1996. Vuonna 2004 hänet vapautettiin kymmenen vuoden vankeuden jälkeen, mutta viime perjantaina, 5. joulukuuta, hänet tuomittiin jälleen kymmeneksi vuodeksi vankilaan. Syy siihen on se, että hän jatkaa työtään varmistaakseen Turkin kurdeille perusoikeudet, kuten oikeuden puhua omaa kieltään. Tämä osoittaa valitettavasti, että Turkin ihmisoikeustilanne ei edisty vaan taantuu. Kehottaisin siksi kaikkia jäseniä ilmaisemaan solidaarisuutensa aiempaa Saharov-palkinnon voittajaamme, Leyla Zanaa, kohtaan, ja pyytäisin puhemiestä tekemään ehdotuksen siitä, miten Euroopan parlamentti voi protestoida Turkin viranomaisia vastaan.

Puhemies. – (DE) Arvoisa Søren Bo Søndergaard, haluaisin huomauttaa, että vierailin Leyla Zanan luona vankilassa toisena ajankohtana. Jatkamme toimintaa tämän asian osalta.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Arvoisa puhemies, tunnen, että minun on pakko pyytää huomiotanne ja kollegoideni huomiota ja teidän apuanne Alzheimerin taudin käsittelyssä. Se on iäkkäisiin ihmisiin vaikuttava tauti, ja tällä hetkellä se tekee kuuden miljoonan Euroopan kansalaisemme elämästä kurjuutta. Se ei tee kuitenkaan vain heidän elämästään kurjuutta, vaan se tekee kuuden miljoonan perheen elämästä kurjuutta, joten Euroopassa on 25 miljoonaa ihmistä, jotka yrittävät käsitellä tätä sairautta tuntematta, että he saavat mitään apua Euroopasta, joka voisi helpottaa heidän taakkaansa käsittelemällä tätä vitsausta, joka näyttää olevan lisääntymässä.

Siksi kehotan kaikkia meitä pyytämään, että komissio ja jäsenvaltioiden hallitukset tekevät siitä EU:n terveydenhoito-ohjelmien painopistealan, jotta voimme vapauttaa 25 miljoonaa kansalaistamme tästä murhenäytelmästä.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Kun Slovakia jätti hakemuksensa Euroopan unioniin, se oli jo Euroopan neuvoston jäsen ja se oli siksi jo allekirjoittanut ja ratifioinut perusihmisoikeuksien ja -vapauksien peruskirjan.

Euroopan neuvoston vaatima normi oli sekä yhdenvertainen että sitova kaikille valtioille. Jos sääntöjen noudattamisessa olisi epävarmuutta tai siinä ei onnistuttaisi, niin sanotulle seurantakomitealle voitaisiin tehdä tarkistuspyyntö. Euroopan parlamentti käsittelee tätä asiaa vain valikoivasti, kun jotkut Euroopan parlamentin jäsenet päättävät ottaa asian esille. Tilannetta ei kuitenkaan ole valitettavasti seurattu samanaikaisesti monissa valtioissa. Minusta näyttää lisäksi siltä, että tietyllä Euroopan unionin tai pikemminkin Euroopan vähemmistöllä on laajemmat ja paremmat oikeudet.

Vojvodinassa on suuri slovakki vähemmistö, joka on yli 200 vuoden säilyttänyt perinteitä, jotka monet meistä Slovakiassa ovat nyt unohtaneet. Arvoisa puhemies, olen kuullut, että Vojvodinan unkarilainen vähemmistö, joka on pienempi kuin slovakki vähemmistö, on saamassa erityisaseman, jonka nojalla se saa jäsenvaltion oikeudet.

Pyydän siksi, että Euroopan unioni varmistaa velvoitteiden lisäksi myös oikeuksien yhdenvertaisuuden, jotta Vojvodinassa elävät slovakki vähemmistön jäsenet saavat samat oikeudet kuin Unkarin kansalaisuutta olevat kansalaiset.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, 15-vuotiaan pojan tappanut poliisin ampuma luoti oli syy Ateenan viime päivien tapahtumiin. Tämän pojan kuolema oli epäilemättä murhenäytelmä, joka sai meidät kaikki surullisiksi. Pelkästään tällä tapauksella ei voida kuitenkaan selittää sitä seuranneita äärimmäisiä tapahtumia. Pelkään, että meillä on edessämme ilmiö, joka uhkaa karata kokonaan hallinnasta, eikä vain Kreikassa, koska nuori sukupolvi pitää tulevaisuuttaan lohduttomana ja ylittämättömien esteiden täyttämänä. Vastaavia tapahtumia on tapahtunut muissa Euroopan pääkaupungeissa. Kukaan ei aliarvioi näiden tapahtumien vakavuutta. Kreikan tapauksessa sitä kuitenkin liioiteltiin suuresti, erityisesti ne, jotka julkaisivat artikkeleita ja esittivät kielteisiä huomioita, joissa ennustettiin, että Ateenan olympialaisten järjestelyt epäonnistuisivat, ja sitten, kun ne olivat menestys, heidän piti esittää julkinen anteeksipyyntö. Olen varma, että kaikki ovat ymmärtäneet, mitä tapahtuu.

Maria Matsouka (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, siitä lähtien kun 6. joulukuuta aloimme surra nuoren opiskelijan tarpeetonta menetystä, Euroopan huomio on ollut Kreikassa. Kohtalokas luoti aloitti koko maassa nuorten mielenosoitukset, jotka olivat Kreikassa ennennäkemättömiä. Nuoret menettivät malttinsa ja yrittivät, omalla tavallaan, kertoa meille, että heillä ei ole mitään halua elää korruptoituneessa yhteiskunnassa ja että

he kieltäytyvät hyväksymästä sitä, että tieto on hyödyke, ja että epävarmuudella, kilpailulla ja ahneudella ei ole sijaa heidän tulevaisuudennäkymässään.

Olkaamme rehellisiä, se, mitä nuoret tällä hetkellä vastustavat, on epäinhimillisen kehityksen suvereeni malli, joka hajottaa hyvinvointivaltion, joka muuttaa oikeusvaltion poliisivaltioksi, joka vieraannuttaa, etäännyttää ja johtaa vastavuoroiseen tuhoamiseen. Emme saa olla välinpitämättömiä, ja mikä tärkeintä, emme saa aliarvioida nuoremme tuskallisia huutoja. Ratkaisu ei ole tukahduttamisessa, se on asenteen muutoksessa, politiikan muutoksessa. Me olemme sen velkaa nuorelle sukupolvelle, me olemme sen velkaa Alexanderin muistolle, tämän tarpeettoman kuoleman kärsineen pojan muistolle.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Puolan kansalaisen, Robert Dziekónskin, viime vuonna Vancouverin lentokentällä tapahtuneella järkyttävällä kuolemalla oli syvälinen vaikutus yleiseen mielipiteeseen Puolassa ja Kanadassa. Tapahtumat tallentuivat sattumalta filmille. Nauhoitus osoittaa, että Robert Dziekónskin kuolema johtui Kanadan poliisin raa'asta toiminnasta, sillä poliisit käyttivät tarpeettomasti sähköistä tainnutuspistoolia apua tarvinnutta ja täysin uupunutta henkilöä vastaan. Hämmästyimme, kun kuulimme äskettäin, että kanadalainen tuomioistuimien päätöksinä, että poliiseja ei saateta mitenkään vastuuseen teoistaan.

Omasta puolestani, kollegani Bernard Wojciechowskin puolesta ja monien puolalaisten ja kanadalaisten toiveesta vetoan tämän parlamentin puhemieheen, jotta hän kehottaisi Kanadan viranomaisia tarjoamaan tarkkaa tietoa Puolan kansalaisen kuolemaan liittyvistä olosuhteista. Tämä henkilö oli tietysti myös Euroopan unionin kansalainen.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Yhdysvalloista kuuluu, että siellä harkitaan tosissaan suurten autoryhmittymien kansallistamista alaa kohdanneen kriisin käsittelemiseksi. Kuten Yhdysvalloissa aina, tiettyinä aikoina ideologiat heitetään sivuun, mukaan luettuna laissez-faire-oppi, ja ryhdytään hyvin käytännöllisiin toimenpiteisiin.

EU ei voi vain istua ja katsella, kun moottoriteollisuus on kriisissä. On tietysti tärkeää antaa uusi päästöasetus, on oikein, että komissio sanoo, että ympäristön ja innovaation pitäisi ohjata toimenpiteitä, joilla kriisiä käsitellään, ja että moottoriteollisuus pitäisi mainita tässä esimerkkinä, mutta se ei riitä. Arvoisa puhemies, pyytäisin teitä sekä neuvostoa ja komissiota omalta osaltaan harkitsemaan, emmekö oikeasti tarvitse todella ihmeellistä suunnitelmaa välittömiin toimiin ryhtymiseksi ennen kuin irtisanomiset ja lomauttamiset lisääntyvät; niitä on kotimaassani Italiassa jo lukuisia, ja ne iskevät suuriin ryhmiin Eatonista itse Fiatiin.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, on merkittävää, että Euroopan parlamentin täysistunnolle ei ole kerrottu, mitä Wienin alueellinen rikostuomioistuin päätti vähän aikaa sitten. Tämä tuomioistuin pyysi Euroopan parlamentin jäsenen Hannes Swobodan luovuttamista eli koskemattomuuden pidättämistä. Tätä tapausta on mainostettu viestimissä, ja kyseessä on jopa vuoden mittainen rangaistus. Meille ei kuitenkaan ole kerrottu siitä mitään täällä parlamentissa.

Minun tapauksessani asiat olivat kuitenkin sangen eri tavoin. Pyyntö oli tuskin tehty, kun te, arvoisa puhemies, luitte sen täällä ääneen, monen jäsenen riemuksi. Ette kuitenkaan tiedottanut parlamentille, arvoisa puhemies, että mitään oikeudellisia menettelyjä ei seurannut, että tuomari hyllytti asian, että tuomioistuimen päätös oli yksimielinen tai että koskemattomuuden pidättäminen ei ollut millään tavalla asianmukainen.

Tätä minä en kutsu demokratiaksi, arvoisa Hans-Gert Pöttering.

Puhemies. – (DE) Arvoisa Hans-Peter Martin, koska luennoitte minulle jatkuvasti, haluaisin huomauttaa, että jos noudattaisimme d'Hondtin järjestelmää – eli etenisimme sangen oikeudenmukaisesti – teille ei ikinä olisi edes annettu puheenvuoroa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, jos haluamme osoittaa yli 50-vuotiaan Euroopan unionin merkityksen, meidän on korostettava sitä, että se on lopettanut sodat ja että elämme rauhan aikaa. Voimme kuitenkin nähdä, että muut viholliset vaarantavat tämän rauhan, ja yksi tärkeimmistä vihollisista on väkivalta. Siksi meidän on käännettävä huomiomme väkivaltaan ja vastattava siihen rakkauden kulttuurilla, solidaarisuuden kulttuurilla.

Mielestäni olemme unohtaneet korostaa toisen ihmisen tukemisen voimaa ja ohjata ihmisiä, erityisesti nuoria ihmisiä tiedon, innovaation ja kulttuurin tulevaisuuteen. Jos opetamme nuoria ihmisiä ilmaisemaan näkemyksensä väkivaltaisesta, sitten meidän on pelättävä Euroopan unionin puolesta.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista tältä korokkeelta närkästykseni ja huoleni siitä, että poliisi murhasi 15-vuotiaan pojan Ateenassa. Tämä tapaus oli syynä Kreikkaa viime päivinä ravistelleisiin tapahtumiin. Kreikka on keskellä yhteiskunnallista räjähdystä, ja monissa kaupungeissa on yleistä levottomuutta. Ihmiset kaduilla, pääasiassa opiskelijat ja koululaiset ja työttömät ja alipalkatut, tuovat julki kriisin yhteiskunnassa, josta tuntuu, että sillä ei ole tulevaisuutta. Viha, närkästys ja protestit ovat johtaneet räjähtäviin tuloksiin. Tämän tilanteen edessä heikko eroava hallitus, Uusi demokratia -puolueen hallitus on päästänyt asiat hallinnasta, minkä tuloksena valtiota ei ole ollut päiviin.

Näiden tapahtumien juuret ovat monimutkaiset ja syvällä: kansalaislevottomuuksien puhkeaminen johtuu epätasa-arvon jatkuvasta lisääntymisestä. Se on tulosta uusliberaalista politiikasta, joka luo koko ajan enemmän köyhyyttä, marginalisoitumista ja syrjäytymistä, ja sen tuloksena sosiaalinen yhteenkuuluvuus on vaarassa, ja ajaudumme sellaisiin äärimmäisiin tapahtumiin, joita tällä hetkellä todistamme. Tuomitessamme väkivallan meidän on kuunneltava tarkkaavaisesti Kreikassa ilmaistua protestia, johon meidän on sitten annettava erityisiä ja rehellisiä vastauksia.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Italian valtio painostaa jälleen raskaasti slovenialaista vähemmistöään leikkaamalla resursseja vähemmistön koulutuksesta ja kulttuurista, jotka ovat ennakkoedellytyksiä kaikkien vähemmistöjen selviämislle.

Triesten lähellä Barkovljessa slovenialaisessa koulussa tämän viikon tiistaina tapahtunut välikohtaus oli kuitenkin myös yritys terrorisoida rehtoria, opettajia, lapsia ja näiden vanhempia. Karabinieerien ilmestyminen kouluun oli sietämätöntä. Karabinieereilla ei ole mitään asiaa tehdä etsintää koulussa. Se on aivan kuin fasistiselta ajalta. Samaan aikaan Triestessä monissa rakennuksissa on kiinalaisia merkkejä ja kirjaimia, eikä se näytä vaivaavan ketään. Ja kuitenkin, siihen verrattuna, slovenialaiset symbolit slovenialaisissa kouluissa todella vaivaavat joitakin italialaisia poliitikkoja, ja ne vaivaavat Italian viranomaisia, jotka ovat jopa määränneet karabinieerit tekemään etsintöjä ja olemaan läsnä.

Ne eivät ole eurooppalaisia eivätkä slovenialaisia käytösnormeja. Se on painostusta ja sietämätön häpeä, arvoisa puhemies.

László Surján (PPE-DE). – (HU) Vuosi sitten me kaikki koimme ihmeellisen tunteen, kun Euroopan unionin laajentumisessa saavutettiin uusi vaihe: Schengenin rajojen poistaminen hyvin suurelta alueelta, millä lisättiin uusia jäseniä Schengenin yhteisöön. Yksi vuosi on kulunut. Monet hyötyvät nyt sen eduista. Mutta haittoja on myös ilmennyt, haittoja, joiden perusteella näyttää, että jotkut ihmiset ovat kiinnostuneempia eristäytymisestä. Teitä, joilla autot voisivat kulkea, suljetaan keinotekoisesti liikennemerkeillä tai sijoittamalla kukkaistutuksia. Arvoisa puhemies, olisi oikein hyvä, jos aivan kaikki Euroopan kansalaiset ymmärtäisivät, että vapaa liikkuvuus on yhteinen aarteemme ja että sitä ei saa rajoittaa kenenkään etujen takia, kuten tehdään esimerkiksi lähellä Sátoraljaújhelya.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kiitos, arvoisa puhemies. Olen iloinen, että komission jäsen Špidla on myös salissa. Euroopan unioni perustuu neljään perusvapauteen, jotka sisältävät tavaroiden, palvelujen, pääoman ja ihmisten vapaan liikkuvuuden.

Tammikuun 1. päivänä 2009 Romanian ja Bulgarian liittymisestä EU:hun on kaksi vuotta. Molempien maiden vuonna 2005 allekirjoittamalla liittymissopimuksella annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön kahdenvälisiä perusesteitä, joilla estetään romanialaisten ja bulgariaalaisten työntekijöiden vapaa liikkuvuus vähintään kahdeksi ja enintään seitsemäksi vuodeksi. Jotkin jäsenvaltiot ovat poistaneet nämä esteet jopa ennen vuotta 2009, kun taas toiset ovat ilmoittaneet, että ne aikovat säilyttää kyseiset esteet sisäpoliittisten syiden takia.

Mielestäni tänä rahoitus- ja talouskriisin aikana kyseisten esteiden poistamisesta on tullut kiireellinen välttämättömyys. Romanialaisten ja bulgariaalaisten työntekijöiden vapaan liikkuvuuden estävien esteiden poistaminen on merkki EU:n periaatteiden ja arvojen kunnioittamisesta. Se on myös merkki Euroopan unionin perustamissopimusten kunnioittamisesta. Kehotan siksi poistamaan kaikki jäljellä olevat esteet, joilla estetään romanialaisten ja bulgariaalaisten työntekijöiden vapaa liikkuvuus. Kiitos.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Hyvät kollegat, viime vuosina Euroopan parlamentin valtuuskunta on vierailut tulevassa puheenjohtajavaltiossa. Se on hyvä asia ja kiitän sitä. En kuitenkaan pidä tahdikkisuuden puutteesta, jota valtuuskunta osoitti Prahan linnassa. Me kaikki tiedämme, että tärkeimmät Daniel Cohn-Benditin profiilinsa nostamiseksi käyttämät tavat ovat provosointi ja julkeus. Tässä Prahan tapauksessa minua häiritsee, että parlamenttimme puhemies liittyi häneen. Olen pettynyt teihin, ja minusta tuntuu, että minun on tarkastettava hyvää käsitystäni teistä. Teillä ei ole nöyryyttä ja kärsivällisyyttä kuunnella mielipidettä,

josta ette ole samaa mieltä. Olen usein eri mieltä Tšekin tasavallan presidentin mielipiteistä, mutta en ilmaise näkemyksiäni niin röyhkeällä tavalla kuin te sallitte valtuuskuntanne jäsenten tekevän. Odotan siksi virallista anteeksipyyntöä enkä tavallista ylimielistä letkausta.

Puhemies. – (DE) Arvoisa Jaromír Kohlíček, jos olisitte ollut siellä, että olisi puhunut, kuten juuri teitte.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, italialainen kollega mainitsi, että elintarvikejätteen määrä Italiassa on suuri ongelma, ja elintarvikejätettä ja elintarvikeketjuun palaavaa elintarvikejätettä koskeva kysymys on ehdottomasti ongelma, joka on iskenyt Irlantiin seitsemänä viime päivänä. Se osoitti, että jos emme valvo asianmukaisesti kaikkia elintarvikeketjun osia, ei pelkästään tilalta pöytään vaan myös pöydästä takaisin tilalle, meillä voi olla valtavia ongelmia.

Irlannin valtiolle koituvat kustannukset ovat 180 miljoonaa euroa, ja olemme kiitollisia EU:lle solidaarisuudesta, jota se on osoittanut yksityisen varastoinnin tukijärjestelmän saatavuuden osalta, mutta meidän on tiedettävä tarkkaan, mikä meni tarkalleen ottaen pieleen Irlannin elintarvikeketjussa, kun dioksiinia sisältäviä ainesosia pystyttiin syöttämään eläimille.

Olemme kiitollisia, että ongelma on ratkaistu, mutta meidän on saatava selville, miten se tapahtui, jotta voimme estää sen tapahtumisen tulevaisuudessa. Jos emme pysty valvomaan, mitä tapahtuu eläinten elintarvikeketjussa elintarvike- tai ylijäämäjätteen osalta, meidän on lopetettava se. Meidän on valvottava rehun sekoittamista kotona, ja tarvitsemme alkuperämaamerkin, jolla suojataan liha, jota kuluttajamme syövät.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tulevaisuudessa tämä aika, jos sitä muistellaan, nähdään geneettisen muutoksen aikana parlamentissa ja Euroopan unionissa, jonka, arvoisa puhemies, tunsitte hyvin vuonna 1985, ja jota autoitte muokkaamaan: eurooppalainen kotimaa vastaan kotimaiden vanhan Euroopan sortunut harhakuva.

Tänään, joka päivä, siirrymme tuohon uuteen suuntaan. Vasta eilen, ja toissapäivänä, neuvostossa esitettiin kehotuksia Euroopasta Atlantilta Uralille, vanhasta nationalistisesta muistosta, ei Eurooppaa kannattavasta. Coudenhove-Kalergin Euroopasta, Winston Churchillin Euroopasta, parlamentillemme nimensä antaneiden esi-isiemme Euroopasta. He kannattivat Euroopan yhdysvaltoja, tänään kaikki, mitä teemme, on puhe kumppanuudesta kaikkien niiden kanssa, jotka todella haluavat jäsenyyttä, jotka haluavat olla osa Eurooppaa. Mielestäni me jätämme ne kaikki – katsokaa Välimerta – sellaisen kohtalon huomaan, joka on varmasti vaarallinen ja joka on varmasti onnettomuus kyseisten maiden Euroopan-mielisille ja demokraateille.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua kasvinsuojeluaineiden sääntelystä. Luotan siihen, että kaikki ovat samaa mieltä siitä, että torjunta-aineiden huolimaton käyttö on vaarallista sekä ihmisille että ympäristölle. Luotan kuitenkin myös siihen, että kaikki hyväksyvät sen, että torjunta-aineet ovat mahdollistaneet elintarvikkeiden suurimittaisen tuotannon ja ihmisten ruokkimisen. Sellaisenaan kasvinsuojeluaineita on käytettävä, mutta niitä on käytettävä asianmukaisesti.

Pelkään kuitenkin, että uusi sääntely herättää monia kysymyksiä ja monia pelkoja. Eurooppalaiset viljelijät ovat huolissaan siitä, että rajoitusten soveltaminen pelkästään heihin syrjäyttää heidät tuotannosta ja että he eivät pysty tuottamaan kilpailukykyisesti. Sitten kuluttajilla on todella huolenaihetta, koska kolmansien maiden tuotteiden laatu on epäilyttävä. Lopuksi, kolmansissa maissa, joissa tuotantomenetelmiä ei valvota, ympäristöä loukataan ja tuhotaan valtavasti. Näin ollen luotan siihen, että kiinnitämme erityistä huomiota tähän asiaan, koska on mahdollista, että saamme aikaan enemmän vahinkoa kuin hyvää. Meidän on tarkasteltava tätä asiaa hyvin huolellisesti ja tunnettava todelliset tosiasiat.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, me kaikki tiedämme, että aikoinaan oli olemassa hovinarrin ja klovnin asemat. Näiden henkilöiden velvollisuus ja etuoikeus oli viihdyttää herraansa, vaikka he niin tehdessään loukkasivat muita paikalla olleita. Hovinarria pyydettiin kuitenkin poistumaan, jos herra halusi keskustella vakavista asioista.

Haluaisin esittää seuraavan kysymyksen puhemiehellemme. Arvoisa Hans-Gert Pöttering, aiotteko elvyttää tämän vanhan tavan, hienoisesti muutettuna, Euroopan parlamentissa? Onko hyväksyttävää, että poliitikot, jotka tunnustivat punaista väriä ja ovat nyt sävyntyneet vihreiksi, loukkaavat kansallisia johtajia ja väittävät toimivansa tämän parlamentin puolesta, ja onko hyväksyttävää, että he tekevät niin puhemiehensä läsnä

ollessa. Juuri näin tapahtui Tšekin tasavallassa presidentti Klausin osalta. Euroopan parlamentin jäsenenä meidän pitäisi osoittaa, miten demokratia pitäisi ymmärtää. Meidän pitäisi antaa esimerkki oikeuden ja unionin jäsenvaltioiden johtajien kunnioittamisesta. Pitääkö tämän parlamentin jäsenten edustajina sen sijaan olla ihmisiä, jotka aikoinaan intoilivat demokratiasta ja nyt kohtelevat sitä halveksuen? Kukaan ei yritä nuhdella tai hiljentää heitä.

Tämän tilanteen jatkumista ei voida sallia. Presidentti Klausille on esitettävä anteeksipyyntö tämän parlamentin Prahaan tekemän vierailun tapahtumista. Kehotan, että sellainen anteeksipyyntö esitetään.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Kreikan yhteiskunta vihaa väkivaltaa, ja juuri siksi se oli niin järkyttynyt siitä, että poliisi murhasi 15-vuotiaan pojan. Se sai nuoret ihmiset lähtemään kaduille rauhanomaiseen mielenosoitukseen, koska se oli kipinä, joka sytytti tulen ja toi muita ongelmia etualalle: skandaalit, epätasa-arvo, inflaatio, työttömyys, nepotismi, korruptio ja oikeusvaltion puute. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on viime vuosien aikana tuominnut usein Kreikan viranomaiset liiallisen väkivallan ja kovakouraisuuden osoituksista, jotka on ohitettu rankaisematta. Arvoisa puhemies, kehotan teitä ja kaikkia parlamentin siipiä tekemään niin kuin Kreikan parlamentti teki tämän 15-vuotiaan pojan muistoksi, ja Euroopan parlamenttia ihmisarvon ja ihmisoikeuksien valvojana, ja viettämään nyt yhden minuutin hiljaisuuden Ateenassa viikko sitten murhatun nuoren, 15-vuotiaan pojan muistoksi.

Milan Gafa (PPE-DE). – (SK) Viime viikolla vietimme YK:n yleiskokouksen päätöslauselmalla 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivää.

Valko-Venäjän oppositio on ihmisoikeuspäivänä järjestettyjen monien mielenilmausten avulla yrittänyt kiinnittää huomiota maansa ihmisoikeusloukkauksiin. Minskissä aktivistit marssivat vankilavaatteita muistuttavissa asuissa ja kantoivat kylttejä, joissa luki: ”Olen poliittinen vanki”. Toisessa paikassa aktivistit jakoivat ohikulkijoille julistuksen tekstiä, ja maan länsiosassa Grodnon kaupungissa järjestettiin mielenosoitus. Lukašenkon hallinto vastasi kaikkiin opposition järjestämiin tapahtumiin pidättämällä aktivisteja.

On ristiriitaista, että Valko-Venäjä on allekirjoittanut sitoumuksen ihmisoikeuksien takaamisesta kansalaisilleen. Kansainvälinen yhteisö ei voi hyväksyä, että allekirjoittajavaltio kieltää itse julistuksen tekstin levittämisen.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, ajatus Euroopan historian talon perustamisesta esitettiin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan kokouksessa muutama kuukausi sitten. Silloin ei kuitenkaan esitetty mitään asiakirjoja. Keskustelulle ei myöskään ollut riittävästi aikaa. Jäsenet kuitenkin ilmaisivat näkemyksiään itse ajatuksesta.

Minulla on nyt edessäni Euroopan historian taloon liittyvät peruslähtökohdat, ja minun on sanottava, että olen järkyttynyt työn laadusta. Siinä on historiallisia virheitä, kuten se, että kristinuskon alkuperä juontuisi ajanlaskumme 300-luvulta. Tietyille tapahtumille annetaan tekstissä lisäksi epäasianmukaista näkyvyyttä, kun taas toiset jätetään kokonaan huomiotta. Tämä on erityisen totta toisen maailmansodan ajasta sekä kahden viime vuosikymmenen osalta. Näyttää siltä, että on yritetty tarkoituksella vääristellä Euroopan historiaa. Euroopan parlamentin ei pitäisi mennä mukaan niin epäilyttävään hankkeeseen, eikä sen pitäisi antaa sille mitään rahoitusta.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet Euroopan parlamentin jäsenet ovat pitäneet myönteisinä viime viikolla Brysselissä järjestetyn neuvoston kokouksen tuloksia ja Poznániissa järjestetyn YK:n ilmastomuutoskonferenssin päätelmiä. Tavallisten kansalaisten on vaikeaa ymmärtää, mitä tarkoittaa hiilidioksidin päästöoikeuksien ostaminen tai myyminen tai mitkä ovat hiilivuodon vaarat. Heidän on kuitenkin ymmärrettävä, että EU:sta on kehittynyt mestari ilmastomuutoksen käsittelyssä ja että se jatkaa sitä tulevaisuudessa.

Romania ja muut itäeurooppalaiset jäsenvaltiot pitävät myönteisenä tarjousta saada enemmän ilmaisia hiilidioksidin päästölupia sekä uutta kompromissia solidaarisuusrahaston koon kasvattamisesta. Tällä tavalla sementti-, kemikaali- ja lasiteollisuuden kaltaisten alojen ei tarvitse sijoittaa tehtaitaan, työpaikkojaan ja hiilidioksidipäästöjään uudelleen muihin maailman osiin. Odotan huomisen täysistuntokeskustelua koko paketista ja kiitän kaikkia esittelijöitä ja mukana olleita Euroopan parlamentin jäseniä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden Euroopan parlamentin täysistunnon aluksi ilmaistakseni lujan solidaarisuuteni niitä rautatietyöntekijöitä kohtaan, jotka kärsivät sorrosta Portugalin rautatieoperaattorin, Caminhos-de-Ferro Portuguesesin (CP) johtokunnan käsissä.

Yhdeksään rautatietyöntekijään sovelletaan CP:n johtokunnan käynnistämiä kestäättömiä kuringipitomenettelyitä, jotka johtavat erottamiseen, siksi, että he ovat osallistuneet lainmukaiseen lakkovartioon. Samoin on käynyt kolmelle muulle rautatieinfrastruktuurioperaattorin, REFERin, työntekijälle.

Meidän on ilmaistava närkästyksemme tätä asennetta kohtaan ja vaadittava näiden menettelyjen välitöntä lopettamista ja demokraattisen lainmukaisuuden, työntekijöiden oikeuksien ja ammattiliittojen vapauden kunnioittamista.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä sitä, että YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista tuli voimaan 2. joulukuuta 2008. Euroopan yhteisö on allekirjoittanut tämän yleissopimuksen. Sillä tarjotaan suojelua 50 miljoonalle EU:n vammaiselle kansalaiselle, esimerkiksi amputoiduille.

Irlanti on kuitenkin yksi Euroopan unionin jäsenvaltioista, joissa raajansa menettäneen ihmisen on rahoitettava proteesin hankkiminen omista varoistaan tai vakuutuksesta.

Yleissopimuksen voimaantulosta huolimatta Irlannin hallitus ei säätänyt viimeisimmässä talousarviossa mitään amputoitujen auttamisesta proteesien rahoittamisesta. Tuomitsen tämän vastuuttoman ylenkatseen niin vakavasti vammaisia ihmisiä kohtaan ja kehotan komissiota laatimaan suuntaviivat, jotta jäsenvaltioiden on osoitettava riittävää rahoitusta kyseisille vammaisille ihmisille.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää huomiota sangen epätavalliseen tilanteeseen, joka on ilmennyt kotimaassani Puolassa.

Euroopan parlamentin ja erityisesti tämän parlamentin vaalien osalta Puolan lainsäädännössä todetaan yksiselitteisesti, että kaikki muutokset vaaliasetukseen on tehtävä kuusi kuukautta ennen vaaleja. Puolan hallitus oli kuitenkin myöhässä esittäessään muutoksia Euroopan parlamentin vaaliasetukseen. Yksi näistä muutoksista koski puolalaisten Euroopan parlamentin jäsenten määrän vähentämistä.

Sen takia perustuslakituomioistuini voisi kyseenalaistaa uuden vaaliasetuksen, jolla säädetään, että tässä parlamentissa on vähemmän puolalaisia jäseniä. Todellakin, Euroopan parlamentin vaalien lainmukaisuus voitaisiin kotimaassani Puolassa itse asiassa kyseenalaistaa. Tämä on epätavallinen tilanne, ennenkuulumaton Euroopan parlamentin historiassa. Valitettavasti vastuun siitä kantaa Puolan hallitus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Työttömyysongelma, epävarman ja huonosti palkatun työn kirous ja palkkojen myöhästyneeseen maksamiseen liittyvä draama kasvavat Pohjois-Portugalissa ja uhkaavat koko ajan useampia työntekijöitä.

Haluaisin mainita kaksi esimerkkiä: viestimet ovat tiedottaneet, että 51 portugalilaista rakennustyöntekijää Marco de Canavezesin alueelta on tänään mennyt vastustamaan Espanjan Galician yhtiötä, joka ei ole maksanut heille kahden kuukauden palkkoja ja lomarahoja. Kyseiset työntekijät eivät myöskään ole vielä saaneet mitään työttömyyskorvausta. Samaan aikaan Portugalissa, Quimond in Vila do Condessa sijaitseva puolijohdeyritys lisää huolta sen 2 000 työntekijän tulevaisuudesta, koska saksalainen emoyhtiö on ilmoittanut työpaikkojen leikkauksista, vaikka ei tiedetä, mihin yrityksiin se vaikuttaa. Siksi on olennaista kehittää välitön vastaus näihin ongelmiin ja varmistaa, että juuri hyväksytyissä yhteisön toimenpiteissä ei jätetä huomiotta työntekijöiden ja heidän perheidensä koettelemuksia.

Roger Helmer (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrän, että viime viikolla järjestettiin kokous poliittisten ryhmien jäsenten ja Tšekin tasavallan presidentin, Václav Klausin kesken. On raportoitu laajasti siitä, että kokouksessa monet kollegamme, erityisesti Daniel Cohn-Bendit, puhuttelivat Tšekin tasavallan presidenttiä röyhkeästi, loukkaavasti ja suvaitsemattomasti, tavalla, joka saattaa tämän parlamentin huonoon huutoon. Pidän erittäin valitettavana sitä, että tämän parlamentin puhemiehemme, joka oli kokouksessa, ei onnistunut hillitsemään heitä ja panemaan heitä järjestykseen.

Hän sanoi aiemmin tänään, että jos olisimme olleet siellä, olisimme ehkä kuulleet sen eri tavoin. Jos hän kuitenkin katsoo, että hänestä on kerrottu virheellisesti, hänen pitäisi tulla tähän parlamenttiin ja kertoa meille miten ja miksi.

Pyytäisin, että parlamenttimme puhemies kirjoittaisi presidentti Klausille ja pyytäisi parlamentin puolesta anteeksi tämän häpeällisen käytöksen takia.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Bangladeshin joulukuussa järjestettävien yleisten vaalien Euroopan parlamentin tarkkailuvaltuuskunnan puheenjohtajana haluan ilmaista kiitokseni

puhemiehistölle siitä, että matka voidaan toteuttaa. Edellinen puheenjohtaja, joka kieltäytyi lähtemästä – Robert Evans sosiaalidemokraattien ryhmästä – yritti viime hetkeen asti saada matkaa perutuksi väittäen, että osallistujaluettelo ei ollut tarpeeksi tasapainoinen poliittisesti ja kansalaisuuden osalta. No, paikkoja on vielä, jos muut jäsenet haluavat osallistua, ja pitäisin sitä myönteisenä.

Olen iloinen, että puhemiehistöllä oli järkeä estää sitä tapahtumasta. Matkan peruuttaminen olisi antanut täysin väärän viestin Bangladeshille – ja bangladeshilaiselle yhteisölle, jota edustan Lontoossa – joka pyrkii urheasti vahvistamaan haavoittuvaa maallista demokratiaansa kahden vuoden puolisoitilaallisen hallinnon jälkeen.

Bangladesh on erittäin tärkeä maa strategisesti epävakaa alueella, jota islamilaiset terroristit uhkaavat koko ajan enemmän, ja sen parlamentin suhteista Etelä-Aasiaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtaja Robert Evans tietää aivan hyvin. Bangladesh ansaitsee rohkaisumme pyrkiessään demokraattiseen tulevaisuuteen. Jos väitämme olevamme itse demokraatteja, meidän pitäisi tehdä kaikkemme tukeaksemme Bangladeshia tässä hankkeessa.

Puhemies. – (ES) Hyvät kollegat, kello on yli kuusi. Esityslistan mukaisesti päätämme tämän kohdan ja siirrymme seuraavaan.

14. Työajan järjestäminen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY muuttamisesta (10597/2/2008 – C6-0324/2008 – 2004/0209(COD)) (Esittelijä: Alejandro Cercas) (A6-0440/2008)

Alejandro Cercas, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, työaikadirektiivin tarkistaminen on kiinnittänyt miljoonien eurooppalaisten huomion ja aiheuttanut heille huolta. Meidän mielestämme neuvoston ehdotus on valtava poliittinen ja oikeudellinen virhe.

Mietimme usein, miksi kansalaiset ovat tyytymättömiä toimielimiimme, vaaleihimme ja poliittiseen ohjelmaamme. Nyt meillä on selkeä selitys: tarvitsee vain katsoa suunnatonta kuilua neuvoston ehdotusten ja kolmen miljoonan lääkärin ja kaikkien 150 miljoonaa työntekijää edustavien Euroopan ammattiliittojen näkemysten välillä.

Toivon, että ette pidä tätä – parlamentin vastustusta – takauskuna vaan pikemminkin mahdollisuutena saada uudelleen yhteys kansalaisten huoliin, jotta ihmiset voivat nähdä, että kun puhumme Euroopan sosiaalisesta ulottuvuudesta, emme lausu vain tyhjiä sanoja tai tee valheellisia lupauksia.

48 tunnin työviikko on hyvin vanha pyrkimys. Se luvattiin Versaillesin sopimuksessa, ja se oli ensimmäisen ILO:n yleissopimuksen aihe.

Pyrkimys tehdä työtä elääkseen eikä elää tehdäkseen työtä johti Euroopassa tuotannon paranemisen kunniakkaaseen kierteseen, ja työntekijät saivat lisää vapaa-aikaa. Emme voi palata tähän toimintamalliin.

Globalisaation pelot ja yritykset saada vertailukelpoisia etuja näyttävät saavan toimielimet muuttamaan mielensä ja unohtamaan, että voitamme taistelun vain oivallisuudella.

Neuvoston asema on täysin vastakkainen kuin parlamentin. Meidän mielestämme parlamentin kannan käsittelemiseen on hyviä syitä.

Ensimmäinen on se, että opt-out-järjestely on vastoin perustamissopimuksen periaatteita ja kirjainta.

Toiseksi, säännön soveltamatta jättäminen ei osoita säännön joustavuutta, vaan sillä vain kumotaan laki täysimääräisesti, tehdään kansainvälisistä yleissopimuksista ja normeista merkityksettömiä ja viedään työelämän suhteet takaisin 1800-luvulle.

Kolmas on se, että yksilötason henkilökohtainen oikeuksista luopuminen on pettämätön tapa heittää yhteiskunnan heikoimmat jäsenet erittäin epäinhimillisiin hyväksikäyttötilanteisiin.

Viimeinen syy on se, että sallimalla jäsenvaltioiden tehdä kansallisia poikkeuksia EU:n lainsäädäntöön avataan ovet maidemme väliselle sosiaaliselle polkumyynnille.

Useat tutkimukset osoittavat miten valtavaa haittaa opt-out-järjestelyn käyttö on aiheuttanut työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle. Samat tutkimukset osoittavat, miten sillä vaikeutetaan naisten työnsaantia ja uran luomista, ja miten sillä vaikeutetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.

Tämä ehdotus direktiiviksi on siksi huomattavasti helpompaa kuin tällä hetkellä voimassa oleva direktiivi. Tulevaisuudessa opt-out-järjestely ei olisi väliaikainen yksittäinen poikkeus vaan pysyvä yleinen sääntö, ja mikä vielä tärkeämpää, se sallittaisiin vapauden ja yhteiskunnallisen edistyksen nimissä.

Toinen merkittävä puute koskee terveydenhuoltohenkilökunnan oikeuksia. On todella valtavaa vääryyttä, että niiden, jotka huolehtivat miljoonien työntekijöiden terveydestä ja turvallisuudesta, pitäisi lopettaa laskemasta päivystysaikaansa. Tämän järjestömyyden lisäksi heikennetään oikeutta korvaaviin lepojaksoihin työjaksojen jälkeen.

Pyrimme saamaan neuvoston kanssa aikaan sopimukseen, jotta voisimme tuoda tähän täysistuntoon kompromissiratkaisun, mutta se ei ollut mahdollista. Te ja neuvosto ette ole halukkaita neuvottelemaan, ja te haluatte yhteisen kantanne etenevän ilman, että siitä muutetaan hitustakaan.

Toivon, että parlamentti pysäyttää keskiviikkona nämä neuvoston aiomukset. Siten se osoittaa koko Euroopalle, että parlamentti on hengissä ja sitoutunut Euroopan jatkuvaan yhdentymiseen unohtamatta sosiaalista ulottuvuutta ja lääkäreiden, työntekijöiden, naisten ja yleisesti Euroopan kansalaisten oikeuksia.

Toivon myös, että komission tuen ja hyvien yksikköjen avulla voimme sitten aloittaa sovittelun ja rakentaa kompromissin, jonka molemmat lainsäätäjät voivat hyväksyä. Meidän on varmistettava, että neuvosto suhtautuu vakavasti joustoturvaan ja työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen.

Meillä on tilaisuus. Käytetään sitä mahdollisimman hyvin kuroaksemme umpeen valtava kuilu meidän ja Euroopan kansalaisten välillä.

(Suosionosoituksia)

Valérie Létard, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Alejandro Cercas, hyvät parlamentin jäsenet, olemme kokoontuneet tänne tänä iltana keskustelemaan aiheesta, joka on pitänyt meidät kiireisinä nyt jo monen vuoden ajan, aiheesta, joka on tärkeä kaikille eurooppalaisille työntekijöille, nimittäin työaikadirektiivin tarkistamisesta.

Euroopan parlamentille tänään esitetty teksti on kompromissi, joka saatiin aikaan 9. kesäkuuta pidetyssä neuvoston kokouksessa Slovenian puheenjohtajakauden aikana. Tämä kompromissi koski sekä työaikadirektiiviä että vuokratyödirektiiviä. Neuvosto hyväksyi sen uskoen lujasti, että se on askel eteenpäin Euroopan työntekijöiden tilanteen osalta, ja tämä koskee sen molempia ulottuvuuksia.

Toisaalta vuokratyödirektiivissä yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta ensimmäisestä päivästä lähtien tulee sääntö Euroopassa. Se on askel eteenpäin miljoonille tällä alalla työskenteleville ihmisille. Euroopan parlamentti hyväksyi lisäksi tämän direktiivin lopullisesti 22. lokakuuta, ja kiitän tätä päätöstä, koska sillä parannetaan vuokratyöntekijöiden tilannetta 17 jäsenvaltiossa, joiden kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta ensimmäisestä päivästä lähtien.

Työaikaa koskevalla kompromissilla otamme toisaalta käyttöön vakuudet, joilla pyritään säätämään kehyksestä vuoden 1993 opt-out-järjestelylle, joka pantiin täytäntöön rajoituksetta ja ilman aikarajaa. Tekstissä säädetään nyt olosuhteista riippuen 60 tai 65 tunnin rajasta verrattuna aikaisempaan 78 viikkotunnin rajaan.

Sillä tehdään myös mahdottomaksi se, että yksilötason opt-out-järjestelyä koskeva sopimus allekirjoitetaan neljän viikon sisällä siitä, kun työntekijä on palkattu, ja siinä otetaan käyttöön ammattientarkastuksen parempi valvonta. Haluaisin lisätä, että neuvoston yhteisessä kannassa otetaan käyttöön yksiselitteinen opt-out-järjestelyn tarkistuslauseke. Viimeiseksi haluaisin huomauttaa, että Slovenian kompromissin nojalla voidaan ottaa huomioon päivystysaikaa koskevat erityiset olosuhteet. Se auttaa monia maita, erityisesti terveydenhuoltoalan osalta.

Työaikadirektiivin tarkistus on tietysti kompromissi ja, kuten kaikissa kompromisseissa, meidän on pitänyt jättää pois joitakin alkuperäisiä tavoitteitamme. Ajattelen erityisesti opt-out-järjestelyn poistamista, jota Ranska ja muut maat puolustivat, mutta se oli vähemmistön kanta, eikä meillä ollut tarpeeksi valtaa saada sitä neuvostossa läpi.

Nyt, kun äänestätte toisesta käsittelystä, on tärkeää, että muistatte, minkä pitäisi olla meidän yhteinen tavoitteemme: sellaisen tekstin aikaansaaminen, jonka kaikki voivat hyväksyä, välttämällä mahdollisuuksien

mukaan sovittelumenettelyä. Parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan ja neuvoston yhteisen kannan välillä on tietysti huomattava kuilu, mutta parlamentin on tunnustettava, että joidenkin jäsenvaltioiden on kiireesti ratkaistava päivystysaikaa koskeva ongelma, että Slovenian kompromissi sisältää etuja työntekijöille ja että neuvostossa ei saada aikaan enemmistöä, joka vaaditaan vuodesta 1993 alkaen rajoituksetta voimassa olleen opt-out-järjestelyn poistamiseen.

Haluaisin tulevien keskustelujenne osalta kiinnittää huomionne erityisesti kahteen kohtaan.

Neuvoston tavoite päivystysajan määrittelyn osalta ymmärretään usein väärin. Pyrkimyksenä ei ole kyseenalaistaa työntekijöiden saavutettuja etuja vaan mahdollistaa olemassa olevan tasapainon suojeleminen tietyissä jäsenvaltioissa. Euroopan parlamentin keskustelut voisivat antaa hyödyllisen näkemyksen tähän uuteen määritelmään liittyvistä asioista.

Neuvoston aikomuksena ei ole vesittää tai vähentää ihmisten oikeuksia. Se päinvastoin pyrkii säilyttämään olemassa olevan tasapainon jäsenvaltioissa, tasapainon, joka koskee päivystysajan laskemista erityisellä tavalla, jotta voidaan laskea ne jaksot, jolloin kyseisenä aikana ei työskennellä.

Opt-out-järjestelyn tarkistuslausekkeen osalta meidän on päästävä lopputulokseen, jossa ei ole voittajia eikä häviäjiä, koska puolueettomasti sanoen, voiman tasapaino ei salli sitä. Slovenian kompromississa säädetään direktiivin tarkistuksesta arviointikertomuksen jälkeen, kuuden vuoden sisällä. Kaikki on siten auki, ja siksi kehotan tekemään välirauhan tästä opt-out-kysymyksestä.

Tänä iltana Euroopan parlamentilla on vastuullinen tehtävä. Äänestyksenne määrittelee tämän vuodesta 2004 alkaen käsiteltävänä olleen asian tuloksen. Toivon, että nyt alkavassa keskustelussa hylätään kaikki ajatukset vastakkainasettelusta ja otetaan huomioon neuvoston lujat tavoitteet sellaisina kuin ne on yhteisessä kannassa esitetty.

Olen vakuuttunut siitä, että tässä hengessä voitte tasoittaa tietä tasapainoisen ratkaisun pikaiselle aikaansaamiselle.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ymmärrän täysin monet pelot, joita tämän monimutkaisen ja merkittävän asian osalta on ilmaistu. Tärkein kysymys on, pysyykö parlamentti vuonna 2005 ensimmäisessä käsittelyssä hyväksymässään ja esittelijän ehdotuksessa toistetussa näkemyksessä vai aikooko parlamentti muuttaa kantaansa vastauksena neuvoston viime vuoden syyskuussa hyväksymään yhteiseen näkemykseen.

Haluaisin tehdä lyhyen yhteenvedon useista kohdista, jotka mielestäni ovat merkityksellisiä keskusteltaessa työajasta. Ensinnäkin uskon lujasti, että tämän direktiivin työstäminen uudelleen on merkittävä ja kiireellinen tehtävä. Julkiset palvelut ympäri Eurooppaa pyytävät meitä selkeyttämään päivystysaikaa koskevaa oikeudellista tilannetta. Se oli tärkein direktiivin tarkistamista puoltava tekijä. Muutaman viime vuoden ajan jatkunut epävarmuus on vaikuttanut hyvin kielteisesti sairaaloiden, ensiapuasemien ja laitoshoidon järjestämiseen sekä terveysongelmista kärsivien ihmisten tukipalveluihin. Kaikkia meitä on pyydetty tekemään jotakin tälle alialle. Keskus- ja aluehallintoviranomaiset, järjestöt, yksittäiset työntekijät, yksityishenkilöt ja Euroopan parlamentti ovat esittäneet meille samankaltaisia pyyntöjä.

Toiseksi, tämä on hyvin merkittävä neuvostoa ja parlamenttia jakava asia, erityisesti opt-out-järjestelyn tulevaisuuden osalta. Tunnen hyvin kannan, jonka parlamentti omaksui tästä kysymyksestä ensimmäisessä käsittelyssä. Haluaisin huomauttaa, että komissio teki vuonna 2005 joitakin perustavanlaatuisia muutoksia lainsäädäntöluonnokseensa ja ehdotti opt-out-järjestelyn lopettamista. Se tehtiin vastauksena parlamentin ensimmäisen käsittelyn näkemyksiin, ja komissio on pyrkinyt puolustamaan tätä kantaa neuvoston kanssa neljä vuotta käytyjen kiihkeiden keskustelujen aikana.

Mielestäni meidän on kuitenkin käsiteltävä tilanteen tosiasioita. Vuonna 2003 vain neljä jäsenvaltiota käytti opt-out-järjestelyä, mutta nyt sitä käyttää 15 jäsenvaltiota. Ja yhä useammat jäsenvaltiot haluavat säilyttää mahdollisuuden käyttää sitä tulevaisuudessa. Neuvoston päätökseen johtaneet tekijät ovat selkeitä. Opt-out-järjestely on nyt vakiinnutettu nykyisellä direktiivillä, ja jos parlamentti ja neuvosto eivät pysty sopimaan sen poistamisesta, se pysyy voimassa rajoituksetta, nykyisen sanamuodon mukaisesti.

Ensisijainen tavoitteeni direktiivin uudelleenlaatimisen osalta on siksi varmistaa, että opt-out-järjestelyä ympäri Eurooppaa käyttävät monet työntekijät voivat saada asianmukaista työsuojelua. Tämän takia katson, että on tärkeää keskittyä todellisiin ehtoihin, joilla taataan valinnanvapaus työntekijöille, jotka päättävät käyttää opt-out-järjestelyä, ja varmistetaan samalla opt-out-järjestelyä käyttävien työntekijöiden turvallisuus

ja terveydensuojelu sekä keskimääräisen työtuntimäärän ehdoton raja. Yhteinen lähestymistapa sisältää myös tämän.

Yhteinen lähestymistapa sisältää myös erityisiä hyvin muotoiltuja säännöksiä opt-out-järjestelyn tulevalle tarkistamiselle. Monet opt-out-järjestelyn äskettäin käyttöön ottaneet jäsenvaltiot tekivät niin pääasiassa päivystysaikaan liittyvistä syistä. Nämä jäsenvaltiot saattavat mahdollisesti arvioida uudelleen opt-out-järjestelyn käytön, kunhan ne ymmärtävät kaikkien niiden muutosten vaikutuksen, jotka teemme päivystysajan osalta.

Haluaisin päättää puheenvuoroni sanomalla, että olen tietoinen parlamentin ja neuvoston näkemysten eroista työajan osalta. Ei ole helppoa saada aikaan sopimusta parlamentin ja neuvoston välillä, eikä meillä ole paljon aikaa jäljellä nykyisellä toimintakaudella. Minun mielestäni se on kuitenkin tehtävä, jonka merkitys on perustavanlaatuinen.

Luulen, että Euroopan kansalaisten on vaikeaa ymmärtää, miksi EU:n toimielimet, jotka ovat onnistuneet tekemään yhteistyötä rahoituskriisin ongelmien ratkaisemiseksi, eivät pysty laatimaan selkeitä ja tasapainoisia sääntöjä työajasta. Meidän ei pitäisi unohtaa, että neuvostolta vei neljä vuotta saada kompromissi aikaan. Haluaisin myös kiinnittää huomionne yhteyksiin lokakuussa toisessa käsittelyssä hyväksyttyyn vuokratyödirektiiviin.

On helppoa kuvitella, miten vaikeaa on varmistaa neuvoston sopimus, jos yhteiseen kantaan tehdään suuria muutoksia. Mielestäni tällä hetkellä on tärkeää pohtia huolellisesti tasapainoa sisällön ja mahdollisen taktiikan välillä, jotta tämän päivän keskustelun jälkeen on mahdollista edetä pidemmälle työaikaa koskevan sopimuksen perustan aikaansaamisessa. Komissio haluaa jatkaa "rehellisen välittäjän" tehtäväänsä tässä asiassa lainsäädäntöprosessissa. Toivon parlamentille menestystä sen tätä erittäin merkittävää asiaa koskevissa keskusteluissa ja päätöksissä.

José Albino Silva Peneda, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PT) Mielestäni tätä direktiiviä koskevasta sopimuksesta neuvoston kanssa olisi voitu keskustella ennen parlamentin toista käsittelyä. Tosiasia on, että puheenjohtajavaltio Ranskan ponnisteluista huolimatta neuvosto ei antanut sille mitään valtuuksia neuvotella parlamentin kanssa. Haluan tehdä selväksi, että olen samaa mieltä ensimmäisessä käsittelyssä hyväksyttyjen kantojen tarkistamisesta, mutta voin tehdä sen vastuullisesti vain kompromissin puitteissa, ja se edellyttää kahden toimielimen välistä vuoropuhelua. Tavoitteeni on edelleen sopimuksen aikaansaaminen neuvoston kanssa. Se ei ollut mahdollista ennen ensimmäistä käsittelyä, mutta luotan siihen, että se voidaan saada aikaan sovittelussa.

Kaksi tämän direktiivin poliittisesti tärkeintä asiaa ovat päivystysaika ja opt-out-lauseke. Päivystysajan osalta ei mielestäni ole mitään syytä olla noudattamatta yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita. Tähän ongelmaan on ratkaisu – ja olen varma, että se hyväksytään sovittelussa – joka ratkaisee eri jäsenvaltioiden vaikeudet ja jonka voi hyväksyä koko EU:n lääkintähenkilökunta, jota tänään edustetaan yksimielisesti parlamentin rakennuksen edessä järjestettävässä mielenosoituksessa, jossa on mukana 400 lääkärinä, jotka edustavat EU:n yli kahta miljoonaa lääkärinä. Opt-out-lausekkeen osalta mielipiteeni on, että se on kysymys, jolla ei ole mitään tekemistä työmarkkinoiden joustavuuden kanssa. Mielestäni joustavuus katetaan täysimääräisesti tekemällä vuodesta vertailujakso. Peruskysymys tässä on päätös siitä, haluammeko, että eurooppalaiset työntekijät voivat työskennellä yli 48 tuntia viikossa vuotuisena keskiarvona, toisin sanoen maanantaista lauantaihin, kahdeksan tuntia päivässä, vai emme, ja sopiiko tämä lausuntoihin, joita kaikki esimerkiksi tässä parlamentissa tekevät perhe- ja työelämän yhteensovittamisesta.

Haluan muistuttaa teitä kaikkia, että tämän direktiivin oikeusperusta on työntekijöiden terveys ja turvallisuus. Minun on päätettävä puheenvuoroni kiittämällä lämpimästi monia kollegoitani Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmästä kaikesta tuesta, jota he ovat minulle tässä prosessissa antaneet.

Jan Andersson, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää Alejandro Cercasia hänen erinomaisesta työstään. Tarvitsemmeko todella yhteistä työaikadirektiiviä? Ehdottomasti, koska meillä on yhteiset työmarkkinat ja meillä on vähimmäisnormit terveyden ja turvallisuuden osalta. Tässä on kyse terveydestä ja turvallisuudesta.

Eroamme neuvostosta erityisesti kahdessa kohdassa. Ensimmäinen on päivystysaika, jona ei työskennellä. Tästä kysymyksestä välillämme on samankaltaisuutta. Samankaltaisuus on siinä, että me molemmat sanomme, että on mahdollista löytää joustavia ratkaisuja, jos työmarkkinaosapuolet saavat aikaan sopimuksen kansallisella tai paikallisella tasolla. Erona on näiden neuvottelujen lähtökohta, kun neuvosto sanoo, että

tämä ei ole työaikaa vaan vapaa-aikaa. Meidän mielestämme lähtökohta on kuitenkin se, että se on työaikaa. Se on itsestään selvästi työaikaa, koska olet lähtenyt kotoa ja olet työnantajasi käytettävissä. Emme kuitenkaan vastusta joustavia ratkaisuja.

Yksilötason opt-out-järjestelyn osalta on kyse siitä, pitäisikö siitä tehdä pysyvä vai pitäisikö se poistaa asteittain. Meidän mielestämme se pitäisi poistaa asteittain. Ensinnäkään se ei ole vapaaehtoista. Tarkastellaan työmarkkinoiden nykyistä tilaa, kun monet yksittäiset työntekijät hakevat samoja työpaikkoja. Mitä vaihtoehtoja heillä on, kun he työtä hakiessaan kohtaavat työnantajan?

Toiseksi, eikö meidän pitäisi nykyisessä tilanteessa pitää haasteena, että joidenkin ihmisten on työskenneltävä 60–65 tuntia, kun samalla niin monet ihmiset ovat työttömiä. Siinä on haastetta.

Kolmanneksi – tasa-arvo. Ketkä ihmiset työskentelevät 60–65 tuntia? No, he ovat miehiä, joiden takana on naisia huolehtimassa kotirintamasta. Naisten etujärjestö on arvostellut ankarasti neuvoston ehdotusta, ja aivan oikein. Tässä on kyse terveydestä ja turvallisuudesta. Olemme yrittäneet aloittaa neuvottelut. Neuvosto ei ole tullut neuvottelupöytään. Olemme halukkaita keskustelemaan neuvoston kanssa ja olemme yrittäneet ja olemme pysyneet ponnisteluissamme lujina, mutta meillä on todella omat näkemyksemme ja tuomme nämä näkemykset neuvottelupöytään.

Elizabeth Lynne, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston yhteinen kanta ei tietenkään ole ihanteellinen, mutta olen hyvin tietoinen siitä, että jäsenvaltioilta on mennyt neuvotteluihin monta vuotta, jotta ne todella ovat päässeet näin pitkälle. Useimmat meistä ovat myös tehneet tämän osalta työtä monia vuosia.

Olen aina tukenut opt-out-järjestelyn säilyttämistä, mutta halusin tiukentaa sitä niin, että se olisi todella vapaaehtoinen. Olen tyytyväinen, että opt-out-järjestelyä, nyt yhteisen kannan puitteissa, ei voida allekirjoittaa sopimuksen kanssa samaan aikaan ja että opt-out-järjestelyyn osallistumisen voi lopettaa milloin vain. Tämä on huomattavasti avoimempi tapa suojella työntekijöiden oikeuksia kuin käyttää itsenäisen työntekijän määrittelyä, joka on niin löyhä, että sitä voidaan soveltaa keneen tahansa, kuten monessa jäsenvaltiossa tehdään, tai käyttää päällekkäisiä sopimuksia, joiden nojalla työnantaja voi palkata saman työntekijän yhdellä, kahdella tai jopa kolmella sopimuksella, mitä käytetään joissakin toisissa jäsenvaltioissa. Jos työnantaja käyttää opt-out-järjestelyä väärin, työntekijä voi viedä tämän työtuomioistuimeen. Pelkään, että jos menetämme opt-out-järjestelyn, pakotamme yhä useammat ihmiset harmaaseen talouteen, eikä terveys- ja turvallisuuslainsäädäntö, erityisesti vaarallisista laitteista annettu direktiivi, kata heitä. Nämä direktiivit kattavat kaikki lailliset työntekijät, osallistuvatpa he työaikadirektiiviin tai eivät. Näinä taloudellisesti vaikeina aikoina on hyvin tärkeää, että työntekijät voivat tehdä ylitöitä, jos he haluavat, ja että työnantajilla on myös joustavuutta.

Minulla on enemmän vaikeuksia sen osalta, että päivystysaikaa ei yhteisessä kannassa katsota työajaksi. Siksi jätin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa tarkistukseni, jossa sanotaan, että päivystysaika pitäisi luokitella työajaksi. En valitettavasti saanut sosialidemokraattien ryhmältä tai PPE-ryhmältä tukea tarkistukselleni. Nyt Alejandro Cercasin mietinnössä todetaan, että päivystysaika pitäisi luokitella työajaksi mutta että työehtosopimuksissa tai kansallisessa lainsäädännössä voidaan päättää toisin. Se ei mielestäni ole merkittävä muutos siihen, mitä neuvoston yhteisessä kannassa jo on, vain hienoinen painotuksen muutos. En esittänyt tarkistustani uudelleen, koska tiesin, että sosialidemokraattien ryhmä ja PPE-ryhmä eivät äänestäisi sen puolesta. Epäilen kuitenkin, että meidän on ehkä mentävä sovitteluun, mutta epäilen myös, että neuvosto ei liikahda. Jos sopimusta ei ole, toivon sitten, että neuvosto miettii uudelleen ja että terveydenhuoltoalaa käsitellään sitten erikseen, ja se on jotakin, johon olen jo pitkään kehottanut. Mielestäni tämän direktiivin tarkistus oli todella välttämätöntä vain eurooppalaisten tuomioistuinten asioissa SIMAP ja Jaeger antamien tuomioiden käsittelemiseksi, ja se on kaikki, mitä meidän olisi pitänyt tarkastella.

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, liialliset työtunnit tekevät työntekijöistä sairaita ja johtavat keskittymiskyvyn menettämiseen ja virheiden määrän lisääntymiseen. Liikaa työtä tekevät ihmiset ovat itsensä lisäksi vaara myös ympärilleen oleville. Haluaisitteko esimerkiksi, että teitä hoitaisi väsymyksestä kärsivä lääkäri, tai haluaisitteko kohdata hänet liikenteessä liian pitkän päivystysjakson jälkeen. Siksi äänestämme sellaisen työaikadirektiivin puolesta, joka, toisin kuin neuvoston hyväksymä direktiivi, ei ole täynnä reikiä kuin sveitsiläinen juusto.

Työaikadirektiivi, jonka ylimmät rajat ovat vain suuntaviivoja, koska opt-out-järjestelystä voidaan sopia kaikissa yksilötason työsopimuksissa, ei vastaa tavoitetta työterveyssuojelusta. Tehtävämme toisena

lainsäätäjänä on varmistaa, että työaikadirektiivissä on terveyttä vastaavat vähimmäisnormit. Tämän takia Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä äänestää uusia opt-out-järjestelyjä vastaan.

Mielestämme on kuitenkin oikein, että jäsenvaltioilla on kolme vuotta aikaa mukauttaa kansallista lainsäädäntöään. Emme kuitenkaan äänestä sen puolesta, että Yhdistyneen kuningaskunnan opt-out-järjestelystä tehdään yleinen poikkeus Euroopan unionissa. Emme myöskään hyväksy sitä, että komissio luokittelee nyt päivystyksessä vietetyn ajan ajaksi, jona ei työskennellä, ja pitää sitä lepojaksona.

Meille on erityisen tärkeää, että työaika lasketaan yleisesti yksilöiden eikä kunkin yksittäisen sopimuksen perusteella. Tämä vihreiden esittämä tarkistus on olennainen, ja se on vastoin sitä, mitä Elizabeth Lynne kuvaili täällä haavekuvana.

Torjun myös väitteen, jonka mukaan Euroopan parlamentti ei ole ehdottanut joustavaa mallia. Päinvastoin, 12 kuukauden pituisen vertailujakson pidentämisellä saadaan aikaan paljon joustavuutta, ei vain lakisäästeiden lepojaksosten kustannuksella, ja se on meille tärkeää.

Arvoisa komission jäsen, ei ole totta, että työntekijät voivat päättää itse. He itse tietävät, että se on mahdotonta; miksi muuten huomiseksi olisi ilmoitettu 30 000 ihmisen mielenosoituksesta ja jotkut ihmiset ovat jo nyt osoittamassa mieltä? Siksi meidän on vahvistettava ensimmäisen käsittelyn kantamme. Se on ainoa tapa, jolla työaikadirektiivillä voidaan suojella työterveyttä.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensiksi haluaisin kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä. Haluaisin sanoa puheenjohtajavaltio Ranskalle, jota joka tapauksessa kiitän sitoutumisesta, että parlamentin kanssa käytävien keskustelujen osalta ei ponnisteltu riittävästi.

Keskustelumme tänä iltana on hyvin arkaluonteinen, mahdollisimman suuren vastuuntunnon on ohjattava sanojamme kuten myös niitä seuraavaa politiikkaa. Meidän on oltava täysin tietoisia siitä, että kaikki vesitetyt kompromissit tehdään työntekijöiden hengen kustannuksella, ja siksi mihin hintaan hyvänsä saavutetusta kompromissista voidaan joutua maksamaan hinta terveyden, turvallisuuden ja työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen osalta.

Me kaikki tiedämme täysin hyvin, että työmaailma on muuttunut ja että se muuttuu edelleen, muutamana viime viikkona, muutamana viime päivänä, talouskriisin sokkiaallon myötä. Olemme kaikki vakuuttuneita siitä, että tarvitaan enemmän joustavuutta, mutta se on saatava aikaan tasapainoisesti, ennen kaikkea harjoittamatta epäasianmukaista painostusta työntekijöiden oikeuksia kohtaan kiireen nimissä. Neuvoston ehdotukset herättävät joitakin hyvin vakavia kysymyksiä, kuten kaikki muut esittelijät ovat ennen minua sanoneet.

Ensimmäinen on opt-out-järjestely. Toisaalta ymmärretään, että tämä malli on hyvin ongelmallinen, ja siksi säädetään tarkistuseuseksesta, mutta se tehdään yleisesti, määräämättä tiettyä päivämäärää, ja toisaalta siinä on tiettyä verhottua kiristystä, koska jos neuvoston yhteistä kantaa ei vahvisteta, nykyinen direktiivi pysyy voimassa rajoittamattomine opt-out-järjestelyineen.

Toiseksi on koko kysymys käsitteestä päivystysaika, jonka käytännössä katsotaan nähtävästi vastaavan lepojaksoa. Tästä asiasta – kuten kaikki muut jäsenet ovat ennen minua sanoneet – ei voi olla epäselvyyttä, koska mitään epäselvyyttä ei yksinkertaisesti voida hyväksyä.

Lopuksi, yhteensovittaminen: yhteensovittaminen ei voi olla abstrakti käsite yleisille malleille tai niin sanotuille järkeville ehdoille, joista todellisuudessa tulee sitten silmäkääntötemppuja – työehtosopimusneuvotteluista luovutaan ja pakotetaan siten työntekijät, ennen kaikkea kaikki naispuoliset työntekijät, hyväksymään määrätyt ehdot yksinkertaisesti vain, jotta he eivät menettäisi työpaikkaansa.

Siksi minulle on selvää, että tämän direktiivin tarkistaminen on välttämätöntä ja että se epäilemättä olisi hyödyllistä, mutta tapahtuu mitä tahansa, emme saa korvata lainsäädännöllistä tyhjiötä huolestuttavilla epäselvyyksillä.

Dimitrios Papadimoulis, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, jota minulla on kunnia edustaa, vastustaa jyrkästi neuvoston yhteistä kantaa, jota komissiokin valitettavasti tukee, ja torjuu sen, koska se on taantumuksellinen ehdotus, ehdotus, joka ilahduttaa työnantajien etujärjestöä ja äärimmäisiä uusliberaaleja. Se on ehdotus, jossa historian kelloa käännetään taaksepäin 90 vuotta vuoteen 1919, jolloin taattiin enintään 48 tunnin työviikko. Sen sijaan yhteisessä kannassa pidetään kiinni työvoiman vastaisesta ja ruohonjuuritason vastaisesta opt-out-järjestelystä, kumotaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö päivystysajan

osalta ja edistetään 12 kuukauden keskimääräistä työaikaa, jolloin poistetaan työehtosopimusneuvottelujen ennakoedellytys. Vasemmiston konfederaatioryhmä kehottaa lopettamaan opt-out-järjestelyn, lopettamaan 12 kuukauden keskimääräisen työajan ja laskemaan päivystysajan työajaksi.

Hyvät neuvoston ja komission jäsenet, jos kantanne olisi työvoimaa puolustava, silloin työnantajaliitot osoittaisivat täällä mieltään huomenna, ei Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö ja 50 000 työntekijää. Totuus on se, että työnantajaliitot ylistävät teitä ja työntekijöiden ammattiliitot ovat huomenna parlamentin ulkopuolella esittämässä vastalauseensa, "Ei vähintään 65 tunnin viikolle".

Koska puhutte paljon sosiaalisesta Euroopasta, opt-out-järjestelyn säilyttäminen on porsaanreikä, jonka Margaret Thatcher luultavasti loi monia vuosia Yhdistynyttä kuningaskuntaa varten, ja nyt te haluatte tehdä tästä porsaanreistä vielä isomman ja pysyvän. Se on sosiaalisen Euroopan kieltämistä, työntekijöitä koskevan yhteisen politiikan kieltämistä.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, työaikadirektiivi on ajanhukkaa. Sitä on käsitelty ennen kuin olin Euroopan parlamentin jäsen, ja pian sen jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan työstä ja eläkkeistä vastaava ministeri pyysi minua tukemaan Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kantaa opt-out-järjestelyn säilyttämisestä. Luonnollisesti tein niin. Teen edelleen niin ja olen monien muiden maiden hyvässä seurassa.

Haluaisin siksi hieman seurata kirjavaa historiaa. Esittelijä sanoi 18. joulukuuta 2007, että ryhmä maita ei halunnut työaikadirektiiviä eikä sosiaalista Eurooppaa. Ne halusivat vapaat markkinat. Hän kutsui sitä viidakon laiksi. Hän sanoi, että niiden täytyy olla psykiatrisia tapauksia.

Kiitos vain! Koska Yhdistynyt kuningaskunta harjoittaa kauppaa maailmanlaajuisesti ja koska sitä eivät kotimaassa sido EU:n rajoitukset, se on tarpeeksi vahva ollakseen EU:n toiseksi suurin maksaja 15 miljardilla Englannin punnalla vuodessa. Enpä usko, että hän kieltäytyisi siitä!

Joulukuussa 2007 puheenjohtajavaltio Portugali sanoi, että se ei uskaltautuisi äänestykseen neuvostossa, joten se antoi seuraavan puheenjohtajavaltion, Slovenian, huolehtia siitä. Ja näin kävi sen jälkeen, kun se oli työskennellyt vuokratyötoimiston kanssa auttaakseen sitä eteenpäin. Slovenia ehdotti 65 tunnin työviikkoa ja sitten 70 tunnin. Neuvoston asenne varallaoloaikaa kohti kuitenkin tuhosi sen. Sitten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ajoi vähimmäispalkkapolitiikan yli.

Kun Suomi päätti puheenjohtajakautensa, sen työministeri totesi työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle, että ministerit puhuivat Brysselissä suuria työaikadirektiivistä, mutta kotiin palatessa tarinat olivat erilaisia. Aivan!

Viime kuussa, 4. marraskuuta, esittelijä sanoi jälleen kerran, että työaikadirektiivi on ensisijainen, jopa ennen taloutta. No, jos laiminlyötte talouden, miten keräätte veroja, jotka ovat tuloksena työaikadirektiivistä? Se, että yritykset ottavat ylimääräisiä työntekijöitä täyttääkseen lyhyiden työaikojen jättämän aukon, nostaa yksikkökustannuksia. Ne eivät pysty kilpailemaan ja työpaikkoja menetetään, ja siksi Ranska hylkäsi 35 tunnin työviikkonsa.

Joten seurataan ranskalaisia. Haudataan tämä toimimaton aikadirektiivi jälleen kerran ja lopullisesti.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Haluaisin myös kiittää esittelijää työajan järjestämisestä esitetystä direktiiviluonnoksesta, joka on lisä direktiiviin 2003/88/EY. Haluaisin myös kiittää häntä hänen tämänpäiväisestä puheenvuorostaan ja siitä, että hän ei unohtanut mainita terveysalan työntekijöitä, joihin se saattaa vaikuttaa eniten.

Koska Euroopan komissio ja Eurooppa-neuvosto ovat omistaneet tämän asiakirjan laatimiseen merkittävästi huomiota, mielestäni se ansaitsee siksi kattavan keskustelun meidän puoleltamme. Olen saanut monia tutkimuksia ammattiyhdistyksiltä, jotka pelkäävät, että työnantajille annetaan liian monia vaihtoehtoja. Tämä koskee lähinnä arvioita ajasta, jolloin työntekijöiden odotetaan olevan saatavilla tai päivystyksessä.

Hyvät kollegat, haluaisin muistuttaa teitä, että päivystäminen estää työntekijöitä järjestämästä aikaansa vapaasti. Se koskee kokonaista armeijaa terveysalan työntekijöitä, jotka me saatamme heittää työnantajien armoille ja hyväksikäytettäväksi. Pitäkäämme mielessä, että tässä ei ole vain kyse lääkärin ja hoitajan ammattien halventamisesta, vaan se sisältää myös itse päivystysajan arvion määrittämisen, koska tämän alan rajoitukset voivat loppujen lopuksi uhata apua tarvitsevia potilaita.

Lisäksi, vaikka me saatamme toivoa, että tämän direktiivin avulla työntekijöitä autetaan keräämään voimiaan ja nauttimaan paremmasta perhe-elämästä, epäilen, onko työnantajilla sama aikomus. Kaikki eurooppalaiset järjestöt painiskelevat tällä hetkellä taantuman, rahoituskriisin, korkean työttömyyden alkamisen ja näiden mahdollisten seurausten kanssa. Yksin tämä voi johtaa suurempiin vaatimuksiin ja siten työntekijöiden pelkoon, että heidän työnantajansa saattavat käyttää yhtenä tekijänä lomautusvaihtoehtoa hyväkseen. Myös tämän takia monet ihmiset osoittavat huomenna mieltään.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa onnittelemalla komissiota harkitsevasta tavasta, jolla se on käsitellyt tätä asiakirjaa. Haluaisin myös onnitella neuvoston puheenjohtajavaltiota, koska, kuten se hyvin tietää, tämä kysymys on ollut jumissa seitsemän edellisen puheenjohtajakauden aikana, ja näin pitkälle pääseminen on vaatinut suuria taitoja. Puheenjohtajavaltio on osoittanut, että sen lisäksi, että se on siirtynyt eteenpäin, se on myös siirtänyt keskustelua eteenpäin. Nyt meidän, jäsenten, haasteena on katsoa, olemmeko me myös valmiita hyväksymään tuon haasteen ja siirtymään eteenpäin keskiviikon äänestyksessämme.

Haluaisin sanoa esittelijälle, että olen täysin samaa mieltä hänen avaussanoistaan. Mutta ennen kuin innostutte liikaa, haluaisin muistuttaa teitä, että noissa avaussanoissanne totesitte, että miljoonat työntekijät ovat huolissaan työaikadirektiivistä. Olen kanssanne samaa mieltä: he ovat huolissaan, he ovat huolissaan siitä, että teidän mainion itsenne kaltaiset poliitikot ovat valmiita kertomaan heille, mikä on hyväksi heille, valmiita estämään heitä valitsemasta omia työaikojaan, jotta he voivat työskennellä vapaasti.

En enää pysty laskemaan niiden ihmisten määrää, jotka ovat kirjoittaneet minulle – eivät järjestöt, jotka yrittävät käyttää työntekijöitä hyväksi vaan tavalliset työntekijät – kysyäkseni, miksi edes keskustelemme tästä ja sanoakseen, että meidän ei pitäisi yrittää estää heitä päättämästä työtunneistaan.

Minua järkytti erityisesti perhe, joka mainittiin eräässä asiakirjassa vain kolme päivää sitten: aviomies oli menettänyt työnsä rakennuksella ja vaimon piti ottaa kaksi osa-aikaista työtä, jotta aviomies ja heidän kolmilapsinen perheensä voisivat jäädä taloonsa. Hänen piti työskennellä 12 tuntia päivässä, seitsemän päivää viikossa. Hän ei halunnut, mutta hänen piti tehdä niin pitääkseen perheen koossa. Haluaisin sanoa esittelijälle: hän oli teidän kotimaastanne, hän oli Espanjasta. Mitä apua siis tarjoatte hänelle? Mitä toivoa tarjoatte hänelle? Ette mitään! Te kertoisitte hänelle, että hän ei voi tehdä sitä ja että hänen on luovuttava toisesta työstään, luovuttava lapsistaan ja luovuttava talostaan.

Minua ei valittu antamaan tällaista lainsäädäntöä; minut valittiin huolehtimaan ihmisistä, joita palvelen, enkä unohda sitä koskaan. Minun on määrä jättää paikkani ensi vuonna, mutta ennen kuin jätän paikkani, nousen puolustamaan ihmisiä, jotka valitsivat minut, ja autan heitä, enkä seiso heidän tiellään.

Kuten komission jäsen on sanonut, käsiteltävänä olevalla ehdotuksella annetaan parempaa suojelua työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden osalta. Jos tuemme sitä, sen me saamme. Jos emme tue sitä, työntekijät eivät saa sitä, ja he tietävät, ketä siitä pitää syyttää.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin vedota jälleen kerran erityisesti niihin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäseniin, jotka edelleen empivät, yhdistymään työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan äänestyksen perusteella ja pitäytymään ensimmäisen käsittelyn kannassa keskiavustuksena. Loppujen lopuksi ei ole uskottavaa toisaalta puolustaa työntekijöiden terveydensuojelua ja toisaalta kannattaa opt-out-järjestelyn jatkamista.

ILO ei todellakaan suositellut syyttä suotta 48 tunnin työviikkoa niinkin kauan sitten kuin vuonna 1919. Työntekijöiden paineet voivat olla nykyään erilaisia, mutta ne eivät ole yhtään vähemmän vakavia. Mielestäni on puhdasta kyynisyyttä – sanoessani tämän ajattelen neuvostoa – uskotella, että opt-out-järjestelyn säilyttäminen on sosiaalinen saavutus vain siksi, että keskimääräisen työviikon rajaksi on esitetty myös 60 tuntia. Se, että alan kahden osapuolen sopimusta vaadittaisiin vain, jos kyseessä ovat jopa pidemmät työajat, merkitsee, että ihmisten pitäisi olla valmiita hyväksymään 60 tunnin viikot tavallisina työaikoina – ja tätä ei varmasti voida hyväksyä! Neuvoston johdon seuraaminen merkitsisi työntekijöiden terveyden polkemista jalkoihin ja perhe- ja työelämän yhteensovittamista koskevan ohjenuoran hylkäämistä, mikä on sama kuin sosiaalisen Euroopan pettäminen! Siksi, hyvät kollegat, pyydän hartaasti, että harkitsette tätä hieman enemmän.

Päivystysajan osalta sanoisin neuvostolle, että se on yleisesti tunnustettava työajaksi. Siitä ei ole pakotietä. Sillä, että jätetään alan kahden osapuolen arvioitavaksi aika, jona ei työskennellä, luodaan riittävästi joustavuutta lääkäreille, palokunnille ja vartijapalveluille.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, annan täyden tukeni esittelijälle, joka tukee ensimmäisen käsittelyn kantaamme, kantaa, jonka jäsenvaltioiden hallitukset torjuivat.

Päivystysaikaa koskeva lainsäädäntömme piti kiireesti saada yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaiseksi, ja se on saatu aikaan. Alejandro Cercasin mietinnössä tarjotaan tasapainoisia ja suojelevia ratkaisuja työntekijöille. Koko päivystysaika lasketaan työajaksi. Korvaava lepoaika on välittömästi palvelusjakson jälkeen. Tässä on kyse maalaisjärjestä; siinä on kyse kohtuullisten työolojen takaamisesta, erityisesti terveydenhuoltoalalla.

Työaikadirektiivin uudistuksella meille annetaan kuitenkin myös mahdollisuus edistää EU:n sosiaalilainsäädäntöämme poistamalla yksilötason opt-out-järjestely. Alejandro Cercasin mietinnössä tartutaan tähän tilaisuuteen ja ehdotetaan työtuntien määrän lainmukaiseen enimmäisrajaan mahdollisesti tehtävien poikkeusten asteittaista poistamista. Meidän on kohdattava todellisuus. On naurettavaa sanoa, että työntekijöillä on tasa-arvoiset toimintaedellytykset työnantajiansa kanssa ja että he voivat kieltäytyä siitä, mitä heille tarjotaan.

Hyvät kollegat, meidän on osoitettava selkeästi jäsenvaltioiden hallituksille, että tekstiä, jonka ne yrittävät saada meidät hyväksymään, ei voida hyväksyä. Ja tämän ylistyskuoron keskellä, joka varmasti lepyttää Ranskan hallitusta huomista alkaen, olen sitä mieltä, että meidän on ennen kaikkea käsiteltävä työntekijöitä, joita vaaditaan tekemään koko ajan enemmän töitä ilman, että heillä on todella valinnanvapautta, kuten kaikkia niitä Ranskassa, joita tulevaisuudessa pyydetään työskentelemään sunnuntaisin. Haluaisin lisätä, että ilmiselvästi juuri tämän vaihtoehdon käyttöönoton takia Ranskan hallitus on muuttanut neuvostossa kantaansa yksilötason opt-out-järjestelystä.

Hyvät kollegat, kuunnelkaamme työntekijöitä ja yrittäkäämme vastata heidän huutoonsa, jos emme halua, että Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansanäänestysten ei-äännet saavat jatkoa monissa muissa sellaisissa äänestyksissä, joissa kyseenalaistetaan Euroopan unioni, joka saa heidät tuntemaan, että se ei käsittele heidän jokapäiväisiä ongelmiaan.

Jean Lambert (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan palata tämän asian perustaan, joka on terveys- ja turvallisuusdirektiivi. Koska se perustuu terveyteen ja turvallisuuteen, emme odota terveyttä ja turvallisuutta koskevia opt-out-järjestelyjä emmekä odota kilpailua työnormeista Euroopan unionissa. Tässä piti olla kyse yhteisistä normeista, koska monilla työntekijöillämme on samat vaikeudet.

Tarkastelkaamme muutamia terveyskysymyksiä, joita monet jäsenvaltioistamme käsittelevät tällä hetkellä: sydän- ja verisuonitaudit, diabetes, stressi. Stressi on toiseksi suurin syy töistä poisjääntiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa: stressin, masennuksen ja ahdistuksen takia menetetään 13 miljoonaa työpäivää, ja se maksaa 13 miljardia Englannin puntaa vuodessa – jos tarkastelemme taloutta, ja jotkut meistä tarkastelevat taloutta mieluummin kokonaisuutena, hyvä Derek Roland Clark. Kaikilla näillä ongelmilla ja jopa liikalihavuuteen ja juopotteluun liittyvillä kysymyksillä on yhteys pitkien työpäivien kulttuuriin. Se ei ole ainoa tekijä, mutta se on varmasti merkittävä.

Emme puhu vain satunnaisista pitkistä työpäivistä. Nykyisen direktiivin ja ehdotettujen muutosten puitteissa on paljon joustavuutta, jonka avulla yritykset voivat selvitä, jos niillä on äkillisesti paljon töitä, edellyttäen, että ne tasapainottavat työntekijöidensä ajan. Kysymys on pysyvästi pitkistä työpäivistä. Henkilökohtaisen työtapaturman riski kasvaa, jos työskentelee yli 12 tuntia; väsyneet työntekijät ovat vaarallisia työntekijöitä. Tieturvallisuusasiantuntijat sanovat, että uupuneet kuskit aiheuttavat enemmän onnettomuuksia kuin juopuneet kuskit. Jos pyydätte ihmisiä tekemään pitkiä työpäiviä, olkaa tietoisia, että tämä on ongelma, olkaa tietoisia, että tuottavuus laskee, olkaa tietoisia, että luovuus vähenee – mikä ei ole hyväksi tietoon perustuvalle taloudelle. Perhe- ja työelämän tasapainon laatu ei varmasti lisäännä, jos ihmiset ovat liian väsyneitä lukeakseen lapsilleen, kun he pääsevät kotiin. Lisäksi enemmistö – 66 prosenttia – Yhdistyneen kuningaskunnan ylityötunteja tekevistä työntekijöistä sanoo, että heille ei makseta noista tunneista. Se on osa ylityötuntikulttuuria, jossa sitoutuminen työhön osoitetaan olemalla läsnä, ei välttämättä olemalla tuottelias.

Niille, jotka väittävät, että opt-out-järjestelyllä vähennetään byrokratiaa, sanoisin, että työtunneista pitäisi joka tapauksessa pitää kirjaa. Uusia ehdotuksia tarkastellessa huomaa, että neuvoston ehdotuksella ei varmasti vähennetä byrokratiaa.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, huomenna Strasbourgissa järjestetään suuri ammattiliittojen mielenosoitus neuvoston työaikadirektiivin myötä toteuttamaa todellista kaappausta vastaan.

Yli 65 tunnin työviikko on ilmeisen järjetön, sitä ei voida hyväksyä, koska sillä rikotaan työehtosopimusten sääntöjä ja ammattiliittojen sopimuksia. Sen sijaan, että opt-out-järjestely ja vapautuksia koskevat yksilötason järjestelyt kumottaisiin, niistä itse asiassa aiotaan tehdä yleinen sääntö. Työaika lasketaan vuoden keskiarvona ja luodaan siten äärimmäistä joustavuutta, ja lepojaksoista tehdään myös epävarmoja ja yhtiön sopimuksista riippuvia, aivan kuin meidän olisi pidettävä työaikaa, jona ei työskennellä, osa-aikaisena työnä, osittain tunnustettuna ja osittain maksettuna – sitä ei voida hyväksyä.

Politiikka, jossa työntekijöitä käytetään liiallisesti hyväksi, kun samalla niin monet ihmiset ovat ilman työtä, on itse työn arvostuksen laskun symboli, ja se on hyvin suuri osa tätä kohtaamaamme kriisiä. Parlamentin kannattaisi kuunnella huomisen mielenosoitusta ja vastata tähän neuvoston kaappaukseen, ainakin osoittaakseen oman riippumattomuutensa.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, sanotaan, että kriisit tuovat ihmisiä lähemmäksi toisiaan. Kansalaisilla koko Euroopassa on kuitenkin jo pidemmän aikaa ollut tunne, että EU ja liikemaailma ovat niitä, jotka lähestyvät toisiaan ihmisiä vastaan. Työajat on kaunisteltu kilpailutekijäksi, työtunteja ja työelämää on lisätty, palkat ovat laskeneet ja elinkustannukset nousseet, kun taas tuotot ovat nousseet kattoon ja johtajien palkat ovat nousseet tähtitieteelliselle tasolle.

Kun parlamentti keskustelee työajan lisäämisestä ja vähentää siten vaivalla hankittuja sosiaalisia oikeuksia, yhtiöt ilmoittavat väliaikaisista korvatuista ja vähennetyistä työtunneista tuhansille työntekijöilleen, ja joukkoirtisanomisten haamu nostaa päätään. Aiemmin esillä pidetyt mallit, kuten paljon ylistetyt työaikatilit, jotka käytetään viikoissa, osoittavat joustavien työtuntien rajat. Teemme jälleen kerran työtä kahteen vastakkaiseen suuntaan. Toisaalta vaadimme työ- ja perhe-elämän parempaa yhteensovittamista lisätäksemme syntyvyyttä, joka on ollut laskussa vuosien ajan, ja toisaalta annamme sunnuntaiden ja yleisten vapaapäivien rappeutua koko ajan enemmän tavalliseksi työpäiviksi – jolloin perinteet ja perhe-elämä jäävät väistämättä sivuun. Nykyisessä kriisissä tavallisten kansalaisten on otettava vastuu rahoitusyhteisön virheistä ja autettava pankkeja, jopa vaivoin ansaituilla säästöilläään. Heidän eläkkeensä ovat uhattuna, ja ennen pitkää heidän on ehkä jopa erottava toimistaan, kun taas johtajat pysyvät.

Yksi perusteista, joilla Euroopan kansalaiset arvioivat EU:ta on se, millaisen sosiaaliturvan se voi tarjota. EU:n on siksi tehtävä päätös, ovatko taloudelliset edut vai ihmiset etusijalla.

Tässä yhteydessä pitäisi myös ehkä miettiä, pitäisikö Turkin liittymisprosessi pysäyttää, ennen kuin se johtaa Euroopan unionin taloudelliseen romahdukseen. Jos EU kuitenkin jatkaa uhkarohkean uusliberalismin ja laajentumista koskevan rajattoman pakkomielteen tiellä, sen ei pitäisi olla yllättynyt nähdessään joko laskevia syntyvyyslukuja tai yhteiskunnallista levottomuutta. Silloin EU:lle turvasatamana annettu julkinen tuki, joka on viime aikoina kokenut lyhytaikaisen lisääntymisen, haihtuu nopeasti, ja olemme nykyistä paljon pahemmissa talousvaikeuksissa.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen ollut kahdesti sairaalan yöpäivystyksessä iltayhdeksästä aamuviiteen. Kaikki, joilla on läheistä kokemusta sairaanhoitajien, nuorempien lääkärien ja ambulanssikuskien työstä, ymmärtävät, että on erittäin epärealistista olettaa, että päivystysaika voidaan jakaa jaksoihin, joina työskennellään ja joina ei työskennellä. Molemmat ovat työaikaa, ja sen pitää näkyä korvauksessa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin oli myös tässä asiassa oikeassa.

Mielestäni neuvosto on väärässä, kun se katsoo, että työaika, jona ei työskennellä, on lepojaksoa. Siitä seuraisi jopa 72 tunnin pituisia päivystysmaratoneja. Sitä ei voida vaatia työntekijöiltä eikä potilailta. Työterveyttä ja -turvallisuutta ei saa heikentää. Kaikki päivystysaika ei kuitenkaan ole samanlaista. Yksi esimerkki on yksityiset palokunnat, joihin sain tutustua työssäni yhtenä REACH-mietinnön kymmenestä esittelijästä. Kutsuin äskettäin kyseisten yksityisten palokuntien jäseniä Euroopan parlamenttiin Brysseliin.

He tulivat kemikaali- ja terästeollisuudesta ja lentokentiltä. Ne onneksi harvat ajat, jolloin heidän liikkeelleläähtöään vaaditaan, osoittivat, että heidän tapauksessaan poikkeus viikon enimmäistyöajasta on välttämätön. Sekä työnantaja että työntekijät olivat muuten samaa mieltä siitä.

Kaikessa tässä on kuitenkin totta, että sopimuksissa on kyse alan molemmista osapuolista. Vapaat työehtosopimusneuvottelut ja vuoropuhelu alan kahden osapuolen välillä ovat sosiaalisen Euroopan tärkeimpiä tekijöitä. Jos työehtosopimusneuvotteluja ei ole, valtion on annettava asetuksia. Joka tapauksessa, ministerit sopivat enintään 48 tunnin työviikosta EU:ssa.

Siksi kannatan periaatteessa Alejandro Cercasin mietintöä mutta tuen myös joustavuutta tiettyjä ammatteja koskevien poikkeusten nojalla. Jos tämä menee sovitteluun, neuvotteluja on käytävä tyynesti – eikä hätäisesti – viimeinkin. Sosiaalisella Euroopalla ei ole varaa hätäisiin reaktioihin tai tyhjiin sanoihin.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensinnäkin haluaisin kiittää erinomaista työtä, jonka ystäväni, Alejandro Cercas, teki laatissaan esittelijänä tämän tekstin, joka on nyt käsiteltävänä, toisessa käsittelyssä, kesäkuun neuvoston yllättävän kompromissin ansiosta.

Belgialaiset, kyproslaiset, unkarilaiset ja espanjalaiset torjuivat sen, ja he olivat oikeassa niin tehdessään, koska siinä pyrittiin lisäämään joustavuutta, ja sitä, työntekijöiden turvallisuuden kustannuksella toteutettuna, ei voida hyväksyä. Uskoteko vilpittömästi, että kun koko Euroopan mantereella toteutetaan laajoja lomauttamisia ja irtisanomissuunnitelmat lisääntyvät, työnantajien pitää voida pakottaa työntekijät tekemään työtä 65 tuntia tai enemmän viikossa?

Hieman johdonmukaisuutta olisi kunniaksi Euroopan unionille. Tuemme tällä hetkellä kokonaisia teollisuusaloja irtisanomisten välttämiseksi, ja se on oikein. Meidän pitäisi kuitenkin suojella työntekijöitä heidän työpaikoissaan, kun he ovat edelleen yrityksissään, tai heidän hallinnoissaan. Kun kansalaisilla on epäilyksensä EU:sta – ja tämä mainittiin juuri – neuvoston kompromissilla, jos parlamentti hyväksyisi sen, annettaisiin pahin mahdollinen viesti.

Tällä direktiivillä on säädettävä viikkotyötuntien enimmäisrajasta terveyden ja turvallisuuden takia. Se ei saa olla sosiaalisesti ja inhimillisesti vahingoittava direktiivi. Tätä kantaa kannattavat esittelijämme ja Euroopan ammatillinen yhteistyöjärjestö, ja tämä on kanta, jota myös minä aion heidän kanssaan kannattaa.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, monien vuosien ajan jäsenvaltiot ja Euroopan unionin toimielimet ovat keskustelleet työaikadirektiivistä ja pyrkineet yhteiseen kantaan. Saavutuksia on ollut, mutta puutteita on silti. Äänemme osoittavat, miten lähelle me parlamentissa olemme loppujen lopuksi päässeet yhteisten kantojen saavuttamista.

Pystyn tukemaan direktiiviä, jos mahdollisuus ylityöiden tekemiseen säilytetään. Ylityöt eivät ole Virossa kovin yleisiä, mutta haluaisin, että ihmiset, työntekijät, voisivat päättää itse, haluavatko he tehdä ylityötä vai eivät, joko ansaitakseen enemmän, kehittääkseen uramahdollisuuksiaan tai muista henkilökohtaisista syistä.

Ylityön kieltäminen direktiivissä tarkoittaisi periaatteessa sitä, että tietyissä tapauksissa työntekijöiden pitäisi kuitenkin tehdä ylityötä, mutta sen sijaan laittomasti, toisin sanoen ilman lisäpalkkaa tai oikeudellista suojaa. Kukaan meistä ei halua sitä.

Toiseksi, Viron kaltaiselle pienelle maalle on tärkeää, että ylityöstä korvauksena annettu lepoaika annetaan kohtuullisen ajan päästä siitä, kun ylimääräiset tunnit tehtiin. Vaatimus, jonka mukaan korvaava lepoaika annetaan välittömästi, voi aiheuttaa ongelmia työn järjestämisessä, erityisesti aloilla, joilla työvoimasta on puutetta.

Kolmanneksi, päivystystunnit ovat työtunteja. Haluaisin ilmaista kiitollisuuteeni Ranskalle, EU:n puheenjohtajavaltiolle, siitä, että se puuttui direktiiviin ja auttoi muovaamaan yhteisen kannan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Tämän neuvoston ehdotuksen perimmäinen tavoite on työn arvon alentaminen, hyväksikäytön lisääminen ja suurempien tulojen varmistaminen työnantajille ja suurempien tuottojen varmistaminen talous- ja rahoitusryhmittymille 60 tai 65 tunnin keskimääräisen työviikon ja alempien palkkojen avulla ja määrittelemällä käsite työajasta, jona ei työskennellä.

Tämä on yksi kapitalistisen hyväksikäytön räikeimmistä esimerkeistä, ja se uhkaa kaikkea, mitä on sanottu työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta. Tällä ehdotuksella otetaan askel miltei sata vuotta taaksepäin työntekijöiden vaivalla saavutettujen oikeuksien osalta, työntekijöiden, jotka ovat ihmisiä, eivät koneita. Siksi tuemme tämän häpeällisen neuvoston kannan torjumista ja kehotamme jäseniä heidän äänestäessään kuuntelemaan työntekijöiden vastalauseita ja estämään vakavammat yhteiskunnalliset jännitteet, taantumuksellisemmat askelet ja paluun eräänlaiseen orjuusoikeuteen nyt 2000-luvulla.

Tänä kriisin ja työttömyyden aikana meidän on lyhennettävä asteittain työviikkoa palkkoja alentamatta, jotta voidaan luoda enemmän oikeudet sisältäviä työpaikkoja, ja meidän on kunnioitettava työtä tekevien ihmisarvoa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vastustan päättäväisesti sitä, että Yhdistyneeltä kuningaskunnalta vietäisiin oikeus harjoittaa opt-out-järjestelyä työaikadirektiivissä. Kumoaan todellakin tämän Euroopan

parlamentin oikeuden yrittää ryöstää maaltani tuo etuus. Minun kirjoissani työtuntien valvonta kuuluu yksinomaaisesti kansalliseen valvontaan, ei Brysselin saneluun.

Jos Yhdistyneen kuningaskunnan työntekijöiden itse valitsema hallitus antaa heidän työskennellä yli 48 tuntia viikossa, miksi sen sitten pitäisi kuulua niille maille, joiden hallitukset laativat enemmän kieltoja? Suoraan sanottuna, sen ei pitäisi olla kenenkään teidän asianne. Mutta se on olennainen asia Yhdistyneen kuningaskunnan liiketoiminnalle, erityisesti taloustaantumasta johtuvan äärimmäisen paineen aikana, kun mahdollisimman suuri joustavuus ja vähäisempi sääntely, ei laajempi, ovat avain talouden elpymiseen. Sen, että eurooppalainen tuotanto on mahdollisimman suurta, että tavaroitamme myydään kotona ja ulkomailla ja että yritysten kasvua helpotetaan, pitäisi olla meidän kaikkien huolena.

Ja silti meillä on ideologeja, jotka pyrkivät tyrkittämään kallisarvoista sosiaalipoliittista ohjelmaansa kaikille, vaikka sitä ei haluta. On todella aika, että tämä parlamentti saisi painopistealansa oikeaan järjestykseen. Tämän Yhdistyneen kuningaskunnan opt-out-järjestelyn lopettamiseen pyrkivän yrityksen torjuminen olisi hyvä tapa aloittaa.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Olemme äskettäin huomanneet, että yleisessä mielipiteessä seurataan tätä kysymystä poikkeuksellisen kiinnostuneena ja erityisesti niitä näkökohtia, joista myös me keskustelemme, eli kysymystä opt-out-järjestelystä ja päivystysajasta. Opt-out-järjestelyn osalta kuulemme lakkaamatta kaksi väitettä: ensin joustavuutta koskeva näkökulma ja toiseksi kysymys valinnanvapaudesta. Näytämme toimivan aivan kuin työnantajat ja työntekijät olisivat todella tasa-arvoisia kumppaneita – mitä he eivät ole – ja yksi työläinsäädäntömme ilmiselvistä velvollisuuksista ja tehtävistä on juuri tämä epätasa-arvon korjaaminen. Kuten sosiaalipoliitikot ovat sanoneet, kerjäläisellä on sama oikeus elää sillan alla kuin miljonäärillä – siinä mielessä me tietysti puhumme todella sopimuksen vapaudesta. Mutta todellisuudessa puhumme epätasa-arvoisesta tilanteesta, jolla ei niinkään edistetä joustavuutta vaan pidetään tätä epätasa-arvoa yllä.

Ja vielä enemmän, joustavuus on katettu oikein hyvin parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä muotoillulla ratkaisulla. Henkilö voi työskennellä 26 viikon ajan jopa 72 tuntia mukautuen siten markkinoiden tarpeisiin, tilausten suureen määrään ja suureen työmäärään. Kaikki tarvitsevat tietysti myös lepoa, ja mielestäni sen on oltava työvoiman ja terveyden suojelua koskevan direktiivin tavoite.

Päivystysajan osalta, jos jonakin aamuna kirjakauppaan tai vaatekauppaan ei ilmesty yhtään asiakasta tai vierasta, tarkoittaako se, että myyjällä on päivystysaikaa, jona ei työskennellä ja joka pitäisi siksi laskea eri tason mukaan? Asianmukainen kanta on se, että jos työntekijät eivät voi käyttää aikaansa vapaasti haluamallaan tavalla, vaan heitä vaaditaan menemään työpaikalleen, sitä on pidettävä työaikana. Tehdystä työstä suoritettu korvaus on kokonaan toinen asia, josta voidaan neuvotella kyseessä olevien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välillä – on mahdollista mukautua kunkin maan ja kansallisen toimivallan todellisuuteen, mutta työaika on työaika ja sitä on pidettävä sellaisena. Siksi olen samaa mieltä tuomioistuimen kanssa, mutta en ole samaa mieltä neuvoston kompromissista enkä tue sitä.

Maria Matsouka (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi onnitella Alejandro Cercasia, koska hän on esitellyt meille kunnioitusta herättävän mietinnön neuvoston kestäväntä yhteistä kantaa vastaan. Itse asiassa sekä komission alkuperäinen ehdotus että neuvoston yhteinen kanta näyttäisivät muodostavan vakavan uhan työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle ja, mikä vielä tärkeämpää, työ- ja perhe-elämän tasapainolle, jonka me yritämme saada aikaan. Samalla, ja tämä on vielä pahempaa, näillä tietyillä ehdotuksilla kuitenkin pyritään säätämään keskiaikaisista työoloista talouden uusliberalismin määrittelyjen ja sanelujen mukaisesti. Juuri tällä uusliberaalilla strategialla tuetaan ja edistetään epätasa-arvoista ja yksipuolista kehitystä, työntekijöiden hyväksikäyttöä, työttömien kierrätystä ja, loppujen lopuksi, ammattiyhdistysliikkeen hajottamista. Nykyiset talousvaikeudet ja sosiaalinen kuohunta johtuvat selkeästi uusliberaalin mallin rakenteellisesta kriisistä, ja siksi neuvoston yhteinen kanta pitäisi peruuttaa, ja pitäisi esittää uusi ehdotus, jolla edistetään yhteenkuuluvuutta, poliittista yhdenvertaisuutta ja yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänä iltana hyvin merkittävästä säädöksestä, ja keskustelumme ja äänestyksemme tässä parlamentissa antavat hyvin selkeän viestin työntekijöille ja perheille koko EU:ssa.

Meillä on Irlannissa kysymys, jota kysymme keskustellessamme sosiaalipoliitikasta, ja se kysymys on tämä: olemmeko lähempänä Bostonia vai Berliiniä? No, tämän illan keskustelun puitteissa meidän on oltava lähempänä Berliiniä – näin on, jos Berliini tai todellakin Pariisi voi tarjota todellista edistystä työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle. Kuuntelin Valérie Létardia, ja hän pyysi meitä käyttäytymään vastuullisesti, ja mielestäni Alejandro Cercas on tehnyt juuri niin.

Viime neuvoston kokouksen Lissabonin kokousta koskevassa keskustelussa neuvosto sitoutui vahvistamaan työntekijöiden oikeuksia. Neuvostolla ja parlamentilla on nyt tilaisuus tehdä juuri niin. Puhumme parlamentissa lisäksi usein työ- ja perhe-elämän tasapainosta, ja kaikki nyökyttävät päätään myöntymisen merkiksi. Meillä on jälleen kerran tilaisuus auttaa varmistamaan työ- ja perhe-elämän tasapaino Euroopan kansalaisille.

Ja muistakaa, kuten José Albino Silva Peneda jo mainitsi, 48 tuntia viikossa on kahdeksan tuntia päivässä, kuusi päivää viikossa. Philip Bushill-Matthews puhui naisesta, joka työskentelee 12 tuntia päivässä, seitsemän päivää viikossa, aivan kuin se olisi hyväksyttävissä. Sitä on täysin mahdotonta hyväksyä, eikä meidän pitäisi osallistua tämän kaltaiseen hyväksikäyttöön.

Kuten aiemmin sanoin, tämän illan keskustelu ja äänestysksemme tästä mietinnöstä antavat selkeän viestin Euroopan kansalaisille. Meidän on annettava selkeä viesti, että sosiaalinen Eurooppa on hengissä ja voi hyvin.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, neuvoston yhteinen kanta työajan järjestämisestä on työvoiman vastaista hirviömäisyyttä, ja se on aivan oikein nostattanut jäsenvaltioiden työntekijöiden vastalauseiden myrskyn. Alejandro Cercasin mietinnössä ei kajota neuvoston yhteisen kannan taantumuksellisten ehdotusten ytimeen. Siinä ollaan samaa mieltä työajan jakamisesta aikaan, jona työskennellään ja jona ei työskennellä, koska siinä tunnustetaan käsite palkattomasta työajasta, jona ei työskennellä. Tavaratalojen henkilökunta, sairaalan henkilökunta, lääkärit ja palveluhenkilökunta työskentelevät surkeassa järjestelmässä, joka vaatii heitä olemaan työpaikalla 12–14 tuntia päivässä. Siinä lisätään keskimääräisen työajan jaksoa nykyisin sovellettavasta neljästä kuukaudesta 12 kuukauden perustaan, siinä säilytetään opt-out-järjestely, siinä hyökätään yleisesti vakituista päivittäistä työaikaa, ylityökorvauksia, päivystyspäiviä ja työehtosopimuksia vastaan ja siinä tuetaan työnantajia heidän pyrkimyksissään tehdä työllisyyden joustavista muodoista yhä yleisempiä, millä on vakavat ja tuskalliset seuraukset sosiaaliturvajärjestelmiin. Nyt, kun työvoiman tuottavuuden lisäämistä koskevien mahdollisuuksien nojalla työaikaa voidaan vähentää ja vapaa-aikaa lisätä, on mahdotonta hyväksyä tällaista ehdotusta, ja siksi vastustamme jyrkästi neuvoston yhteistä kantaa ja Alejandro Cercasin ehdotusta.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aloittaa lainaamalla sanasta sanaan asiakirjaanne, jossa esitellään uudistettu sosiaalipoliittinen ohjelma. Siinä sanotaan, että ”komissio myös kehottaa kaikkia jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä ratifioimalla ja panemalla täytäntöön ILO:n yleissopimukset...”

Nyt kuitenkin keskustelemme täällä direktiivistä, jolla aiotaan käydä noita perusteita vastaan sallimalla jäsenvaltioiden säännellä työviikkoja keskimääräisesti jopa 60–65 tuntiin asti kolmen kuukauden aikana.

Onko tämä johdonmukaista, arvoisa komission jäsen? Voimmeko antaa lainsäädäntöä omia suosituksiamme vastaan? Tämän direktiivin tarkoituksena on säätää vähimmäissäännöistä työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden varmistamiseksi kahden välineen avulla: lepojakoilla ja työviikon rajoittamisella.

Se sisältää poikkeuksia molempiin tapauksiin, mutta emme puhu nyt näistä poikkeuksista, arvoisa komission jäsen, kuten itse sanoitte. Ei, me puhumme puhtaasti ja yksinkertaisesti poikkeuksista yhteen direktiiviin perusosista.

Joustavuudella ei tätä oikeuteta. Työtuntien lisäämistä ei voida sekoittaa joustavuuteen, jota yritykset ja työntekijät tarvitsevat. Direktiivillä säädetään hyvin perusteellisesti kausittaisista kaavoista, tuotantohuipuista ja tiettyjen toimien tarpeesta.

Jotakin, mikä on kaikille hyväksi, arvoisa komission jäsen, on joustoturvaa koskevan tavoitteen aikaansaaminen, toisin sanoen onnistuminen yksityis- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa työn kanssa. Sen aikaansaamiseksi meidän on tehtävä työtä kehittääksemme yhteistyön ja avoimuuden kulttuuria ja sallittava kollektiivisen autonomian tehdä osansa työajan järjestämisessä.

Arvoisa puhemies, kun neuvosto vahvisti yhteisen kantansa syyskuussa, se oli huono päivä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelulle. Olen vakuuttunut siitä, että meillä olisi nyt sopimus, jos työaika olisi voitu järjestää ja organisoida kollektiivisen autonomian nojalla.

Olen varma siitä, että äänestyspäivä, jolloin me kaikki kannamme vastuumme, on hyvä päivä kaikille.

Uudistaminen on hyvä asia, mutta on myös hyvä säilyttää ne tekijät, jotka yhdistävät meitä eniten ja jakavat meitä vähiten, jotka vahvistavat Eurooppaa ja jotka voivat saada sosiaalisen Euroopan nousemaan vahvempaan

sen nyt kohtaamasta haasteesta. Meidän on jatkettava sinnikkäästi sekä talouden kehittämistä että sosiaalista kehitystä, koska erikseen ne eivät voi selvitä.

Pier Antonio Panzeri (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vaikka arvostan Alejandro Cercasin työtä, haluaisin sanoa alusta alkaen, että ei ollut mitenkään selvää, että tämän työajan järjestämistä koskevan direktiivin muuttaminen oli niin välttämätöntä, ja haluaisin, että tämä keskustelu vahvistaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan äänestyksen tuloksen.

Tänään meillä on kanssamme lääkäreitä, huomenna Strasbourgissa on Euroopan ammatillisen yhteistyöjärjestön kokoon kutsumia työntekijöiden edustajia koko Euroopasta. He tulevat tänne osoittaakseen halunsa hylätä neuvoston direktiivistä aikaansaama kompromissi, ja ihmettelenkin, miten muuten se voisi olla.

Haluamme asettaa itsellemme kaksi selkeää tavoitetta: ensimmäinen on 48 tunnin rajan säilyttäminen enimmäistyöviikolle Euroopan unionissa. Tällä kumottaisiin opt-out-järjestely, jonka nojalla tämä raja voidaan kiertää ja työviikko voisi olla 60 tai 65 tuntia. Toinen tavoite koskee päivystysaika, jota ei voida pitää työaikana, jona ei työskennellä, vaan sitä on pidettävä aina työaikana, aivan kuten on asianmukaista turvata oikeus terveydenhuoltohenkilökunnan korvaavaan lepojaksoon.

Kaikki parlamentissa voivat ja heidän pitäisi jakaa nämä tavoitteet, koska niiden avulla estetään Euroopan kilpailutekijöiden muuttuminen sosiaalisesti polkumyynniksi ja työntekijöiden suuremmaksi hyväksikäytöksi. Toivon vilpittömästi, että Euroopan parlamentin jäsenet voivat sopia näistä kannoista, koska ne edustavat todella uutta sosiaalista Eurooppaa.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, neuvoston ehdotus, jolla pyyhitään pois aiemmin saavutettu tasapaino – ajattelen Luigi Cocilovon erinomaista työtä tällä alalla – ei saa tukeamme, koska se on askel taaksepäin monissa työtä, työ- ja perhe-elämän tasapainoa ja työsuhteturvaa koskevissa asioissa ja koska se on päätös, jolla heikennetään työntekijöiden oikeuksia, jotka ovat kaiken kaikkiaan meidän kaikkien, lastemme, tavallisten ihmisten oikeuksia.

En myöskään halua, että tämä perustelu ymmärretään väärin ammattiliittolaiseksi tai järjestöjä kannattavaksi, koska siinä puolustetaan terveydenhuoltohenkilöstöä. Se ei ole kumpaakaan, koska poliitikkona en toimi järjestöjen tai ammattiliittojen puolesta, toimin kansalaisten puolesta. Päätöksiä tehdessäni ajattelen heitä, ajattelen heidän sosiaalisia oikeuksiaan, jotka ovat mielestäni perustavanlaatuisia Euroopassa. Siksi en voi suvaita EU:ta, joka ei onnistu etenemään maailman kanssa yhtä jalkaa, EU:ta, joka päinvastoin tekee valtavia arviointivirheitä ja sekoittaa suojelun heikentämisen joustavuuteen ja vapauteen. Tämä on vielä vakavampaa aikana, jolloin Eurooppa on pahimmassa kriississään, eikä vauraudesta ja kasvusta ole paljon toivoa.

Arvoisa Valérie Létard, arvoisat neuvoston ja komission edustajat, jos emme pysty ymmärtämään, että miljoonat työntekijät ovat tällä hetkellä vaarassa menettää työpaikkansa ja tuntevat olevansa heikossa ja epävarmassa asemassa, eikä heillä tietysti ole vapaaehtoisia sopimukseen perustuvia valmiuksia – opt-out-järjestelyä lukuun ottamatta – sitten minun on sanottava, että meillä ei ole käsitystä siitä, mitä todella tapahtuu Euroopan kansalaisten yhteiskunnallisessa elämässä ja perhe-elämässä.

Tämän takia tuemme Alejandro Cercasin ehdotuksia ja toivomme, että kaikki Euroopan parlamentin jäsenet tekevät samoin. Minun on sanottava, että neuvoston haluttomuus neuvotella tässä vaiheessa pakottaa meidät pääsemään keskusteluun ja neuvotteluihin sovittelussa.

Gabriele Stauner (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, päivystysaika on työaika, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien päätöksellä. Jäsenvaltiot ovat todellakin mukautuneet tähän asiointitilaan hyvin tähän mennessä, eikä yksikään sairaala tai muu laitos vielä ole mennyt sen takia konkurssiin.

Sitä paitsi, päivystysaika, josta puhumme nyt, edellyttää, että työntekijät ovat työssään paikalla: kaikki muu on varallaolaa, mikä on täysin eri asia. Mielestäni jako päivystysaikaan, jona työskennellään, ja päivystysaikaan, jona ei työskennellä – jota myöhemmin ehkä määritellään enemmän tai vähemmän, mutta kuitenkin mielivaltaisesti, arvioidulla keskimääräisellä laskelmalla – on järjetön. Joka tapauksessa – ilmaistaakseni tämän oikeudellisin käsittein – työntekijät ovat työnantajien käytettävissä, heihin sovelletaan työnantajien ohjeita, eikä heillä ole vapautta jakaa omaa aikaansa.

Vastustan yksilötason opt-out-järjestelyä periaatteessa. Me kaikki joka tapauksessa tiedämme, että työsuhteille ei ole ominaista aseman yhdenvertaisuus vaan vastakkainasettelu toisaalta poikkeuksesta taloudellisesti vahvempien työnantajien ja toisaalta työskentelyvalmiuksistaan riippuvaisten työntekijöiden välillä. Itse asiassa erillinen työläinsäädäntö luotiin juuri sitä varten, että tämän suhteen voimatasapainon puute voidaan

korjata. Tarpeen tullen työntekijät, joiden selviytyminen riippuu heidän työpaikoistaan, vaarantavat terveytensä elättääkseen itsensä ja perheensä. Talousvaikeuksien aikana, kuten nykyisissä talousvaikeuksissa – jotka muuten johtuvat epäpätevien johtajien vakavista virheellisistä päätöksistä – työntekijöitä painostetaan koko ajan enemmän. Ihmisolennot eivät kuitenkaan ole koneita, jotka pystyvät työskentelemään tauotta.

Mielestäni neuvoston tätä koskevaa kantaa on mahdotonta hyväksyä. Tuen vahvasti valiokuntamme mietintöä ja kollegani José Albino Silva Penedan kantaa ja toivon, että sovittelumenettelyssä saadaan aikaan vakaa ja inhimillinen ratkaisu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, ainoa palvelus, jonka neuvoston yhteinen kanta ja puheenjohtajavaltio Ranskan ponnistelut ovat meille tehneet, on se, että keskustelemme jälleen ongelmasta. Joulun aikaan muistelemme Charles Dickensin Saiturin joulua, jossa työnantaja tiettyssä Euroopan maassa ei anna ahkeralle työntekijälleen lomaa. Haluaisimme lopettaa tämän Saiturin joulun. Kreikan kaltaiset maat äänestivät vähemmistön mukana eivätkä tukeneet kompromissia. Kreikka on johdonmukaisesti tukenut 48 tunnin viikkoa eikä halua mitään muutoksia työajan järjestämiseen ilman työnantajien ja työntekijöiden välistä vuoropuhelua ja sopimusta. Mieluiten emme näkisi huomenna työnantajien emmekä työntekijöiden mielenosoitusta, kuten kollegani totesivat. Mieluiten näkisimme, että sovelletaan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja työehtosopimusneuvotteluja.

Yksi kollegoistani viittasi keskiaikaan. Keskiajalla kuitenkin kunnioitettiin sunnuntaita vapaapäivänä. Edes orjat eivät työskennelleet sunnuntaina, ja nyt olemme poistaneet direktiivistä sen, että sunnuntait on sisällytettävä työntekijöiden vapaapäiviin. Siksi on jätetty kaksi tarkistusta, ja kehotan parlamenttia tukemaan niitä, jotta parlamentin ehdotus sisältää tämän Euroopan sivilisaation osan, ja toivon, että sitä tukevat kaikki ne arvoisat jäsenet, jotka nähdäkseni käyttävät aikaa, jona ei työskennellä, ja joille maksetaan tavallisesta ajasta. Huomenna meidän pitäisi leikata niiden jäsenten aikaa, jotka eivät ole parlamentissa.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Käytännössä alkaen aina Maastrichtin sopimuksesta, joka edusti monille ihmisille uusliberaalin talouspolitiikan voittoa, olemme todistaneet asteittaista ja keskittynyttä hyökkäystä Euroopan sosiaalista mallia vastaan. Se, että on hylätty keynesiläinen yrityksiä koskeva sosio-ekonominen malli, jossa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja vahvaa valtion puuttumista pidetään normaalina, on saanut meidät tähän, missä olemme nyt. Uusliberaalin kapitalismin täydelliseen romahdukseen ja turvautumiseen valtioon, jota piti laihduttaa mahdollisimman paljon ja jonka vaikutusvaltaa piti vähentää mahdollisimman paljon.

En ymmärrä, miten kukaan voisi ajaa läpi sitä, mitä neuvosto on esittänyt yhteistyössä komission kanssa. Onko se ehkä tarkoitettu jälleen uudeksi vaiheeksi kohti rikkaiden sosialistista kapitalismia ja köyhien cowboy-kapitalismia? Paluu 1800-luvulle ei auta ketään. Siksi meidän on torjuttava ehdottomasti direktiiviluonnos, ellei se sisällä esittelijän, Alejandro Cercasin, ehdottamia tarkistuksia.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Tällä direktiivillä ei säädetä 40 tunnin työviikon pidentämisestä 60 tunnin viikkoon. Eikä siinä vaadita työntekijöitä työskentelemään 60–65 tuntia viikossa, ylityöt mukaan luettuna. Sen sijaan siinä laaditaan puitteet ja ehdot, joiden nojalla se voisi olla mahdollista. Siksi 60 tuntia, joista puhumme, ei voida rinnastaa kansallisten lakien nykyisiin säästöksiin, joilla viikoittainen työaika rajoitetaan 40 tuntiin tai sen alle. Sellaiset rinnastukset ovat epäasianmukaisia, koska ne saattavat direktiivin harhaanjohtavaan valoon.

Tällä direktiivillä kuitenkin todella säädetään mahdollisesta enimmäistyöajasta. Se, mitä kukaan ei ole tänään maininnut, on, että monet ihmiset rahoituslaitoksissa, asianajotoimistoissa, sijoitusyhtiöissä ja niin edelleen, työskentelevät säännöllisesti 60, 70 tuntia tai enemmän, eikä se aiheuta yhtään hämmästyä. Tällä direktiivillä säädetään ylärajasta, jota ei voida ylittää.

Meidän on myös asetettava työnantajien housuihin, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, joiden mielestä epäilemättä on vaikeaa selviytyä markkinoilla, jos muodollisia esteitä on liian paljon. Meidän on ymmärrettävä heidän tilanteensa, erityisesti niinä tiettyinä aikoina, kun heidän on valjastettava käyttöönsä kaikki voimansa täyttääkseen sopimusvelvoitteensa, ja jolloin ihmiset tietysti työskentelevät pidempään. Tämä kuitenkin tehdään työntekijän suostumuksella ja lisämaksusta, tietysti, eikä vain automaattisesti joka viikko.

Lyhyesti, päivystysaikaa koskevat järjestelmät vaihtelevat suuresti. Me kaikki olemme maininneet lääkärit mutta unohdamme esimerkiksi leirintäalueet, perheiden pitämät hotellit ja monet palveluammatit, joissa ihmiset työskentelevät, ovat paikalla ja joissa joskus on oltava päivystyksessä. Yhteenvetona totean, että mielestäni neuvosto on ehdottanut eräänlaista kompromissia, ja etenemme ilmiselvästi sovitteluvaiheeseen, ja toivon, että siinä vaiheessa löydämme järkevän ratkaisun.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, periaate, jonka mukaan koko päivystysaikaa pidetään työaikana, on säilytettävä; olen esittelijän kanssa siitä samaa mieltä. Katson, että yhteistä kantaa on tässä suhteessa muutettava. Yhteisessä kannassa jopa annetaan mahdollisuus sille, että päivystysajan osaa, jona ei työskennellä, voitaisiin pitää lepoajaksona. Se voisi johtaa 72 tunnin ja jopa pidempiin päivystysmaratoneihin, mitä ei saisi sallia missään jäsenvaltiossa. Pidän siksi myönteisenä, että valiokunta hyväksyi tätä koskevat tarkistukseni.

Pyytäisin teitä kuitenkin pitämään mielessä, että työaikadirektiiviä ei sovelleta vain lääkäreihin vaan myös moniin muihin ammatteihin, ja päivystysvelvollisuus pitää työntekijät kiireisinä hyvin eri tavoin. Se kattaa esimerkiksi palomiehet, jotka voivat nukkua tai jopa osallistua virkistystoimintaan päivystyksen aikana. Palomiehet kannattavat siksi vaihtoehtoa, joka koskee poikkeusta viikon enimmäistyöajasta.

Tuen siksi sitä vaihtoehtoa, että etsitään räätälöityjä ratkaisuja itse paikalla yleisten – ei yksilötason – opt-out-järjestelyjen avulla. Käytännöllisesti suuntautuneiden työehtosopimusneuvottelujen osapuolet ovat aiemmin neuvotelleet tästä. Tuen yksiselitteisesti tällaista vapaiden työehtosopimusneuvottelujen vahvistamista.

Lisäksi, uusi, yhteinen opt-out-järjestely on huomattavasti suotuisampi työntekijälle kuin nykyinen järjestelmä. Opt-out-järjestelyt ovat mahdollisia vain kyseisen työntekijän suostumuksella, eikä tätä suostumusta saa antaa työsuhteen yhteydessä. Jos äänestämme tätä työehtosopimuksia koskevaa vaihtoehtoa vastaan, joudumme vaaraan, että työaikadirektiiviä ei tarkisteta ollenkaan, ja vaarannamme myös mahdollisuudet työntekijöille suotuisiin opt-out-järjestelyihin.

Äänestän siksi niitä tarkistuksia vastaan, joilla pyritään poistamaan opt-out-järjestely, koska kannatan vapaita työehtosopimusneuvotteluja ja räätälöityjä ratkaisuja itse paikalla.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, työn tulos ei ole vain tavaroiden ja palvelujen tuotanto vaan elämän tavoitteen saavuttaminen, sen halun täyttyminen, joka saa meidät pyrkimään onnellisuuteen. Sen takia meidän on omaksuttava punnittu lähestymistapa työvoimapolitiikkaa koskeviin päätöksiin ja meillä on oltava rohkeutta pitää omat vakaumuksemme.

Siksi katson, että on viisasta, että parlamentti kannattaa sovittelumenettelyä tukien toisaalta esittelijän kantaa mutta ennen kaikkea José Albino Silva Penedan tarkistuksia. Tässä mielessä minun on sanottava, että on ilmiselvää, että terveydenhuoltoalan ammattien päivystysaika pitäisi tunnustaa täysimääräisesti työajaksi – se on taattava ehdottomasti.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, monilla ihmisillä on virheellinen käsitys, että jos hyväksymme Alejandro Cercasin ehdottaman kannan, he eivät voi tehdä ylityötunteja, jotka ylittävät 48 tunnin keskiarvon joka viikko. Se ei tietenkään ole totta.

Vastustamme periaatteessa opt-out-järjestelyä, koska tämä on terveys- ja turvallisuuslainsäädäntöä, mutta olemme ehdottaneet 12 kuukauden keskimääräistä työaikaa nykyisen neljän kuukauden keskimääräisen jakson sijasta. Sillä annetaan ihmisille ja yrityksille ilmiömäinen joustavuus työajan suunnittelussa. Sillä annetaan itse asiassa niin paljon joustavuutta, että neuvosto itse varautui säätämään 60 tai 65 tunnista viikossa keskimääräisestä jaksosta riippuen. Me emme tehneet sitä. Tähän sisältyvä joustavuus on paljon parempi kuin opt-out-järjestelyn käyttö; se on paljon parempi vaihtoehto yrityksille ja ihmisille. Toivon, että tästä keskustelusta lähtee hyvin vahva viesti.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ajatus eron luomisesta työajan, jona työskennellään, ja työajan, jona ei työskennellä, välille on vaarallinen ja epärehellinen lähestymistapa. Jos osaa työpaikalla vietetystä ja työnantajan määräämien velvollisuuksien täysimääräiselle tai osittaiselle suorittamiselle omistetuista ajasta ei käytetä erityisten tehtävien suorittamiseen, tuota jaksoa ei voida pitää lepoajaksona. Työntekijä ei voi kuitenkaan viettää kyseistä aikaa perheensä kanssa, eikä työnantaja voi järjestää lepoaan siten kuin haluaa. Tuo aika pitäisi korvata samanarvoisesti.

Toinen kysymys koskee mahdollisuutta pidentää päivystysaikaa ilman asianmukaista korvausta, väitetysti työntekijän suostumuksella. Tämä vaikuttaa erityisesti lääkäreihin. Olisin kiinnostunut tietämään, suostuisiko yksikään potilas, ihanteellisessa tapauksessa Eurooppa-neuvoston jäsen, iloisesti siihen, että häntä hoitaisi lääkäri, joka on ollut päivystämässä 23 tuntia. Sillä ei rikota ainoastaan lääkärin työoikeuksia vaan myös

potilaan oikeuksia. Puolassa sairaalat ovat kieltäytyneet palkkaamasta lääkäreitä, jotka eivät suostu allekirjoittamaan opt-out-lauseketta. Haluaisin muistuttaa parlamenttia, että oikeus 8tuntiseen työpäivään saavutettiin ennen toista maailmansotaa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sosiaalisen Euroopan on taattava, että kaikki Euroopan kansalaiset voivat elää palkallaan kunnollisesti. Ihmisarvoisen työpaikan on taattava ihmisarvoinen elämä.

Työntekijöiden kunnioittamiseen kuuluu työjaksojen ja lepojaksojen järjestäminen, jotta he voivat rentoutua ja viettää tarpeeksi aikaa perheidensä kanssa. Lapset tarvitsevat vanhemmiltaan ohjausta ja valvontaa, mutta jos viimeksi mainituilla on vähemmän tai ei ollenkaan aikaa perheilleen, sillä voi olla kielteisiä vaikutuksia lasten kasvatukseen. Yhdenkään työnantajan ei saa antaa pyytää työntekijää työskentelemään yli 48 tuntia viikossa.

Mielestäni työaikadirektiivissä on kiinnitettävä enemmän huomiota lääkintähenkilökunnan pätevystysaikaa koskevaan erityiseen tilanteeseen. Tuen Alejandro Cercasin mietintöä, jossa suojellaan työntekijöiden etuja unohtamatta työnantajien lainmukaisia etuja ja tarjotaan heille tilaisuus mukauttaa työtunnit omiin tarpeisiinsa. Pidän myös myönteisinä tarkistuksia, joissa korostetaan työehtosopimusneuvottelujen merkitystä.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Nykyisessä rahoituskriisissä, jolla on välitön vaikutus Euroopan kansalaisten taloudelliseen ja sosiaaliseen elämään, työaikadirektiivi on EU:n sosiaalipolitiikan tärkein tekijä.

Alejandro Cercasin mietinnössä esitetään looginen ja johdonmukainen lähestymistapa tämän direktiivin soveltamista jäsenvaltioiden tasolla koskevien päätelmien arviointiprosessiin. Tämä direktiivi on tällä hetkellä joustava väline, jolla määritellään suojelun taso, jossa ei sallita työntekijöiden terveydelle ja turvallisuudelle haitallisten toimien valtuuttamista.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun lähetessä loppuaan haluaisin lisätä muutamia tuen sanoja Alejandro Cercasin mietinnölle ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan hyväksymälle kannalle, joka on pysynyt muuttumattomana vuodesta 2005 alkaen ja joka vahvistettiin äänestyksessä 6. marraskuuta.

Valiokunnallamme oli riittävästi aikaa harkita kantaansa, ja luotan siihen, että valiokunnan äänestyksemme tulos näkyy täysistunnon äänestyksessä ylihuomenna. Äänestimme kunnioittaen täysimääräisesti Euroopan sosiaalista säännöstöä, jonka vanhat jäsenvaltiot jakavat uusien kanssa ja antavat meille esimerkin ja tukea. Kesäkuun neuvostossa aikaansaatu kompromissia ei voida hyväksyä.

Vaalipiirini asukkaat ja erityisesti Puolan terveydenhuoltoihmiset seuraavat parlamentin toimia hieman huolestuneesti. He sanovat aivan oikein, että kaikesta työajasta on maksettava korvaus, ei vain pätevystysajasta, jona työskennellään. On todellakin niin, että neuvoston kompromississa viitataan mahdolliseen joustavuuteen työmarkkinaosapuolten ja työehtosopimusten tasolla. Puolalaisten työntekijöiden mielestä heillä ei kuitenkaan ole voimaa neuvotella työnantajensa kanssa, ja he tarvitsevat vahvaa tukea Euroopan parlamentilta.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Tästä mietinnöstä käytyjen pitkien keskustelujen aikana ilmaistiin huoli, että huomisen äänestyksen aikana ei ehkä saavutettaisi ensimmäisessä käsittelyssä saatua voittoa, koska sen jälkeen liittyneet ovat saattaneet muuttaa tämän parlamentin tasapainoa.

On hyvin totta, että neuvostossa oikeistohallitukset ovat hyväksyneet saman kannan riippumatta siitä, onko niiden maantieteellinen sijainti idässä vai lännessä. On kuitenkin myös selvennettävä toista asiaa. Itä-Euroopan työntekijät tukevat Euroopan parlamentin ehdottamia tarkistuksia yhtä vakaumuksellisesti kuin neuvosto torjuu ne. Romanian ammattiliitot, jotka ovat myös edustettuina huomenna täällä Strasbourgissa, ovat esimerkiksi tietoisia siitä, että niiden saavuttamia etuja ei ole saavutettu lopullisesti ja että niitä on puolustettava jatkuvasti. Niiden viesti on yksinkertainen: huomattavasti rajoittamattomia työtunteja tehokkaampi ratkaisu nykyisiin ongelmiin on huonosti palkattujen työpaikkojen, myös itäeurooppalaisten työntekijöiden työpaikkojen, hallitsemattoman leviämisen pysäyttäminen.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, minulla ei ole epäilystäkään siitä, että työntekijöiden hyvä ja työturvallisuus ovat lähellä kaikkien tähän keskusteluun osallistuvien jäsenten sydäntä.

Me kaikki olemme kuitenkin tietoisia siitä, että nykyinen työaikadirektiivi tarvitsee tiettyjä muutoksia. Esiin nousevat kysymykset koskevat kyseisten muutosten luonnetta ja tarkoitusta. Vastattavana ei ole helppoja kysymyksiä, ja niistä on keskusteltu kiihkeästi sekä tässä parlamentissa että neuvostossa monien vuosien ajan. Neuvosto päätyi viimein viisaaseen kompromissiin. Tällä hetkellä on vaikeaa odottaa, että hallitukset maissa, joista useimmat soveltavat opt-out-periaatetta, todella äkkiä hylkäisivät sen, erityisesti nykyisen

talouskriisin puitteissa. Haluaisin kiinnittää tähän asiaan erityisesti niiden jäsenten huomion, jotka kehottavat omaksumaan vahvemman kannan opt-out-kysymykseen.

Arvoisa puhemies, Puolassa on viisas sanonta, jonka mukaan paras on hyvän vihollinen. Haluaisin korostaa, että meillä on vakaa kompromissi ja että se pitäisi hyväksyä eurooppalaisten työntekijöiden hyvän takia.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen Alejandro Cercasin pakettia. Mielestäni tämän keskustelun perusajatus on, että ihmisolennot ovat sosiaalisia olentoja: he eivät ole koneita, eikä heitä pitäisi työpaikalla sellaisina kohdella. Henkilö, joka hakee työtä työnantajalta, ei voi vapaasti kieltäytyä allekirjoittamasta lomaketta, jossa sanotaan, että he kieltävät itseltään oikeuden työaikadirektiivin kattavuuteen, joten väite, jonka mukaan opt-out-järjestelyn poistaminen on jotenkin hyökkäys vapautta kohtaan, ei ole oikea: se on itse asiassa hyökkäys niiden työntekijöiden hyväksikäyttöä vastaan, jotka tarvitsevat työtä elääkseen.

Mielestäni 14 jäsenvaltiossa käytössä oleva nykyinen opt-out-järjestely on hyökkäys sitä ajatusta vastaan, että EU:ta rakennetaan yhteisten ihmisarvoisten työ- ja elinolojen perusteella, emmekä saa antaa sen tapahtua.

Valérie Létard, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Alejandro Cercas, hyvät parlamentin jäsenet, työaikadirektiivissä on tietysti paljon symboliikkaa ja siinä käsitellään periaatteellisia asioita, muun muassa työntekijöiden valinnanvapautta vastaan heidän terveytensä ja turvallisuutensa suojeleminen.

Juuri siitä kohdasta meidän on vaikea päästä sopimukseen. Kuten olen jo todennut, Ranska on vastustanut pitkään opt-out-järjestelyä. Olemme kuitenkin yhtyneet yhteiseen kantaan. Miksi? Koska direktiivillä ei pyritä vesittämään ihmisten oikeuksia tai aiheuttamaan yhteiskunnallista taantumista.

Päivystysajan osalta tavoitteena on sallia jäsenvaltioiden käsitellä sitä tietyllä tavalla ja ottaa huomioon sen sisältämät jaksot, joihin ei työskennellä. Kaikilla jäsenvaltioilla oli omat tapansa käsitellä kyseistä aikaa, ja neuvoston ainoa tavoite on säilyttää vallitseva asiointitila, tasapaino, jota tuomioistuimen tuomiot ovat haurastuttaneet.

Toinen syy on se, että opt-out-järjestelyn osalta yhteisellä kannalla parannetaan kyseisten työntekijöiden oikeuksia, jos opt-out-järjestely on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän poikkeuksen käyttämiseen ei tietenkään ole velvoitetta. Opt-out-järjestely on ollut olemassa ilman suojalausekkeita vuodesta 1993 alkaen. Neuvoston kannassa todella esitetään suojalausekkeita, kuten Elizabeth Lynne pani merkille. Toivon, että pragmaattisuus voittaa. Yhteinen kanta ei edellytä kenenkään luopuvan periaatteistaan tai vakaumuksistaan.

Tänään puheenjohtajavaltio Ranska kertoo teille neuvoston puolesta, että yhteinen kanta on epäilemättä paras kompromissi tarkistettujen direktiivin aikaansaamiseksi ottaen huomioon jäsenvaltioiden vallan tasapaino ja se, että päivystysaikaan on löydettävä nopeasti ratkaisu. Sen, hyvät parlamentin jäsenet, halusin sanoa täydennyksenä avauspuheenvuoroni.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Haluaisin toistaa Valérie Létardin sanat keskustelun perusteellisuudesta ja mielenkiintoisuudesta. Tässä keskustelussa käsitellään erittäin tärkeitä asioita, ja mielestäni parlamentin on nyt tehtävä päätös. Sitten puitteet, joissa tulevat keskustelut käydään, ovat selkeät. Haluaisin vain todeta – koska joissakin tässä keskustelussa esitetyissä näkemyksissä ei näkynyt todellinen tilanne – että voisi olla hyödyllistä käydä läpi joitakin perusasioita selkeästi ja asiallisesti.

Työaikadirektiivi on tällä hetkellä voimassa. Direktiivissä säädetään, että yksittäisillä jäsenvaltioilla on vaihtoehto opt-out-järjestelyn käyttöönottamisesta. Tällä hetkellä 15 jäsenvaltiota soveltaa opt-out-järjestelyä. Tämä ei siis ole uusi tilanne vaan pikemminkin vakiintunut tosiasia. Uuden direktiivin syy on tuomioistuimen asioissa SIMAP ja Jaeger antamasta päätöksestä johtuva paine, koska päätös sai monet perinteisesti suureen päivystysajan määrään luottavat järjestelmät hyvin vaikeaan tilanteeseen.

Haluaisin myös todeta, että päivystysajan seuraukset ja päivystysajan järjestäminen vaikuttavat eri tavoin eri järjestelmissä ja eri jäsenvaltioissa, erityisesti pienemmissä, joilla ei ole paljon mahdollisuuksia palkata työntekijöitä muista valtioista ja jotka voivat joutua suhteellisen vaikeisiin ongelmiin. Siksi keskustelu on niin monimutkainen, koska se toisaalta vaikuttaa työntekijöiden suojelemaan työaikaan tietyntyyppisen sääntelyn takia ja toisaalta sitä sovelletaan moniin erittäin arkaluonteisiin järjestelmiin, kuten esimerkiksi terveydenhuoltoon, palokunnan kaltaisiin pelastuspalveluihin ja niin edelleen.

Kaikilla päätöksillä on seurauksensa, ja mielestäni tällä hetkellä meillä on loistava mahdollisuus saada aikaan edistystä. Tämä edistys on seurausta kaikkien toimielinten keskusteluista, seurausta sekä yhteistyöstä että keskustelusta ja yksi huomattavimmista askeleista sillä tiellä on parlamentin äänestys 17. joulukuuta tänä vuonna.

Alejandro Cercas, esittelijä. – (ES) Haluaisin aivan ensiksi kiittää kaikkia kollegoitani kaikista ryhmistä, koska mielestäni tässä parlamentissa on suuri enemmistö, joka sanoo, että ihmisolennot eivät ole koneita ja että ihmiset ja heidän oikeutensa ovat ensisijaisia. Sen jälkeen voimme puhua muista asioista, mutta meidän on aloitettava heidän terveydestään, turvallisuudestaan ja perhe-elämästään.

Toiseksi, toivotan neuvoston ja komission tervetulleiksi neuvottelupöytään. Se on myöhäistä, mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan.

Varokaa ansoja. Yhteisestä kannastanne juontuvassa direktiivissä opt-out-järjestely ei ole sellainen kuin mistä säädettiin vuonna 1993, sillä se oli väliaikainen, ehdollinen ja sangen laajalti ainutkertainen. Komission jäsen mainitsi 15 maata. Ei, siinä oli yksi, jolla oli yleinen opt-out-järjestely ja monia, joiden järjestely oli vähäisempi. Ehdotatte kuitenkin, että sen pitäisi olla ikuinen ja kaikille ja että sillä jaettaisiin Eurooppa maihin, jotka haluavat pitkiä työpäiviä, ja maihin, jotka eivät halua.

Emme halua jonkin väliaikaisen ja poikkeuksellisen muuttuvan joksikin pysyväksi ja normaaliksi, koska ei ole normaalia, että ihmiset työskentelevät vuoden jokaisena viikkona ja elämänsä jokaisena vuotena näkemättä perheitään tai pystymättä täyttämään velvollisuuksiaan kansalaisina.

Mielestäni on hyväksyttävä joitakin tosiasioita. Se, että työntekijät ja lääkärit vastustavat tätä direktiiviä, arvoisa Philip Bushill-Matthews, on tosiasia, ei mielipide. En ole puhunut 160 miljoonan työntekijän tai neljän miljoonan lääkärin kanssa, mutta olen puhunut heidän edustajajärjestöilleen. Ehkä jotkut ovat kanssanne samaa mieltä, mutta vakuutan teille, että suuri enemmistö vastustaa teitä, koska kaikki heidän järjestönsä vastustavat poikkeuksetta sitä, mitä te sanotte.

Lopuksi, haluaisin toistaa sen, mitä sanoin alussa. Keskiviikko on hyvin merkittävä päivä, jolloin kansalaiset voivat alkaa uskoa jälleen EU:hun ja ymmärtää, että nämä toimielimet eivät ole muodostuneet joukosta sydämettämiä poliitikkoja, jotka ajattelevat vain taloutta, tai byrokraateista, jotka elävät toisessa maailmassa. Me olemme ihmisten kanssa. Me puolustamme heidän oikeuksiaan, ja 17. joulukuuta sosiaalinen Eurooppa nousee vahvistuneena. Sen jälkeen me neuvottelemme. Neuvottelemme tasavertaisesti.

(Suosionosoituksia)

Puhemies – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Iles Braghetto (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä direktiivi on ratkaiseva teksti taloudellisen ja sosiaalisen Euroopan rakentamisessa.

Yleisesti uskotaan, että meidän pitäisi voida ja että me voimme luoda työmarkkinoiden innovaatioita, joilla parannetaan tuottavuutta ja laatua, vaaditun joustavuuden puitteissa käyttämättä työntekijöitä hyväksi. Sillä, että edistetään oikeudenmukaisia työoloja, joihin kaikilla lisäksi on luovuttamaton oikeus, taataan heidän tekemänsä työn turvallisuus ja tehokkuus. Siksi työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan hyväksymä ehdotus on meidän mielestämme tasapainoinen.

Erityisesti pitäisi panna merkille, että terveydenhuoltohenkilökunnan osalta vuorojen ja lepojaksojen järjestämisen riittävät suojausekkeet ovat olennaisia paitsi heidän omien oikeudenmukaisten olojensa osalta myös siksi, että siten taataan potilaiden hoidon turvallisuus ja laatu ja sairauden riskien vähentäminen.

Ole Christensen (PSE), kirjallinen. – (DA) Olen iloinen, että olen sellaisen poliittisen ryhmän, nimittäin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän jäsen, joka ei tee kompromisseja työntekijöiden terveydestä ja turvallisuudesta.

Se, että kukaan voi uskoa kasvavaan kilpailuun, joka perustuu huonoihin työoloihin ja jäsenvaltioiden väliseen sisäiseen kilpailuun pisimmistä työajoista, on täysin väärin ja kuuluu toiselle aikakaudelle. Minulla ei ole mitään sitä vastaan, että alan kaksi osapuolta sopii pidemmistä työajoista, jonka vertailujakso on mitä tahansa vuoteen asti ja jonka keskimääräinen enimmäistyöaika on 48 tuntia viikossa, mutta vastustan todella

sitä, että työnantajat voivat palkata työntekijöitä yksittäisin perustein ja että he saavat siten mahdollisuuden soveltaa erilaisia poikkeuksia.

Mietin, mitä vielä tarvitaan, että Yhdistynyt kuningaskunta käy vakaviin neuvotteluihin ja poistaa asteittain opt-out-järjestelynsä parantaakseen maansa miljoonien työntekijöiden oloja.

Toivon, että keskiviikkona Euroopan parlamentti sanoo, että tulevaisuudessa EU:n pitäisi työskennellä "älykkäämmin, ei ankarammin" vastatakseen tulevaisuuden haasteisiin.

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Näen tässä mietinnössä Euroopan vasemmiston sosiaalisen näkemyksen vahvistamisen, mitä sosialidemokraattiset edustajat arvostelevat sangen oikein siitä, että työajan opt-out-lausekkeet sallimalla siinä rikotaan periaatetta, jonka mukaan työntekijän työterveyttä ja -turvallisuutta koskevaan lainsäädäntöön ei voi tehdä poikkeuksia.

Vaikka joustavilla työajoilla, työn luonteesta ja kunkin henkilön valmiuksista riippuen, voitaisiin saada aikaan hyviä tuloksia, en voi olla mieltimättä monia väärinkäytöksiä, joiden kohteeksi työntekijät joutuvat. Viitataan Romanian tapaukseen, jossa ylitöitä ei monissa tapauksissa lasketa eikä niistä makseta lainmukaisesti. Kaikki normaalin työpäivän jälkeen jatkuva toiminta ei ole aina tulosta sopimuksesta työntekijän ja työnantajan välillä, vaan työnantajan halun ja harkinnan sanelema. Ei edes mainita vaaraa niiden terveydelle ja hengelle, jotka ovat joutuneet oravanpyörään, josta he pääsevät pois vain vaarantamalla työpaikkansa.

Monissa tapauksissa se, mikä esitetään kilpailukyvyyn edistämisenä, on vain hyväksikäytön peittelyä.

Siksi 48 tunnin raja on mielestäni suositeltava vaihtoehto. Päivystysajan osalta on mielestäni epäoikeudenmukaista, että "päivystysajan jaksoa, jona ei työskennellä", ei pidetä työaikana eikä siitä sen vuoksi makseta.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionilla on tehokkaita asetuksia työajan järjestämisestä. Niiden mukaan keskimääräinen työaika on 48 tuntia viikossa. Käytännössä se tarkoittaa, että työntekijä voi työskennellä keskimäärin kahdeksan tuntia kuusi päivää viikossa neljän kuukauden ajan. Mielestäni se riittää, koska sitä enemmän vaikuttaa pitkällä aikavälillä haitallisesti tehokkuuteen.

Neuvoston kompromissi, jonka säännöt eivät ole niin suotuisia kuin tällä hetkellä voimassa olevat, ei saanut tukea Belgiasta, Kyprokselta ja muilta, mukaan luettuna kotimaani Unkari, eivätkä Euroopan sosialidemokraatit voi sitä hyväksyä.

Sosiaalinen Eurooppa ei voi olla tyhjä iskulause, ei edes talousvaikeuksien aikana. Parlamentin esittelijä Alejandro Cercas osoittautui sovittelumenettelyn aikana sopivan vastaanottavaiseksi ja esimerkiksi mahdollisti joustavuuden takia sen, että 48 tunnin keskimääräinen aika lasketaan 12 kuukauden ajalta. Emme voi kuitenkaan hyväksyä asetusta, jonka nojalla viikossa voidaan työskennellä 60–65 tuntia ja äärimmäisissä tapauksissa jopa 70–72 tuntia. Emme voi myöskään hyväksyä kantaa, jonka mukaan asetuksista olisi mahdollista myöntää rajoittamaton opt-out-jakso. Tärkein syy tälle on se, että työntekijöiden ja työnantajien suhde ei koskaan voi olla yhdenvertainen.

Päivystysajan osalta pidän tekopyhinä niitä, jotka ajattelevat, että päivystysajan jaksoja, joihin ei työskennellä, ei lasketa työajaksi. Ehdottaisin, että keskiviikkona, äänestyspäivänämme, parlamentin edessä pidettävissä mielenosoituksissa he istuvat juttelemaan muutamien työntekijöiden kanssa.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Neuvosto ja Euroopan unioni ovat nyt yli kolmen vuoden ajan olleet riidoissa tämän työaikadirektiivin takia.

EU:n 27 jäsenvaltion työministerin aikaansaamassa sopimuksessa säädetään enintään 48 tunnin työviikosta, mutta jätetään vaihtoehto poikkeuksesta, jolla sitä voitaisiin tietyissä tapauksissa lisätä 65 tuntiin viikossa.

Tällaista ratkaisua ei voida hyväksyä, ja sosialidemokraattina minulla on velvollisuus varmistaa, että miljoonien työntekijöiden huolet kuullaan, ja taistella varmistaakseni, että tähän 48 tunnin rajaan ei sallita poikkeuksia ja että päivystysaika otetaan huomioon työaikaa laskettaessa.

Äänestän siksi Alejandro Cercasin mietinnön puolesta ja toivon, että jos sovittelu järjestetään, saamme aikaan tekstin, jossa saavutetaan todellinen tasapaino työntekijän suojelun ja mahdollisimman hyvän työajan järjestämisen välillä. Euroopan sosialidemokraatteina me jatkamme joka tapauksessa työntekijöiden oikeuksien puolustamista, koska nyt enemmän kuin koskaan Eurooppa tarvitsee sosiaalista mallia, jolla vastataan heikoimmassa asemassa olevien tarpeisiin ja erityisesti niiden tarpeisiin, joihin talous- ja rahoituskriisin seuraukset iskevät ankarimmin.

Lasse Lehtinen (PSE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, harvoin on EU-lainsäädäntö koskenut näin monia. Miljoonat palkansaajat saavat parlamentilta joululahjaksi joko parannuksen työoloihinsa tai Euroopan ensimmäisen työelämän huononnusdirektiivin. Työllisyys- ja sosiaaliasiain valiokunta näytti hyvää esimerkkiä parantamalla selvin äänestysnumeroin komission ehdotusta. Työajan määrittelyllä on näet sosiaalinen ulottuvuutensa. Liian moni eurooppalainen palkansaaja tekee työtä 60 tai 65 viikkotuntia samalla kun miljoonat kulkevat työttöminä.

Pitkät työviikot perustuvat useimmiten näennäiseen valinnanvapauteen. Työntekijällä on vapaus valita pitkän työviikon ja työpaikan välillä. Parannusten jälkeenkin direktiiviin jäisi riittävästi jouston mahdollistavia poikkeussääntöjä.

Valiokunta hyväksyi muutosesitykseni, joka merkitsee johtavassa asemassa olevien työntekijöiden lisäämistä direktiivin piiriin. Myös pomo tarvitsee lain suojan, myös pomo saattaa väsyä.

Neuvosto ja komissio eivät ole suostuneet harkitsemaan uudelleen kantaansa kysymykseen päivystysajoista. Maalaisjärki sanoo, että työpaikalla vietetty aika, varalla, valveilla tai nukuksissa, on aina työaika.

Euroopan parlamentti saa valtakirjansa suoraan Euroopan kansalaisilta. Siksi sen velvollisuutena on myös ajatella kansalaistensa parasta tässäkin asiassa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestän sen puolesta, että 48 tunnin viikkoa koskeva opt-out-järjestely lopetetaan. Uskon lujasti, että pitkät työpäivät vahingoittavat ihmisen terveyttä, aiheuttavat työtapaturmien riskejä ja vaikuttavat kielteisesti perhe-elämään. Yhdistyneessä kuningaskunnassa vapaaehtoista opt-out-järjestelyä on käytetty laajasti väärin ja pakotettu työntekijät allekirjoittamaan opt-out-järjestely ensimmäisenä työpäivänään.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Keskustelu työajan järjestämisestä on monimutkainen. Mutta vaikeimmat aiheet ovat opt-out-järjestelyn tulevaisuus ja päivystysajan käsittely.

Asioissa SIMAP ja Jaeger Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tulkitsi alkuperäisen työaikadirektiivin työaika koskevaa määrittelyä siten, että se sisältää päivystysajan jakson, jona ei työskennellä, kun työntekijä ei tee työtä vaan lepää.

Neuvoston 9. ja 10. kesäkuuta 2008 tekemässä sopimuksessa päivystysajan jaksoa, jona ei työskennellä, ei pidetä työaikana, ellei kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tai työehtosopimuksissa tai työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa säädetä toisin.

Neuvoston sopimuksen nojalla työntekijän mahdollisuuteen olla soveltamatta keskimäärin 48 tunnin työviikkoa, josta säädetään alkuperäisessä työaikadirektiivissä, sovelletaan tiukempia ehtoja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi. Työntekijöitä ei vaadita työskentelemään keskimäärin yli 60 tuntia viikossa kolmen kuukauden ajan tai keskimäärin 65 tuntia viikossa kolmen kuukauden ajan, kun päivystysajan jaksoa, jona ei työskennellä, pidetään työaikana.

Irlanti ei ole koskaan käyttänyt opt-out-järjestelyä, joten käytettävissä olevan opt-out-järjestelyn tiukempi täytäntöönpano on sekä myönteistä että välttämätöntä.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Hyvät kollegat, kuten tiedätte muutaman viime viikon keskustelujen perusteella, käsiteltävänä olevan direktiivin tärkein kohta on niiden päivystysajan jaksojen, joiina ei työskennellä, pitäminen työaikana. Tällä tarkistuksella annetaan monille työntekijöille mahdollisuus saada korvaus jaksosta, josta he eivät ole pystyneet nauttimaan vapaa-aikana ja tavalla, joka vastaa heidän tarpeitaan. Ehdotuksella on monia kannattajia ja vastustajia. Molemmat puolet ovat kaivautuneet lujasti näkemyksiinsä, eivätkä pysty saamaan aikaan minkäänlaista mielipiteidensä lähentymistä. Siksi kehotan teitä kiinnittämään huomionne myönteiseen vaikutukseen, joka tällä tarkistuksella on eurooppalaiseen yhteiskuntaan.

Euroopan unionin väestö on vanhentunut jatkuvasti muutaman viime vuosikymmenen aikana. Väestön syntyvyysaste vuonna 2007 oli vaivaiset 0,12 prosenttia. Jos emme halua luottaa ainoastaan maahanmuuttoon, meidän on edistettävä syntyvyyttä. Se, että päivystysajan jaksot, joiina ei työskennellä, lasketaan mukaan työajan kokonaisuuteen, on yksi tällainen kannustin. Tällä tarkistuksella annetaan mahdollisuus monelle naiselle helpottaa uralla menestymiseen liittyvien pyrkimystensä yhdistämistä haluun hoitaa lapsiaan enemmän. Sen avulla voimme ottaa uuden merkittävän askelen pyrkimyksissämme estää kielteisten suuntausten vaikutus yhteiskuntamme kehitykseen.

15. Eurooppalainen yritysneuvosto (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies – (IT) Esityslistalla on seuraavana Philip Bushill-Matthewsin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönläajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0419 – C6-0258/2008 – 2008/0141(COD)) (A6-0454/2008).

Philip Bushill-Matthews, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, luulen, että tämä asiakirja ei herätä aivan niin paljon ristiriitoja kuin edellinen, ja puhujaluettelo on selvästi lyhyempi. Mutta se nähdään. Elämä on täynnä yllätyksiä.

Haluaisin aloittaa kiittämällä komissiota ja todellakin neuvostoa siitä, että ne ovat saaneet meidät siihen, missä nyt olemme. Toisin kuin edellisen asiakirjan osalta, tämä on ensimmäinen käsittely, mutta kolmikantaneuvotteluissa on jo alustavasti saatu aikaan epävirallinen sopimus, mikä tarkoittaa, että sopimus saadaan aikaan ensimmäisessä käsittelyssä edellyttäen, että kollegat tukevat sitä huomisen äänestyksessä. Kollegat voivat olla eri mieltä siitä, parantaako kolmikantaneuvottelujen teksti alkuperäistä mietintöä, mutta kolmikantaneuvotteluissa kuitenkin saatiin aikaan sopimus, ja historia on siinä paras tuomari. Odotan kollegoiden kaikkien mahdollisten kommenttien kuulemista ja teen niistä lopuksi yhteenvedon.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, eurooppalaiset yritysneuvostot ovat sosiaalisen Euroopan edelläkävijöitä. Ne antavat uutta voimaa johdon ja työntekijöiden väliselle vuoropuhelulle yli 820 yrityksessä. Niiden avulla miltei 15 miljoonalle voidaan tiedottaa ja heitä voidaan kuulla paikallisen tason lisäksi myös EU:n tasolla ja jopa maailmanlaajuisesti. Niiden avulla on mahdollista yhdistää yleiseurooppalaisella tasolla toimivien yhtiöiden taloudelliset ja sosiaaliset näkökulmat. Voimme olla ylpeitä siitä, mitä on saavutettu sen jälkeen, kun direktiivi annettiin 15 vuotta sitten. Vanha direktiivi ei kuitenkaan enää ole tehtävänsä tasalla, ja meillä on nyt oikeutetusti korkeammat vaatimukset.

Komissio ehdotti siksi heinäkuussa perusteellista tarkistusta eurooppalaisten yritysneuvostojen oikeusperustasta. Tavoitteena on lisätä niiden määrää ja tehokkuutta, vahvistaa oikeusvarmuutta ja parantaa kuulemisten koordinoitua kansallista tasolla ja EU:n tasolla, erityisesti rakenneuudistuksen alalla. Komissio on siksi ehdottanut selkeämpiä määrittelyjä ”työntekijöiden tiedottamista” ja ”työntekijöiden kuulemista” koskeville käsitteille ja sen selventämistä, miten nämä toimet vastaavat toisiaan eri tasoilla. Se on myös ehdottanut työmarkkinaosapuolten aseman tunnustamista uusien eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamisessa ja nykyisten yritysneuvostojen mukautumisen ja selviytymisen mahdollistamisessa. Se on ehdottanut automaattisesti perustettujen neuvostojen välistä koordinoitua ja kuulemista koskevien mahdollisuuksien selkeämpää määrittelyä. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä se on ehdottanut selkeämpää määrittelyä eurooppalaisten yritysneuvostojen jäsenten asemasta, erityisesti työntekijöiden tiedottamisen ja koulutusmahdollisuuksien alalla.

Tänä kesänä Euroopan työmarkkinaosapuolet, työnantajat ja ammattijärjestöt, sopivat puheenjohtajavaltio Ranskan aloitteesta yhteisestä kannasta, jossa ne hyväksyivät komission ehdotukset keskustelujen perustaksi. Ne esittivät ehdotukseen monia tarkistuksia, joiden tavoitteena on pääasiassa selkeyttää ”tiedottamisen” ja ”kuulemisen” määrittelyjä ja luoda kahden vuoden jakso, jona on mahdollista perustaa uusia eurooppalaisia yritysneuvostoja tai uudistaa jo olemassa olevia soveltamatta uusia sääntöjä.

Komissio on aina tukenut vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten välillä, ja siksi se pitää tätä aloitetta myönteisenä. Komissio pitää myönteisenä parlamentin ja neuvoston rakentavaa lähestymistapaa, jonka ansiosta ne ovat päässeet luotettavaan ja tasa-arvoiseen ratkaisuun, joka perustuu komission ehdotuksen ja työmarkkinaosapuolten yhteisen kannan avulla luotuihin toimenpiteisiin. Komissio on ratkaisuun pyrkiessään tehnyt aktiivisesti yhteistyötä molempien toimielinten kanssa. Parlamentin ja neuvoston aikaansaamassa kompromississa määritellään selkeämmin eurooppalaisten yritysneuvostojen ylikansalliset valtuudet ja oikeudet, mutta ei oteta käyttöön osallistuvien työntekijöiden vähimmäismäärää. Tässä kompromississa säilytetään komission ehdotuksen ydin. Komissio voi siksi tukea kompromissia.

Valérie Létard, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Philip Bushill-Matthews, hyvät parlamentin jäsenet, tapaamme nyt keskustellaksemme ehdotuksesta direktiiviksi, joka vaikuttaa välittömästi 880 eurooppalaiseen yritykseen ja 15 miljoonaan eurooppalaiseen työntekijään. Panokset ovat siten korkeat, ja meidän kaikkien pitäisi lähestyä tätä keskustelua niin, että ymmärrämme vastuumme täydellisesti. Kuten tiedätte, direktiiviehdotuksella, josta tänä iltana keskustelemme, laaditaan uudelleen vuoden 1994 direktiivi eurooppalaisista yritysneuvostoista.

Euroopan parlamentille esitetty teksti on tulos yhteisestä ponnistuksesta, johon koko EU:n kaikki sidosryhmät osallistuivat. Ajattelen tietysti komissiota, joka antoi ehdotuksen uudelleenlaatimisesta 2. heinäkuuta 2008; ajattelen myös Euroopan työmarkkinaosapuolia, jotka antoivat kesällä 2008 kahdeksan yhteistä ehdotusta yhteisen lausunnon puitteissa; ja ajattelen tietysti Euroopan parlamenttia ja sen tämän tekstin laatijaksi nimittämää esittelijää, Philip Bushill-Matthewsia, jota kiitän hänen työnsä laadusta. Ne kaikki työskentelivät puheenjohtajavaltion kanssa saadakseen viipymättä aikaan tekstin, jonka kaikki voivat hyväksyä. Näiden yhteisten ponnistelujen tuloksena olemme tänä iltana tilanteessa, jossa voimme hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä ehdotuksen, jolla tämä vuoden 1994 direktiivi laaditaan uudelleen.

Minun tietääkseni on kulunut kauan siitä, kun sosiaalialalla on ollut tällainen tilanne. Se on rohkaisevaa tulevaisuuden kannalta; se rohkaisee meitä jatkamaan yhteistyötä kollektiivisessa hengessä. Teille tänä iltana esitetty teksti on tasapainoinen kompromissi, jonka avulla työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua eurooppalaisissa yrityksissä voidaan edistää ja jonka avulla 27 jäsenvaltion työntekijöille voidaan antaa uudet takuut.

Tämän tekstin avulla parannamme eurooppalaisten yritysneuvostojen edellytyksiä erityisesti hyväksymällä kauan odotetun uuden määrittelyn kuulemisesta ja tiedottamisesta.

Tämän tekstin avulla rohkaisemme uusien eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamista, koska, aivan kuten vuonna 1994, avoamme kahden vuoden ikkunan, jonka aikana tehdyt sopimukset voivat poiketa direktiivin uusista säännöksistä.

Lopuksi, tämän tekstin avulla lisäämme työntekijöiden ja yritysten oikeusvarmuutta poistamalla kaikki epävarmuustekijät, joilla voisi olla vakavia seurauksia.

Tämä oikeusvarmuutta koskeva tavoite mielessä pitäen teille esitetyllä tekstillä turvataan myös aiemman, vuosien 1994 ja 1996 välillä nykyisen direktiivin voimaantulon jälkeen avatun ikkunan aikana tehdyt sopimukset.

Tänään kompromissi, jonka osalta kaikki asianosaiset toimijat ovat tehneet työtä, on tuotu Euroopan parlamentin äänestykseen, ja on tärkeää, että sen puolesta äänestetään. Se on tärkeää, koska nykyiset kriisiolosuhteet altistavat yritykset suuremmalle rakennemuutoksen riskille, ja näissä oloissa eurooppalaiset työntekijät odottavat, että tarjoamme heille täydentäviä takuita, takuita, joilla heitä rauhoitetaan tulevaisuuden osalta.

Lisäksi on tärkeää äänestää puolesta, koska eurooppalaiset tarvitsevat vahvoja viestejä, joilla osoitetaan, että sosiaalinen Eurooppa on jälleen vuonna 2008 pääsemässä vauhtiin ja että se ei ole vain puhetta, että se pystyy konkreettisiin toimiin, joilla parannetaan heidän jokapäiväistä elämäänsä.

Viimeiseksi, on tärkeää äänestää sen puolesta, koska työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua on rohkaistava Euroopassa, ja se liittyy uusien yritysneuvostojen täytäntöönpanoon ja kaikkien eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten toteuttamien yhteisten toimien kehittämiseen, kuten tässä asiassa.

Jan Cremers, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on olemassa sanonta, jonka mukaan kompromisseilla ei ikinä voiteta kauneuskilpailuja. Näin voitaisiin ensi näkemältä sanoa eurooppalaisesta yritysneuvostosta annetun direktiivin uudelleenlaatimista koskevien kaikkien neuvottelujen tuloksesta. Winfried Menradin oikeuskäytännöstä ja johdon ja työvoiman kokemuksista 12 viime vuoden aikana laatiman mietinnön, joka hyväksyttiin tässä parlamentissa kuusi vuotta sitten, perusteella PSE-ryhmä on aina vaatinut direktiivin kunnianhimoista tarkistamista.

Liian monilla työntekijöiden edustajilla ei vieläkaan ole tiedottamista ja kuulemista koskevia perusoikeuksia, koska heidän työnantajansa kieltäytyy suomasta heille näitä oikeuksia. Meidän mielestämme nämä oikeudet ovat kuitenkin olennainen osa kaikkien työelämän suhteiden mallintamista. Työntekijän aseman yrityksessä pysyvänä vakaana osallistujana – verrattuna johtajien jatkuvaan työpaikan vaihtamiseen ja uudentyyppisen rahoitussijoittajan sitoutumattomaan asenteeseen – on näyttävä yritystemme hyvässä hallintotavassa. PSE-ryhmä toivoo antaneensa uudelle dynamiikalle joitakin rakennusosia ehdottaessaan, että työmarkkinaosapuolet sisällytetään direktiiviin, ja saamalla aikaan täydentäviä muutoksia neuvottelujen aikana.

Virallinen poliittinen menettely on miltei lopussa. Nyt on johdon ja työvoiman aika toimia. Direktiivin noudattamisen taso, joka on tällä hetkellä noin 40 prosenttia, on edelleen liian alhainen. PSE-ryhmä katsoo, että se ei ole jutun loppu vaan uusi alkua. Eurooppalaisilla työmarkkinaosapuolilla on suunnaton haaste vakuuttaa ne yritykset, jotka edelleen kieltäytyvät noudattamasta direktiiviä.

Me kehotamme Euroopan komissiota edistämään tätä tehtävää. Tarvitaan uutta kampanjaa. Viimeaikaiset tutkimukset ovat osoittaneet, että yritykset, joissa työntekijöille tiedotetaan, joissa heitä kuullaan ja joissa he osallistuvat riittävästi, toimivat paremmin, erityisesti kovina aikoina. Talouskriisi ja rakenneuudistukset, jotka ovat lähitulevaisuudessa edessämme, tekevät työntekijöiden osallistumisesta yritystemme päätöksentekoprosessiin entistä tärkeämpää.

Haluaisin kiittää vastaväittäjäni, Philip Bushill-Matthewsia, neuvottelujen ammattimaisesta johtamisesta, muiden ryhmien kollegoitani heidän poliittisesta tuestaan ja puheenjohtajavaltio Ranskaa hienostuneesta lähestymistavasta. Käykäämme töihin.

Bernard Lehideux, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, neuvoston kanssa yritysneuvostoista aikaansaatu sopimus osoittaa, että kipeästi tarvitsemamme sosiaalinen Eurooppa rakennetaan kivi kiveltä. Se osoittaa myös, että tässä kehittyvässä sosiaalisessa Euroopassa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on löytänyt paikkansa.

Kaikki todellakin tietävät, että tämä teksti on ennen kaikkea tulosta ammattiliittojen ja työnantajajärjestöjen välisestä tuotteliaasta työstä. Nykyinen direktiivi oli selvästikin saavuttanut rajansa, koska 14 vuotta sen antamisen jälkeen neuvostoja oli perustettu vain kolmanneksessa kyseisiä yrityksiä, ja oikeudellinen epävarmuus tarkoitti, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen piti puuttua monesti asiaan. Sääntöjen laatiminen ei kuitenkaan ole tuomareiden vastuulla, vaan poliitikkojen on kannettava vastuunsa. Nykyiset olosuhteet muistuttavat sitä paitsi julmasti siitä, että yritysneuvostojen kuuleminen on koko ajan olennaisempaa, ja se on rakenneuudistuksen tapauksessa tehtävä mahdollisimman aikaisin.

Siksi meidän on edettävä ja hyväksyttävä sopimus ensimmäisessä käsittelyssä sen jälkeen, kun olemme kiittäneet esittelijää hänen työnsä laadusta ja hänen kuuntelutaidoistaan.

Elisabeth Schroedter, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kun Nokian johto Suomessa päätti sulkea Nokian tehtaan Bochumissa ja sijoittaa sen uudelleen Romaniaan, työntekijät, joihin päätös vaikutti – 2 000 menetti työpaikkansa – saivat tietää sen sanomalehdestä.

Tällaisen tapauksen toistumisen estämiseksi on kiireellisesti – ja korostaisin tätä kiireellisyyttä – saatava voimaan tarkistettu eurooppalaisesta yritysneuvostosta annettu direktiivi ja sen uusi määrittely ylikansallisista yrityksistä. On hyvin surullista, että sen tekeminen on vienyt komissiolta niin monta vuotta ja että se on boikotoinut kompromissia tähän asti.

Se osoittaa jälleen, että sosiaalinen Eurooppa on komission ohjelmassa viimeisenä. Jos tarkistukset olisivat olleet aiemmin voimassa, Nokian kaltaista tapausta ei olisi tapahtunut.

Näitä tarkistuksia tarvitaan kiireellisesti, jotta aiempi toiminnan laiminlyönti voidaan korjata, ja ne ovat itse asiassa myöhässä, jos tarkastelemme rajoja ylittävien yritysten uusia rakenteita ja näiden yritysten toimia. Iloni kompromissista on pidättynyttä. Parlamentin neuvottelukomitean jäsenenä kannatan kuitenkin tätä kompromissia, koska tarvitsemme tätä direktiiviä nyt.

Vetoan jälleen kerran kaikkiin teihin, jotka nyt yrittävät purkaa jälleen tätä kompromissia. Te leikitte tulella. Se tarkoittaisi, että olisimme neuvottelupöydässä jatkuvasti ja että Nokian kaltaisia tapauksia tapahtuisi uudelleen. Siksi on välttämätöntä todella saada voimaan tämä direktiivissä oleva vähimmäisvaatimus demokratiasta.

Poliittisesta näkökulmasta direktiivin tarkistus on edelleen asialistalla. Haluaisin sanoa komissiolle jälleen kerran, että tämä tässä on mukauttamista. Tarkistaminen on edelleen tehtävä, ja olemme sitä mieltä, että tarvitsemme asianmukaisen tarkistamisen, jolla annetaan siten yritysneuvostolle se, mitä se tarvitsee pitkän aikavälin työtään varten. Tämä on vain mukauttaminen.

Dimitrios Papadimoulis, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, me Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmästä / Pohjoismaiden vihreästä vasemmistosta emme halua yhtyä juhlamieleenne, koska tiedämme aivan hyvin, että sosiaalinen Eurooppa ei kuulu komission eikä neuvoston painopistealoihin. Hyvät kollegat, EU Oy:n ja ammattiliittojen yhteinen kompromissi on jäljessä siitä, mistä keskustelimme parlamentissa vuonna 2001. Myös uudelleenlaatimismenettely rajoittaa parlamentin asemaa. Esitämme tarkistuksia, joissa tuetaan ja edistetään ammattiliittojen neuvottelujen aikana esittämiä vaatimuksia, nimittäin parempaa, nopeaa ja oikeaa tietoa, julkisuutta ja avoimuutta sopimuksissa ja ammattijärjestöjen asiantuntijoiden suurempaa osallistumista. Heitämme valitettavasti hukkaan mahdollisuuden tehdä direktiiviin

konkreettisempia parannuksia, ja tämän tarkistetun reaalipolitiikan myötä hyväksymme paljon vähemmän kuin mitä työntekijät tarvitsevat.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, ensiksi haluaisin onnitella Philip Bushill-Matthewsia, joka antoi meille loistavan oppitunnin demokratiasta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan viestinviejänä kolmikantaneuvotteluissa. Nyt kolmikantaneuvottelut on käyty. Osapuolet ovat yrittäneet aikaansaada sopimuksen.

Haluaisin onnitella myös teitä, arvoisa komission jäsen, koska onnistuitte tuolloin varmistamaan, että parlamentin asema toisena lainsäätäjänä evättiin meiltä jossain määrin, koska työmarkkinaosapuolten aikaansaaman sopimuksen avulla saitte meidät huomaamaan, että voisimme keskustella vain heidän esiin ottamistaan kohdista.

Nyt on tärkeää saada näistä kolmikantaneuvotteluista onnistunut tulos. Ne on käyty, ja olemme nyt asemassa, jossa voimme varmistaa, että tämä teksti hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä. Se ei saa kuitenkaan tarkoittaa, että tarkistaminen suljetaan pois, eikä se saa tarkoittaa, että meitä jatkossa estetään miettimästä, miten voimme saada aikaan täysimääräisen tarkistamisen kaikkien, tai melkein kaikkien, työmarkkinaosapuolten tukemana.

Minun mielestäni meidän on toimittava tässä hengessä. Meidän on tietysti voitettava juttumme huomenna ensimmäisessä käsittelyssä, mutta on myös ilmeistä, että meidän on tarkasteltava, miten tätä kaikkea sovelletaan ja miten pystymme varmistamaan, että tarkistaminen voidaan tehdä.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat. Aivan ensiksi haluaisin kiittää esittelijää hänen direktiivin tarkistamista koskevasta rakentavasta lähestymistavastaan.

Kyseessä olevan direktiivin uudelleenlaatiminen nosti esiin myös tiettyjä oikeudellisia kysymyksiä toimintamahdollisuuksistamme. Näyttää siltä, että esittelijän avulla ne on nyt ratkaistu.

Eurooppalaisesta yritysneuvostosta annetun direktiivin tarkistaminen on joka tapauksessa ollut pitkään tärkeä asia sekä yrityksille että ammattiliitoille. On kiitettävää, että työmarkkinoiden osapuolet saivat tänä kesänä sopimuksen aikaan. Se tekee myös meille parlamentissa helpommaksi tämän aiheen menestyksekkään loppuun saattamisen.

Esittämättä epäilyjä tarpeesta laatia direktiivi uudelleen tänä aikana ja tässä tilanteessa katson kuitenkin, että direktiivin tarkistettuun ja päivitettyyn versioon pitäisi soveltaa lainsäädäntömenettelyä tulevaisuudessa, toisin sanoen Euroopan parlamentin seuraavan vaalikauden aikana.

Nyt en kuitenkaan voi pienen maan edustajana olla samaa mieltä komission ehdotuksesta, jonka mukaan erityiskomitean jäsenyyden pitäisi riippua yrityksen työntekijöiden määrästä. Sellainen vaatimus voisi johtaa tilanteeseen, jossa joillakin jäsenvaltioilla ei ole ketään edustamassa heidän etujaan neuvotteluissa.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä eurooppalaisesta yritysneuvostosta annetun direktiivin uudelleenlaatimisesta ensimmäisessä käsittelyssä aikaansaatuja sopimusta, joka johtui suuressa määrin varjoesittelijämme, Jan Cremersin, taidoista. Olemme syvenevässä talouskriisissä, joka on *järjestelmän* kriisi eikä vain kriisi *järjestelmässä*.

Tavanomainen toiminta ei ole mahdollista, ja sekä työnantajien että hallitusten on hyväksyttävä se, että tänä kriisiaikana työntekijöillä on oltava enemmän sananvaltaa siinä, mitä heidän työpaikoillaan tapahtuu. Mitään muuta lähestymistapaa ei voida hyväksyä.

Sokea usko rajoittamattomiin markkinoihin ja kilpailuun on vajonnut pohjaan, ja nyt Euroopan on aika olla rohkeampi uuden yhteiskuntasopimuksen luomisessa työntekijöiden ja yritysten välille, ja jäsenvaltioiden ja EU:n on todellakin aika rakentaa uutta sosiaalista markkinataloutta Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, eurooppalaisesta yritysneuvostosta annetun direktiivin tarkistaminen on pitänyt tehdä vuodesta 1999 alkaen. Se on johtanut uudelleenlaatimismenettelyyn – se on liian vähän nopeasti muuttuvalle työelämälle. Se edellyttää luonnollisesti tiedottamisen ja kuulemisen parantamista välineinä, joilla luodaan ristiriitoja vähentävää yrityskulttuuria. Tämä on olennaista. Rajatylittävät päätökset kuuluvat eurooppalaisen yritysneuvoston neuvoa-antavalle komitealle. Tämän luonnostaan hampaattoman direktiivin täytäntöönpano on vahvistettava oikeudellisesti, ja se pitäisi yhdistää seuraamuksiin, jotta voidaan varmistaa, että direktiiviin täytäntöönpano on mahdollista. Sen on tapahduttava niin, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita ei enää vain yksinkertaisesti jätetä huomiotta.

Huolimatta pienestä aikaansaadun edistyksen määrästä tarkistaminen on välttämätön alle kolmen vuoden sisällä. Me olisimme voineet ja meidän olisi pitänyt tehdä tämä nyt, jotta työelämän poliittinen todellisuus ja tämä nopeasti muuttuva asiantila voisivat jotenkin kohdata. Joka tapauksessa – ja tämä on tärkeä kohta – ainakin jotakin tapahtuu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eurooppalainen yritysneuvosto ja työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyt yrityksissä tai yritysryhmissä ovat olennaisia välineitä suojelun tarjoamisessa työntekijöille.

Yritysneuvostojen on oltava erittäin aktiivisia, erityisesti yritysten rakenneuudistusta koskevista tilanteista. Ylikansallisten yritysten tai yritysryhmien osalta on olennaista, että yritysten työntekijöitä siinä jäsenvaltiossa, jossa irtisanomiset toteutetaan, kuullaan myös ja että heillä on paikka neuvottelupöydässä. Kun yritysryhmä tekee tärkeitä päätöksiä yrityksen ja sen työntekijöiden tulevaisuudesta, yrityksen työntekijöille siinä jäsenvaltiossa, jossa rakenneuudistus toteutetaan, on tiedotettava, ja heidän on voitava osallistua ja vaikuttaa päätöksentekoon.

Tähän asti Euroopan yhteisö on antanut taloudellista tukea vain rakenneuudistusta läpikäyville yrityksille. Mielestäni tätä tukea on annettava myös irtisanotuille työntekijöille.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi paljon kiitoksia esittelijälle. Vaikka valiokunnassa äänestetyt tarkistukset eivät olleet sitä, mitä hän halusi – hän ei itse asiassa halunnut tarkistuksia – hän puolusti kuitenkin valiokunnan kantaa neuvotteluissa, jotka johtivat tähän ensimmäisen käsittelyn sopimukseen.

Paljon kiitoksia myös Jan Cremersille, varjoesittelijällemme, joka oli sopimuksen sisällön todellinen arkkitehti. Kolme lisäystä työmarkkinaosapuolten lausunnossaan sopimiin kohtiin – seuraamuksista, ylikansallisuudesta ja erityisen neuvotteluryhmän kynnyksen poistamisesta – ovat itsessään tärkeitä, mutta monet meistä, kuten on sanottu, tuntevat edelleen, että tällä uudelleenlaatimisella meidät on petetty.

Meille luvattiin melkein kymmenen vuotta sitten direktiiviin täysimääräinen tarkistaminen. Muita vakavia puutteita on käsiteltävä, ja vaadimme, että komissio esittää kyseistä täysimääräistä tarkistamista seuraavan toimikauden aikana.

Toinen vakava huoli koskee sitä, että tämän uudelleenlaatimisen käsittely oli työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ja lainsäädännön risteytys. Työmarkkinaosapuolia kuultiin 139 artiklan mukaisesti, ja ne ilmaisivat lopulta kykenemättömyytensä tai haluttomuutensa neuvotella puitesopimuksesta. Mutta juuri, kun aloitimme lainsäädäntötyömme, ne ilmaisivat haluavansa aloittaa neuvottelut. Sitten ne sopivat lausunnosta, jolla ei ole minkäänlaista sijaa perustamissopimuksissa, mutta se antoi esittelijällemme, Philip Bushill-Matthewsille, tilaisuuden teeskennellä sovitteluvaa hyväksymällä lausunnon sisällön, mutta ei mitään muuta.

Lausunnosta tuli melkein pakkopaita sen sijaan, että sillä olisi tuettu työtämme. Perustamissopimuksen 139 ja 138 artiklan menettelyt on pidettävä selkeästi erillään. On väärin, jos jompikumpi joko heikentää tai rajoittaa toista, ja komission tehtävänä on taata kyseinen erottelu. Jopa nyt puhuessamme, samanlaisen risteytyksen sallitaan suistavan raiteiltaan lainsäädäntötarkistus, jota olemme vaatineet neulanpistosta johtuvia vammoja koskevien ongelmien käsittelemiseksi.

Toistan, se on vaarallista ja voi johtaa ainoastaan kaunaan ja epäluottamukseen työmarkkinaosapuolten ja parlamentin välillä. Tämä on kuitenkin askel eteenpäin työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemisoikeuksien osalta, ja pidän sitä myönteisenä.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, täytäntöönpanonsa aikaan eurooppalaisten yritysneuvostojen perustamisesta annettu direktiivi edusti huomattavaa edistysaskelta työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun aloittamisessa taloudessa. Sen avulla mahdollistettiin myös tuottavuuden kasvu ja samalla yhteiskunnallisen harmonian säilyttäminen.

Monien kokemusta kartuttaneiden vuosikymmenten jälkeen työmarkkinaosapuolet ovat nyt määritelleet tavat, joilla direktiivi voitaisiin laatia uudelleen ja joilla siitä voitaisiin tehdä selkeämpi. Yritysneuvostojen jäsenten asema työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemisprosessissa pitäisi esittää selkeämmin. Työmarkkinaosapuolten välinen ymmärrys ja vilpittömään mieleen ja luotettavaan tietoon perustuvat neuvottelut ovat erittäin toivottuja, erityisesti kriisiaikana. Työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun, keskustelujen ja neuvottelujen avulla aikaansaatujen ratkaisujen ja toisen osapuolen hyvää ja sen etuja koskevan tietoisuuden arvo on kokonaisuudessaan merkki siitä, että tämän vuoropuhelun tuloksia on

kunnioitettava. Siksi kehoitetaan hyväksymään työnantajajärjestöjen ja ammattiliittojen EU:n tasolla aikaansaamat sopimukset.

Onnittelen esittelijää ja odotan direktiivin vaikutusten tarkistamista tulevaisuudessa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pidän valitettavana, että heitämme hukkaan tämän tilaisuuden parantaa tätä eurooppalaisesta yritysneuvostosta annettua direktiiviä perusteellisemmin ja merkityksellisemmin. Tämä itse asiassa ennustettiin vuonna 2001 Winfried Menradin mietintöä hyväksyttäessä, mihin minäkin osallistuin. Siksi vaadimme sellaisten tarkistusten esittämistä ja niistä äänestämistä, joilla pyritään kaikissa tapauksissa vahvistamaan työntekijöiden edustajien tiedottamis- ja kuulemisoikeutta, mukaan luettuna veto-oikeus, erityisesti silloin, kun kyseessä ovat rakenneuudistustoimet ja yritykset sijoittaa uudelleen yrityksiä, erityisesti ylikansallisia yrityksiä, joissa työntekijöiden oikeuksia ei kunnioiteta.

Olisi hyvä, jos nämä tarkistukset voitaisiin hyväksyä, sillä niillä vahvistettaisiin eurooppalaisesta yritysneuvostosta annettua direktiiviä.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni ja minä olisimme myös halunneet enemmän kuin mitä nyt on saatu aikaan, mutta mielestäni olemme kuitenkin saavuttaneet paljon ja olemme saaneet EU:n tason sopimuksen yhden askelen eteenpäin. Yksi asia on selvä: tulevaisuudessa eurooppalaiselle yritysneuvostolle on tiedotettava ja sitä on kuultava ennen mitään päätöstä – ja tämä on merkittävä asia – ennen mitään päätöstä, joka tehdään rakenneuudistuksesta, eikä se sitten enää saa sitä tietoonsa sanomalehdestä.

Haluaisin kuitenkin sanoa jotakin hyvin selkeästi komissiolle: sellaista kaaosta, jonka näimme, kun määriteltiin, kuka itse asiassa neuvottelee täällä, ei saa tapahtua uudelleen. Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun ja Euroopan parlamentin välillä on oltava selkeä ero. Meistä tuntui joskus, että tämän parlamentin oikeudet mitätöitiin. Niin ei saa käydä tulevaisuudessa.

Valérie Létard, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, eurooppalaisista yritysneuvostoista annetun direktiivin uudelleenlaatiminen on hyvä uutinen.

Se osoittaa, että sosiaalinen Eurooppa etenee ja että edistys on mahdollista, kun kyseessä on eurooppalaisten työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemisoikeuksien parantaminen. Se osoittaa myös, miten arvokasta työmarkkinaosapuolten osallistuminen on. Ilman sitä emme epäilemättä olisi saavuttaneet sellaista tulosta. Viimeiseksi se osoittaa työn laadun ja yhteistyön kolmen toimielimen – komission, parlamentin ja neuvoston – välillä, koska, jos parlamentti niin päättää huomenna, olemme saaneet aikaan sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä, ja voimme vain olla tyytyväisiä siihen.

Jos näin kävisi, olen kiitollinen teille, arvoisa puhemies.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Edistys on vaikeaa mutta ei mahdotonta. Mielestäni yritysneuvostoista annetun direktiiviehdotuksen historia on siitä todiste. Se ei ole ollut helppo tie, ja haluaisin korostaa erityisesti työmarkkinaosapuolten asemaa ja esittelijä Philip Bushill-Matthewsin sekä hänen sosialidemokraattisen kollegansa Jan Cremersin asemaa. Mielestäni keskustelu on osoittanut selvästi, että lakiehdotus on valmis äänestykseen, ja mielestäni se on myös aidosti hyvä mietintö sosiaalisen Euroopan puolesta.

Philip Bushill-Matthews, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten kollegat tietävät, uskon lujasti työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun ja yritysneuvostoihin, ja olen tyytyväinen, että sopimus on saatu aikaan ensimmäisessä käsittelyssä, jotta oikeusvarmuus voi ulottua kaikkiin työmarkkinaosapuoliin.

Minun näkemykseni mukaan olisimme saaneet tämän ensimmäisen käsittelyn sopimuksen aikaan, vaikka emme olisi käyneet läpi tätä erityistä menettelyä. Koska Stephen Hughes päätti esittää sangen vääristyneen version siitä, miten tämä saatiin aikaan, haluaisin vain selvittää asian, jotta jälkipolvet näkevät, miten pääsimme sinne, missä olemme. Työmarkkinaosapuolet tietysti pyysivät meiltä kaikilta, ettemme esittäisi tarkistuksia, ja ammattiliitot tietysti vahvistivat minulle, että niiden osalta kaikki ryhmät kunnioittaisivat sitä ehdottomasti. En kuitenkaan odottanut enkä tiennyt sitä, että kehottaessaan meidän ryhmäämme olemaan esittämättä tarkistuksia, ne itse asiassa kehittivät sosialidemokraatteja esittämään tarkistuksia. Siksi meillä oli valiokunnassa hyvin vääristynyt tasapaino. Jos olisimme tulleet ensin parlamenttiin ja jos kaikilla kollegoilla olisi ollut tilaisuus keskustella asiasta, luulen, että olisimme kuitenkin päässeet sopimukseen, mutta se olisi ollut hieman erilainen.

Tämän sanottuani haluan rauhoitella kollegoiden mieltä: en ehdota aikaansaamamme sopimuksen purkamista. On tärkeää, että sopimus on olemassa, ja olen vakuuttunut siitä, että se hyväksytään huomenna. On kuitenkin

erittäin ironista, että työnantajan ja työntekijän välistä keskinäistä luottamusta ja työelämän molempien puolien harmoniaa ja yhteistyötä koskevassa asiassa toinen työmarkkinaosapuolista lähestyy asiaa hyvin eri tavalla.

Toivon, että tämä on erillinen tapaus, koska työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun on edettävä niin, että molemmat osapuolet voivat luottaa toisiinsa. Siinä suhteessa tässä on kuitenkin otettu askel taaksepäin, ja toivon todella, että niin ei käy uudelleen.

Puhemies – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina.

16. Leludirektiivi (keskustelu)

Puhemies – (IT) Esityslistalla on seuraavana Marianne Thyssenin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi lelujen turvallisuudesta (KOM(2008)0009 – C6-0039/2008 – 2008/0018(COD)) (A6-0441/2008).

Marianne Thyssen, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, olemme osoittaneet moneen kertaan yksiselitteisesti haluavamme kuluttajansuojan korkeampaa tasoa sisämarkkinoilla. Sekä kuluttajansuojaa koskevassa monivuotisessa ohjelmassa että päätöslauselmassa ja keskustelussa turvattomien, pääasiassa Kiinasta peräisin olevien lelujen poistamisesta markkinoilta, olemme tehneet kiivaita vetoamuksia sen puolesta, että pienimpien ja heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien eli lasten suojelu asetettaisiin asialistan kärkeen.

Uuden leluturvallisuuslainsäädännön esittelijänä olen siksi iloinen voidessani ilmoittaa, että saamme luultavasti ajettua uuden ja tiukan leluturvallisuusdirektiivin läpi muutamana seuraavana päivänä – siis jos kaikki menee suunnitelmien mukaan.

Haluaisin kiittää komissiota, koska se vastasi kehotuksemme uuden direktiivin ehdottamisesta. Haluaisin myös kiittää lausuntojen laatijoita, varjoesittelijöitä, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajaa ja jäseniä erinomaisesta yhteistyöstä, jonka ansiosta mietintöni yksimielinen hyväksyminen 6. marraskuuta oli mahdollista. Olen lisäksi kiitollisuudenvelassa neuvostolle, komissiolle ja kaikille henkilöstömme jäsenille heidän järkähtämättömästä omistautumisestaan ja heidän rakentavasta asenteestaan, joiden ansiosta pystyimme saamaan tämän merkittävän kuluttajansuojaa koskevan lain päätökseen kymmenessä kuukaudessa.

Hyvät kollegat, meillä on eri syitä olla ylpeitä työstämme. Leluturvallisuutta koskevia vaatimuksia on epäilemättä parannettu ja tiukennettu, ja sitä kansalaiset meiltä odottavat. Karsinogeeniset, mutageeniset ja lisääntymistoksiset aineet kielletään periaatteessa lelujen sallituissa rakenneosissa. Lisäksi otetaan käyttöön tiukemmat säännöt sellaisia raskasmetallien jäämiä varten, joita ei voida välttää. Se saadaan aikaan ottamalla käyttöön useampien aineiden enimmäisarvot sekä laatimalla paljon tiukemmat raja-arvot lyijyn, kadmiumin, elohopean, kromin ja orgaanisten tinayhdisteiden niitä jäämiä varten, joita ei voida välttää.

Toinen täysin uusi näkökulma ovat määräykset, joilla katetaan allergisoivat hajusteet, joille emme varmasti tahdo lastemme altistuvan. Tämä näkökulma on myös tiukempi kuin komission ehdotus; loppujen lopuksi kielletään jopa 55 allergisoivaa hajustetta, ja 11 muun käyttö on sallittua vain, jos niihin liitetään varoitusmerkinnät. Merkintöjen ja muun asiankuuluvan lainsäädännön yhtenäisyyden osalta olemme hieman lempeämpiä sellaisten pelien osalta, joissa opetetaan tunnistamaan aromeja ja tuoksua.

Muita tärkeitä kohtia ovat mahdollista hengitysteiden tukkeutumista koskevien sääntöjen parantaminen, olennaisten turvallisuusvaatimusten selkeyttäminen ja, aivan uutena, säännöt makeisissa olevia leluja varten. Myös varoitusjärjestelmiä laajennetaan ja vahvistetaan, ja sen lisäksi, että ne on selkeästi esitettävä kuluttajan ymmärtämällä kielellä, niiden on myös oltava näkyvillä myyntipaikassa; lopuksi, annamme ennalta varautumisen periaatteelle sen oikeutetun paikan lainsäädännössä.

Säännöt ovat tietenkin arvottomia, jos niitä ei noudateta. Sääntöjen noudattaminen varmistetaan sisällyttämällä uusi politiikka uuteen tavarapakettiin ja ottamalla käyttöön tiukemmat asiakirjoja koskevat vaatimukset ja jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset. Sitä pitäisi kuitenkin myös seurata. Siksi, arvoisa komission jäsen, pyytäisin parlamentin puolesta, että direktiiviä valvoessanne kiinnitätte tiivistä huomiota tapaan, jolla jäsenvaltiot suorittavat valvontatehtävänsä sekä maan rajojen sisällä että niiden ulkopuolella. Täydellisen mielenrauhan saavuttamiseksi haluaisimme kuulla teidän myös vahvistavan, että lelujen

melustandardien osalta, sekä impulssimelua että jatkuvaa melua varten, kehitetään uusia, tiukempia ja yhtenäisiä standardeja, ja pyytäisimme samaa myös pelkästään paperista ja pahvista tehdyille kirjoille, joiden osalta ei tällä hetkellä ole oikeusvarmuutta.

Lopuksi, olemme yksiselitteisesti päättäneet vastustaa standardien mukaisten lelujen kolmannen tahon sertifiointia. Keskustelimme pitkään tästä aiheesta, mutta enemmistö vastusti sitä. Myös tämän osalta haluaisimme komission jäsenen vahvistavan, että tähän näkökulmaan kiinnitetään erityistä huomiota valvonnan aikana. Voimme siten odottaa, että vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt päätyvät jossakin vaiheessa pöydillemme.

Valérie Létard, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa Marianne Thyssen, hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajavaltio pitää myönteisenä sitä, että Euroopan parlamentti pitää leluturvallisuutta merkittävänä, erityisesti tänä juhla kautena. Meidän on voitava luottaa lelujen turvallisuuteen, koska ne ovat lapsille suunniteltuja tuotteita.

Sen takia neuvosto on antanut tammikuun 2008 lopussa esitetylle komission ehdotukselle erityisen ensisijaisen aseman. Ehdotuksen tavoitteena on lelujen turvallisuuden parantaminen ja samalla niiden vapaan liikkuvuuden säilyttäminen sisämarkkinoilla. Lelumarkkinat ovat kannattavuutensa, innovaatiovalmiuksiansa ja rakenteensa takia erityisen herkäät ja monimutkaiset, ja lainsäätäjien on yhdessä saatava aikaan tasapainoinen lähestymistapa, jolla taataan lelujen turvallisuus nostamatta niiden hintaa ja jolla ei säädetä liian raskaista velvoitteista hyvämaineisten lelujen valmistajille ja tuojille.

Viime aikoina hintojen ja innovaatioiden lisäksi uusista asioista on tullut kuluttajien mielestä olennaisia. Ympäristön kunnioittaminen ja sellaisten aineiden käyttämättä jättäminen, jotka ovat millään tavalla myrkyllisiä tai jotka aiheuttavat allergiariskin, ovat julkisen keskustelun ytimessä. Tämä on käynyt selväksi siitä lähtien, kun tietyt yritykset päättivät poistaa markkinoilta tai kehottaa asiakkaita palauttamaan tuotteet, jotka eivät saattaneet olla täysin turvallisia.

Vastaavasti Euroopan unioni on 1980-luvulta alkaen pyrkinyt tekniseen yhdenmukaistamiseen, jonka tarkoituksena on taata tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla ja luoda vaativat turvallisuustasot sen varmistamiseksi, että vain sääntöjen mukaiset tavarat voivat liikkua kyseisillä markkinoilla. Kyseinen sääntöjen noudattaminen taataan CE-merkinnällä.

Aivan kuten 80 prosenttiin unionissa liikkuvista tavaroista myös leluihin sovelletaan tätä teknistä yhdenmukaistamista, joka järjestetään hyvin tunnetun rakenteen mukaisesti: yhteisön lainsäädännössä – tässä tapauksessa ehdottamalla uusia direktiivejä – säädetään olennaisista turvallisuusvaatimuksista, jotka siirretään ja hiotaan teknisesti normeiksi. Komissio laatii myös yhdessä jäsenvaltioiden kanssa asiakirjoja, joilla annetaan ohjausta yhteisön oikeuden täytäntöönpanosta.

Tätä rakennetta kokonaisuudessaan parannettaisiin hyväksymällä ehdotus sellaisena kuin se on molempien lainsäätäjien tarkistamana. Leluturvallisuuden uudelleenarviointi näiden lainsäädäntönormien mukaisesti symboloi molempien lainsäätäjien sitoutumista siihen, että tätä alaa pidetään painopistealana, koska tämä on näiden laaja-alaisen säännösten ensimmäinen alakohtainen soveltaminen.

Toimielinten neuvottelemassa tekstissä – jota jäsenvaltioiden suuri enemmistö tuki ja jonka neuvosto voi siten hyväksyä – todellakin parannetaan markkinavalvonnan lisäksi monia olennaisia turvallisuusvaatimuksia, mukaan luettuna ehdotukset, joilla pyritään rajoittamaan lelujen mahdollisia kemiallisia vaaroja.

Karsinogeenisiin ja myrkyllisiin aineisiin liittyviä säännöksiä parannettiin edelleen lainsäätäjien välisissä neuvotteluissa, jotta näiden aineiden määrä saataisiin mahdollisimman pieneksi tai jotta ne voitaisiin kokonaan poistaa, erityisesti lelujen kaikissa niissä osissa, joihin on mahdollista päästä käsiksi, ja jotta myös parannettaisiin varotoimia, jotka liittyvät mahdollisiin reaktioihin, kun lelu pannaan suuhun, minkä näiden tavaroiden kuluttajat väistämättä tekevät.

Lisäksi on selkeytetty ja parannettu säännöksiä, joilla pyritään poistamaan vaara, että lelut ja niiden osat aiheuttavat tukehtumisvaaraa, joka johtuu kuristumisesta tai hengitysteiden tukkeutumisesta.

Samoin sen varmistamiseksi, että kuluttajien vanhemmat pystyvät tekemään asianmukaisia valintoja, lelujen mahdollisia vaaroja koskevia varoituksia ja käyttäjien vähimmäis- tai enimmäisikärajoja on myös parannettu, ja niiden on oltava ennen hankintaa kaikkien sellaisen hankinnan tekevien saatavilla, myös Internetissä.

Yhteisön järjestelmän rakenne säilytetään sen osalta, miten tavarat noudattavat olennaisia turvallisuusvaatimuksia; jos EU:n standardi on olemassa, valmistajat voivat itse ilmoittaa, että niiden lelut

ovat sääntöjenmukaisia, ja liittää niihin CE-merkinnän. Jos se tehdään virheellisesti, kaikilla taloudellisilla toimijoilla on tietenkin velvollisuuksia täytettävänään toimitusketjun vastaavalla tasolla, ja jäsenvaltioiden markkinavalvonnasta vastaavat viranomaiset varmistavat sääntöjen noudattamisen tai rankaisevat sääntöjen noudattamatta jättämisestä.

Mikäli EU:n standardeja ei ole, annetaan kolmannen tahon sertifiointi, jolloin voidaan taata korkeatasoinen suojele. Tämä rakenteemme ei ole vapaa CE-merkinnän väärinkäytön vaaroista, mutta markkinavalvontaviranomaisten tarkkaavaisuuden ja heidän parantuneen EU:n tason yhteistyönsä ansiosta vaara vähenee.

Viimeiseksi, direktiivissä säädetään ennalta varautumisen periaatteesta ja valmiuksista mukautua uusiin vaaroihin, jos sellaisia tunnistetaan. Puheenjohtajavaltio Ranska on siksi tyytyväinen rakentamaan yhteistyöhön Euroopan parlamentin kanssa tästä merkittävästä asiasta käytyjen neuvottelujen ajan, ja se on myös kiitollinen neuvoston puolesta kaikille niille kolmen toimielimen jäsenille, jotka ovat edistäneet tätä myönteistä tulosta, jonka ansiosta meidän pitäisi voida saada sopimus aikaan ensimmäisessä käsittelyssä.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2007 toisen vuosipuoliskon aikana näimme suurten lelualmistajien palautustoimia, kun ne poistivat vapaaehtoisesti markkinoilta viallisia tuotteita. Tämä sai kuitenkin aikaan epävarmuutta.

Vaikka me kaikki tiedämme, että joka päivä käsittelemiemme tuotteiden turvallisuutta ei voida taata täydellisesti, kansalaiset odottavat aivan oikein, että sen lisäksi, että heidän lapsensa voivat leikkiä turvallisesti, myös heidän lelunsa ovat turvallisia.

Lelujen turvallisuudesta 26. syyskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti kehotti komissiota ryhtymään välittömästi leلودirektiivin tarkistamiseen ja varmistamaan, että se sisältää tehokkaita, tuloksellisia ja yksityiskohtaisia tuoteturvallisuusvaatimuksia.

Komissio esitteli ehdotuksensa tammikuussa 2008, ja olen hyvin iloinen, että tänään – vain 11 kuukautta myöhemmin ja itse asiassa hyvissä ajoin ennen joulua – meillä on uusi yhteisön lainsäädäntö, jolla lelujen turvallisuutta parannetaan kattavasti. Haluaisin kiittää esittelijää, Marianne Thysseniä, erittäin vilpittömästi hänen menestyksekkäästä työstään. Haluaisin myös kiittää Arlene McCarthyä valtavasta omistautumisesta, jota hän osoitti puheenjohtajavaltion ja komission kanssa käydyissä kuulemisissa. Kiitän puheenjohtajavaltio Ranskaa sen valtavasta energiasta tämän asiakirjan edistämisessä neuvostossa.

Uudella EU:n leلودirektiivillä tehdään EU:n leluista turvallisempia. Se perustuu ajatukseen, että leluturvallisuus on kaikkien osallistuvien tahojen yhteisellä vastuulla, mutta eri näkökulmista.

Ennen kaikkea taloudelliset toimijat, eli valmistajat, tuojat ja myyjät, ovat vastuussa. Ehdotus sisältää samalla kuitenkin kattavia sääntöjä valvontaviranomaisille sekä EU:n ulkorajoilla että jäsenvaltioiden markkinoilla. Direktiivi ei luonnollisesti vapauta lasten huoltajiakaan vastuusta. Myös heidän vastuullaan on varmistaa, että lapset leikkivät turvallisesti.

Uudet leluja koskevat turvallisuusvaatimukset ovat tiukkoja. Niitä sovelletaan erityisesti kemikaalien käyttöön leluissa, minkä osalta direktiivissä säädetään täysin uusista standardeista. Direktiivi on ainoa laki koko maailmassa, joka sisältää karsinogeenien tai lisääntymisriskiä aiheuttavien ja geneettisiä muutoksia aiheuttavien aineiden yksiselitteisen kiellon. Kyseisiä aineita voidaan käyttää vain, jos niiden turvallisuus on kiistämättömästi osoitettu tieteellisesti.

Uudessa direktiivissä on alhaisimmat koko maailmassa sovellettavat raja-arvot lyijyn ja elohopean kaltaisille myrkyllisille aineille. Allergisoivat hajusteet on myös pääasiassa kielletty. Tässä suhteessa direktiivissä mennään jopa pidemmälle kuin kosmetiikkaa koskevissa säännöissä.

Kemikaaleja koskevan luvun lisäksi direktiivissä on myös monia täydentäviä suunnittelua ja tuotantoa koskevia tiukempia turvallisuusvaatimuksia. Se liittyy erityisesti tukehtumista pieniin osiin koskevan vaaran välttämistä, sillä se on vakava vaara lapsille, ja nyt sitä käsitellään tehokkaammin. Ensimmäistä kertaa olemme myös sisällyttäneet direktiiviin säännöt elintarvikkeista leluissa.

Tulevaisuudessa lelualmistajilla on suurempi vastuu vaatimustenmukaisuuden arvioinnista. Niiden on tehtävä kattava arviointi kaikista vaaroista, joita lelu voi sisältää, huolimatta siitä, missä lelu on tuotettu. Kyseinen analyysi on dokumentoitava perusteellisesti, ja se on annettava pyynnöstä markkinavalvontaviranomaisten käyttöön. Lelujen tuojien velvoitteita on tiukennettu. Se on erityisen tärkeää,

koska suuri osa leluista tuodaan Euroopan unioniin. Tuojien on tarkistettava, ovatko tuottajat tehneet vaatimustenmukaisuuden arvioinnin asianmukaisesti, ja tarvittaessa tehtävä itse pistokokeita. Direktiivissä säädetään kolmannen tahon pakollisesta testistä vain, jos yhtenäistettyjä EU:n standardeja ei ole. Olemme keskustelleet perusteellisesti kolmannen tahon sertifiointista ja punninneet sen edut ja haitat.

Kaikkia EU:n markkinoille saatettuja leluja ei voida testata. Pistokokeet ovat tietenkin mahdollisia mutta kalliita. Komissio katsoo, että yksityisen sertifiointielimen tekemät testit aiheuttaisivat kustannuksia, joita ei voida perustella lisääntyneellä turvallisuudella. Se koskee erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Komissio kiinnittää erityistä huomiota vaatimustenmukaisuuden testaamista koskeviin sääntöihin tarkistaessaan direktiivin soveltamista. Se ottaa tässä suhteessa huomioon jäsenvaltioiden kokemukset markkinavalvonnan osalta ja esittää kertomuksen parlamentille. Se antaa myös vastaavan lausunnon neuvostolle tiedoksi.

Taloudellisten toimijoiden lisääntyneiden velvoitteiden lisäksi direktiivissä on myös hyvin yksityiskohtaisia sääntöjä siitä, miten jäsenvaltioiden on toteutettava markkinavalvontaa. Se liittyy sekä asianmukaisiin tullitarkastuksiin ulkorajoilla että tarkastuksiin jäsenvaltioissa. Moitteettomasti toimiva markkinavalvonta on tämän direktiivin hyvin merkittävä osa. Vain, jos riippumattomat julkiset elimet valvovat asianmukaisesti ankaria suunnittelu- ja tuotantovaatimuksia, EU:n leluturvallisuuden yleisestä käsitteestä voi tulla totta.

Käsittävänä oleva teksti on esimerkki siitä, miten EU:n toimielimet pystyvät lyhyessä ajassa saamaan aikaan hyvän, kattavan ja maailmanlaajuisesti ainoalaatuisen EU:n lainsäädännön liikkeelle. Mielestäni olemme tällä direktiivillä luoneet hyvän perustan turvallisille leluille Euroopassa.

Anne Ferreira, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, kaksi olennaista asiaa on saanut Euroopan parlamentin tarkistamaan sen leluturvallisuutta koskevan lainsäädännön: huomattava määrä turvallisuusongelmia aiheuttavia leluja, jotka vedettiin markkinoilta vuosi sitten, ja tutkimukset, jotka osoittavat kemikaalien vaikutuksen lasten terveyteen.

Valitettavasti lainsäädäntö, joka meitä pyydetään tänään hyväksymään, ei vastaa vaakalaudalla olevia asioita, enkä jaa edellisten puhujien intoa.

Pidän todellakin valitettavana, että olemme antaneet periksi, emmekä ole olleet vaativampia monissa kohdissa ja, ennen kaikkea, kemikaalien ja allergisoivien hajusteiden osalta. Toistan: lapset ovat yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä, ja heidän nopeasti kehittyvä elimistönsä on haavoittuva.

Tätä ei oteta huomioon kemikaaleja koskevissa eri standardeissa. Miksi karsinogeeniset, mutageeniset ja lisääntymistoksiset aineet on kielletty vain osittain? Miksi hormonitoimintaa häiritseviä aineita ei ole kielletty? Miksi on hyväksytty niin monia poikkeuksia?

Pidän myös valitettavana raskasmetallien käyttöönottoa uudelleen. En ymmärrä, miten kadmium ja lyijy voidaan kieltää tietyissä tavaroissa mutta sallia leluissa, kun tiedämme, miten lapset käyttävät niitä.

Toinen huomioni koskee markkinavalvontaa. Ennalta varautumisen periaatetta, sellaisena kuin se on otettu käyttöön, sovelletaan jäsenvaltioihin, mutta millainen soveltamisala sillä todella on valmistajien osalta?

Toinen ongelma on se, että kuluttajia on tiedotettava kielellä tai kielillä, joita he ymmärtävät vaivattomasti, mutta emme tiedä, pystyvätkö he saamaan tietoa äidinkielellään tai maansa kielellä. Miksi pitää olla niin epäselvä palautus- ja poistamistoimenpiteistä, joissa on säännöksiä, jotka eivät todella sovi hätätilanteisiin? Miksi pitää torjua ajatus riippumattoman kolmannen tahon sertifiointimenetelmistä?

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta äänesti niiden tarkistusten puolesta, joissa otettiin paremmin huomioon lasten terveys ja turvallisuus. Pidän valitettavana, että ne eivät saaneet enemmän tukea.

David Hammerstein, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) On totta, että joitakin askelia on otettu eteenpäin lelujen tekemisessä turvallisemmiksi. Katsomme kuitenkin, että nämä askelet olisivat voineet olla paljon pidempiä. Emme ymmärrä, miten lyijyn, elohopean tai kadmiumin kaltaisia aineita voi edelleen olla leluissa. Olemme hukanneet tilaisuuden kieltää kyseiset aineet, jotka jatkavat kertymistään Euroopan lasten pienissä elimistöissä ja aiheuttavat monia terveysongelmia.

Haluaisimme myös huomauttaa toisesta ongelmasta tässä direktiivissä, jossa ei säädetä desibelirajoja lelujen aiheuttamalle melulle. Melu on huomattava saastuttaja, joka vaikuttaa sekä lapsiin että aikuisiin, ja monet lelut ovat liian äänekkäitä.

Kehotan komissiota ja neuvostoa muodostamaan kannan tästä asiasta ja sopimaan siitä, että parlamentille esitetään mahdollisimman pian joitakin melurajoja, koska myös melu vaikuttaa lastemme elimistöön.

Andreas Schwab, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen Verheugen, hyvät kollegat, aivan ensiksi haluaisin ilmaista valtavan ja vilpittömän kiitoksen esittelijällemme Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmästä, Marianne Thyssenille. Hän on muutaman viime kuukauden ajan omistanut huomattavasti energiaa erittäin vaikealle ja myös poliittisesti kiistanalaiselle asiakirjalle ja puolustanut menestyksekkäästi Euroopan parlamentin kantaa komission ja neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa.

Arvoisa komission jäsen Verheugen, voimme vain korostaa sitä, mitä olette juuri kuvaillut leludirektiivin ytimeksi – sekä Marianne Thyssenin huomioita. Uuden leludirektiivin ansiosta Euroopan unionin lelut ovat turvallisempia. Mikään direktiivi ei voi kuitenkaan koskaan olla niin turvallinen, ettei mahdollisuutta väärinkäyttöön olisi. Meidän on ymmärrettävä, että lelut ovat vain 14 prosenttia asioista, joilla lapset nykyään leikkivät; loput 86 prosenttia koostuu asioista, joita lapset käyttävät aivan samalla tavalla, mutta joita leludirektiivin säännökset eivät kata. Sen takia meidän on varoitettava väärästä turvallisuudentunteesta ja harkittava hyvin huolellisesti, pitäisikö esimerkiksi paristot tulevaisuudessa poistaa leluista, ja vastaako se, että lelussa voi olla vain tietyt vaatimukset täyttäviä osia, lelujen opetustarkoituksia. Ei ole kysymystäkään. Lelujen turvallisuus on tärkeintä myös PPE-DE-ryhmälle.

Koska useat kohdat on jo mainittu, haluaisin vastata yhteen tiettyyn kohtaan. Euroopan unionin monissa jäsenvaltioissa kirjat edistävät huomattavasti lasten opetusta. Näillä kirjoilla, etenkin pienten lasten kirjoilla, on huomattavia vaikeuksia, jos tämä direktiivi tulee voimaan nykyisessä muodossaan – ei direktiivin itsensä takia vaan direktiiviin perustuvien teknisten standardien takia. Tämän takia, arvoisa komission jäsen, olisin hyvin kiitollinen, jos voisitte pyytää Euroopan standardointikomiteaa tai kyseistä alaa tarkastelemaan mahdollisimman pian tapoja laatia lastenkirjoja koskeviin erilaisiin testeihin ja lastenkirjojen pahvin kestävyyyteen liittyvät standardit siten, että nykyinen lastenkirjavarasto voidaan säilyttää myös tulevaisuudessa.

Haluaisin kiittää esittelijää ja odotan tulevia keskusteluja.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Anna Hedh, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Haluaisin kiittää Marianne Thysseniä, kollegoitani, neuvostoa ja komissiota erittäin rakentavasta yhteistyöstä. Aivan kuten Marianne Thyssen ja monet muut ovat tässä salissa sanoneet, olemme parantaneet direktiiviä monilla aloilla. Meille sosialidemokraateille johdonmukaisesti korkea turvallisuustaso oli ensisijainen tavoite. Mielestäni olemme saaneet aikaan korkean turvallisuustason säätämättä kohtuuttomia vaatimuksia alalle. Olisimme tietysti halunneet mennä pidemmälle joillakin aloilla, mutta mielestäni kompromissilla on suurimmilta osin saatu aikaan rakentava teksti.

Ryhmämme halusi kolmannen tahon sertifiointin tietyille leluille, mutta emme saaneet sille yhtään tukea, emme valiokunnan muilta ryhmiltä emmekä neuvostolta tai komissiolta. Olemme luonnollisesti pettyneitä siihen, mutta koska uusi direktiivi on mielestämme muuten parannus nykyiseen, tuemme sitä täysistunnossa. Olen erityisen iloinen siitä, että saamme tiukemmat säännöt siihen, miten karsinogeneja, mutageeneja ja lisääntymiselle vaarallisia aineita voidaan käyttää – ja siitä Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä ei ollut valmis tekemään kompromisseja.

Neuvoston ehdotukseen verrattuna meillä on nyt paljon parempi perusta arviointia varten, ja olemme poistaneet poikkeukset korvauseriaatteeseen, mikä johtaa näiden aineiden rajoitettuun käyttöön. Vaarallisimpien raskasmetallien osalta olemme puolittaneet siirtymisen raja-arvot ja kieltäneet niiden käytön kaikissa osissa, jotka saattavat joutua kosketuksiin lasten kanssa.

Ennalta varautumisen periaate on myös ollut yksi huomattavimmista parannuksista. Kyseinen periaate on nyt sisällytetty artiklaan, mikä tarkoittaa, että markkinavalvontaviranomaiset voivat nyt viitata tähän periaatteeseen, jos on syytä uskoa, että lelu on vaarallinen, mutta siitä ei ole tieteellisiä todisteita.

Olemme laatineet paremman määritelmän siitä, miten leluja pitäisi suunnitella, jotta ne eivät aiheuttaisi tukehtumista. Tukehtuminen on yksi yleisimmistä syistä leluista johtuville kuolemille, ja meidän mielestämme on huomattavaa edistystä, että meillä on tällä alalla selkeät säännöt. Pidämme myönteisenä sitä, että uudessa direktiivissä edellytetään, että lelut eivät vahingoita kuuloa. Komissio on luvannut laatia uuden standardin, ja toivon, että se pitää sanansa. Olisimme halunneet tiukemman allergisoivia hajusteita koskevan lainsäädännön, jossa allergeenit olisi kielletty hyvin erityisiä tapauksia lukuun ottamatta. Parlamentti on

kuitenkin rajoittanut niiden käyttöä enemmän kuin komission ehdotuksessa, ja toivomme, että luetteloa päivitetään, jos leluissa aletaan käyttää muita allergeenisia hajuaineita.

Pidämme myönteisenä myös sitä, että varoituksia koskevista säännöistä on tehty selkeämpiä ja että useamman tyyppisissä leluissa on oltava varoitusteksti itse lelussa, koska muuten on helppoa unohtaa varoitus, kun pakkaus on poistettu. Varoitusten, jotka ovat tärkeitä päätettäessä ostetaanko lelu vai ei, on myös oltava kuluttajan näkyvillä, riippumatta siitä, onko lelu ostettu kaupasta vai Internetin kautta.

Toivon, että tämän viikon äänestyksen jälkeen voimme liittää asiat yhteen ja olla varmoja, että joulupukki tuo tulevaisuudessa turvallisempia leluja. Kiitos.

Karin Riis-Jørgensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin ilmaista vilpittömät kiitokseni leلودirektiivin esittelijälle, Marianne Thyssenille. Marianne, olet laatinut erittäin tehokkaan, ammattimaisen ja tuloksellisen työn. Haluaisin myös kiittää neuvostoa ja naistamme puheenjohtajavaltio Ranskasta: hyvin tehty! Kiitokseni myös komissiolle sen joustavuudesta, kun se löysi hyvin nopeasti yhteisen perustan tekstille, jota tänään käsittelemme.

Koko leلودirektiivin valmisteluprosessi on ollut valaiseva, sekä minulle että täällä tänä iltana läsnä oleville kollegoilleni. Kannasta, jonka mukaan kaikki kemikaalit ja kaikki hajuaineet haluttiin kieltää, olemme varmasti kaikki oppineet, että mikään ei ole mustavalkoista. Olen tullut tietoisemmaksi siitä, mikä on mahdollista, ja mikä päinvastoin tekee lelujen tuotannosta mahdotonta. Tätä direktiiviä koskevan työn lähtökohtani oli siksi se, että meidän pitäisi olla tiukkoja ja samalla tietysti oikeudenmukaisia. Mielestäni käsiteltävänäme oleva ehdotus on erittäin järkevä. Siinä on huomattavia parannuksia nykyisiin leluja koskeviin sääntöihin, vaikka nuo säännöt ovat todellakin peräisin vuodelta 1988. Mielestäni olemme saaneet neuvoston ja komission kanssa aikaan kompromisseja, mikä tarkoittaa, että voimme olla tyytyväisiä ja, ennen kaikkea, että lapset voivat jatkaa leikkimistä ja valmistajat voivat jatkaa lelujen valmistamista, mutta turvallisten lelujen valmistamista.

Uuden ehdotuksen huomattavista parannuksista haluaisin korostaa sitä, että meillä on nyt selkeät säännöt kemikaalien ja hajuaineiden käytölle. Se, että olemme selkeyttäneet, mitä aineita voidaan käyttää, on tärkeää, koska ne voisivat olla hormonitoimintaa häiritseviä aineita tai karsinogeenia tai allergeenejä. Emme saa kuitenkaan kieltää kaikkia aineita, jos se ei ole välttämätöntä terveyden kannalta, koska siten voisimme esimerkiksi kieltää lasten polkupyörien tuotannon. Kyllä, kuulitte todellakin oikein! Jos kieltäisimme kaikki kemikaalit, emme voisi enää panna renkaita lasten polkupyöriin, ja sitä emme varmasti halua, kaikesta huolimatta. Toistan siksi: meidän on oltava tiukkoja mutta oikeudenmukaisia.

Haluaisin ottaa esiin myös kolmikantaneuvottelumme, joissa emme pystyneet saamaan aikaan sopimusta melua, kirjoja ja kolmannen tahon sertifiointia koskevasta oikeusperustasta. Siksi odotan todella, arvoisa komission jäsen, että komission hyvin selkeät lausunnot näistä kolmesta asiasta toteutetaan ja että me parlamentissa seuraamme sitä. Toivon, että saamme tässä parlamentissa selkeän enemmistön torstaina, ja odotan sitä.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin kiittää esittelijää ja kollegoitani. Ryhmänä pidämme kuitenkin valitettavana, että meidän piti tehdä tämä työ valtavan aikapaineen alla. Pidämme erityisesti valitettavana sitä, että parlamentissa ei ollut asianmukaista ensimmäistä käsittelyä, jossa direktiivin parissa työskennelleille muille valiokunnille, kuten ympäristövaliokunnalle, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavalikunnalle, olisi myös annettu tilaisuus puhua. Tällaisenaan ne on käytännössä jätetty ulos päätöksenteosta. Mielestäni se on demokratia-vaje, jota parlamentin on käsiteltävä. Tarvitsemme selkeämpiä suuntaviivoja nykyisen ensimmäisen käsittelyn sopimuksen osalta.

Kun tarkastelen saavuttamiamme myönteisiä asioita, minun on sanottava, että olemme yleisesti saaneet aikaan huomattavaa parannusta. Olemme jälleen parantaneet komission kertomusta, ja tulokset, joihin ensimmäisessä käsittelyssä pyrimme, ovat monissa tapauksissa hyviä. Tämänkin syyn takia olisi kuitenkin voitu soveltaa asianmukaista menettelyä.

Erityisesti kolmella alalla on puutteita, ja haluaisin selventää niitä. Ensimmäinen puute on kysymys riippumattoman sertifiointijärjestelmän sertifiointista. Olisimme olleet täysin halukkaita tekemään jopa enemmän kompromisseja tällä alalla, esimerkiksi vaatimaan, että yritysten, joista on raportoitu monesti RAPEXissa, on saatava erityinen sertifikaatti. Olisimme olleet tässä yhteydessä valmiita tutkimaan enemmän ja harkitsemaan enemmän ja tekemään kompromissin, mutta komission ja neuvoston kanssa ei keskusteltu ollenkaan tästä asiasta. Minusta tämä on erittäin valitettavaa, koska mielestäni lelujen turvallisuus olisi

parantunut, jos olisimme saaneet aikaan tämän kolmannen tahon sertifiointin, ainakin tiettyjen lelujen osalta.

Toinen ongelma – jonka Andreas Schwab on jo ottanut esiin – on se, että muilla aloilla olemme taas liian varovaisia. En tiedä yhtään tapausta, jossa lapsi olisi tukehtunut tai saanut muita vammoja pahvisen kuvakirjan takia. Siksi en voi ymmärtää, miksi pahvisia kuvakirjoja käsitellään leluina ja miksi niitä varten on erityisiä menettelyjä Euroopan standardointikomiteassa. Se on käsittämätöntä. Olisi ollut hyvä, jos olisimme päättäneet jättää pahviset kuvakirjat tämän direktiivin ulkopuolelle – minkä muuten koko valiokunta oli valmis tekemään. Se olisi ollut oikea päätös.

Mielestäni sanamuoto ei karsinogeenisten, mutageenisten ja lisääntymistoksisten aineiden alalla ole aikapaineen takia tietyissä kohdissa riittävän selkeä. Myös tässä tapauksessa esitämme tarkistuksen tehdäksemme täysin selväksi, mihin suuntaan direktiiviä on vietävä.

Toistan: olisimme voineet saada aikaan paremman työn, jos meillä olisi ollut enemmän aikaa ja jos toiset valiokunnat olisivat voineet osallistua.

Seán Ó Neachtain, *UEN-ryhmän puolesta*. – (GA) Arvoisa puhemies, joulun aika on lelukaupan ja leluvalmistajien kiireisintä aikaa. On outoa, että lapsemme, yhteiskuntamme heikoimmassa asemassa olevat jäsenet, ovat usein vaarassa sellaisten tuotteiden takia, jotka eivät vastaa standardeja. Nämä tuotteet tulevat kaukaa, emmekä usein tiedä, miten ne on tehty tai mitä ne sisältävät.

Viiden viime vuoden aikana koko maailmassa palautettiin yli 22 miljoonaa lelua. Tuona aikana kotimaassani Irlannissa palautettiin 120 000 lelua.

Huolta aiheuttaa se, että Irlannissa myytävät lelut tulevat kaukaa ja että niiden laadusta ei ole mitään takeita. Tämä on lopetettava. Tämä direktiivi on parannus, mutta se on vain alku. Meidän on jatkettava ja varmistettava, että tuotteet ovat turvallisia.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (SV) Kuulemme kerta toisensa jälkeen tuotteista, jotka on vedetty pois markkinoilta, koska ne ovat vaarallisia lapsillemme. Saadaksemme selville, mikä on tilanne Ruotsin lelumarkkinoilla, kollegani Ruotsin vasemmistopuolueesta ja minä ostimme 17 erilaista, umpimähkään valittua lelua Tukholmassa ja pyysimme sitten laboratoriota testaamaan ne. Yksi sisälsi laittoman määrän lyijyä ja viisi muuta lelua sisälsi bromattuja palonestoaineita. Tätä ei tietenkään voida mitenkään hyväksyä. Se osoittaa, että tarvitaan parempaa lainsäädäntöä mutta myös parempaa valvontaa. Uusiin leluihin pitäisi soveltaa pakollisia riippumattomia testejä.

Lapset, kuten me kaikki tiedämme, ovat luovia ja kekseliäitä, eivätkä he käytä leluja pelkästään sillä tavalla kuin valmistaja on saattanut suunnitella. On vaikeaa, ellei mahdotonta, ennustaa, miten lapset käyttävät tiettyä lelua. Siksi lainsäädäntöä on sovellettava myös rikkinäisiin leluihin, koska silloin vapautuu vaarallisia aineita. Lasten turvallisuudesta ja suojelusta ei voida neuvotella. Kompromissi ei ole vaihtoehto. Pidän direktiiviä myönteisenä, mutta Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmä olisi halunnut mennä pidemmälle ja ottaa käyttöön täydellisen kiellon allergiaa aiheuttaville aineille, karsinogeeneille, mutageeneille ja lisääntymistoksille aineille. Lasten turvallisuus on tärkeämpää kuin lyhyen aikavälin taloudelliset voitot. Kiitos.

Hélène Goudin, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (SV) Minulle ja monille muille täällä tänä iltana on ilmiselvää, että lelujen pitäisi olla turvallisia, koska pienet lapset eivät pysty itse lukemaan varoitustekstejä tai arvioimaan aiheutuvia vaaroja. Tuotteissa ei pitäisi myöskään olla kemikaaleja, jotka voivat olla haitallisia terveydelle. Kesäkuun lista katsoo siksi, että alan nykyisen lainsäädännön päivittäminen on myönteistä, mutta haluaisin samalla varoittaa vaivoin salatusta protektionismista. Turvallisuusvaatimukset täyttyviä leluja on voitava tuoda EU:hun ja myydä EU:ssa riippumatta siitä, ovatko ne valmistettu EU:ssa vai Aasiassa. Kiitos.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Hyvät kollegat, tämä keskustelu käydään joulua edeltävänä aikana, jolloin lelut ovat kunniapaikalla kaikkien joululahjojen joukossa.

Vanhempien ja opettajien on voitava olla varmoja, että EU:n markkinoilla myynnissä olevat lelut täyttävät tiukat turvallisuusvaatimukset, ja lapsia, puolustuskyvyttömiä kuluttajia, on suojeltava parhaiten. Suurimman leluvalmistajan MATTELin ongelmat ovat kiinnittäneet yleisen huomion sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ohjelman merkitykseen. Yli vuosi on kulunut siitä, kun Euroopan parlamentti antoi tuotteiden, erityisesti lelujen, turvallisuutta koskevan julkilausuman, joka käynnisti työn tuoteturvallisuuspaketista, joka hyväksyttiin maaliskuussa 2008.

Olen kiitollinen siitä, että esittelijä on kunnioittanut tuoteturvallisuuspaketissa tuotteiden markkinoille saattamisesta aikaansaatuja kompromissia, jonka osalta minä tein yhteistyötä yhtenä Euroopan kansapuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittelijöistä. Direktiivissä näkyvät 20:n viime vuoden tieteelliset edistysaskeleet ja sillä kielletään meitä käyttämästä vaarallisia aineita leluissa. Valmistajien on myös määritettävä selkeästi allergeenit, jotka voivat olla haitallisia alle 3-vuotiaille lapsille. Niiden on asetettava varoitukset leluihin näkyvästi ja asianmukaisesti ja kielellä, jota kuluttaja ymmärtää. Direktiivissä on sääntöjä CE-merkin asettamisesta, mikä on näkyvä tulos koko vaatimustenmukaisuusarviointien sisällyttämistä koskevasta prosessista sanan laajemmassa merkityksessä.

Asettamalla CE-merkinnän leluun valmistaja ilmoittaa, että se on tuote, joka täyttää asianmukaiset vaatimukset, ja että hän vastaa siitä täysimääräisesti. Sama vastuu koskee koko toimitusketjua, jossa markkinavalvontaviranomaiset tekevät laatutarkistuksia ja varmistavat, että myynnissä olevat tuotteet täyttävät täysimääräisesti korkeat laatuvaatimukset.

Haluaisin korostaa Marianne Thyssenin työtä, sillä hän on onnistunut varmistamaan sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä. Uskon lujasti, että aikaansaamallamme kompromissilla taataan lelujen korkeampi turvallisuustaso, mutta sillä ei samalla rajoiteta pääasiassa pienten ja keskisuurten leluvalmistajien toimia.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, karsinogeenisia kemikaaleja lasten helistimissä? Lyijyä leikkiautoissa? Allergiaa aiheuttavia pehmoleluja? Vanhemmilla on muutamia perusteita huolelleen, kun heidän lastensa lelujen turvallisuus on kyseessä.

Siksi oli olennaista, että edellinen direktiivi, joka oli yli 20 vuotta vanha, korvataan ajanmukaisella lainsäädännöllä, jossa viimeaikaisimmat tulokset näkyvät. Se oli välttämätöntä lastemme terveyden ja turvallisuuden takia. Olemme saaneet jonkin verran aikaan, ja olen hyvin tyytyväinen siihen, sillä olemme saaneet aikaan parempaa suojelua. Siten aineisiin, jotka voivat olla karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymistoksisia, sovelletaan ankarampia sääntöjä. Selvästi näkyvät ja sanamuodoltaan yksiselitteiset varoitukset osoittavat vanhemmille olot, joissa lelu voi olla vaarallinen. Onnistuimme lisäksi haasteessa kieltää monien allergioiden leviämistä vastuussa olevien hajusteiden käytön leluissa. Nämä kaikki ovat menestystarinoita, jotka me Euroopan parlamenttina olemme saaneet aikaan yhdessä muiden toimielinten – neuvoston ja komission – kanssa.

Matkassa on kuitenkin edelleen yksi mutka: halusimme, että riippumattomat testauslaitokset sertifioivat lelut, jotta voimme myös olla todella varmoja. Ei riitä, että lelut ovat kaupassa ja että siellä tehdään pistokokeita. Ei, tässä suhteessa olisi välttämätöntä toimia paljon johdonmukaisemmin. Meidän pitäisi itse asiassa tehdä samoin kuin autojen kanssa. Meidän ei tarvitse itse antaa sertifikaattia siitä, että auto on ajokelpoinen. Me tarvitsemme lelujen katsastuksen – ja sen on oltava yhtä itsestään selvää kuin autojen katsastus.

Euroopan komissio ei halunnut sitä, ministerineuvosto ei halunnut sitä, konservatiivien ja liberaalien enemmistö ei halunnut sitä. Minusta on erittäin valitettavaa, että tähän mennessä emme ole onnistuneet panemaan tätä täytäntöön, mutta on olemassa tarkistus, josta äänestämme torstaina. Ehkä onnistumme kuitenkin saamaan tässä jotakin aikaan.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Viime vuoden syyskuussa varoitin YouTubessa ja muualla vaarallisten lelujen esiintymistiheyden kasvusta ja lupasin, että ryhtyisimme täällä toimenpiteisiin varmistaaksemme, että joulun mennessä markkinat olisivat turvallisempi paikka. Monet toimittajat pitivät tätä naurettavana, mutta toiset ymmärsivät asian. Niin voimakkaat tarkistusten aallot pääsivät valloilleen, että joulun mennessä markkinoilta oli poistettu miljoonia vaarallisia leluja. Jopa ennen joulua. Arvostan sitä, että Euroopan komissio reagoi nopeasti pyyntöömme ja esitti uutta, ankarampaa direktiiviä. Arvostan suuresti Marianne Thyssenin tehokasta työtä. Unohtamatta tietenkään mainita puheenjohtajavaltio Ranskan joustavuutta.

Direktiivillä vastataan uusiin kehitysvaiheisiin ihmisten valmistamissa aineissa sekä tuloksiin, jotka liittyvät lapsille aiheutuviin fyysisiin haittoihin ja niin edelleen. Se on siten ankarampi tuottajille ja samalla se antaa valvontaelinten käsiin tehokkaamman kepin. Mielestäni on erittäin tärkeää, että direktiivillä myös lisätään tuojien oikeudellista vastuuta tai pikemminkin siirretään sitä. Pääasiallinen ongelmahan ei liity eurooppalaisiin tuottajiin vaan tuontiin. Tapauksista 80 prosenttia koskee Kiinasta peräisin olevia leluja. Uskon lujasti, että ensi vuoteen mennessä, eli jopa ennen kuin direktiivi tulee voimaan, tuojat alkavat valita hyvin huolellisesti tehtaita – Kiinassa tai muualla – josta ne tuovat leluja EU:hun. Ja ne valitsevat vain EU:n standardit täyttäviä tuottajia. Jos vain sama voitaisiin saada aikaan muiden tuotteiden osalta.

Minulla oli tänä iltapäivänä toinen kokous Tšekin tasavallasta tulevien leluvalmistajien kanssa, ja minun on kerrottava teille, että he ovat pitäneet tätä direktiiviä ja standardien yhtenäistämistä hyvin myönteisenä.

Tietysti he haluaisivat meidän lisäävän akkreditoitujen testauselinten oikeudellista vastuuta. Se johtuu siitä, että joskus, siitä huolimatta, että testeistä on maksettu, tarkastajat huomaavat ennemmin tai myöhemmin erityisiä puutteita. Pienille tuottajille nämä vähäiset summat voivat olla todellista rahantuhlausta.

Haluaisin kiinnittää huomionne myös siihen, miten direktiiviä kierretään, ei vain nykyistä direktiiviä, vaan todennäköisesti myös uutta, jonka annamme tällä viikolla. Vaikka ei todellakaan ole mahdollista sanoa leluilta näytävistä tuotteista, että ”tämä ei ole lelu”, tuottajat merkitsevät valitettavasti lelunsa ”koristeiksi”. Tämä direktiivi on siksi vain ensimmäinen askel, ja tehtävää on vielä paljon.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on selvää, että viime vuoden leluturvallisuutta koskevien pelkojen ja ennen joulua tehtyjen markkinoilta poistamisten jälkeen nykyisen vuonna 1988 laaditun leluturvallisuuslainsäädäntömme nojalla ei voida käsitellä uusia vaaroja ja uhkia lasten turvallisuudelle. Kaksikymmentä vuotta sen jälkeen 80 prosenttia leluista EU:ssa ja 95 prosenttia kotimaassani tuodaan kolmansista maista, pääasiassa Kiinasta. Kaksikymmentä vuotta sen jälkeen tiedämme enemmän tiettyjen kemikaalien ja aineiden vaaroista ja uhista. Kaksikymmentä vuotta sen jälkeen lelujen suunnittelu on muuttunut ja lelut sisältävät voimakkaita magneetteja ja enemmän sähköisiä rakenneosia, niissä käytetään lasereita ja ne ovat äänekkäämpiä. Siksi leluturvallisuutta koskevat pelot ja markkinoilta poistamiset herättivät EU:n tarkistamaan jyrkästi, päivittämään ja vahvistamaan leluturvallisuuslainsäädäntömme standardeja.

Uudessa lainsäädännössämme tehdään enemmän vanhempien rauhoittamiseksi siitä, että hyllyillämme olevat lelut ovat turvallisempia: eivät turvallisia vaan turvallisempia. Tuojat, eivät vain valmistajat, ovat vastuussa sen varmistamisesta, että niiden EU:hun tuomat lelut vastaavat ankaria uusia vaatimuksiamme. Tosiasia on, että valmistajia kielletään käyttämästä leluissa lyijyn, karsinogeenien, mutageenien ja lisääntymistoksisten aineiden ja hajusteiden kaltaisia aineita, jotka voivat aiheuttaa tai pahentaa lasten allergioita.

Olemme tiukentaneet sääntöjä tukehtumista ja hengitysteiden tukkeutumista koskevien vaarojen osalta. Olemme ottaneet käyttöön selkeät ja tehokkaammat leluja koskevat varoitukset. Lainsäädäntö toimii kuitenkin vain, jos sitä valvotaan, ja siksi on hyvä, että annamme tässä laissa 27 jäsenvaltion valvontaelimille enemmän valtuuksia vaatia kaikkia niiden tarvitsemia välttämättömiä tietoja kaikilta toimitusketjun toimijoilta ja tarvittaessa tehdä ratsioita toimitiloihin. Kaikki EU:n valvontaelimet veloitetaan myös lailla tekemään yhteistyötä ja jakamaan tietoja turvattomista leluista aiheutuvaan vaaraan puuttumiseksi.

Siksi onnitelluni Marianne Thyssenille. Komission ja puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa tehdyn hyvän yhteistyön ansiosta olemme tehneet kolme asiaa. Olemme täyttäneet Euroopan parlamentin päätöslauselmassa viime vuonna asetetun määräaikaamme, joka koski äänestämistä uudesta leluturvallisuuslainsäädännöstä ennen joulua vuonna 2008. Mielestäni lainsäädäntö ei olisi ollut yhtään parempi, vaikka olisimme odottaneet kauemmin. Voimme vakuuttaa vanhemmat siitä, että EU:ssa myynnissä olevat lelut ovat tulevaisuudessa turvallisempia, ja lähetämme tänään myös vahvan viestin valmistajille, merkinhaltijoille ja tuojille, että niiden on täytettävä korkeat turvallisuusvaatimuksemme tai niiden tuotteille ei ole sijaa hyllyillämme.

Äänestämällä tämän lainsäädännön puolesta sanomme selkeästi, että emme ole valmiita sietämään myrkyllisiä leluja ja vaarallisia leluja EU:ssa.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aivan ensiksi onnitella esittelijää erinomaisesta työstä, jonka hän on tehnyt niin vaikeasta ja herkästä aiheesta kuin lelujen turvallisuus. Marianne Thyssen työskenteli hyvin järjestelmällisesti keskusteluissa neuvoston ja puheenjohtajavaltio Ranskan ja meidän sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntamme kanssa. Hän sopi monista kompromisseista, jotta voitiin saada aikaan lopullinen teksti, jolla edistetään lelujen turvallisuutta ja samalla saadaan aikaan tasapaino kuluttajansuojan ja leluvalmistajien elinkelpoisuuden välillä. Vuoden 1988 direktiivillä on voitu vastata odotuksiin ja taata turvallisuuden korkea taso 20 vuodeksi, mutta sitä on tarkistettava ja ajanmukaistettava kiireellisesti, koska nyt markkinoilla on uudenlaisia leluja ja uusia materiaaleja ja tehtaita on perustettu Euroopan unionin ulkopuolelle.

Perustavoitteena oli tarjota paras mahdollinen suojele lapsille, paremmat takuudet vanhemmille siitä, että heidän lapsilleen ostamansa lelut täyttävät korkeat turvallisuusstandardit, ja ankarammat rangaistukset valmistajille, jotka eivät täytä kyseessä olevia vaatimuksia. Mielestäni olemme edistyneet monien asioiden osalta, esimerkiksi leluissa käytettävien karsinogeenisten kemikaalien kiellon osalta, sillä ne aiheuttavat suurta huolta lasten terveydestä, lelujen valmistuksessa käytettävien lyijyn kaltaisten raskasmetallien asteittaisen vähentämisen osalta, aromaattisten ja allergisoivien aineiden luettelon vähentämisen osalta, elintarvikkeita sisältävien lelujen erillisen merkitsemisen osalta ja kaikkien leluvalmistajien tiukempien turvallisuusvaatimusten osalta.

Lopuksi haluaisin huomauttaa, että vastuuvollisuudella on leluturvallisuusosalalla monia muotoja, minkä takia tuojien ja jakelijoiden pitäisi varmistaa, että vaatimuksia noudatetaan. Uskon, että kaikki asianosaiset, erityisesti kuluttajajyhdistykset, käyttävät niiden käytettävissä olevia valvontamekanismeja valvoakseen tiiviisti uuden direktiivin soveltamista. Otamme tänään suuren askelen eteenpäin, ja olen varma, että lisää seuraa tulevaisuudessa.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Arvoisa puhemies, tällaisenaan luehdotus tarkoittaa, että 2–4 vuoden kuluessa eurooppalaiset lapset voivat leikkiä paljon turvallisemmilla leluilla kuin tänään. Se on hyvä asia, mutta se on myös välttämätöntä, ja siksi tuen täysimääräisesti ehdotusta. On välttämätöntä ja hyvä, että olemme parantaneet turvallisuutta nykyiseen tasoon verrattuna. Sen sanottuani olen myös sitä mieltä, että sen lisäksi, että hukkaamme tilaisuuden tehdä asioista hyviä lapsillemme, hukkaamme tilaisuuden tehdä niistä erittäin hyviä. Monet ovat käsitelleet ehdotuksen ongelmia, joten keskityn vain yhteen asiaan, ja se on hajusteet.

Lelujen tuoksut tai hajusteet ovat mielestäni ongelma. Olen hyvin tietoinen siitä, että tehty työ johtaa siihen, että laajennamme kiellettyjen hajusteiden luetteloa, mutta en usko, että pelkästään luettelon laajentaminen riittää. Mielestäni meillä pitäisi olla ehdoton kieltö. Jos on allerginen pähkinöille, voi välttää pähkinöiden syömistä. Jos on allerginen nikkelille, voi välttää nikkeliä sisältävien tuotteiden käyttämistä, mutta jos tulee allergiseksi tuoksuille tai hajusteille, on hyvin vaikeaa mennä julkisiin paikkoihin, koska toisia ihmisiä ei voi estää käyttämästä niitä. Siksi on mielestäni sängen selvää, että meidän olisi pitänyt olla tässä tiukempia ja säätää ehdottomasta hajusteiden kiellosta lastemme takia. Hajusteet eivät hyödytä lapsia tai lelua. Sen oppimiseksi, miltä kukat tai hedelmät tuoksuvat, on parempi ostaa luonnontuote.

Sen sanottuani, ehdotuksella tietysti parannetaan selkeästi nykyistä tilannetta, ja on erittäin hyvä, että olemme myös tiukentaneet markkinavalvontaa ja jäsenvaltioiden vastuuta koskevia sääntöjä. Uskon siksi, että lähetämme tänään erittäin selkeän viestin jäsenvaltioille. Ei voida korostaa riittävästi sitä, että juuri ne ovat vastuussa ja että juuri niiden on valvottava markkinoita nykyistä paremmin. Meidän on vaadittava, että ne käyttävät enemmän rahaa ja enemmän resursseja varmistakseen, että markkinoita valvotaan, minkä ansiosta myös uudet, ankarammat säännöt voivat toimia täysimääräisesti.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä kolmikantaneuvottelujen tulosta ja uskon, että teksti, josta äänestämme, on tasapainoinen ja myönteinen kaikkien osalta.

Leluturvallisuus on erittäin tärkeää nyt ja kaikkina vuodenaikoina, sillä lastemme terveys ja turvallisuus ovat vaakalaudalla. Kiitän nykyisen ehdotuksen uusien toimenpiteiden ankaruutta, kuten karsinogeenien, mutageenien ja lisääntymistoksisten aineiden ja allergisoivien hajusteiden kieltä.

Pidän myös myönteisenä ehdotuksen tasapainoisuutta. EU:ssa on yli 2 000 leluvalmistajaa. Suuri enemmistö huolehtii erittäin tarkasti siitä, että niiden markkinoille saattama tuote on turvallinen. Niiden ei pitäisi joutua kärsimään pienen vähemmistön hyväksymien alhaisten standardien tai joidenkin tuojien ja jakelijoiden soveltamien alhaisten standardien takia.

Se, mitä viimeaikaiset kauhukertomukset ovat meille opettaneet, ei ole ylireagointi tai joidenkin lelujen täydellinen kieltäminen, vaan pikemminkin sen varmistaminen, että parannamme jo olemassa olevien sääntöjen valvomista. Mielestäni tämä teksti edustaa kyseistä tasapainoa, ja siksi haluaisin kiittää kollegaani Marianne Thysseniä ja kaikkia, jotka ovat tehneet työtä saadakseen aikaan tämän onnistuneen direktiiviin.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, myrkylliset lelut eivät kuulu lasten käsiin, eikä kukaan meistä halua antaa myrkyllisiä leluja joululahjaksi. Komissio on kuitenkin aloittanut innottomasti EU:n leludirektiivin osalta, ja valitettavasti tämä kompromissi ei ole sitä parantanut.

Aikomuksena ei ole pettää meitä vaarallisten kemikaalien turvallisuudesta, koska kompromississa on edelleen ammottavia porsaanreikiä, ensinnäkin siksi, että myrkyllisiä raskasmetalleja ei ole kielletty kokonaan. On käsittämätöntä, miksi kadmium ja lyijy sallitaan edelleen lasten leluissa. Sama koskee kromia, elohopeaa ja orgaanista sinkkiä. Ne eivät kuulu lasten käsiin, eivät edes pienissä määrissä. Siten, arvoisa komission jäsen Verheugen, te osallistuitte tosiasioiden kaunisteluun, kun aiemmin edellisen markkinoilta poistamista koskevan toimenpiteen aikana väititte, että lyijy kielletään lasten leluissa.

Kompromissilla sallitaan erittäin vaarallisten aineiden täydentävät raja-arvot, vaikka ne ovat vain puoliksi niin korkeita kuin komissio aikoi. Turvallisuutta saadaan aikaan ainoastaan selkeällä kiellolla. Valitettavasti EU pakoo vastuutaan tässä lasten selkeässä suojelussa.

Sama koskee allergisoivia hajusteita. Tässä tapauksessa emme ole onnistuneet kieltämään kaikkia allergisoivia hajusteita, kuten ehdotimme ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa. Melun raja-arvot aiheuttavat myös pettymyksen, koska sen osalta ei ole sovittu selkeästä tavoitteesta.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ensin korostaa tämän asian osalta, miten kykeneviä yhteisön toimielimet ovat reagoimaan ratkaistakseen tehokkaasti kansalaistemme ongelmat.

Kesällä 2007 tapahtui monia skandaaleja. Parlamentti kehotti ryhtymään toimenpiteisiin. Komissio toteutti ponnistuksia, ja tänään olemme tilanteessa, jossa voimme hyväksyä tämän lelujen turvallisuutta koskevan direktiivin, joka on huomattava edistysaskel.

Luonnollisesti olemme tästä kiitollisuudenvelassa – tätä pitäisi korostaa – esittelijällemme ja työlle, jota on tehty alussa vastakkaisten kantojen sovittamiseksi yhteen. Tänään meillä on tehokas ja tasapainoinen teksti, jolla esimerkiksi mahdollistetaan – ja komissio on juuri sitoutunut tähän – niiden standardien tutkiminen uudelleen, joita sovelletaan lastenkirjoihin, ja jossa käsitellään hyvin tasapainoisesti monissa leluissa olevia hajusteita.

Tämä on täydellinen esimerkki lainsäädännöstä, jota eurooppalaiset antavat eurooppalaisten puolesta, ja on sanottava, että tällä parlamentilla on ollut siinä elintärkeä osa.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin käydä läpi joitakin ongelmia, jotka ovat olleet tässä keskustelussa merkityksellisiä.

Ensinnäkin kemikaaleista, täällä säädetyistä säännöistä ei voi tehdä tiukempia kuin ne nyt ovat. Ei ole mahdollista kieltää kemikaaleja kokonaan, koska niitä esiintyy luonnossa jääminä. Hyvä Hiltrud Breyer, en voi kieltää teitä jättämästä luonnonlakeja huomiotta, mutta se, mitä teette, on vastuutonta pelottelua: minun on tehtävä se selväksi. Annatte vaikutelman, että EU:n lainsäätäjät antavat lapsille myrkyllisiä leluja, kun asia on aivan päinvastoin. Vastustan jyrkästi puheenvuoronne taustalla olevaa vihjailua.

Sitä, mitä nyt olemme tehneet, ei ole tehty koskaan ennen. Tavallisesti sääntö on, tässä parlamentissa ja muualla, että aine kielletään, jos sen todistetaan olevan haitallinen. Tässä tapauksessa asia on päinvastoin: aineet kielletään, ja niille annetaan sitten lupa vain, jos niiden voidaan varmasti osoittaa olevan turvallisia. Haluaisin tietää, mitä meidän voidaan odottaa tekevän enemmän. Emme voi tehdä enempää kuin nyt on tehty, ja kaikki, jotka antavat vaikutelman, että sillä, mitä nyt olemme tehneet, ei tarjota riittävää suojaa lapsille – pahoittelen, että sanon näin – johtavat tahallaan harhaan Euroopan kansalaisia. En voi ymmärtää, miksi tekisitte niin.

Kommenttinne melusta – että lelut eivät, tietenkään, saa aiheuttaa kuulovaurioita – ovat sangen asianmukaisia: siksi direktiivissä on säännöksiä sen osalta. Rajoista, toisin sanoen desibelirajoista, on säädetty kuten tavallisesti yhteisön lainsäädännössä: leludirektiivissä ei siinä suhteessa ole mitään erityistä. Teknisistä asetuksista säädetään osana standardointiprosessia, ja näin on myös tässä. Desibelirajoista säädetään siksi standardointiprosessin aikana, ja direktiivillä annetaan sen tekemiseksi oikeusperusta.

Kirjojen osalta, olen hyvin yllättynyt, että tästä tuli puheenaihe viime päivinä. Sana ”kirjat” ei esiinny kertaakaan käsiteltävänämmme olevassa tekstissä. Mikään ei muutu nykyisen kannan osalta. Näyttää siltä, että yksi saksalaisista valmistajista on käynnistänyt aiheesta lehdistökampanjan ja että se lobbaa ankarasti Euroopan parlamentissa. Siitä ei yksikään sana ole totta: kerta kaikkiaan mikään ei muutu nykyisen kannan osalta. Komissio on kuitenkin sangen halukas varmistamaan – koska on oikein tehdä, kuten parlamentti haluaa – että sovellettavia standardeja parannetaan ja ajanmukaistetaan. Komissio aikoo antaa tämän osalta ohjeita.

Kolmannen tahon sertifiointin osalta – ja sanon tämän parlamentin saksalaiselle katsastusryhmälle – usko siihen, että lelusta, tai mistä tahansa tuotteesta, voidaan Euroopassa tehdä turvallisempi, koska kolmas taho on sertifioinut sen, on valitettavasti perusteeton. Komissiolla on todella nyt tuoteturvallisuutta koskevia tuloksia monien vuosien ajalta. Mikään – ehdottomasti ei mikään – ei puhu sen puolesta, että kolmannen tahon sertifiointi tekisi mitään tuotetta turvallisemmaksi. Edellytämme kyseistä kolmannen tahon sertifiointia tapauksissa, joissa – ja tämä on periaate yhteisön lainsäädännössä, jota tämä parlamentti on tarkkaillut monien vuosien ajan – kyseessä oleva tuote on erittäin monimutkainen.

Rakas Evelynne Gebhardt, sanon tämän jälleen: on olemassa tietty ero nykyaikaisen auton kaltaisten korkean teknologian tuotteiden ja nallekarhun monimutkaisuudessa. Mielestäni on hieman kaukaa haettua yrittää verrata kyseisiä asioita.

Direktiivissä myös edellytetään, tavalliseen tapaan, kolmannen tahon sertifiointia, jos standardeja ei ole. Kehottaisin lujasti teitä olemaan uskomatta, että turvallisen lelun aikaansaamiseksi tarvitsee vain luottaa kolmannen tahon sertifiointiin. Käytännössä esiin tulevia vaaroja ei voida ollenkaan torjua sertifiointilla. Miettikää vain täällä mainittuja tapauksia: ongelmat eivät olleet kolmannelle taholle toimitetussa mallikappaleessa vaan toimitusketjussa – valmistajat olivat epäluotettavia. Vain tuotteen valmistaja voi taata toimitusketjunsä täydellisen luotettavuuden ja turvallisuuden. Kehottaisin teitä lujasti luopumaan tästä periaatteesta ja osoittamaan valmistajille täyden vastuun tuotteidensa turvallisuudesta. Ei ole totta, että valmistajien on vain sanottava ”tuotteeni on turvallinen” tai ”leluni on turvallinen”; niiden on markkinaviranomaisten pyynnöstä voitava dokumentoida se milloin tahansa, täysimääräisesti ja aukottomasti. Se tarkastetaan ja se täytyy tarkastaa, ja sama koskee tuojia.

Nämä ovat sääntöjä, joita ei minun mielestäni voi tiukentaa yhtään, koska niillä taataan jo suurin mahdollinen tehokkuus. Olen kuitenkin samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanoivat, että se riippuu hyvin paljon siitä, ottavatko jäsenvaltiot nämä tarkastukset vakavasti, ja markkinavalvonnan mahdollisuuksien laajentamisesta.

Hajusteiden osalta en myöskään oikein pysty ymmärtämään väitteiden logiikkaa. Ihmettelen todella, mitä järkeä olisi kieltää leluissa sellaisten hajusteiden käyttö, joiden käyttö sallitaan lapsille tarkoitetussa kosmetiikassa, jota käytetään suoraan lasten iholle. Hajusteiden sallimisessa noissa tuotteissa ja niiden kieltämisessä leluissa vain, jotta ne eivät haise niin pahalle, ei ole mitään järkeä. Tässä direktiivissä mennään kuitenkin itse asiassa pidemmälle kuin kosmetiikkadirektiivissä, koska siinä kielletään hajusteet, joihin kosmetiikkadirektiivissä sovelletaan vain merkintävaatimusta. Tässäkään en ymmärrä, mitä muuta voisimme tehdä.

Haluaisin päättää puheenvuoroni sanomalla tämän: täällä on ehdotettu tarkistuksia, ja Euroopan parlamentti voi tietysti vapaasti hyväksyä ne, mutta minun on huomautettava teille, että tämä asiakirja edustaa neuvoston, parlamentin ja komission yleistä kompromissia ja että esimerkiksi Evelyne Gebhardtin esittämällä tarkistuksella kolmannen tahon sertifiointista estetään tuo kompromissi. Toisin sanoen, jos Euroopan parlamentti hyväksyy tämän tarkistuksen, direktiivi raukeaa, emmekä saa sitä.

Ette voi aina saada sitä, mitä haluatte. Se on – ja sanon sen uudelleen – yleinen kompromissi. Se on tasapainoinen kompromissi, ja siinä luodaan leluturvallisuuden taso, joka voidaan saavuttaa ja joka on välttämätön. Kehottaisin teitä kiireesti olemaan samaa mieltä tästä yleisestä kompromissista.

komission varapuheenjohtaja. –

Euroopan komission lausumat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä lelujen turvallisuudesta (Marianne Thyssenin mietintö)

Euroopan komission lausuma turvallisuuden valvonnasta (47 artikla)

Lelujen turvallisuutta koskevan tarkistetun direktiivin tultua voimaan komissio valvoo tarkasti sen soveltamisen kaikkia vaiheita arvioidakseen, onko direktiivissä säädetty lelujen turvallisuus riittävän tasoinen. Arviointi koskee etenkin IV luvussa säädettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen soveltamista.

Lelujen turvallisuutta koskevassa tarkistetussa direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta raportoida lelujen turvallisuutta koskevasta tilanteesta, direktiivin toimivuudesta ja jäsenvaltioiden toteuttamasta markkinavalvonnasta.

Komissio suorittaa arvioinnin muun muassa jäsenvaltioiden raporttien perusteella, jotka niiden on määrä toimittaa kolmen vuoden kuluessa direktiivin soveltamispäivästä, ja erityistä huomiota kiinnitetään markkinavalvontaan Euroopan unionissa ja sen ulkorajoilla.

Komissio raportoi puolestaan Euroopan parlamentille viimeistään vuoden kuluttua jäsenvaltioiden raporttien toimittamisesta.

Euroopan komission lausuma vaatimuksista, jotka koskevat ääniä päästämään suunniteltuja leluja (liitteessä II olevan I osan 10 kohta)

Lelujen turvallisuutta koskevaan direktiiviin sisältyy ääniä päästämään suunniteltuja leluja koskeva uusi olennainen turvallisuusvaatimus. Sen perusteella komissio antaa CEN:lle tehtäväksi laatia tarkistetun standardin, jossa rajoitetaan sekä leluista lähtevän impulssiäänien että jatkuvan äänen enimmäisarvoja, jotta lapsia voidaan riittävästi suojella kuulon vaurioitumisen vaaralta.

Euroopan komission lausuma komission lausuma kirjojen luokituksesta (liitteen I 17 kohta)

Pahvista ja paperista tehdyille kirjoille yhdenmukaistetussa lelustandardissa EN 71:1 vaadittavia testejä koskevat ongelmat huomioon ottaen komissio antaa CEN:lle tehtäväksi laatia tarkistetun standardin, joka sisältää lastenkirjoille tehtävät asianmukaiset testit.

Marianne Thyssen, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, haluaisin kiittää kaikkia puheenvuoroista ja haluaisin ilmaista tyytyväisyyteni tavasta, jolla muut poliittiset toimielimet ovat tämän osalta toimineet.

Haluaisin kuitenkin panna merkille, että kyseessä ei ole kompromissi, jossa Euroopan parlamentin piti antaa paljon periksi, itse asiassa pikemminkin päinvastoin. Saimme periaatteessa koko potin kaikissa ydinosisissa. Onnistuimme tekemään hyvät kaupat komission ja neuvoston kanssa. Onnistuimme monilla aloilla saamaan muut toimielimet hyväksymään hyvin tiukat ehdotuksemme ja menemään askelen pidemmälle kuin alun perin komission ehdotuksessa oli esitetty. Olen siksi hyvin tyytyväinen esittelijä, koska tiedän, että olemme saaneet tämän sopimuksen aikaan.

Olen myös kuunnellut lausuntojanne, arvoisa komission jäsen. Olen kuullut teidän sanovan, että asetatte suuren painoarvon markkinavalvonnalle, ja oletan, että valvontaprosessin aikana komissio kiinnittää erityistä huomiota tapaan, jolla jäsenvaltiot hoitavat markkinavalvontatehtävänsä. Olen myös jälleen kuunnellut kantaanne vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä. Sanomattakin on selvää, että voimme sisällyttää valvontaprosessiin sen, mitä siihen on sisällytettävä. On kuitenkin todellakin niin, että kolmannen tahon sertifiointilla ei mitenkään tarjota paljon enemmän turvallisuutta ja että ongelmat eivät ole mallikappaleessa, johon myöhempi tuotantoketju perustuu, vaan muualla.

Arvoisa komission jäsen, olen myös kuullut teidän sanovan, että haluatte säännellä enemmän melustandardeja ja hioa niitä standardoinnin avulla – sama koskee kirjoja, joita säännellään myös standardeilla – ja että meidän pitäisi tutkia, miten kyseisellä alalla voidaan tarjota enemmän oikeusvarmuutta. Mielestäni meidän olisi parlamenttina pidettävä itseämme onnekkaina, koska meillä on niin hyvät yhteydet muiden toimielinten kanssa, ja siitä on todennäköisesti tuloksena loistava joululahja eurooppalaisille perheille, nimittäin turvalliset, tai sanoisinko vielä turvallisemmat, lelut tästä lähtien.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 18. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, me kaikki haluamme varmistaa, että markkinoilla saatavilla olevat lelut eivät uhkaa lastemme turvallisuutta. Olen täysin samaa mieltä siitä, että vanhempien on voitava olla varmoja siitä, että kun he ostavat lelun, se ei vaaranna heidän lastensa terveyttä. Katson kuitenkin, että tuottajasta täysin riippumattoman kolmannen tahon täydentävien sertifiointivaatimusten säätämisellä ei merkittävästi paranneta valmistettujen lelujen turvallisuustakeita. Sillä lisätään kuitenkin varmasti niiden valmistuskustannuksia, ja se vaikuttaa kielteisesti lelujen valmistusalaan monissa jäsenvaltioissa.

Esimerkiksi Puolassa on monia yrityksiä, jotka valmistavat erittäin hyvälaatuisia leluja puusta tai synteettisistä aineista. Suuri enemmistö näistä yrityksistä on pk-yrityksiä, joissa on alle kymmenen työntekijää. Tiukemmat säännökset lisäisivät huomattavasti tällaisten sertifiointien kattamien lelujen hintaa. Se johtaisi monien pk-yritysten sulkemiseen ja tuhansien työpaikkojen menetykseen.

Vaatimus riippumattoman arvioinnin hankkimisesta tuotteelle ei takaisi sitä, että kaikki lapsemme leikkisivät turvallisemmilla tuotteilla, koska kuluttajat valitsisivat joka tapauksessa edullisimmat tavarat. Siksi neuvoston kanssa aikaansaatu kompromissi on mielestäni hyvä, ja se ansaitsee tukemme sellaisena kuin esittelijä on sen esittänyt.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tällä direktiivillä ei periaatteessa muuteta nykyistä sääntelyjärjestelmää vaan parannetaan ja tiukennetaan sitä. Olen esittelijän kanssa täysin samaa mieltä siitä, että keskustelussa tästä säädöksestä keskityttiin eniten

karsinogeenien, kemikaalien ja hajusteiden käyttöön leluissa,

lelujen turvallisuutta koskeviin arviointimenettelyihin, erityisvaroituksia koskeviin vaatimuksiin,

direktiivin soveltamisalaan, sen joustavuuteen ja suhteeseen muihin yhteisön säädöksiin.

Karsinogeenisten, mutageenisten, myrkyllisten ja allergisoivien aineiden ja hajusteiden täydellistä kieltoa pitäisi arvioida direktiivin käytännön täytäntöönpanon kannalta. Voi olla vaikeaa tai hyvin kallista poistaa muissa aineissa olevien tiettyjen haitallisten aineiden luonnolliset jäämät, ja siksi sitä on vaikeaa panna käytännössä täytäntöön. Toisaalta kaikkien karsinogeenisten, allergisoivien ynnä muiden aineiden jonkinlainen ehdoton kieltäminen on vaikeaa panna täytäntöön siitä yksinkertaisesta syystä, että kyseisistä aineista ei ole eikä voi olla lopullista luetteloa, ja on hyvin vaikeaa laatia selkeää eroa niiden aineiden välille, jotka ovat haitallisia, ja niiden, jotka eivät ole.

Kaikkien hajusteiden täydellinen kieltäminen olisi kohtuuton toimenpide, jolla olisi kielteinen vaikutus tiettyihin leluvalmistajiin.

Olen iloinen, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta osoitti äänestyksessä ymmärrystä eikä käyttänyt liian voimakasta keppiä laatiessaan direktiivin vaatimuksia tiukemmiksi, koska yritykset tai kuluttajat itse eivät olisi hyötynneet siitä. Kun laaditaan kohtuuttoman tiukkoja vaatimuksia, houkutus olla noudattamatta niitä kasvaa, ja jos niitä noudatetaan, niillä on kielteisiä sivuvaikutuksia. Ei unohdeta, että se, joka tästä kaikesta lopulta maksaa, on tavallisesti kuluttaja.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tämän päivän keskustelu on erityisen merkityksellinen joulun lähestyessä. Kun kiirehdimme tekemään jouluostoksiamme, emme aina pysähdy miettimään nuorimmille ystävillemme ja sukulaisillemme ostamiemme lelujen turvallisuusstandardeja. Surullista kyllä, EU:n markkinoilla on edelleen saatavilla leluja, jotka eivät ole täysin turvallisia lapsille.

Direktiiviin esitetyillä muutoksilla pyritään parantamaan tilannetta. Niillä pyritään lisäämään markkinoilla olevien lelujen turvallisuutta, ja mikä tärkeintä, poistamaan tarpeeton vaara, jonka ne voivat aiheuttaa niillä leikkiville lapsille. Olen erityisen tyytyväinen säännöksiin, joista neuvoteltiin kemikaalien ja siirtymäajan osalta.

Direktiivillä otetaan käyttöön nykyisiä huomattavasti korkeammat standardit, erityisesti lelujen kemiallisen sisällön osalta, mukaan luettuna karsinogeeniset, mutageeniset ja lisääntymistoksiset aineet, hajusteet ja allergeenit. Mielestäni esittelijän tästä asiasta aikaansaama sopimus on paras mahdollinen. Sillä varmistetaan, että lelut, joilla lapset lopulta leikkivät, ovat täysin turvallisia.

Direktiivillä ei myöskään oteta käyttöön kohtuuttomia esteitä tai kustannuksia, erityisesti pk-yritysten osalta. Pk-yritykset muodostavat huomattavan enemmistön lelualasta. Meidän kanssamme käymissään keskusteluissa ne ovat toistuvasti korostaneet vaikeuksia, joita heidän yrityksillään voi olla. Uusiin vaatimuksiin mukautumiselle suunniteltu lyhyt jakso oli yksi mainituista ongelmista. Tätä jaksoa on nyt jatkettu, jotta yritykset voivat tehdä tarvittavat muutokset.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Olen todella hyvin tyytyväinen, että olemme onnistuneet antamaan leluturvallisuusedirektiivin. Nykyiset turvallisuussäännöt on ajanmukaistettava kiireellisesti. Vanha direktiivi on todellakin jäänyt jälkeen muuttuvista olosuhteista, eikä sillä taata riittävää suojelua. Haluaisin kiittää esittelijöitä ja hänen kollegoitaan sosialidemokraattisesta ryhmästä heidän tekemästään ankarasta työstä turvallisen ympäristön varmistamiseksi lapsillemme.

On erittäin tärkeää, että elintarvikkeet ja lelut erotetaan riittävän hyvin toisistaan, jotta voidaan välttää vaara, että lapset voisivat panna huomaamattaan suuhunsa jotakin ja joutua tukehtumisvaaraan. Meidän on toteutettava kaikki mahdolliset ponnistelut estääksemme onnettomuudet, jotka on mahdollista välttää ja joista kuitenkin kuulemme toistuvasti.

On tietysti olennaista, että leluissa ei ole karsinogeenisia aineita. Se on itsestään selvää. Ja mielestäni olemme työskennelleet tehokkaasti poistaaksemme tämän uhan.

Koska tuotesuunnittelu ei ole aina vastuullista ja leluista voi tulla vaarallisia virheellisen tuotantoprosessin aikana, on tärkeää, että tehtaissamme suoritetaan valvontaa, markkinoiden tarkastustoimien avulla sekä tulleissa, joihin lelut saapuvat Euroopan unionin kauppakumppaneilta. Toivon henkilökohtaisesti, että tarkastuksia tehostetaan juuri nyt – ennen joulua.

Koska suurin osa EU:n markkinoilla olevista leluista on peräisin Kiinasta, yhteistyö kolmansien maiden ja erityisesti Kiinan kanssa on elintärkeää. Pitäisin tämän osalta myönteisinä viimeaikaisia ponnisteluja tällä alalla ja Euroopan komission ja Kiinan virkamiesten keskinäistä yhteisymmärryspöytäkirjaa. Tiedonvaihtoa ja yhteistyötä parantamalla voimme tehdä kaupoissamme myynnissä olevista leluista turvallisempia.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Koska maailmanmarkkinat ovat koko ajan enemmän yhteyksissä toisiinsa, tuotteissa on tapahtunut nopeita innovaatioita ja muutoksia, eivätkä lasten lelut ole tästä poikkeus. Lelujen turvallisuudesta annettu neuvoston direktiivi (88/378/ETY) on kuitenkin peräisin vuodelta 1988, eikä se vastaa enää tämän päivän haasteisiin. Näiden säännösten tarkistaminen on siksi hyvin myönteinen edistysaskel. Erityisesti lasten lelujen rakenneosia on arvioitava viimeisimpien tietojen mukaan, ja ne on katettava Euroopan unionin nykyisellä kemikaalilainsäädännöllä. Se tarkoittaa tietysti myös, että luokkiin 1 ja 2 kuuluvat karsinogeeniset, mutageeniset ja lisääntymistoksiset aineet on kiellettävä lasten leluissa. Käsiteltävänämmme olevassa tekstissä otetaan sängen asianmukaisesti huomioon lasten allergioita koskevat koko ajan lisääntyvät ongelmat, tiukentamalla niitä hajusteita koskevia säännöksiä, joita voidaan käyttää leluissa. Valvonnan olennainen osa on selkeät varoitukset ja merkitseminen: ne ovat erityisen tärkeitä niiden lelujen osalta, joissa on elintarvikkeita, jotta voidaan tarjota yksiselitteistä tietoa. Sen takia vaivattomasti luettavissa olevia ja ymmärrettäviä varoituksia on suositettava liiallisen toissijaisen tiedon sijasta.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Käsiteltävänämmme oleva lainsäädäntö on ollut voimassa vuodesta 1988 alkaen, eikä se ole enää ajankohtainen, koska leluissa on nykyään elektronisia rakenneosia ja ne pitävät ääntä. Lastemme turvallisuus on ensisijainen painopisteala. Tällä uudella direktiivillä tuetaan tätä lausuntoa, koska se on merkittävä parannus edelliseen direktiiviin. Meidän on kiellettävä vaaralliset aineet, jotta lapsemme eivät altistuisi tarpeettomille vaaroille. He eivät osaa lukea merkintöjä, eivätkä ole tietoisia riskeistä, joille he altistuvat.

Mielestäni direktiiviin neuvottelujen pohjalta tehdyissä parannuksissa ei esitetä liiallisia vaatimuksia alallekaan. Tuojien on varmistettava, että kolmansista maista tuodut lelut ovat turvallisia ja että ne eivät uhkaa lastemme turvallisuutta. Niiden on valittava vain niitä leluja, jotka vastaavaa EU:n standardeja. Viranomaisten on sovellettava tiukkaa valvontaa markkinoilla. Tarvitsemme ajanmukaista lainsäädäntöä suojellaksemme lastemme hyvinvointia.

17. Puolustukseen liittyvien tuotteiden siirrot (keskustelu)

Puhemies – (FR) Esityslistalla on seuraavana Heide Rühlen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta (KOM(2007)0765 – C6-0468/2007 – 2007/0279(COD)) (A6-0410/2008).

Heide Rühle, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, valitettavasti tämä on jälleen yksi ensimmäisen käsittelyn sopimus – mutta oletan, että Barbara Weiler puhuu siitä myöhemmin.

Meidän on tartuttava tilaisuuteen saada kompromissi aikaan Ranskan puheenjohtajakauden aikana. Tällä hetkellä sisämarkkinoiden säännöt eivät kata puolustusmateriaalia, mikä tarkoittaa, että kaikkien sellaisten tuotteiden on saatava yksittäiset luvat: ruuvien ja univormujen osien kaltaisista yksinkertaisista tuotteista aina erittäin monimutkaisiin aseisiin, kaikissa edellytetään yksittäistä lupaa. Näitä yksittäisiä lupia myöntää 27 erilaista kansallista järjestelmää, ja yritämme nyt yksinkertaistaa ja yhtenäistää sitä, jotta voimme tarjota parempaa selkeyttä ja jotta todellisessa työssä – nimittäin tarkastuksissa – voidaan keskittyä monimutkaisiin järjestelmiin: toisin sanoen, jotta sen sijaan, että kaikkea on valvottava yhdenvertaisesti yksittäisten lupien avulla, voimme todella keskittyä olennaiseen.

On kuitenkin sängen selvää, että millään tällaisella yksinkertaistamisella ei saa heikentää jäsenvaltioiden vastuuta aseiden viennistä ja sen valvonnasta: ehdottomasti ei. Tämä vastuu keskittyy pääasiassa lupamenettelyyn. Luvissa annetaan rajoituksia käytölle ja loppukäytölle, jotka ovat tuotteen ja sen toimituksen kiinteä osa ja joita vastaanottajan on noudatettava. Yhteisön asetuksella on vahvistettava tätä vastuuta jäsenvaltioiden osalta sekä vaadittava niitä kaikkia käyttämään samaa menettelyä.

Näin arkaluonteisella alalla toteutettavassa yksinkertaistamisessa on ehdottomasti otettava huomioon se, että EU:ssa rikotaan toistuvasti kolmansien maihin kohdistuvaa vientiä koskevia rajoituksia. EU:sta peräisin olevia aseita käytetään maissa, jotka ovat surullisen kuuluisia ihmisoikeusloukkauksistaan, esimerkiksi 82 panssaroitua sotilasajoneuvoa, jotka vietiin syyskuussa 2006 Ranskan ja Belgian kautta Tšadiin EU:n lainsäädännön vastaisesti. Aiemmin, vaikka jäsenvaltiot pystyivätkin teoriassa vaatimaan vastaanottajaa noudattamaan loppukäyttöä koskevia lausekkeitä, niillä ei ollut käytännössä oikeuskeinoja toista sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka vei tavarat uudelleen rajoitusten vastaisesti.

Kansalaisjärjestö Saferworld on esimerkiksi pannut pahoitellen merkille, että Romaniassa ei ole tehokkaita seuraamuksia aseiden kansallisen siirtojärjestelmän rikkomuksia vastaan. Sen haluamme muuttaa tällä

direktiivillä. Tällä direktiivillä olemme vahvistaneet jäsenvaltioiden vastuuta. On kuitenkin pantava merkille, että direktiivi perustuu sisämarkkinalainsäädäntöön, EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan – toisin sanoen perustamissopimuksen ensimmäisen pilariin, mikä on valitettavasti tehnyt mahdottomaksi sen, että ulkopolitiikan sopimukset sisällytettäisiin suoraan toisen pilarin nojalla, esimerkiksi Euroopan unionin käytännesäännöt aseiden viennistä. Olemme kuitenkin johdanto-osan sanamuodossa tehneet selväksi, että jäsenvaltiot ovat tällä alalla vastuussa.

Tärkein tavoitteeni Euroopan parlamentin esittelijänä oli avoimuuden ja demokraattisen valvonnan lisääminen rikkomusten estämiseksi tai, jos niitä tapahtuu, niistä rankaisemiseksi. Aseiden siirron helpottamisen edellytykset ovat kaikkien osapuolien suurempi vastuu ja suurempi keskinäinen luottamus.

Olemme erityisesti vahvistaneet kahta lupamenettelyä – ensinnäkin koontilupaa ja toiseksi yleislupaa – ja siten olemme laatineet selkeät velvoitteet yleislupaa hakeville yrityksille. Tulevaisuudessa yritykset on sertifioitava, sillä se on ainoa tapa saada yleisiä lupia. Sertifiointi edellyttää yritykseltä ylimpään johtoon asti saumatonta vastuuvelvollisuutta säädettyjen vientirajoitusten noudattamisen osalta. Sen lisäksi, että jäsenvaltioiden on peruttava lupa niiltä yrityksiltä, jotka eivät noudata näitä rajoituksia, niiden on myös rangaistava niitä. Tulevaisuudessa luettelo yrityksistä, joilla on yleislupa, julkaistaan yleisesti saatavilla olevissa rekistereissä, minkä avulla kansalaisille tarjotaan enemmän avoimuutta ja paremmat valvontamahdollisuudet. Yleisluvat on myös julkaistava kaikkine niiden sisältämine velvoitteineen.

Kaikkien jäsenvaltioiden on käytettävä samoja perusteita yritysten sertifiointissa: se on erityisen tärkeä kohta. Direktiivillä lisätään siten painetta niitä jäsenvaltioita kohti, jotka ovat tähän mennessä antaneet lupia aseiden viennille ja hallinneet sitä ilman näkyvyyttä. Tämä tarkoittaa, että ala, joka on Transparency International -järjestön mukaan erityisen altis korruptiolle, on ensimmäistä kertaa asianmukaisesti avoin.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, otamme tänään suuren askelen kohti puolustukseen liittyvien tuotteiden sisämarkkinoita. Emme kuitenkaan silloin ota pois jäsenvaltioiden oikeutta tehdä omat vientipolitiikkaansa koskevat päätöksensä tällä arkaluonteisella alalla. Tämä on ainoa mahdollinen ratkaisu hyvin vaikeaan aiheeseen, ja haluaisin erityisesti kiittää esittelijää, Heide Rühleä, ahkerasta ja tehokkaasta työstä. Olen myös kiitollinen varjoesittelijöille, jotka voivat ottaa huomattavan kunnian tämän päivän menestyksestä.

Haluaisin ilmaista kiitokseni myös puheenjohtajavaltio Ranskalle ja puheenjohtajavaltio Slovenialle, jotka varmistivat, että neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa edistyi niin nopeasti: on todella huomionarvoista, että olemme onnistuneet hyväksymään niin vaikean ehdotuksen alle vuodessa – niin aikaisin kuin tänään.

Kuka olisi voinut uskoa kymmenen vuotta sitten, kun komissio ensimmäisen kerran esitti ajatuksen puolustukseen liittyvien tuotteiden sisämarkkinoista, että siitä todella tulisi totta? En usko, että monet ihmiset uskoivat sitä, mutta sinnikkytemme on palkittu. Olemme läpimurron kynnyksellä: jäsenvaltiot eivät enää pidä toisia jäsenvaltioita aseiden viennin kannalta kolmansina maina vaan kumppaneina, mikä on selkeä ja poliittisesti merkittävä julistus Euroopan yhdentymisestä.

Tämän taloudellista merkitystään ei voida aliarvioida. Veronmaksajien rahoja käytetään tulevaisuudessa tehokkaammin, koska erikoistuminen korvaa nykyisen totutun kaksinkertaisen työn, joka on kalliimpaa. Teollisuutemme on kansainvälisesti kilpailukykyisempää: se koskee erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joiden on helpompi päästä markkinoille selkeämpien ja paremmin ennakoitavissa olevien sääntöjen ansiosta.

Lopuksi, jäsenvaltioiden asevoimat saavat paremman toimitusvarmuuden ja laajemman valinnanvapauden aseidensa laadun osalta – sängen helposti, jos ne voivat ostaa Euroopan unionista, minkä pitäisi kannustaa hankkimaan mieluummin eurooppalaisia tuotteita kuin katselemaan EU:n ulkopuolelle.

Viimeiseksi, odotan, että me kaikki voitamme turvallisuuden osalta. Saamme aikaan todellisia säästöjä yhteisön sisäisissä tarkastuksissa, millä jäsenvaltioille annetaan täydentäviä resursseja kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tarkastusten parantamiseksi. Haluaisin toistaa sen, mitä Heide Rühle juuri sanoi nykyisestä käytännöstä, ja olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä siitä, että tässä yhteydessä tarvitaan enemmän tarkastuksia. Monet ihmiset ovat työskennelleet erittäin ankarasti tämän tuloksen aikaansaamiseksi, ja tänään olemme saaneet sen yhdessä aikaan. Olen teille kaikille suuressa kiitollisuudenvelassa siitä.

Hannes Swoboda, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Heide Rühle, haluaisin ilmaista vilpittömät kiitokseni Heide Rühlelle. Samoin kuin komission jäsen, myös minä katson – teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta – että

aseteollisuudessa tarvitaan paremmat alkuedellytykset. Erityisesti Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan kilpailun tason takia tarvitaan kilpailukykyiset tasapuoliset toimintaedellytykset.

Se ei tarkoita – kuten on jo sanottu – että eri jäsenvaltioilla ei tarvitse olla aseiden vientiä koskevia omia periaatteitaan, mutta menettelyjä on yksinkertaistettava aina, kun on mahdollista ja tarpeen, erityisesti byrokratian poistamiseksi.

Kannattaa toistaa, että avoimuutta tarvitaan. Sillä lisätään turvallisuuden tunnetta, yksinkertaistetaan menettelyä sekä tehdään mahdollisten väärinkäytösten paljastamisesta nykyistä helpompaa.

On tietysti oltava säännöllisiä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että sovittuja sääntöjä ja periaatteita noudatetaan, mikä on luonnollisesti rekisteröitävä erilaisiin kaupallisiin asiakirjoihin.

Lopuksi haluaisin vain korostaa, että emme pärjää ilman seuraamuksia, ei siksi, että välttämättä haluamme säätää seuraamuksista, vaan siksi, että haluamme tehdä sangen selväksi, että jos meillä on teollisuudelle sopivat yksinkertaistetut säännöt, vastineeksi on myös oltava enemmän painetta sen varmistamiseksi, että säännöistä pidetään kiinni. Mielestäni tämä on siinä mielessä erittäin hyvä mietintö, ja otamme todella tärkeän askelen kohti puolustukseen liittyvien tuotteiden sisämarkkinoita.

Jacques Toubon, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen todella iloinen tämän direktiiviluonnoksen hyväksymisestä, koska ensimmäistä kertaa yhteisön välineellä yksinkertaistetaan jäsenvaltioiden välisiä siirtoja erittäin arkaluonteisella alalla eli puolustukseen liittyvissä tuotteissa.

Tämä on todellinen edistysaskel puolustustarvikkeiden sisämarkkinoilla. Olemme siitä kiitollisuudenvelassa sekä parlamentin työlle, ja erityisesti esittelijämme Heide Rühlen työlle, että ponnisteluille, joita neuvosto ja komissio ovat tehneet kuukausi sitten käytyjen keskustelujemme jälkeen, kun äänestimme sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliokunnassa.

Tällä tekstillä on kaksinkertainen tavoite: teollisuuspolitiikan tavoite – ja tämä on erinomaista Euroopan aseteollisuudelle – ja sisämarkkinoiden tavoite, joka on näiden tuotteiden liikkumisen helpottaminen, kun samalla otetaan huomioon niiden ominaispiirteet.

Olemme todellakin saaneet aikaan tasapainon, jonka ansiosta voimme taata, että jäsenvaltioiden turvallisuusedut säilytetään, koska edelleen viitataan perustamissopimuksen 30 ja 296 artiklaan, ja että jäsenvaltiot voivat jatkaa hallitustenvälistä, aiesopimusten tyylistä käynnissä olevaa yhteistyötä. Tällä tekstillä edistetään huomattavasti jäsenvaltioiden välistä keskinäistä luottamusta siirtojen osalta, sertifiointin ja yleis- ja koontilupien kehittämisen osalta. Vienti kolmansiin maihin on jätetty hyvin selkeästi pois tästä tekstistä, ja sisämarkkinoihin liittyvä ensimmäinen pilari ja toinen pilari on erotettu selkeästi toisistaan.

Ja mielestäni tätä direktiiviä pitäisi itse asiassa pitää myönteisenä etenkin siksi, että samaan aikaan eli viime viikolla, 8. joulukuuta, neuvosto vahvisti yhteisen kannan käytännesäännöistä, ja sillä tehtiin näistä käytännesäännöistä sitovia sen jälkeen, kun ne olivat toimenpidekiellossa kolmen vuoden ajan. Parlamentti pyysi siitä, ja nyt pyyntö on täytetty.

Tämä teksti on samoin osa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan elvyttämistä, josta Eurooppa-neuvosto vasta perjantaina päätti, ja onnistumme esimerkiksi saavuttamaan tämän kuuluisan tavoitteen 60 000 miestä 60 päivässä. On selvää, että saamme aikaan sekä huomattavia säästöjä että hyvää ulkopoliittikkaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Adam BIELAN**

Manuel Medina Ortega, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Mielestäni esittelijä ja edelliset puhujat ovat korostaneet tärkeimpiä piirteitä tässä ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi.

Siinä käsitellään sen tunnustamista, että aseet ja ammuksot tulevat myös sisämarkkinoille, vaikka niihin tietysti sovelletaan monia rajoituksia. Ne eivät ole tavallisia tavaroita – ne eivät ole makeisia tai vapaa-ajantarvikkeita – vaan tavaroita, joita on valvottava huolellisesti.

Perustamissopimuksessa itsessään on tietysti rajoituksia, 30 ja 296 artiklassa, joiden nojalla jäsenvaltioille annetaan tällä alalla huomattava vastuu. Sillä, että meillä on yhtenäismarkkinat, ei poisteta jäsenvaltioiden velvoitetta noudattaa turvallisuusnormeja ja oikeutta valvoa niitä, kun niiden oma turvallisuus on uhattuna.

Oikeudellisten asioiden valiokunnassa ja sen kanssa neuvoston sopimuksen nojalla yhteistyötä tehneissä lausunnot antaneissa valiokunnissa esittelijä Heide Rühlen asiantuntevalla johdolla tehty työ oli hyvin myönteistä.

Mielestäni teksti, jonka tänään esitämme, on hyvin tasapainoinen. Käytännössä, vaikka paperilla onkin paljon tarkistuksia, tyydymme tänään vain yhteen – tarkistukseen 63, jossa kompromissin henki näkyy. Tämän tarkistuksen sisältö ja sanamuoto ovat johdonmukaisia, ja sen avulla koko markkinat voivat toimia tehokkaasti.

Jacques Toubon on huomauttanut, että tämä liittyy muihin kansainvälisiin teksteihin. Niitä ovat muun muassa rypälemuutokset kieltävän Oslon yleissopimuksen hyväksyminen tai pikemminkin allekirjoittaminen tässä kuussa sekä yleissopimus, jolla rajoitetaan henkilömiinoja, ja monet kansainväliset sopimukset ja jopa Euroopan unionin lainsäädäntö, joilla pyritään rajoittamaan aseiden käyttöä. Mielestäni mallissamme ei ole missään vaiheessa kyse aseiden liikkumisen vapaudesta vaan säännellyistä markkinoista, joita valvovat sekä jäsenvaltiot että tästä lähtien EU:n toimielimet itse.

Leopold Józef Rutowicz, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, lausunto Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta on ehdottomasti tarpeellinen asiakirja. Haluaisin kiittää Heide Rühleä kaikesta hänen ankarasta työstään sen kehittämisessä.

Direktiivillä yksinkertaistetaan yhteismarkkinoiden toimintaa. Sillä myös parannetaan kilpailukykyä, mutta ei rajoiteta tietyn maan erityisolosuhteista johtuvia säännöksiä. Sillä suojellaan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolustukseen liittyviä tuotteita koskevia kansainvälisiä sitoumuksia. Hyväksytyillä säännöksillä saatetaan estää pk-yritysten toimintaa niiden sisältämien muodollisten vaatimusten takia. Se pitäisi siksi pitää mielessä direktiivin täytäntöönpanoa tarkistettaessa. Euroopan unionin yhteistä puolustustarvikeluetteloa pitäisi päivittää jatkuvasti huomattavan teknisen edistyksen ja esimerkiksi henkilömiinojen ja rypälemuutosten alalla hyväksytyjen uusien sitoumusten takia.

Esitetyt tarkistukset ovat vakaita. Toistoa pitäisi välttää.

Tuemme tätä direktiiviä.

Tobias Pflüger, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, tätä direktiiviä koskevan komission ehdotuksen päätavoite on ”sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta”. Sen päämääränä on helpottaa EU:n sisäistä aseiden vientiä, mikä tietysti vaikuttaa aseiden vientiin EU:n ulkopuolelle. Pohjimmiltaan se tarkoittaa, että aseiden vienti lisääntyy, eikä Heide Rühlen mietinnössä tehdä mitään tämän direktiivin perussuunnan muuttamiseksi. Siinä on joitakin myönteisiä tarkistuksia, kuten henkilömiinojen ja rypälemuutosten jättäminen pois. Siinä on kyse – ja niin sanotaan jopa Euroopan parlamentin lehdistötiedotteessa – selkeästi EU:n aseiteollisuuden vahvistamisesta ulkoista kilpailua vastaan. Sillä vahvistetaan suuntausta kohti EU:n aseiteollisuuden oligopolisointia, koska vain kuudella EU:n valtiolla on merkittävää sotilasteollisuutta: Saksalla, Ranskalla, Yhdistyneellä kuningaskunnalla, Ruotsilla, Italialla ja Espanjalla. Ennen kaikkea siinä on kyse vientituen antamisesta kyseisille maille. Yhteisön sisäinen aseiden vienti tarkoittaa myös aseiden vientiä sotaa käyville maille, kuten Yhdistyneelle kuningaskunnalle Irakissa ja Saksalle Afganistanissa.

Jos tarkastellaan direktiivin johdanto-osan 24 kappaletta, jopa käytännesäännöt, joista nyt on iloisesti tullut oikeudellisesti sitovia, jätetään jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Siinä todetaan, että ”koska päätös viennin sallimisesta kuuluu nyt ja sen pitäisi jatkossakin kuulua kunkin jäsenvaltion harkintavaltaan, tällaisen yhteistyön pitäisi aina perustua vientipolitiikan vapaaehtoiseen koordinoimiseen”. Emme tarvitse apua ase- ja sotilasmarkkinoilla, tarvitsemme direktiiviä aseidenriisunnasta ja aseiden muuntamisesta.

Nils Lundgren, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, olen EU:n sisämarkkinoiden innokas tukija, mutta puolustukseen liittyvät tuotteet eivät ole sama asia kuin muut tavarat ja palvelut. Kun maa vie puolustukseen liittyviä tuotteita, se omaksuu niin tekemällä tietyn kannan ulko- ja puolustuspolitiikkaa koskeviin kysymyksiin, ja sen on otettava siitä vastuu. Puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevaa uutta järjestelmää koskevan komission ehdotuksen puolesta annetut perustelut ovat toimitusten tehokkuus ja turvallisuus, ja esittelijä Heide Rühle tukee komissiota pääasioissa. Tämä on harhaanjohtava perustelu. Jos EU:n voimakas eliitti saa Lissabonin sopimuksen läpi demokratian sääntöjen vastaisesti, mikä vaikuttaa todennäköiseltä, tämä tällä hetkellä käsittelemämme ehdotus on merkittävä askel kohti sotilasliittoa. Ei anneta sen tapahtua. Tämän alan hallitustenväliset ratkaisut ovat etenemistapa, joka on yhdenmukainen riippumattoman kansallisen ulko- ja puolustuspolitiikan kanssa. Ne toimivat. Pohjoismaat ovat juuri aloittamassa neuvotteluja näistä kysymyksistä. Kiitos tilaisuudesta puhua.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan koordinaattorina pidän tätä ehdotusta erittäin myönteisenä ja kiitän Jacques Toubonia ja Heide Rühleä. Nämä kaksi ihmistä, erityisesti Heide Rühlen johdolla, ovat edustaneet ryhmämme etuja erittäin hyvin.

Kuten monet teistä tietävät, suhtaudun hyvin intohimoisesti sisämarkkinoihin. Suhtaudun kuitenkin intohimoisesti myös siihen, että jäsenvaltioiden on valvottava täysimääräisesti puolustusta ja puolustustarvikkeiden hankkimista omien kansallisten etujensa mukaisesti. Tämän ehdotuksen etu on se, että olemme yhdistäneet taidokkaasti nuo kaksi asiaa. Kiitän esittelijää ja todellakin neuvostoa niiden tarkistusten hyväksymisestä, joilla vahvistetaan sitä, että jäsenvaltiot valvovat edelleen täysimääräisesti kyseisen tuotteen vientilupia koskevia ehtoja, sitä, miten kyseistä tuotetta käytetään ja minne se menee.

Toisaalta, sisämarkkinaintoijana ja erityisesti ihmisenä, joka edustaa aluetta, jolla on paljon pieniä tuotantoyrityksiä, jotka ovat erittäin aktiivisia puolustusalaalla – ja Yhdistyneen kuningaskunnan puolustustarvikkeiden valmistussektori on Euroopan unionin suurin – minun on sanottava, että tämä ehdotus hyödyttää merkittävästi yrityksiä, jotka tekevät työtä täyttääkseen suuret, monimuotoiset puolustussopimukset. Komission aivan oikein määrittelemälle byrokratialle ei ole tarvetta. Sen aiemmin kuulemienne tilastojen mukaan vuosittain myönnetään noin 11 000 lupaa, eikä yhtään ole evätty vuoden 2003 jälkeen. Se, mitä itse asiassa teemme, on prosessin yksinkertaistaminen, jotta voimme todella saada asianmukaisen valvonnan sen sijaan, että myönnämme paperipaloja, joilla ei todella ole mitään merkitystä kyseisille pk-yrityksille. Joten samalla, kun olemme hyväksyneet myös pk-yrityksiä tukevan aloitteen, pyrimme edistämään yhtenäismarkkinoita ja parantamaan teollisuusperustaa.

Tämä on hyvin arvokas ehdotus, ja olen varma, että parlamentti tukee sitä huomenna.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, myös minä haluaisin ilmaista kiitokseni esittelijälle, Heide Rühlelle. Euroopan parlamentin sosialidemokraattiselle ryhmälle oli neuvotteluissa ensisijaista, että direktiivillä ei pelkästään luoda tasapuolisempia toimintaedellytyksiä teollisuudelle vaan että sillä myös varmistetaan suurempi avoimuus, valvonta ja asianmukainen sääntöjen noudattaminen.

Ryhmälleni on myös erittäin tärkeää, että kun yksinkertaistamme yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevia ehtoja, pitäisi käsitellä asianmukaisesti vaikutuksia, joita sillä voi olla kolmansiin maihin, tässä tapauksissa aseiden mahdolliseen kauttakulkuun kehitysmaihin.

Siksi kannatimme puolustustarvikkeiden uudesta lupajärjestelmästä käytyjen neuvottelujen aikana EU:n ulkorajojen valvonnan parantamista ja järjestelmää, joka ei mitenkään voi olla jäsenvaltioiden yhteistyön tiellä aseiden viennin käytännesääntöjen puitteissa.

Neuvosto jakoi neuvottelujen aikana parlamentin toiveet siitä, että pitäisi selkeyttää sitä, kuka myy ja kuka ostaa puolustustarvikkeita ja mitä sääntöjä ja ehtoja niiden pitäisi noudattaa, ja että pitäisi ottaa käyttöön selkeät seuraamukset, kun yritykset eivät pidä sopimuksiaan, mukaan luettuna niiden sulkeminen pois markkinoilta.

Edellisen Brysselissä käydyn täysistuntokeskustelun aikana kannatin vapaaehtoisten käytännesääntöjen muuttamista oikeudellisesti sitovaksi välineeksi. Olin tyytyväinen, kun huomasin viime viikolla, että neuvosto teki päätöksen sen puolesta sekä aseiden osien viennin tiukemmista säännöistä. Tällä vauhdilla EU voi pian olla esimerkkinä puolustustarvikkeiden kauttakulussa, mikä on kipeästi tarpeen.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Parantamalla markkinoita, mikä tällä tehdään, edistämme puolustusteollisuuden mahdollisuuksia EU:n markkinoilla. Aiemmat lupajärjestelmät ovat, kuten olemme kuulleet, olleet hallinnollisesti monimutkaisia ja raskaita, ja ne ovat myös tehneet vaikeammaksi naapurimaidemme uskollisten yhteistyökumppaneiden ja kolmansien maiden uusien toimijoiden erottamisen. Tämä muuttuu nyt siirtojen esteiden vähentämisen ja sääntöjen yhtenäistämisen ja yksinkertaistamisen johdosta, mikä hyödyttää tietysti markkinoita ohjaavia maita.

Kotimaassani on erittäin kilpailukykyinen puolustusteollisuus, ja meidät tunnetaan kansainvälisesti luotettavina rauhanturvaoperaatioissa ja demokratiaa edistävissä ponnisteluissa. Tämän takia meille, minulle sekä hallitukselleni, on ollut erittäin tärkeää säilyttää sataprosenttisesti ruotsalainen valvonta kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä. Emme voi missään oloissa hyväksyä tilannetta, jossa maat, joilla on suvaitsevampi asenne epädemokraattisia ja sotaa käyviä maita kohtaan, ostavat aseita Ruotsista viedäkseen niitä eteenpäin Ruotsin valvonnan ulkopuolella.

Haluamme takeet siitä, että myymämme puolustukseen liittyvät tuotteet eivät joudu väärin käsiin, ja loppukäyttäjäsertifikaatteina tuntemiemme sertifikaattien käyttöönnotolla annetaan kyseiset takeet. Sen takia tuen hyvin luottavaisesti täysistunnossa esitettyä kompromissia ja haluaisin kiittää kaikkia mukana olleita erinomaisesta työstä.

Barbara Weiler (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvostan hyvin paljon Heide Rühlen ponnisteluja ja äänestän luultavasti huomenna mietinnön puolesta, mutta minulla on edelleen tiettyjä huolia sisällöstä ja menettelystä.

Puolustukseen liittyvien tuotteiden yhteismarkkinat ja kilpailukyvyyn edistäminen eivät mielestäni ole itsessään päämääriä. Me Euroopan parlamentin sosialidemokraattisessa ryhmässä emme halua Euroopan unionin uudelleenmilitarisointia: yritämme saada tämän lain avulla aikaan jotakin muuta. Haluamme enemmän avoimuutta, ja sen me saamme. Haluamme jäsenvaltioiden välillä tehokkaampaa yhteistyötä, joka johtaa myös kansallisten puolustusbudjettien kustannusten vähenemiseen. Eikä pitäisi aliarvioida – ja osoitan tämän erityisesti parlamentin toiselle puolelle – että ennen kaikkea näillä sitovilla säännöillä autetaan korruption ehkäisemistä. Me kaikki tiedämme, miten altis tämä sektori voi olla korruptiolle.

Neuvottelujen toinen myönteinen tulos oli se, että joidenkin maiden, kuten Ruotsin ja Saksan, tiukkoja vientirajoituksia ei ole heikennetty.

Kahdesta asiasta jää kuitenkin karvas maku: ehdotukseni siitä, että demokraattinen valvonta pitäisi panna ensimmäistä kertaa täytäntöön parlamentaarisen valvonnan kautta, torjuttiin valitettavasti sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa; ja toinen karvas kohta on se, että me emme voineet esittää tätä ehdotusta uudelleen, koska emme käyneet asianmukaista keskustelua parlamentissa. Emme puhu tässä tennareista vaan vaarallisista ja haitallisista tavaroista, ja siksi epäviralliset kolmikantaneuvottelut – joiksi niitä viattomasti kutsutaan, liittyvätpä ne ilmastonmuutospakettiin tai leluihin tai muihin lakeihin – eivät mielestäni kuulu nykyaikaiseen parlamenttiin.

Marian Złotea (PPE-DE). – (RO) Haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijää, Heide Rühleä, ja Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijää, Jacques Toubonia, erinomaisesta työstä, jonka he ovat tehneet, ottaen huomioon tämän mietinnön teknisyyden.

Arvoisa puhemies, tällä hetkellä meillä on 27 kansallista puolustustarvikemarkkinaa; toisin sanoen käytämme resursseja tehottomasti. Äänestäminen tämän direktiiviehdotuksen puolesta voi olla merkittävä askel jäsenvaltioille puolustukseen liittyvien näkökulmien osalta. Sillä pantaisiin täytäntöön uusi puolustukseen liittyvien tuotteiden standardoitujen lupien järjestelmä.

Jäsenvaltioiden on päätettävä ehtojen laatimisesta kullekin luvalla, mukaan luettuna kunkin sääntelemät tuotelajit, niiden yritysten perusteella, jotka käyttävät lupia. Jos yritys haluaa ostaa toisessa jäsenvaltiossa myönnettyyn lupaan perustuvan tuotteen, sen oman jäsenvaltion on sertifioitava tuote. Erilaisten lupien luomisella EU:n sisällä tapahtuville puolustukseen liittyvien tuotteiden ja palvelujen siirroille vähennetään esteitä, jotka tällä hetkellä haittaavat sisämarkkinoilla tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden vapaata liikkuvuutta ja vaihtoa, ja vähennetään myös kilpailun vääristymistä.

Näiden toimenpiteiden täytäntöönpano on vain yksi osa valtavaa aloitetta, jolla pyritään lisäämään ja helpottamaan turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvien julkisten hankintahankkeiden toteuttamistiheyttä, tietenkin kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

Haluaisin päättää puheenvuoroni ilmaisemalla vakaumukseni siitä, että neuvotteluissa aikaansaaduilla kompromissitarkistuksilla saadaan aikaan hyvä väline, joka hyödyttää kaikkia. Kiitos.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tehokkaiden yhtenäismarkkinoiden monet osat saattavat olla myönteisiä, puolustus ja siten myös puolustusteollisuus ovat hyvin erityinen tapaus: niillä on ainoalaatuinen kansallinen strateginen merkitys.

Kuten muut ovat todenneet, kuusi EU:n 27 jäsenvaltiosta vastaa yli 80 prosentista puolustuskuluista ja 98 prosentista tutkimuksesta ja kehityksestä. Nämä kuusi maata kehittävät jo yhteisiä lupajärjestelyjä vapaaehtoisesti. Joten minun on kysyttävä, miksi komission mielestä on niin tärkeää saada tällainen direktiivi.

Minun on myönnettävä, että se vaikuttaa harmittomalta. Minun nähdäkseni sillä ei luoda yhteisölle toimivaltaa puolustustarvikekaupassa. Puolustusteollisuuden etujärjestöt, joita olen kuullut, näyttävät olevan rauhallisia sen suhteen, mutta Heide Rühlen mielestä kyse on seuraamuksista ja vientivalvonnasta, ja komission jäsen Verheugen on tukenut tätä näkemystä. Jacques Toubon korostaa, että vienti on tekstin ulkopuolella.

Panen merkille, että komissio vastaa direktiivin täytäntöönpanon tarkistamisesta ja että se arvioi sen vaikutuksen EU:n puolustustarvikemarkkinoiden kehitykseen ja EU:n puolustustekniikan ja teollisuuden perustaan. Olisi erikoista, jos komissio käyttäisi niin paljon aikaa sellaiseen hankkeeseen, jos sillä aiottaisiin vain yksinkertaistaa sääntöjä ja menettelyjä.

Minusta on omituista, että vaikka Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kaikkien EU:n jäsenvaltioiden suurin puolustusteollisuus, direktiivistä on vain vähän hyötyä Yhdistyneelle kuningaskunnalle. Sillä itse asiassa lisätään byrokratiaa, ja sen nojalla on otettava käyttöön sertifioituja yrityksiä koskeva uusi määritelmä. En ole varma, että direktiiville riittää perustelu, että sitä voidaan pitää vain suhteellisen harmittomana.

Se on varmasti askel EU:n suuremman puolustukseen osallistumisen suuntaan. Meidän pitäisi saada varmuus, että kaupalliset ja teolliset voitot ovat niin merkittäviä, että niillä oikeutetaan sellainen säädös, ja että kun yhteisön sisäisen kaupan esteitä madalletaan, EU:n ulkopuolisten maiden kanssa käytävälle puolustustarvikkeiden kaupalle ei ole täydentäviä piilotettuja esteitä. Haluaisin neuvostolta ja komissiolta varmuuden sen osalta.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ylistää keskustelun aiheena olevaa direktiiviä siitä, että sen avulla otetaan merkittävä askel kohti yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyviä siirtoja koskevien kansallisten järjestelmien byrokratian yksinkertaistamista kohti.

Arvostan sitä, että direktiivillä täytetään sen tavoite: tällaisten tuotteiden liikkumista koskevan epävarmuuden vähentäminen koko yhteisössä ja samalla asiaa koskevan kansallisen päätöksenteon säilyttäminen.

Sillä myös autetaan edistämään, vaikkakaan ei välittömästi, yhtenäistämistä ja standardointia hyvin erilaisilla markkinoilla ja siten loppujen lopuksi edistetään yhdentymistä puolustus-, turvallisuus- ja ulkopolitiikan alalla unionissamme. Ongelmana on käytännön soveltaminen, mikä tarkoittaa, että nyt käyttöön otettuja normeja ei pitäisi tehdä tyhjiksi poikkeuksilla, joita puolestaan ei voida kokonaan poistaa asian arkaluonteisuuden takia.

Päätän puheenvuoroni sanomalla, että keskustelun aiheena oleva direktiivi, tai pikemminkin sen tuleva parantaminen, on hyödyllinen määritettäessä puolustus- ja turvallisuusalan tulevan yhdentymisen rajoja, jotka jäsenvaltiot voivat hyväksyä tiettyä aikana.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, en ole samaa mieltä Geoffrey Van Ordenin esittämästä lähestymistavasta, ja haluaisin selittää, miksi. Käsitlemme tietyn talouden alan sääntelyä, yhdenmukaistamista, menettelyjen yksinkertaistamista, yritysten yhtenäisiä sääntöjä ja myös ulkoisia markkinoita koskevia menettelysääntöjä. Se on siksi myös merkittävä ala yksittäisten jäsenvaltioiden talouksien kannalta. Suuremman vapauden myöntäminen maille antaa niille mahdollisuuden käyttää näitä mahdollisia tilaisuuksia hyväksi. Kaikki tämä on lisäksi tärkeää myös sen kannalta, mikä asemamme on kansainvälisillä markkinoilla. Haluaisin korostaa, että ei Euroopan parlamentti, jonka jäseniä olemme, eikä itse Euroopan unioni ole välinpitämätön maailman ja sen yksittäisten alueiden yleisen tilanteen osalta. Emme ole välinpitämättömiä myöskään rauhaan ja konfliktiin liittyvien asioiden osalta.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin esittää kaksi lyhyttä kommenttia.

Euroopan unionin ulkopuolella oleviin maihin suuntautuvan aseiden viennin valvontaa, aseistariisumista ja yleisesti aseiden valvontaa koskevia kysymyksiä ei voida käsitellä sisämarkkinoita koskevassa direktiivissä. Niitä voitaisiin käsitellä vain, jos meillä ei Euroopan unionissa olisi vain yhteistä, vaan yhteisön, ulko- ja turvallisuuspolitiikka – ja meillä ei ole. Sen takia meidän on pysyteltävä siinä, mitä voimme tehdä, mikä on toinen kommenttini.

Niin kauan kuin me Euroopan unionin jäsenvaltioissa katsomme, että asevoimat ovat välttämättömät, niin kauan kuin me katsomme, että voimme taata turvallisuutemme ylläpitämällä – tai ehkä pitäisi sanoa myös ylläpitämällä – asevoimia, eurooppalaisilla veronmaksajilla on oikeus odottaa saavansa mahdollisimman tehokasta palvelua rahoillaan. EU:n puolustukseen liittyvien tuotteiden markkinat ovat sangen yksinkertaisesti tehottomat: niillä tuhlataan uskomaton määrä rahaa, joka voitaisiin käyttää paremmin sellaisten nykyaikaisempien, korkeamman teknologian aseiden ostamiseen, jotka olisivat parempia asevoimille ja joita käytettäisiin paremmin EU:n turvallisuuden parantamiseen. Jos kysytte itseltänne, miten EU:n puolustus voi maksaa yhteensä noin 40 prosenttia Yhdysvaltain puolustusbudjetista, ja kuitenkin EU:n asevoimien tehokkuus ja suorituskyky ovat alle kymmenen prosenttia Yhdysvaltain asevoimista, huomaatte, missä ongelma on. Se

on muun muassa siinä, että meillä on tämä tarpeettoman monimutkainen ja kallis lupajärjestelmä yhteisön sisäisiä asemarkkinoita varten.

Pelkästään nykyisten lupien poistamisella pystymme säästämään 450 miljoonaa euroa vuodessa, pelkästään tuon yhden toimen ansiosta. Niiden jäsenvaltioiden mielestä, joihin Geoffrey Van Orden viittasi ja jotka voisivat tulevaisuudessa käyttää huomattavan osuuden säästöistä omaan puolustusbudjettiinsa, se oli joka tapauksessa riittävä syy komission ehdotuksen tukemiseen. Meidän on kiinnitettävä huomiota EU:n puolustukseen liittyvien tuotteiden markkinoiden suorituskyvyn parantumiseen, toisin sanoen puolustuksemme ja turvallisuutemme tehokkuuden parantumiseen – koska siitä on todellisuudessa kysymys – ja pienempään riippuvuuteen EU:n ulkopuolelta peräisin olevista aseista. Tälle direktiiville on rinnakkainen direktiivi, nimittäin puolustushankintoja koskeva direktiivi, josta vielä keskustellaan parlamentissa. Komissio esitti nämä kaksi direktiiviä tarkoituksella pakettina, koska nämä kaksi toimenpidettä ovat todella tehokkaita vain, jos toinen osa hyväksytään. Haluaisin siksi lopuksi pyytää teitä hyväksymään tämän luonnoksen lisäksi tulevan EU:n puolustushankintoja koskevan luonnoksen.

Heide Rühle, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin toistaa, että tämä on sisämarkkinoita koskeva direktiivi eikä ulkopoliittikkaa koskeva direktiivi. Mielestäni se on hyvin tärkeää. Meillä ei ulkopoliittikan alalla yksinkertaisesti olisi mahdollisuutta antaa direktiiviä: sellaisissa asioissa parlamenttia vain kuullaan, eikä se voi osallistua yhteispäätösmenettelyssä. Sisämarkkinoihin perustuvan direktiivin osalta meillä on täydet yhteispäätösvaltuudet, ja olemme siksi pystyneet tuomaan avoimuutta alalle, joka on aiemmin ollut liian hämärä.

Haluaisin vain vastata Tobias Pflügerille, joka otti esiin oligopolisoinnin uhan: mitä meillä on tällä hetkellä? Meillä on ILO, jonka puitteissa suuremmat valtiot jo tekevät yhteistyötä, ja ne ovat tehneet toistensa välisistä siirroista helpompia. Nyt me avaamme koko sisämarkkinat avoimuutta koskevien sääntöjen mukaisesti ja säädämme jäsenvaltioille ja yrityksille velvoitteita, ja niin tekemällä me itse asiassa vastustamme tätä oligopolisointia, joten väitteenne ei ole ollenkaan vedenpitävä.

Vastatakseni myös toiseen kysymykseen, nimittäin siihen, mitä teemme varmistaaksemme tämän direktiivin täytäntöönpanon, toisin sanoen sen valvomisen, ja mitä teemme poikkeusten osalta: täytäntöönpanon osalta, komissio tiedottaa parlamentille säännöllisesti, koska meille kaikille on selvää, että suuntaamme nyt tuntemattomille vesille, ja tätä askelta on tuettava säännöllisillä tarkastuksilla ja rakentamalla luottamusta jäsenvaltioiden välille.

Kaikesta tästä on säädetty direktiivissä. Tarkistusten osalta me valiokuntana vaadimme – ja mielestäni se on hyvin tärkeää – että tarkistuksia voitaisiin tehdä vain komission ja parlamentin sopimuksella, joten poikkeuksia on vain, jos parlamentti suostuu niihin. Siten saamme valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn, ja mielestäni se on myös merkittävä edistysaskel, koska juuri sen haluamme saavuttaa: tämän alan standardoinnin, selkeät, avoimet säännöt, ymmärrettävyyden ja paremman valvonnan.

Minun mielestäni voimme saada sen aikaan sisämarkkinoiden perusteella, emmekä olisi voineet saada sitä aikaan muulla perusteella, mikä tarkoittaa, että en todellakaan voi ymmärtää Tobias Pflügerin perusarvostelua.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bogdan Golik (PSE), kirjallinen. – (PL) Haluaisin ilmaista tukeni ehdotukselle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta (KOM(2007)0765).

Olisi pantava merkille, että EU:n jäsenvaltiot jättivät johdonmukaisesti puolustukseen liittyvien tuotteiden siirron pois Euroopan yhdentymisprosessista, kansallisten asetusten moninaisuuden perusteella. Sen tuloksena puolustusmarkkinoita ei avattu, mikä vaikutti kielteisesti kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin. Asealan yhdentymis- ja uudistusprosessin tehostamisella edistetään kuitenkin Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliittikan tehokkuutta.

Puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoa koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta annetun direktiivin säännöksillä on myönteiset vaikutukset menettelyjen avoimuuden lisäämiseen, koska siinä otetaan käyttöön yhtenäiset ja yksinkertaisemmat periaatteet puolustukseen liittyvien tuotteiden siirrolle yhteisössä. Se

tarkoittaa toimitusten turvallisuuden ja luotettavuuden paranemista, EU:n puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn lisääntymistä ja suurempaa luottamusta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä.

Vakuuttava politiikka edellyttää riittäviä resursseja. Talouden ja toiminnan kannalta puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoa koskevien periaatteiden lujittaminen osana lupien myöntämistä koskevien ehtojen ja menettelyjen yksinkertaistamisprosessia on toivottavaa. Tuen direktiiviluonnosta, jolla yhtenäistetään tämän alan kansallisia säännöksiä. Se on askel oikeaan suuntaan. Sillä edistetään jäsenvaltioiden markkinoiden avaamista, EU:n ja kolmansien maiden välisten kauppasuhteiden vahvistamista sekä mahdollistetaan pk-yritysten yhteistyö yhteisön sisämarkkinoilla.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Yksi tärkeimmistä syistä, miksi EU:n kansalaisten suuri enemmistö vastustaa niin sanottua Lissabonin sopimusta, on se, että sillä luodaan ja samalla vahvistetaan EU:n militarisointia sen sijaan, että annettaisiin EU:n kehittyä puhtaasti rauhan hankkeena. Pääasiassa EU:n vasemmisto on vastustanut lujasti EU:n militarisointia. Mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta (A6-0419/2008) on tyypillinen esimerkki EU:n militarisoinnista. Sellaisten mielistelevien ja harhaanjohtavien määritelmien varjolla kuin ”puolustustarvike” tai ”EU:n puolustusteollisuus” on tarkoitus yksinkertaistaa ja vahvistaa jyrkästi asekauppaa ja aseiden valmistusta Euroopan unionin puitteissa ja esittää se kaikki pienten ja keskusuurten yritysten taloudellisena hyötynä. Tällaisia väitteitä on mahdotonta hyväksyä niin vakavalla ja arkaluonteisella alalla. EU:n militarisointi, mukaan luettuna aseiden valmistus, on tie, jota EU:n pitäisi ehdottomasti karttaa.

18. Moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksyntä (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Matthias Grooten ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (KOM(2007)0851 – C6-0007/2008 – 2007/0295(COD)) (A6-0329/2008).

Matthias Groote, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, hyvät kollegat, haluaisin aivan ensiksi kiittää varjoesittelijöitä erinomaisesta ja rakentavasta yhteistyöstä koko lainsäädäntöprosessin ajan. Haluaisin myös kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että olemme nyt pystyneet päättämään tämän lainsäädäntöprosessin kompromissiin, jota puheenjohtajavaltio edisti huomattavasti.

Euroopan parlamentti äänestää huomenna raskaiden hyötyajoneuvojen Euro VI -päästönormeja koskevasta kompromissipaketista. Raskaiden hyötyajoneuvojen uudet päästönormit liittyvät saasteiden, ei kasvihuonekaasujen vähentämiseen: ne kaksi sekoitetaan joskus.

Euro VI on tärkeä väline Euroopan ilmanlaadun parantamisessa. Euro VI vähentää erityisesti pienhiukkasia ja typen oksideja: pelkästään pienhiukkaset aiheuttavat yli 348 000 ennen aikaista kuolemaa Euroopassa, minkä takia olisin ehkä toivonut kunnianhimoisempia rajoja. Sitä tukevat myös tekniset tutkimukset. Huomisen äänestys ja koko paketti on kuitenkin, kuten olen jo sanonut, hyvä kompromissi. Verrattuna nykyiseen päästönormiin VI, jota on sovellettu 1. lokakuuta 2008 alkaen, saamme aikaan 66 prosentin vähennyksen pelkästään pienhiukkasten osalta ja yli 80 prosentin typen oksidien osalta. Typen oksidit ovat erityisen vaarallisia vauvoille, lapsille ja iäkkäille ihmisille, koska ne aiheuttavat otsonin muodostumista alailmakehässä.

Haluaisin myös käyttää tämän tilaisuuden mainitakseni käyttöönottopäivämäärän. Olemme onnistuneet aikaistamaan käyttöönottopäivämäärää, joten Euro VI tulee voimaan aikaisemmin ja siten ilmanlaatu paranee. Olemme yleisesti saaneet tyydyttävän kompromissin; tällä välineellä parannetaan epäilemättä sekä ilmanlaatua että elämänlaatua.

Melkein päivälleen kaksi vuotta sitten keskustelimme tässä parlamentissa henkilöautojen Euro V- ja Euro VI-päästörajoista ja hyväksyimme ne. Täytäntöönpanotoimenpiteitä laadittaessa on käynyt ilmi, että sen yhteydessä on ollut viiveitä. Minun on jälleen kerran tehtävä selkeä vetoamus sen puolesta, että tässä lainsäädäntöprosessissa ei käy samoin – valmistajilla on oltava saatavillaan kaikki tarvittavat tiedot hyvissä ajoin. Olen siksi iloinen, että komissio aikoo nyt varmasti antaa lausunnon, jonka mukaan voimme luottaa siihen, että saamme täytäntöönpanotoimet viimeistään maaliskuun 2010 lopussa eli 1. huhtikuuta 2010.

Viime täysistunnossa keskustelimme autoteollisuuden kriisistä komission jäsenen Verheugenin kanssa. Huomasimme silloin, että hyötyajoneuvojen alalla myytyjen yksikköjen määrä oli laskenut jyrkästi, ja olen siksi iloinen, että olemme nyt käsiteltävänämmä olevan lainsäädännön avulla onnistuneet luomaan välineen, jonka ansiosta jäsenvaltiot voivat myöntää verokannustimia Euro VI päästönormin varhaiselle käyttöönotolle. Se antaa epäilemättä uutta voimaa taloudelle, ja sillä autetaan myös parantamaan ilmanlaatua, elämänlaatua ja kaikkien terveyttä.

Haluaisin jälleen kerran kiittää kaikki mukana olleita, ja odotan innokkaasti keskustelua, joka on varmasti mielenkiintoinen.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aivan ensiksi ilmaista sydämelliset kiitokseni esittelijälle, Matthias Grootelle, omistautuneesta yhteistyöstä tämän ehdotuksen osalta.

Käsittelemme merkittävää asetusta, joka on ratkaiseva vaihe raskaiden hyötyajoneuvojen ja linja-autojen saastepäästöjä koskevien maailmanlaajuisesti yhtenäistettyjen määräysten käyttöönottoamisessa. Haluaisin puhua jostakin, johon Matthias Groote jo viittasi, eli siitä, että tämän taustalla on Euroopan unionin hyötyajoneuvomarkkinoiden uskomattoman ankara romahdus, sillä hyötyajoneuvomarkkinat ovat kärsineet paljon pahemmin kuin henkilöautot. Yleisö ei ole pannut tätä niin merkille, koska useimmat ihmiset eivät osta raskaita hyötyajoneuvoja. Sillä kuitenkin on valtavat taloudelliset seuraukset, ja tämä tilanne huolestuttaa komissiota suuresti. Myös tämän perusteella on tärkeää antaa valmistajille oikeusvarmuus ja selkeää sääntelykehys, jotta ne tietävät, mitä niiltä odotetaan. Siksi tästä Euro VI -normista päätetään jo nyt, kun Euro V -normi on käytännössä juuri tullut voimaan.

Tämä Euro VI -ehdotus laadittiin yhdessä Puhdasta ilmaa Eurooppaan ohjelman, eli CAFE-ohjelman, ja ilmansaastetta koskevan aihekohtaisen strategian kanssa. Tämän strategian yhteydessä edellytetään uusia saastepäästöjen rajoituksia yleisesti tieliikenteen alalla ja muilla aloilla, jotta EU voi saavuttaa ilmanlaadun parantamista koskevat tavoitteensa. Haluamme vähentää ihmisten terveydelle haitallisia vaikutuksia mahdollisimman paljon ja suojella ympäristöä yleisesti paremmin.

Euro VI normien mukaisilla raja-arvoilla, jotka ovat osa tätä yleistä strategiaa, vähennetään nokahiukkasten ja typen oksidien päästöjä jälleen kerran huomattavasti verrattuna Euro V vaiheeseen, joka tuli voimaan 1. lokakuuta tänä vuonna. Yksi ehdoton innovaatio on päästettyjen hiukkasten määrää varten käyttöönotettu raja-arvo, jonka avulla valvotaan moottorista pääsevien mikrohiukkasten kuormitusta. Lisäksi otetaan käyttöön uusia säännöksiä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen valvonnasta todellisissa ajo-olosuhteissa ja korjaamiseen ja huoltoon tarvittavien tietojen saatavuudesta. Tämä vastaa säännöksiä, jotka olemme jo ottaneet käyttöön kevyitä hyötyajoneuvoja koskevissa asetuksissa.

Tämän ehdotuksen hyväksyminen on tärkeää myös siksi, että sen nojalla toteutetaan käytännössä Cars 21 -prosessin monet merkittävät suositukset. Ensinnäkin on ”parempi sääntely”: ehdotuksessa otetaan huomioon niiden kannat, joihin se vaikuttaa, mikä varmistettiin Internetissä toteutetun julkisen kuulemisen avulla. Tekniset määräykset perustuvat lisäksi kustannus-hyötyanalyysiin asianmukaisesti toteutetun vaikutustenarvioinnin perusteella. Lisäksi sovellettavaa lainsäädäntöä yksinkertaistetaan huomattavasti. Heti kun ehdotusta sovelletaan kaikkiin uusiin ajoneuvoihin, kuusi aiempaa asetusta kumotaan. Kolmanneksi on maailmanlaajuinen yhtenäistäminen. YK:n Euroopan talouskomission kehittämä uusi testaus- ja mittausten menetelmä otetaan käyttöön, ja hiukkasten ja typen oksidien raja-arvot ovat nyt samat kuin Yhdysvalloissa sovellettavat.

Parlamentin, neuvoston ja komission tiivis yhteistyö oli ratkaiseva tekijä menestyksekkäässä neuvotteluprosessissa, ja se toimi esimerkillisen hyvin. Olen tässä suhteessa erityisen kiitollinen esittelijälle. Komissio hyväksyy tyytyväisenä kaikki esittelijän esittämät kompromissitarkistukset. Annan myös tyytyväisenä esittelijän pyytämän lausunnon, ja itse asiassa teen siitä hieman paremmin kuin hän pyysi.

(EN) ”Komissio ilmoittaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn nojalla ennen 31. joulukuuta 2009”.

Anja Weisgerber, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aivan ensiksi ilmaista sydämelliset kiitokseni esittelijälle,

Matthias Grootelle, ja varjoesittelijöille rakentavasta yhteistyöstä. Heidän apunsa mahdollisti sen, että tästä hyvin teknisestä asiakirjasta saatiin sopimus aikaan jo ensimmäisessä käsittelyssä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijänä muistan edelleen oikein hyvin äänestysksemme pienhiukkasia koskevan direktiivin tarkistamisesta. Olin myös silloin varjoesittelijä. Silloin onnistuimme saamaan komission allekirjoittamaan lausunnon, jossa se sitoutui edistämään toimenpiteitä, joilla torjutaan pienhiukkasaineita heti, kun niitä esiintyy. Uusi Euro VI -asetus raskaita hyötyajoneuvoja ja linja-autoja varten on yksi pyytämistämme toimenpiteistä. Asetuksella torjutaan pienhiukkasia heti niiden päästämistä alkaen – lähteellä, toisin sanoen, siellä missä hiukkaset itse asiassa tuotetaan. Uudella Euro VI -normilla vähennetään siten dieselkäyttöisten raskaiden hyötyajoneuvojen ja linja-autojen pienhiukkaspäästöjä 66 prosentilla verrattuna Euro V -normiin, ja bensiinikäyttöisten ajoneuvojen typen oksidien (NO_x) päästöjä vähennetään taas 80 prosentilla.

Jotta nämä uudet, kunnianhimoiset normit voidaan todella saavuttaa, täytäntöönpanotoimenpiteet, joissa säädetään yksityiskohtaisesti tarkoista teknisistä määrittelyistä, on julkaistava aikaisessa vaiheessa. Siksi olen myös tietysti hyvin tyytyväinen lausuntoon, jonka komission jäsen Verheugen juuri antoi ja jossa komissio sitoutuu esittämään täytäntöönpanotoimenpiteet parlamentille ja neuvostolle hyvin nopeasti – alkuperäistä suunnitelmaa nopeammin.

Mielestäni riippumattomien markkinatoimijoiden huoltoon ja korjaukseen tarvittavien tietojen saatavuus on myös tärkeää. Riippumattomat markkinatoimijat ovat riippumattomia työpajoja, autoilujärjestöjä ja korjauspalveluja. Jos haluamme varmistaa korjausalan toimivan kilpailun, meidän on taattava tämä saatavuus, ja tällä asetuksella olemme onnistuneet saamaan sen aikaan. Se on hyväksi kilpailulle, korjaustöiden hinnalle, tieturvallisuudelle ja kuluttajille.

Johannes Blokland, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, kirjoitin aiemmin tänä vuonna lausunnon Euro VI -normista liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta. Tavaroiden kuljettaminen raskaita hyötyajoneuvoja käyttämällä on ala, jonka on ollut pakko vähentää haitallisten aineiden päästöjään, mukaan luettuna typen oksidi ja pienhiukkaset, monta kertaa viime vuosien aikana. Euro VI -normi on oikeassa määrätessään moottoreille täydentäviä vaatimuksia.

Tällaisenaan tällä asetuksella edistetään huomattavasti ilmanlaadun parantamista ja siten kansanterveyden parantamista. On erittäin tärkeää, että nämä uudet päästövaatimukset tulevat voimaan hyvin pian. Sanomattakin on selvää, että ala tarvitsee aikaa mukautuakseen. Sille pitäisi antaa sen tarvitsema aika.

Asiakirjaa koskevien parlamentin keskustelujen aikana koin jotakin ainoalaatuista. Liikenne- ja matkailuvaliokunta äänesti ympäristön kannalta suotuisammalla tavalla kuin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta esimerkiksi tiedonkeruun alalla. Onneksi neuvottelut johtivat lopulta siihen, että lainsäädäntö tulee aikaisin voimaan.

Haluaisin kiittää Matthias Grootea hänen ponnisteluistaan tämän tuloksen aikaansaamiseksi ja komission jäsentä hänen lausunnostaan.

Richard Seiber, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin onnitella kollegaani Matthias Grootea tästä mietinnöstä. Hän suhtautui sen laatimiseen hyvin yhteistyökykyisesti. Kaiken kaikkiaan ympäristönsuojelua ei saa uhrata talouskriisiin alttarille, ja on hyvä, että meillä on käsiteltävänämme mietintö, jossa suuntaudutaan hyvin paljon tulevaisuuteen ja jossa on hyvin kunnianhimoiset tavoitteet – kuten 66 prosentin vähennys kiinteiden hiukkasten (PM₁₀) osalta ja 80 prosentin vähennys typen oksidien (NO_x) osalta.

Sen sanottuani haluaisin muistuttaa parlamenttia siitä, että tieliikenteestä yleisesti on tulossa vakavampi ongelma Euroopassa. Se on jatkuvasti ja nopeimmin kasvava ala. Ajatelkaa vain hiilidioksidia koskevia ongelmia. Meillä on huomenna tilaisuus keskustella tästä aiheesta pidemmin. Tiedämme, että kaiken liikenteen määrä lisääntyy, ja mielestäni nyt on todella aika sille, että komissio ei vain laadi perusteellisia ja kunnianhimoisia tavoitteita tämän alan yksittäisissä asiakirjoissa vaan käsittelee tämän nykyaikaisen maailman liikennettä koskevaa yleistä kysymystä.

Vaikka nyt saammekin puhtaata raskaita hyötyajoneuvot, jotka pystyvät varmasti aiheuttamaan vähemmän päästöjä kuin aiemmin, infrastruktuurissa on edelleen, sangen yksinkertaisesti, luontaisia rajoja. Katsokaa moottoriteitiamme! Monessa jäsenvaltiossa ne ovat niin täynnä, että tulevaisuudessa edes puhtaimmat Euro VI -normin mukaiset raskaita hyötyajoneuvot eivät enää pysty pääsemään läpi, vaikka ei oteta huomioon monia henkilöautoja, joissa kansalaiset istuvat liikennemuuhkissa.

Tämän takia tarvitaan avarakatseista ajattelua, ja mielestäni liikenne yleisesti tarvitsee perustavanlaatuisen tarkastuksen. Mielestäni tässä mietinnössä on myönteistä ennen kaikkea sen kunnianhimoiset tavoitteet ja toiseksi se, että komissio on esittänyt myös realistisia mittaamenetelmiä. Olemme Tirolissa huomanneet, että nykyiset mittaamenetelmät ovat itse asiassa epäonnistuneet ja että käytännössä ero Euro 0- ja Euro III- tai Euro IV-normin mukaisten raskaiden hyötyajoneuvojen välillä oli todella pieni.

Mielestäni on myös myönteistä, että korjaukseen tarvittavien tietojen saatavuus taataan yleisesti. Mielestäni se on erityisesti kansalaisille tärkeä peruste olla samaa mieltä tästä asiakirjasta, koska se tarkoittaa, että kaikilla kansalaisilla on silloin mahdollisuus valita vapaasti korjaamonsa.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Haluaisin onnitella esittelijää, Matthias Grootea, tästä mietinnöstä. Komissio on ehdottanut 60 prosentin vähennystä hiukkaspäästöihin ja 80 prosentin vähennystä typen oksideihin dieselmoottorien osalta. Tämän aikaansaamiseksi meidän on otettava käyttöön dieselsuodattimet tai kierrätettävä pakokaasuja ja otettava käyttöön selektiiviset katalyyttiset pelkistyslaitteet.

Komission ehdotus koskee myös kipinäsytytysmoottoreita ja siinä esitetään maailmanlaajuisesti yhtenäistetyt vaatimukset päästöjen testaamista ja mittaamista koskevan yhteisen menetelmän käyttöönotosta ja ajoneuvon sisäisistä valvontajärjestelmistä. Nämä järjestelmät ovat tärkeitä päästöjen valvonnassa, kun ajoneuvoja käytetään. Sillä, että typen oksidien päästörajoista säädetään aikaisin, annetaan autovalmistajille varmuus pitkän aikavälin suunnittelusta EU:n tasolla.

Pidän myönteisenä sitä, että jäsenvaltiot voivat myöntää taloudellisia kannustimia markkinoille saatetuille uusille ajoneuvoille, jotka ovat tämän asetuksen säännösten mukaisia. Erityisesti ilmastomuutoksen ja talouskriisin takia näiden kannustimien myöntämisellä vauhditetaan energiatehokkaampien ja vihreämpien autojen tuotantoa. Kiitos.

Holger Krahmer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, jos hyväksymme huomenna raskaiden hyötyajoneuvojen Euro VI -normin, teemme sen erittäin hyvien perinteiden mukaisesti. Vasta vähän aikaa sitten tämän vaalikauden aikana äänestimme myös henkilöautojen Euro V- ja Euro VI-normeista jatkaen siten ajoneuvojen – tämän päivän tapauksessa raskaiden hyötyajoneuvojen – pakokaasunormeja koskevaa menestystarinaa EU:ssa. Haluaisin tässä vaiheessa ilmaista erityiskiitokseni esittelijälle, Matthias Grootelle, jonka kanssa olen jälleen kerran tehnyt menestyksestä yhteistyötä. Jälleen kerran tuomme yhdessä lainsäädäntöä menestyksekkäästi ensimmäiseen käsittelyyn ja varmistamme teollisuudelle suunnitteluvarmuuden ja tietysti ympäristön vakaan suojelun.

Sopimus neuvoston ja komission kanssa on tuottanut toteuttamiskelpoisen säädöksen. Raskaiden hyötyajoneuvojen pakokaasujen saastearvoja edistetään kunnianhimoisesti, ja aikataulua on kiristetty. Uudet raja-arvot tulevat voimaan aikaisemmin kuin komission alkuperäisen ehdotuksen mukaan. Tämän tekemällä edistämme myönteisesti ympäristönsuojelua ja Euroopan kansalaisten terveyttä haittaamatta epäasianmukaisesti valmistajia. Tämän asetuksen voimaantuloa on aikaistettu miltei vuodella komission ehdotukseen verrattuna, ja kuitenkin valmistajien tuotteiden elinkaaret ja suunnittelun määräajat on edelleen otettu huomioon.

Pidän myönteisenä sitä, että komissio on oppinut aiemmista virheistä ja hyväksynyt määräajan komitologiamenettelyä varten ja täytäntöönpanotoimenpiteiden esittämistä varten. Näin vältämme toivottavasti sellaisen viiveen, joka tapahtui henkilöautojen Euro V -normin käyttöönotossa.

Ehdotuksen päästöjen vähentämistä koskevat luvut ovat vaikuttavia: 66 prosenttia vähemmän nokea, 80 prosenttia vähemmän typen oksideja. Saastepäästöjen vähentämisen osalta valmistajat toimivat teknisesti toteutettavissa olevan rajalla. Vaikka aina voidaan tehdä mahdollisimman toteuttamiskelpoisia parannuksia – ja luotan tässä suhteessa täysin eurooppalaisten valmistajien luovuuteen ja kekseliäisyyteen – mitä lähemmäksi nollatasoa päästään, sitä kalliimmaksi teknologia käy. Tämän perusteella käytössä olevan autokannan uusiminen on koko ajan tärkeämpää. Saastetta syökseivät vanhat autonrämät, jotka eivät ole moneen vuoteen täyttäneet sovellettavia normeja, on poistettava teiltä. Sillä parannettaisiin päästötasetta nopeammin ja helpommin kuin kalliilla moottoreiden säätämisellä.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Matthias Grooten ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä laatima mietintö, jolla pyritään vähentämään raskaiden hyötyajoneuvojen saasteita, on hyvin merkittävä sekä ympäristönsuojelun että kansalaisten terveyden kannalta.

Se sisältää sitoumuksen vähentää jo käytössä olevien ajoneuvojen ja moottoreiden päästöjä lähelle Euro VI -normin tasoa. Se tarkoittaa, että korjaamoiden saatavilla on oltava teknistä tietoa ja asetuksia moottoreiden asentamisesta. Korjaamoilla on oltava tarvittavat välineet moottorin toiminnan arvioimiseksi sen ollessa käynnissä. Asetuksen täytäntöönpanossa kehoitetaan luomaan riippumatonta valvontaa koskeva järjestelmä sen varmistamiseksi, että ajoneuvoja mukautetaan hyväksytyjen vaatimusten täyttämiseksi. Sellaisen järjestelmän luominen vie aikaa ja edellyttää resursseja, joita voi olla vaikea saada nykyisessä kriisitilanteessa.

Kannatan tarkistuksia, joita olemme esittäneet komission kantaan. Haluaisin kiittää esittelijää kaikesta työstä, jonka hän on tehnyt asiakirjan osalta. Tuemme mietintöä.

Urszula Krupa, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, ehdotuksella asetukseksi moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta pyritään luomat yhden periaatteen moottorien rakentamiselle ja siten takaamaan ympäristön korkeatasoinen suojele. Ehdotetuilla unionin normeilla itse asiassa myös yksinkertaisesti pakotetaan moottoreita valmistavat pienet ja keskiuuret yritykset pois EU:n markkinoilta. Uusia moottoreita pitää lisäksi käyttää vaihtoehtoisilla polttoaineilla, ja valmistajien on muokattava sen mukaan kaikki myytävät, rekisteröidyt tai markkinoille saatetut ajoneuvot. Kaikki saastepäästöjen mittaukseen käytettävät laitteet on myös muutettava. Vain suuret liikenteenharjoittajat ja yritysryhmät pystyvät selviämään tämän suuruusluokan tutkimus- ja organisaatiovaatimuksista.

Niiden uusien ajoneuvojen osalta, jotka eivät täytä tämän asetuksen säännöksiä, kansalliset elimet eivät enää 1. lokakuuta 2014 alkaen hyväksy vaatimustenmukaisuussertifikaatteja. Puolan osalta on hyvin todennäköistä, että monet liikenneyritykset ja moottorinvalmistusyritykset kuten *Andoria* vain lakkaavat olemasta. Se, että unionin lainsäädännöllä olisi sama vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa ja että se palvelisi kaikkien niiden etuja, on osoittautunut myytilä. Heikompien ja köyhempien yritysten lopettaminen hyödyttää ilmeisesti suuria yritysryhmiä, ja ne ovat pääasiassa saksalaisia.

On jo selvää, että useimmilla koko energia- ja ilmastonmuutospaketin asiakirjoilla voidaan todella varmistaa suurten ja rikkaiden maiden yhteenkuuluvuus ja taloudellinen kehitys kestävä kehityksen periaatteiden mukaisesti. Puolalaiset tiedemiehet kuitenkin arvioivat, että paketti maksaa vähintään 500 miljardia Puolan zlotya. Se johtaa talouden romahtamiseen ja kustannusten ja elintarvikkeiden hintojen valtavaan nousuun, koska liikenteen ajoneuvot on korvattava. Sen tuloksena väestö köyhtyy.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, tällä parlamentin vaalikaudella annamme lisää sääntelyä, jolla periaatteessa täydennetään liikennettä ja liikennevälineitä koskevien asetusten sikermä niiden ympäristövaikutusten ja ilmanlaadun suojelun osalta. Se on ollut valtava ponnistus, joka viedään tällä asiakirjalla loppuun.

Puhutaan asioista niiden oikeilla nimillä. EU suhtautuu luonnon ja ympäristön suojeluun vakavasti, mutta EU:n on maksettava siitä hinta. Siihen kuuluu tietysti suuri taloudellinen ponnistus, vaikkakaan ei ehkä niin suuri kuin edellinen puhuja mainitsi. Ajoneuvojen omistajia pyydetään tietysti tällä hetkellä tekemään suuria taloudellisia ponnisteluja juuri, kun liikennealalla on menossa niin dramaattinen rahoituskriisi. Harvempien ajoneuvojen ostaminen voisi olla ratkaisu, mutta se saattaisi tarkoittaa, että valmistajat kärsisivät vähentyneen kysynnän takia. Tarvitaan rahoituskannustimia, jos asetuksemme halutaan saavuttavan tavoitteensa ja täyttävän tarkoituksensa, eli jotta sen nojalla on mahdollista ostaa ja myydä uuden sukupolven ajoneuvoja. Mielestäni tämä kysymys on olennainen osa käsiteltävänä olevaa asiakirjaa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) On selvää, että henkilöautojen lisäksi myös raskaiden hyötyajoneuvojen on sovittava nykyaikaisiin järjestelmiin, joilla varmistetaan 80 prosentin vähennys häkäpäästöissä ja typen oksidien päästöissä sekä jopa 60 prosentin vähennys hiukkaspäästöissä. Koska kyseisten ajoneuvojen vaihtojakso on Euroopassa noin kymmenen vuotta, haluaisin kehottaa komissiota ehdottamaan asetuksia, joiden nojalla olisi myös mahdollista saada vanhemmat ajoneuvot sopimaan nykyaikaisempiin päästövalvontajärjestelmiin. Mikäli se ei onnistu, Euro VI -normilla ei edistetä huomattavasti ilmanlaadun parantamista.

Tuen täysin vaatimusta siitä, että komission pitäisi edistää moottoriajoneuvoja eikä vain hyötyajoneuvoja koskevien lakien yhtenäistämisen kansainvälistä – eli ei vain eurooppalaista – kehitystä. Se on kysymys, joka koskee planeettamme ilmanlaadun lisäksi tietysti eurooppalaista kilpailukykyä. Ja tämän takia haluaisin myös huomauttaa, että päästönormia ei tarvitse muuttaa ainakaan seuraavaan viiteen vuoteen.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Matthias Grootea ja erityisemmin kollegaani Anja Weisgerberia, joka toimi sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelijana.

Yksi asia, jota en tänä iltana ole kuullut mainittavan, ja haluan lujasti tuoda sen asialistalle, on se, että eurooppalaisilla valmistajilla on hallitseva asema maailmanlaajuisilla raskaiden hyötyajoneuvojen markkinoilla. Tämä ehdotus on ehdottoman elintärkeä, koska sillä tasoitetaan tietä raskaiden ajoneuvojen moottorien päästöjä koskevalle maailmanlaajuiselle normille. Se on tärkeää, koska, toisin kuin autoja, raskaita hyötyajoneuvoja tuotetaan pienissä määrissä, ja ne ovat hyvin monimutkaisia.

Maa- ja metsätalouden markkinoiden valmistajat pystyvät ottamaan resursseja käyttöön ja hyödyntämään kehitystä koko maailmassa käytettävän kuorma-automoottorin valmistamiseksi. Kävin äskettäin katsomassa yhtä sellaista yritystä ja voin kertoa teille, että se suunnittelee investoivansa miljardi euroa kuorma-automoottorien maailmanlaajuiseen perheeseen.

Ehdottamallamme sääntely-ympäristöllä on rohkaistava sitä, ja haluamme myös komission varmistavan, että tästä asetuksesta tulee myös maailmanlaajuinen asetusta, joka on osa tällä hetkellä käsiteltävää olevaa pakettia.

Matthias Groote, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia kollegoitani tästä perusteellisesta keskustelusta. Ensimmäiseksi haluaisin kiittää komissiota komission jäsenen Verheugenin hahmossa täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevan lausunnon lukemisesta tänään täällä parlamentissa. Kyseinen asia on todella aiheuttanut meille joitakin päänsärkyjä ja ollut huolenaihe. Oli hyvä, että se esitettiin täällä jälleen julkisesti.

Monet jäsenet ovat puhuneet siitä, miten ympäristönormeilla voidaan lisätä ja ehdottomasti lisätään myyntiä tällä erityisellä teollisuusalalla, joka on tällä hetkellä kriisissä. Urszula Krupa kertoi meille, miten ilmasto- ja energiapaketilla mutta myös tällä lainsäädännöllä ajetaan pienet tuottajat pois markkinoilta ja miten ne tuhoetaan sillä. Minä en näe sitä siten, koska Euro-normi ja Euro-pakokaasunormi ovat olleet menestystarina ja koska tekniset innovaatiot ovat aina vauhdittaneet markkinoita ja saaneet kuluttajat ostamaan uusia ajoneuvoja.

Zuzana Roithová puhui jälkiasennuksesta. Jälkiasennus on hyvä asia, mutta se edellyttää, että saadaan käyntiin yhtenäinen prosessi, ja kehottaisin jälleen kerran komissiota tekemään sen. Jos asennamme kaikkiin ajoneuvoihin dieselhiukkassuodattimet, loppujen lopuksi ne tuottavat enemmän typen oksideja, ja sen takia tarvitsemme järkevän yhdistelmän näistä kahdesta tekijästä ja jälkiasennusprosessien yhtenäistä sääntelyä.

Tulevina vuosina on hyvin tärkeää, että tässä suhteessa saadaan jotakin aikaan, että saamme myös tällä alalla aikaan yhtenäisen normin, että näihin erityisen ympäristöystävällisiin tekniikoihin ei soviteta pelkästään uusia ajoneuvoja, vaan myös käytetyille ajoneuvoille on yhtenäinen, standardoitu menettely.

Kiitokseni jälleen kerran kaikille niille, jotka olivat mukana ja jotka osallistuivat keskusteluihin. Vain teidän avullanne meidän on mahdollista päättää tämä lainsäädäntöprosessi huomenna, mitä todennäköisimmin, ensimmäinen käsittelyssä, ja teollisuudelle, mutta myös eurooppalaisille on mahdollista antaa varmuus suunnitella ja tietää, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Siitä, jälleen kerran, vilpittömät kiitokseni!

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. joulukuuta 2008.

19. EAKR, ESR, koheesiorahasto (tuloja tuottavat hankkeet) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Stavros Arnaoutakis aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (EY) Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevan asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen tuloja tuottavien hankkeiden osalta (13874/2008 – C6-0387/2008 – 2008/0186(AVC)) (A6-0477/2008).

Stavros Arnaoutakis, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, yleisasetuksen (EY) N:o 1083/2006 varainhoitosäännöt sisältävät säännökset rahastojen rahoitusosuuksista ja erityisesti tuloja tuottavista hankkeista (55 artikla), hankkeista, jotka, koska niiden liikarahoittamiseen on selkeä vaara, edellyttävät erityiskohtelua, jotta tulot voidaan ottaa huomioon, kun lasketaan yhteisön rahoituksen enimmäisprosenttiosuus. Siksi kyseisten hankkeiden tulojen laskemista varten on kehitettävä

menetelmä. Edellisen kauden 2000–2006 aikana tätä periaatetta sovellettiin käytännössä käyttämällä kiinteämääristä menetelmää. Neuvoston hyväksymän komission ehdotuksen mukaan uuden ohjelmakauden aikana sovelletaan tarkempaa ja ankarampaa lähestymistapaa, kun lasketaan tuloja tuottavien hankkeiden yhteisön rahoitusta. Tämä uusi lähestymistapa perustuu pikemmin tukikelpoisten enimmäismenojen laskentaan kuin osarahoituksen prosenttiosuuden kiinteämääräiseen vähentämiseen. Kaudella 2007–2013 55 artiklan nojalla tuloja tuottavalla hankkeella tarkoitetaan mitä tahansa tointa, johon sisältyy infrastruktuuri-investointi, jonka käytöstä syntyy välittömiä sen käyttäjien maksettavaksi tulevia maksuja tai mitä tahansa tointa, johon liittyy kiinteistöjen/maapohjan tai rakennusten myynti tai vuokraaminen tai muu palvelujen suorittaminen maksua vastaan. Siten tärkeä ero uudella kaudella on se, että [...] kohdassa olevan määritelmän mukaan 55 artiklan säännöksiä sovelletaan moniin hankkeisiin, jotka täyttävät tuloja tuottavien hankkeiden määritelmät, eikä vain hankkeisiin, joihin sisältyy infrastruktuuri-investointi, joka tuottaa suuret nettotulot, kuten oli kauden 2000–2006 osalta.

Euroopan komission ja jäsenvaltioiden epävirallisen kuulemisen tulosten mukaan 55 artiklan säännökset eivät selkeästi sovi Euroopan sosiaalirahaston osarahoittamiin hankkeisiin, sillä siitä rahoitetaan pääasiassa konkreettisia toimia eikä infrastruktuurihankkeita. Sama koskee Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston osarahoituksella toteutettuja pienempiä hankkeita. Näiden hankkeiden osalta noudatettavat valvontamääräykset, kuten se, että tulot voidaan ottaa huomioon kolme vuotta toimintaohjelman päättymisen jälkeen, ovat kohtuuton hallinnollinen rasite suhteessa odotettaviin määriin, ja ne muodostavat vakavan uhan ohjelman täytäntöönpanon aikana. Siksi komissio jäsenvaltioita kuultuaan katsoi, että oli välttämätöntä saada hyväksyntä asetuksen (EY) N:o 1083/2005 tarkistamiselle, joka rajoittuu 55 artiklaan ja koskee vain seuraavia kahta kohtaa: Euroopan sosiaalirahaston osarahoittamien toimien jättäminen 55 artiklan säännösten soveltamisalan ulkopuolelle ja sen miljoonaan euroon asetetun kynnyksarvon vahvistaminen, jonka alittavat EAKR:n tai koheesiorahaston osarahoittamat hankkeet jätetään 55 artiklan säännösten soveltamisalan ulkopuolelle niin tukikelpoisten enimmäismenojen laskennan kuin seurannan osalta. Muita 55 artiklan säännöksiä ei ole muutettu.

Koska on lisäksi tärkeää varmistaa, että koko ohjelmakaudella sovelletaan samoja täytäntöönpanosääntöjä, on sisällytetty takautuvaa voimassaoloaikaa koskeva lauseke niin, että tarkistettua säännöstä sovelletaan 1. elokuuta 2006 alkaen. Tällä teknisellä muutoksella yksinkertaistetaan tuloja tuottavien hankkeiden hallintoa mahdollisimman paljon vähentämällä hallinnollista rasitetta suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio hyväksyi 15. marraskuuta tarkistusluonnoksen rakennerahastoista annetun yleisasetuksen 55 artiklaan, jota sovelletaan ehtoihin, joiden mukaisesti otetaan huomioon tuloja tuottavat hankkeet koheesiopolitiikan ohjelman puitteissa. Muutoksen syynä oli hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen. Ensimmäinen 55 artiklan mukaisesti toteutettu todellinen toimi osoitti, että tehokkaassa täytäntöönpanossa on vakavia vaikeuksia. Nämä vaikeudet, kuten jäsenvaltiot niistä tiedottivat, osoittivat, että niin kutsutun rahoituskuilun tukikelpoisen enimmäismäärän asettamista koskevien menettelyjen soveltaminen ja hankkeiden valvonta ei ollut oikeasuhteista.

Kyseessä olevan asetuksen tarkistamisen tavoitteena on vapauttaa kaikki Euroopan sosiaalirahastosta osarahoitetut toimet sekä Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta osarahoitetut pienet hankkeet, joiden kokonaiskustannukset ovat alle miljoona euroa, 55 artiklan soveltamisen nojalla. Päätös miljoonan euron ylärajan säätämisestä johtui alustavista tutkimuksista, ja sillä pyrittiin säilyttämään 55 artiklan yleinen luonne.

Toivomme, että tällä yksinkertaistamisella, joka on yksi vähämerkityksisen tuen muoto, pystymme nopeuttamaan varojen hallintoa jäsenvaltioiden ja niiden alueiden osalta, erityisesti suhteessa innovatiivisiin toimiin tietyillä aloilla, kuten uusiutuvien energialähteiden tutkimuksessa ja tuessa.

Oli kuitenkin tärkeää välttää oikeudellista epävarmuutta, joka olisi viivästyttänyt maksuprosessia epäoikeudenmukaisesti. Epävarmuus olisi voinut saada hankkeiden johtajat keskeyttämään toimintaohjelmien toteuttamisen, mitä piti välttää hinnalla millä hyvänsä.

Tämän takia komissio päätti ehdottaa vain yhtä teknistä muutosta. Tämä päätös johti menestykseen, koska saimme tarkistusprosessin päätökseen vain kolmessa kuukaudessa neuvoston ja parlamentin aluekehitysvaliokunnan ja työllisyysvaliokunnan työn ansiosta. Haluaisin komission puolesta ilmaista vilpittömän kiitollisuuteni esittelijällemme Stavros Arnaoutakisille. Tuotteliaan yhteistyömme ansiosta toivon voivani varmistaa Euroopan parlamentin sopimuksen, minkä ansiosta tarkistuksen loppuunsaattaminen on mahdollista vuoden loppuun mennessä. Sen ansiosta johtavat virkamiehet voisivat jatkaa työtään, mikä on yksinkertaistamisen ehdoton näkökohta.

Asetuksen 55 artiklan tarkistaminen on myös osoittanut aluepolitiikan pääosaston ja työllisyyden pääosaston kanssa yhteistyössä tehdyn työn laadun, millä edistetään poliittista koheesiota. Tämä yhteistyö ei ole koskaan heikentynyt. Siitä todisteena on se, että Euroopan talouden elvytysuunnitelman puitteissa olemme yhdistäneet voimamme komission jäsenen Hübnerin kanssa laatiaksemme ehdotuksen kolmesta uudesta perustavanlaatuisesta tarkistuksesta rakennerahastoasetukseen. Näistä tarkistuksista keskustellaan myös.

Jan Olbrycht, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, meillä on käsiteltävänämme käytännössä hyvin lyhyt ja ytimekäs asetukset. Se on kuitenkin erittäin merkittävä. Sen merkitys liittyy muutoksen puitteisiin.

Ensiksi, tämän muutoksen avulla EU:n toimielimet osoittavat, että ne pystyvät reagoimaan joustavasti tietyn politiikan täytäntöönpanon aikana esiintyviin vaikeuksiin. Valmius aidosti yksinkertaistaa ja helpottaa menettelyjä edunsaajien eduksi osoittaa, että Euroopan komissio on yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa todella valmis muokkaamaan vallitsevia oloja koskevia säännöksiä.

Toiseksi, tämä asetukset on merkittävä myös siksi, että se sisältää asetuksen tarkistamisen ohjelmakauden aikana. Se on erityisen merkittävää, koska se ei ole lopullinen muutos, ja asetuksen muutoksesta käytävät keskustelut ovat hyvin tärkeitä kriisiin liittyvän paketin tarkistamisen valmisteluissa.

Kolmanneksi, Euroopan komissiota on toistuvasti arvosteltu tavasta, jolla se valvoo varojen osoittamista. Tilintarkastustuomioistuimen arvostelu koski pääasiassa liian monimutkaisia menettelyjä.

Tämän päivän asetukset osoittaa, että tarvitaan rohkeaa ja päättäväistä toimintaa, jotta voidaan parantaa tehokkuutta ja osoittaa, että EU:n varoja voidaan osoittaa joustavasti, tehokkaasti ja tuloksellisesti.

Jean Marie Beaupuy, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten kollegani Jan Olbrycht juuri sanoi, tässä on ennen kaikkea kyse – ainakin toivomme niin – yksinkertaistamisesta. Joulun lähestyminen epäilemättä inspiroi meitä tämän edistyksen toteuttamiseen, jotta voimme antaa tämän lahjan eurooppalaisille.

Kuten Jan Olbrycht juuri sanoi, toivomme kuitenkin ennen kaikkea, että tämä lahja ei ole ainoa kaltaisensa, ja ensi maaliskuussa meidän on annettava tuomioimme elvytysuunnitelmasta, jotta meillä on rahoituskriisin keskellä tuotteliaampia aloitteita, joiden ansiosta voidaan odottaa Euroopan laajuista elpymistä.

Näiden luonnosten, joista äänestämme maaliskuussa, ansiosta olemme vakuuttuneita, että komissio ehdottaa meille uusia yksinkertaistamisvälineitä erityisesti ”pienen mittakaavan toimijoidemme”, pk-yritystemme osalta. Se on ehdottoman tärkeää, koska jos kaiken politiikan, josta keskustelemme ja jonka puolesta olemme tehneet työtä kuukausia ja vuosia, halutaan olevan todella tehokasta, silloin tätä, tätä haluamaamme dynamiikkaa, ei saa tehdä tyhjäksi millään sitä estävillä hallinnollisilla näkökulmilla.

Arvoisa komission jäsen, te korostitte juuri nyt tätä hyvää työtä, jota on tehty erityisesti parlamentin aluekehitysvaliokunnan kanssa. Tiedätte, että me, tämän parlamentin muut jäsenet, olemme hyvin innokkaita työskentelemään komission kanssa. Siksi korostaisin jälleen kerran, että toivomme voimamme saada tulevana vuonna aikaan lujaa edistystä kohti uusia yksinkertaistamisia.

Meidän tekemämme työn lisäksi toivomme kuitenkin, että EU:n tasolla – erityisesti teidän avullanne komissiossa – jäsenvaltiot kantavat vastuunsa. Me kaikki tiedämme, että EAKR:n ja ESR:n tasolla ja YMP:n rahaston tasolla ja niin edelleen jäsenvaltiot lisäävät ylimääräisiä monimutkaisuuksia omaan EU:n hallinnolliseen monimutkaisuuteemme.

Toimintamme ja tämän illan keskustelun avulla toivomme, että sen lisäksi, että Euroopan unionin aloite toteutetaan EU:n tasolla, meitä kuullaan myös jäsenvaltioiden tasolla, ja että myös ne ponnistelevat selkeästi yksinkertaistamisen puolesta.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin päätöslauselma, josta tänään keskustelemme, on käytännössä muodollinen ja tekninen. Se liittyy kuitenkin unionin tukea koskeviin merkittäviin kysymyksiin. Ehdotettu asetukset koskee Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen 55 artiklaa. Nykyinen 5 kohdan sanamuoto, jossa viitataan 200 000 euroon valvontamenettelyn enimmäiskustannuksina, korvataan tekstillä, jossa tuloja tuottavia hankkeita koskevia säännöksiä sovelletaan vain Euroopan aluekehitysrahastosta tai koheesiorahastosta rahoitettuihin toimiin, jos niiden kustannukset ovat alle miljoona euroa.

Tämä mielessä pitäen haluaisin esittää seuraavan kysymyksen. Onko mainittu määrä riittävä? Eikö se ole liian korkea tai liian alhainen? Olen vakuuttunut siitä, että sillä voidaan välttää tarpeetonta hallinnollista rasitetta pienempiä toimia koskevan suuren ryhmän osalta. Sen pitäisi johtaa sellaisten hankkeiden toimivampaan hallintoon, joissa on usein mukana paikallisviranomaisia ja jotka koskevat esimerkiksi ympäristönsuojelua, innovaatiota ja energiaa. Voisin mainita esimerkiksi, että meillä on Puolassa yli sata erilaista laitosta hallinnoimassa unionin varojen toteuttamista. Tämän avun tehokas käyttö riippuu kyseisten laitosten tehokkaasta toiminnasta.

Luotan myös siihen, että tämän aloitteen hyväksyminen saa tulevaisuudessa aikaan enemmän yksinkertaistamista, kuten komission jäsen ystävällisesti ilmaisi. Unioni kansakuntien Euroopan puolesta ryhmän puolesta haluaisin ilmaista arvostukseni tästä säännöksiä koskevasta luovasta lähestymistavasta, jonka ansiosta unionin varoja voidaan käyttää mahdollisimman järkevästi.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Stavros Arnaoutakis mietintö osoittaa selkeästi, että yksinkertaistaminen on mahdollista, ja sitä parlamentti on pyytänyt monesti. Monissa tapauksissa hankkeiden viimeistely jäsenvaltioissa vie hyvin kauan aikaa, ja tämä on Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän mielestä hyvä esimerkki tehokkaasta yksinkertaistamisesta.

Tällä kertaa aloite muutoksesta tuli jäsenvaltioilta ja komissiolta, mutta enemmän voidaan tehdä. Satun tietämään, että alueiden komiteassa on perustettu alueiden ja kaupunkien valmisteluryhmä, jonka tehtävänä on määritellä nämä pullonkaulat ja puuttua niihin, ja joka pyrkii tekemään siitä ehdotuksia. Mielestäni meidän pitäisi itse asiassa hyödyntää näitä kokemuksia ja käyttää niitä tulevissa muutoksissa vuonna 2009.

Komissio on lisäksi esittänyt koko paketin, mukaan luettuna talouden elvytysuunnitelma, jonka puitteissa varoja voidaan muun muassa käyttää nopeammin. Keskustelemme tällä viikolla parlamentissa Jutta Haugin talousarviokehiksestä laatimasta mietinnöstä, jossa esitetään toive työn jatkamisesta tällä tavalla ja vauhdin lisäämisestä, kun muita valvontaan ja hallintoon liittyviä näkökulmia tutkitaan.

Lopuksi haluaisin käsitellä aihetta, jonka Jean Marie Beupuy myös otti puheeksi: jäsenvaltiot voivat tehdä hirvittävän paljon esimerkiksi antamalla varainhoitoilmoituksen tai kantamalla poliittisen vastuun varojen käyttämisestä. Sen tuloksena me voisimme omissa päätöslauselmissamme yksinkertaistaa menettelyjä vielä enemmän. Itse paikalla olevien ihmisten kehoitus muutokseen on huomattava. Etenkin ensi vuoden vaalien takia meidän pitäisi pystyä sanomaan, että EU tekee hyviä asioita, mutta sen pitäisi myös tehdä ne asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden ilmoitukset ovat askel tähän suuntaan.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) EU:n varojen käyttöä koskevien asetusten tarkoituksena on varmistaa, että näitä lähteitä käytetään parhaalla mahdollisella tavalla ja että niitä osoitetaan sopivimpaan paikkaan. Toisin sanoen, varoja ei siis pidä ainoastaan käyttää, vaan ne on käytettävä aitoihin, tuloja tuottaviin investointeihin. Laadimme kuitenkin usein sitä varten niin byrokraattisen sääntelyjärjestelmän, että se on enemmänkin este tehokkaalle käytölle ja edustaa usein tarpeetonta rasitetta sekä yrityksille että hallinnolle.

Tuloja tuottavia hankkeita koskevien asetusten valtavirtaistamisesta on kaksitahoinen hyöty. Useammat pienet ja keski suuret yritykset voivat saada helpommin EU:n varoja taloudellista elvytystä varten, ja hallinto puolestaan pystyy määrittämään nopeammin ja yksinkertaisemmin, käytetäänkö näitä varoja asianmukaisesti. Meidän on luotettava yrittäjiimme, niihin jotka saavat talouden toimimaan; voimme selvittää tästä kriisistä vain, jos liitymme yhteen ja autamme toinen toistamme. Tuen ehdotusta ja samalla pyydän komissiota jatkamaan samalla tiellä ja kitkemään kaikki tarpeettoman hallinnolliset esteet apuohjelmasta. Toivon vilpittömästi, että tätä avausohjelmaa seuraavat toiset samalla tavoin vakaat aloitteet.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää huomiota neljään kysymykseen keskustelussa rakennerahastoista annettuja neuvoston asetuksia koskevista muutoksista.

Ensinnäkin säädökset, joita sovelletaan Euroopan aluekehitysrahaston, koheesiorahaston ja Euroopan sosiaalirahaston taloudellisesta tuesta hyötymiseen, ovat usein niin monimutkaisia, että niillä estetään mahdollisia edunsaajia hakemasta näitä varoja. Edellä mainituilla säädöksillä voidaan myös haitata hankkeen täytäntöönpanoa ja tilinpitoa.

Toiseksi, siksi on täysin asianmukaista, että Euroopan komissio on antanut ehdotuksen, jolla tarkistetaan asetuksen 55 artiklaa. Yksi artiklan vaikutuksista olisi koheesiorahastosta rahoitettujen tuloja tuottavien hankkeiden jättäminen 55 artiklan ulkopuolelle. Tämän muutoksen pitäisi helpottaa esimerkiksi sosiaalista osallisuutta tai hoitopalvelujen tarjoamista koskevien hankkeiden kaltaisten toimien täytäntöönpanoa.

Kolmanneksi, asetuksen 55 artiklan 5 kohdan soveltamisalaa rajoitettaisiin Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta osarahoitettujen pienten hankkeiden osalta näiden hankkeiden tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärän laskennassa ja valvonnassa. Lisäksi, kaikkia näitä toimenpiteitä sovellettaisiin takautuvasti 1. elokuuta 2006 alkaen.

Neljänneksi, kaikki nämä ehdotukset ovat myönteinen esimerkki siitä, miten rakennerahastoihin liittyviä säännöksiä voidaan yksinkertaistaa tehokkaasti ja siten mahdollistaa niiden tehokkaampi käyttö. Mielestäni tämä ei ainoastaan palvele edunsaajien etuja, vaan sillä myös hyödytetään kaikkia Euroopan unionin kansalaisia.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Keskustelun aiheena olevassa lakiehdotuksessa käsitellään tuloja tuottavia hankkeita koskevaa ongelmaa. Tämä ongelma vaikuttaa suoraan moniin hakijoihin, jotka saavat varoja Euroopan aluekehitysrahastosta ja Euroopan sosiaalirahastosta. Nykyisillä oikeudellisilla järjestelyillä on säädetty huomattavasta hallinnollisesta rasitteesta ja myös luotu oikeudellisesti epävarma tilanne, koska kokonaiset kolme vuotta toimintaohjelman päättämisen jälkeen niiden nojalla voidaan ottaa hankkeesta peräisin olevat tulot huomioon. Jos tulot ylittävät tietyn vähimmäisrajan, on vaarana, että hakijan ja lopulta myös valtion on palautettava varat.

Uskon lujasti, että tällaiselle jäykälle lähestymistavalle ei ole sijaa, erityisesti pienissä hankkeissa ja Euroopan sosiaalirahastosta rahoitetuissa hankkeissa. Erityisesti hankkeiden toisen luokan osalta tulot eivät ole kaupallisia vaan ainoastaan paikallisviranomaisten ja voittoa tavoittelemattomien järjestöjen tuloja, jotka on saatu hallinnollisten ja muiden maksujen muodossa. Koska näitä tuloja käytetään myöhemmin yleisen edun mukaisten tavoitteiden täytäntöönpanoon, ei ole mitään järkeä palauttaa niitä EU:lle.

Mielestäni meidän tehtävämme on yksinkertaistaa rakennerahastoista peräisin olevan rahan saamista koskevaa mekanismia ja samalla tietenkin säilyttää valvonta, joka on olennaista EU:n varojen avoimen käsittelyn seuraamiseksi. Pidän siksi myönteisenä päätöstä vapauttaa Euroopan sosiaalirahastosta rahoitetut hankkeet tulojen valvontamekanismista ja päätöstä nostaa kustannusraja 200 000 eurosta miljoonaan euroon Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta rahoitettujen hankkeiden osalta. Tällä toimella yksinkertaistetaan epäilemättä hallintoa ja lisätään näiden hankkeiden täytäntöönpanon tehokkuutta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto ja koheesiorahasto ovat välineitä, jotka on annettu jäsenvaltioille Euroopan eri alueiden taloudellisen kehityksen tukemiseksi. Näkemys on kuitenkin se, että näiden rahoitusvälineiden käyttämiseen liittyy paljon byrokratiaa.

Kaudella 2007–2013 käytetään tukikelpoisten enimmäismenojen laskentaan perustuvaa lähestymistapaa osarahoitusasteen pakollisen vähentämisen sijasta. Asetusta muuttavan ehdotuksen tarkoituksena on korvata alle 200 000 euron arvoisten hankkeiden valvonnan suhteellisuuteen perustuva järjestely sillä, että 55 artiklan säännöksiä ei sovelleta Euroopan sosiaalirahastosta osarahoitettuihin toimiin ja Euroopan aluekehitysrahastosta tai koheesiorahastosta osarahoitettuihin toimiin, joiden kokonaiskustannukset ovat alle miljoona euroa. Tämän tarkistuksen takautuvalla soveltamisella yksinkertaistetaan rakennerahastoista osarahoitettujen toimien hallintoa sekä tukikelpoisen enimmäismäärän laskennan että valvonnan osalta.

Kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen vähentäminen hyödyttää erityisesti ympäristön, sosiaalisen osallisuuden, tutkimuksen, innovaation tai energian alalla hankkeita hallinnoivia pk-yrityksiä. Kiitos.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta osarahoitettujen pienten hankkeiden sekä Euroopan sosiaalirahastosta osarahoitettujen toimien osalta nykyiset valvontamekanismit ovat epäilemättä epäasianmukainen hallinnollinen rasite, joka ei ole oikeassa suhteessa kyseessä oleviin määriin nähden ja joka on huomattava uhkatekijä näiden ohjelmien täytäntöönpanolle. Valvontamekanismien mukaisesti tulot voidaan ottaa huomioon jopa kolme vuotta ohjelman päättämisen jälkeen.

Komissio on siksi aivan oikein tunnustanut, että on välttämätöntä ja tärkeää hyväksyä muutokset asetuksen (EY) N:o 1083/2006 55 artiklan 5 kohtaan. Näiden muutosten tarkoituksena on yksinkertaistaa tehokkaasti rakennerahastoja koskevia nykyisiä säännöksiä kansalaisten etujen mukaisesti ja heidän hyödykseen. Muutoksia sovellettaisiin ympäristön, sosiaalisen osallisuuden, tutkimuksen, kilpailukyvyyn ja energian kaltaisilla merkittävillä aloilla.

Haluaisin sanoa, että nykyisen rahoitus- ja talouskriisin puitteissa myös Puolassa toteutetaan suuria ponnisteluja sen varmistamiseksi, että rakennerahastoja voidaan käyttää mahdollisimman aikaisin. Tavoitteena

on saada varat osoitettua mahdollisimman pian. Erityisesti uusille jäsenvaltioille se on yksi mahdollinen tapa vastata talouskriisiin. Rakennerahastoja on käytettävä joustavasti ja tehokkaasti.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Minä ja monet pienen mittakaavan yrittäjät haluaisimme ilmaista arvostuksemme tavasta, jolla Euroopan komissio on reagoinut odottaman nopeasti, tiukasti ja suorasti sekä jäsenvaltioiden että Euroopan parlamentin jäsenten ehdotuksiin esittäessään tämän täydentävän lausekkeen asetukseen (EY) N:o 1083/2006. Lainsäädännön yksinkertaistaminen sekä sen takautuva soveltaminen ovat myönteisiä uutisia ennen kaikkea sellaisten pienten yritysten suurelle enemmistölle, joiden hankkeiden arvo on alle miljoona euroa ja jotka voivat lisätä huomattavasti lisäarvoa EU:n kilpailukyvyyn ja erityisesti työllisyyden osalta. Pidän Euroopan komission omaksumaa joustavaa lähestymistapaa pienten hankkeiden monimutkaisten valvontaprosessien byrokratian poistamista koskevien uusien hyvien uutisten airuena.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Haluaisin kiittää teitä keskustelusta. Mielestäni ehdotus on saanut kannatusta monelta puolelta. Minulla ei ole niihin mitään lisättävää. Yhden miljoonan luvun määrittelymenetelmästä esitettiin kuitenkin kysymys. Haluaisin siksi käsitellä sitä hyvin lyhyesti. Ensinnäkin meillä oli edellisten kausien kokemukset ja toiseksi suhteellisen haastava ponnistus yksinkertaistaa järjestelmää järkyttämättä sen yleistä tasapainoa. Siksi ehdotettiin ajatusta erityisestä rajasta ja samalla komissio teki tutkimuksen näistä kysymyksistä. Näiden ajatusten ja myös rakennerahastoja koskevan valmisteluryhmän 3. heinäkuuta 2008 antamien suositusten perusteella komissio määritteli ehdotuksessa määrän, jota, kuten olen keskustelussa kuullut, pidetään yleisesti hyväksyttävänä.

Stavros Arnautakis, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, menetelmien yksinkertaistaminen ja mekanismien joustavuuden varmistaminen ovat erittäin tärkeitä tämän vakavan rahoituskriisin aikana. Koheesiopolitiikalla on tärkeä tehtävä. Asetuksen 55 artiklan tarkistus on hyvä esimerkki Euroopan unionin toimielinten välisestä erinomaisesta yhteistyöstä. Siksi haluaisin kiittää erityisesti komission jäsentä Hübneriä ja Euroopan parlamentin puhemiestä ehdotuksen hyväksymisestä siten, että siitä voidaan äänestää vuoden loppuun mennessä. Kuten yksi jäsen sanoi, tämä päätös on joululahja.

Yksinkertaistaminen on myönteistä Euroopan kansalaisille, ja tänä iltana annamme viestin, että voimme muuttaa joitakin asetuksia Euroopan kansalaisten hyödyksi. Tätä suoran tarkistuksen menetelmää on käytettävä uudelleen tulevaisuudessa, koska on osoittautunut, että byrokraattiset menetelmät tekevät hankkeiden täytäntöönpanosta vaikeaa. Olen varma, että uusilla säännöksillä autetaan parantamaan koheesiopolitiikan painopistealojen soveltamista.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. joulukuuta 2008.

20. Matkailun rannikkoalueisiin kohdistuvan vaikutuksen aluekehitykselliset näkökohdat (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Jamila Madeiran aluekehitysvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä matkailun rannikkoalueisiin kohdistuvan vaikutuksen aluekehityksellisistä näkökohdista (2008/2132(INI)) (A6-0442/2008).

Jamila Madeira, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen hyvin iloinen, että olen täällä edessänne kertomassa kaikkien tämän valiokunta-aloitteisen mietinnön osalta tekemästä työstä. Minun mielestäni ja kaikkien tämän mietinnön laatimisessa auttaneiden mielestä on selvää, että olemme tehneet työmme. Minun on kiitettävä kaikkia, erityisesti eri poliittisten ryhmien varjoesittelijöitä, jotka pyrkivät niin ankarasti saamaan aikaan kompromisseja tulevaisuuden osalta, aluekehitysvaliokunnan henkilökuntaa, joka on aina valmis auttamaan, ei vähiten Miguel Tell Cremadesia ja Elisa Daffarraa; Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän henkilökuntaa, Lilaa ja Petrusia, sekä Euroopan komissiota. Viimeksi mainittu, jota kuten aina edustivat eri pääosastot, joita niin laaja mietintö koskee, valvoi jatkuvasti ja tiiviisti työtämme ja toteutti merkittäviä ponnisteluja menestyksekkään tuloksen aikaansaamiseksi. Minun on myös kiitettävä vilpittömästi koko toimistoani, erityisesti Joana Benzinhoa, Euroopan unionin rannikkoalueiden ja matkailun yhtenäisemmän ja jäsennellymmän kehityksen puolesta.

Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa on yli 89 000 kilometriä rantaviivaa. Siinä on paljon todella erityisiä piirteitä, joille on sijainnista riippuen ominaista kosmopoliittisuus, kuten Lissabonin, Kööpenhaminan tai Tukholman suurkaupungeissa, tai syrjäisyyteen tai kaukaisuuteen liittyvät vaikeudet, kuten Algarvessa, Liguriassa, Kanariansaarilla tai Madeiralla, jotka ponnistelevat säilyttääkseen yhteyden tärkeimpiin

kaupunkeihin tai kärsivät nopeutuneesta aavikoitumisesta. Tavalla tai toisella kaikissa samastutaan rannikon ja rannikkoalueiden määritelmään ja koetaan niihin liittyviä etuja ja haittoja joka päivä.

Saatavilla olevien tietojen mukaan vuoteen 2010 mennessä noin 75 prosenttia ihmiskunnasta asuu rannikkoalueilla. Niiden välisten yhteyksien ja suhteiden perusteella määrittelemme näiksi alueiksi ensimmäiset 50 kilometriä suoraan sisämaahan rantaviivasta. Ne ovat alueita, eivät rantakaistaleita. Niillä ei ole niiden kipeästi tarvitsemaa yhdenmukaista näkemystä, jota myös esi-isämme kannattivat. Juuri siihen koko väestö perustuu, mahdollisuuksien ja taloudellisen vuorovaikutuksen etsimiseen ja monissa tapauksissa vain siihen odotukseen, että ne liittyvät matkailuun. Siksi kiinnitimme huomiomme selkeään tarpeeseen pragmaattisesta ja yhdenmukaistamisesta näkemyksestä matkailun vaikutuksesta rannikkoalueisiin ja aloitimme työme.

Nykyisessä rahoituskriisissä, jonka vaikutusta reaali talouteen on koko ajan vaikeampi kumota, matkailu näyttää olevan ala, johon kohdistuvat välilliset tai välittömät vaikutukset voivat mitä todennäköisimmin olla ankaria. Kyseisillä alueilla, jotka ovat täysin tai erittäin riippuvaisia matkailunsa kehittämisestä, yritykset ovat uhattuina ja niiden tulevaisuus on epävarma, erityisesti siksi, että matkailu ei tällä hetkellä kuulu Euroopan unionin toimivaltaan. Yhdenmukaistamisesta toimenpiteitä kuitenkin voidaan ja pitää hyväksyä ja Lissabonin sopimusta innoittavassa hengessä tämä ajatus näkyy. Sopimuksen voimaantulon odottaminen ennen toimintaan ryhtymistä merkitsisi kuitenkin sen ajan odottamista, jolloin on jo myöhäistä toimia.

Matkailu sellaisena kuin se on tällä hetkellä ja kyseisten, siitä riippuvaisien alueiden herkkä tilanne edellyttää, että toimimme kiireesti ja tehokkaasti. Nämä alueet ovat rakenteellisesti riippuvaisia matkailusta työpaikkojen, vaikkakin kausittaisten, luojina, eikä työvoimavaltaisen alan työntekijää voida unohtaa kaupunkialueiden ja työttömyyden paineiden puitteissa. Tämä mietintö, jonka nyt esittelemme, oli jo hyvin ajankohtainen ja kiireellinen, kun aluekehitysvaliokunta päätti laatia sen. Nyt sitä on pidettävä Euroopan komission ja Eurooppa-neuvoston painopistealana. Meidän on annettava etusija tähän mietintöön sisällytetyille lukemattomille aloitteille sekä muiden toimielinten jo kehittämillä aloitteilla, joita siinä selkeästi tuetaan komission hätäsuunnitelmaan sisällytettujen toimenpiteiden mukaisesti. Näistä minun on korostettava globalisaatorahaston tarkistamista, jonka avulla on puututtava selkeästi tähän alaan ja sen tällä hetkellä kokemuksiin vaikeuksiin liittyviin kysymyksiin.

On elintärkeää varmistaa näiden rannikkoalueiden talouden uusien osien kehittäminen ja siten varmistaa niiden yhteiskunnallinen ja ympäristöön liittyvä elinkelpoisuus ja edistää eri alakohtaisten politiikkojen todellista yhdenmukaistamista, kuten merenkulkuala, liikenne, energia, jo käytössä olevat koheesivälineet, yhteisen maatalouspolitiikan tarkistamiseen sisällytetty uusi laatutuotteita koskeva politiikka terveystarkastusta koskevan mietinnön mukaisesti sekä uudet matkailutuotteet näillä rannikkoalueilla ottaen huomioon niiden olennainen panos Euroopan taloudelle. Tätä politiikkaa koskevan asianmukaisen kokonaisvaltaisen näkemyksen hyväksymisestä on tultava Euroopan unionissa totta mahdollisimman pian.

Lopuksi, arvoisa puhemies, vain näiden välineiden selkeällä yhdenmukaistamisella ja kaikkien sidosryhmien nopealla ja tehokkaalla mukaan ottamisella itse paikalla voidaan saada aikaan kestävä rannikkomatkailuala, jolla on todellinen tulevaisuus Euroopan unionissa.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää esittelijää, Jamila Madeiraa, mietinnöstä ja onnitella häntä hänen työnsä laadusta ja merkityksestä: rannikkoalueet ovat EU:lle hyvin tärkeitä, koska näille alueille keskittyy huomattava osa taloudellista toimintaa.

Mietinnössä annetaan lisäksi kattava lähestymistapa matkailuun rannikkoalueilla, koska se sisältää meri- ja rannikkoympäristön, meriliikenteen, rannikkoalueiden työllisyyden, pienten ja keskisuurten yritysten tuen ja kalastusalan tuen kaltaisia kysymyksiä. Siinä vahvistetaan, että Euroopan unionissa tarvitaan vahvaa ja yhdenmukaistamispolitiikkaa, jonka parissa Euroopan komissio on tehnyt työtä vuodesta 2005 alkaen ja jossa korostetaan yhteyksiä aluepolitiikan, alueellisen yhteenkuuluvuuden ja meripolitiikan välillä.

Antaakseen politiikalle konkreettisen muodon komissio antoi lokakuussa 2007 yhdenmukaistamispolitiikkaa koskevan toimintasuunnitelman, jota sovelletaan asteittain. Joitakin komission tällä hetkellä täytäntöönpanemissa toimia on suora vastaus mietinnössä ilmaistuihin ongelmiin ja vaatimuksiin, erityisesti seuraaviin:

- 1) Rannikkoalueiden rahoittamisen täysimääräistä avoimuutta koskevien vaatimusten perusteella syksyllä 2009 perustetaan eri yhteisön rahastoista tuettuja hankkeita koskeva tietokanta. Haluaisin mainita tässä, että tämän tietokannan laatu ja täydellisyys riippuu alueiden valmiudesta tarjota tietoa.
- 2) Alueiden välisen yhteistyön vahvistaminen rannikkoalueiden matkailussa. Interreg IVC -ohjelman nojalla voidaan luoda alueiden verkosto, joka liittyy 30 ensisijaiseen aiheeseen, joista kaksi liittyy meriasioihin,

mukaan luettuna matkailu. Kerron tiedoksenne, että IVC-ohjelman puitteissa on esitetty toinen pyyntö esittää tarjouksia vuoden 2009 tammikuun puoliväliin mennessä. Kehotan rannikkoalueita esittämään verkostojen luomista koskevia hankkeita, joilla pyritään varmistamaan hyviksi todettujen menetelmien esittäminen ja täytäntöönpano rannikkoalueiden puitteissa.

Olen iloinen voidessani sanoa, että mietinnössä myös tunnustetaan selkeästi EU:n koheesiopolitiikan suotuisa vaikutus rannikkoalueiden kehitykseen. Vuosien 2007–2013 ohjelmakaudella tarjotaan monia todellisia mahdollisuuksia näille alueille ja annetaan puitteet niiden kehityssuunnitelmia koskevalle EU:n tekniselle ja taloudelliselle tuelle. Koheesiopolitiikan nykyisen määritelmän ansiosta rannikkoalueet voivat investoida rannalla sijaitsevien alueidensa ja saariensa kehitykseen, koska politiikassa etusija annetaan investoinneille satamiin, merentutkimukseen, rannikkolähteistä saatavaan energiaan, meriperintöön ja tietysti rannikkomatkailuun. Erityisesti pääkauden ulkopuolella matkailulla voidaan auttaa korvaamaan paikallisesti laskenutta kalastuksen, maatalouden, raskaan teollisuuden ja liikenteen tasoa.

Haluaisin kuitenkin mainita, että on rannikkoalueiden vastuulla valita parhaat hankkeet, joilla parannetaan niiden talouden kilpailukykyä ja tuetaan kestävä matkailua paikallisesti. Haluaisin mainita, että komissio toteuttaa hyvin konkreettisia toimia, joilla pyritään vähentämään matkailualan toiminnan kausittaista luonnetta, kuten eurooppalaisia matkailun huippukohteita koskevaa pilottihanketta (EDEN). Yksi tämän aloitteen tavoitteista on auttaa luomaan säännöllisempi matkailijoiden virta ja ohjaamaan heidät uusiin kohteisiin, minkä tavoitteena on tukea kaikkia Euroopan maita ja alueita.

Lopuksi haluaisin kiittää esittelijää hänen mietinnössä tekemästään hyvästä työstä ja huomauttaa, että matkailulla on myönteinen vaikutus rannikkoalueisiin edellyttäen, että sitä valvotaan asianmukaisesti kestävyiden kannalta.

Tässä yhteydessä olen iloinen voidessani kertoa teille, että Jamila Madeiran mietinnössä ilmaistun mielenkiinnon perusteella komissio voi järjestää keskusteluja rannikkoalueiden matkailua koskevista aiheista 19. ja 20. toukokuuta 2009 Euroopan merenkulun päivän kunniaksi järjestettävässä konferenssissa. Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni kutsuakseni Euroopan parlamentin jäseniä osallistumaan vuoden 2009 merenkulun päivään liittyvien toimien hajauttamiseen, mitä komissio tukee täysimääräisesti.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Huomattava osa Euroopan väestöstä elää rannikkoalueilla. Useimmat eivät ymmärrä, että Euroopan mantereen rannikko on miltei 90 000 kilometriä pitkä. Kestävän matkailun kehittämistä on kannustettava vastakohtana kausittaiselle matkailulle. Se voidaan saada aikaan vain tuotteiden monipuolistamisen ja matkailun vaihtoehtoisten muotojen, kuten liike-elämään, konferensseihin, kulttuuriin, lääketieteeseen, urheiluun, maatalouteen, kieleen ja mereen liittyvän matkailun avulla.

Perinteisen rannikkomatkailun edistäminen pysyy kuitenkin painopistealana. Kotimaassani pyrimme lisäämään hiekkarantojen kokoa ja määrää. Tähän asti tätä on kuitenkin valitettavasti käsitelty amatöörimäisesti. Hiekan vieminen nykyisille rannoille ja uusien hiekkarantojen perustaminen toteuttamatta tarvittavia infrastruktuuritöitä on vain resurssien tuhlausta. Hiekkarantoja on laajennettu ja luotu monissa muissa maissa ja monilla muilla alueilla vuosien ajan. Ero on siinä, että siinä edettiin toteuttamalla ensin tarvittavat infrastruktuurityöt hiekan lisäämiseksi luonnollisesti ja sen kulumisen estämiseksi. Ja tässä suhteessa yksi täydentävä ja tärkeä näkökohta, joka näyttää puuttuvan Maltan suurinta hiekkarantaa l-Ghadiraa koskevien nykyisten ehdotusten osalta, on välittömän ympäristön kunnioittaminen ja sitä koskeva herkkyyys.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) On tunnettu tosiasia, että EU:n monen rannikkoalueen talous on hyvin riippuvainen matkailusta. Sen varmistamiseksi, että myös tulevat sukupolvet voivat nauttia kauniista rannoistamme ja rannikkomaaseudustamme, meidän on kuitenkin oltava aktiivisia. Rannikkoalueidemme kestävyys ja tulevaisuus eivät ole itsestään selviä, ympäristön pilaantuminen ja väärä suunnittelu aiheuttavat suurta haittaa rannikkoalueille. Meidän on vältettävä asuntojen ja hotellien liiallista rakentamista ja varmistettava, että kaikki sellainen rakentaminen toteutetaan yhdessä infrastruktuurin parantamisen kanssa, erityisesti viemäröinti- ja jätehuoltojärjestelmien osalta. Yksinkertaisesti ilmaistuna meidän on tehtävä kaikkemme säilyttääksemme ja suojellaksemme rannikkoalueita. Yksi vaihtoehto on ekomatkailuun keskittyvien ohjelmien edistäminen ja parhaita käytäntöjä koskevan paremman järjestelmän luominen

rannikkoalueiden välille. Yksi asia, joka käy ilmiselväksi, on se, että meidän on ehkäistävä kaikkea ympäristön saastumista. Olen erityisesti hyvin huolissani öljykentistä ja muista laitoksista, jotka aiheuttavat vakavan uhan rannikkoalueillemme. Kehotan siksi kaikkia jäsenvaltioita varmistamaan, että kyseisissä laitoksissa käytetään viimeisimpiä saatavilla olevia tekniikoita ja että ne eivät aiheuta mitään ympäristöuhkaa rannikkoalueidemme herkille ekosysteemeille.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Matkailun vaikutus rannikkoalueisiin on tärkeää alueellisen, taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden kannalta, ja se on otettava huomioon kauden 2007–2013 talousarvion välitarkastuksessa.

Romanialla on merkittävä rannikkoalue Mustallamerellä, ja niin on myös Bulgarialla, Ukrainalla ja Turkilla.

Tämä todellisuus lähtökohtana sekä se, että mereen virtaavien jokien suistot pitäisi myös ottaa huomioon, juuri tälle alueelle suunnitellussa yhdenmetyssä kansallisessa matkailusuunnitelmassa on asetettava tavoitteeksi sekä kestävä matkailu että elämänlaadun parantaminen paikallisesti.

Romanian kansalliset viranomaiset sekä alueelliset ja paikalliset viranomaiset antavat etusijan rakennerahastojen käytölle Mustanmeren rannikkoalueen kestävä matkailun kehittämistä varten. Alueellisen tason yhteistyö ja vuorovaikutus ovat tässä ehdottoman olennaisia, ja niin on myös yhteistyö, joka sisältää EU:n poliittisten välineiden soveltamisen.

Yhdenmety lähestymistapa on välttämätön yhteisön yhteenkuuluvuutta, liikennettä, energiaa, yhteiskunnallista hyvinvointia, terveydenhuoltoa, maataloutta, merta ja kalastusta mutta ennen kaikkea ympäristöä koskevilla politiikanaloilla, ja sen tavoitteena on vuorovaikutuksen luominen ja ristiriitaisten toimenpiteiden välttäminen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Matkailu tarjoaa huomattavat mahdollisuudet yhteiskunnalliselle ja taloudelliselle kehitykselle sekä sosiaaliselle ja alueelliselle koheesiolle. Meidän on otettava huomioon rannikkoalueiden erityiset maantieteelliset piirteet. Niiden kehitys riippuu huomattavasti meren läheisyyteen, jokisuistoihin ja suistoalueisiin liittyvistä toimista sekä matkailusta, kalastuksesta ja liikenteestä peräisin olevista tuloista.

Rannikkoalueille voi yleisesti päästä vain, jos niissä on saatavilla tehokas ja nykyaikainen liikenneinfrastruktuuri. Mielestäni on tärkeää, että jäsenvaltiot laativat erityisiä strategioita ja käynnistävät konkreettisia toimia rannikkoalueiden matkailun kehittämiseksi ja ottavat huomioon lähiympäristön erityisluonteen sen suojelemiseksi.

Jäsenvaltioiden on monipuolistettava matkailupalvelujaan kunkin alueen erityispiirteiden (kulttuuri, urheilu, kylpylä, historia) mukaisesti, jotta kausittaisen matkailun kielteisiä vaikutuksia voidaan vähentää.

Suosittelisin, että jäsenvaltioiden pitäisi matkailun kehittämiseksi käyttää rakennerahastoja alueellisen kehityksen lisäksi myös talouden kilpailukykyyn ja uudistumiseen.

21. Medialukutaito digitaalisessa maailmassa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Christa Pretsin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä medialukutaidosta digitaalisessa maailmassa (2008/2129(INI)) (A6-0461/2008).

Christa Prets, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, näin myöhään media ei ole enää paikalla, mutta medialukutaito on edelleen tarpeen!

Mitä medialukutaito on ja miksi on niin tärkeää, että kiinnitämme siihen enemmän huomiota? Digitaalinen kehitys, uudet tekniikat ja tietotekniikka ovat jo saaneet todellisuudessa meidät kiinni kehityksessään, ja me olemme itse asiassa niitä jäljessä sen osalta, miten käsittelemme niitä ja miten opetamme ja opimme. Medialukutaito tarkoittaa kykyä käyttää tiedotusvälineitä, ymmärtää tiedotusvälineiden ja niiden sisältöjen eri näkökohtia ja arvioida niitä kriittisesti sekä taitoa viestiä itse mitä moninaisimmissa yhteyksissä.

Pedagogisten seikkojen ohella on ratkaisevaa myös uusien tekniikoiden saatavuus ja niiden taso, ja tämän osalta muun muassa Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden ja kaupunki- ja maaseutualueiden välillä on suuria eroja. Sen osalta infrastruktuuriin on edelleen tehtävä paljon investointeja. Siksi medialukutaidoksi voidaan laajemmassa merkityksessä mieltää myös uusien tietotekniikoiden saatavuus ja taito käyttää niiden sisältöjä kriittisesti. Kaikki median käyttäjät ovat kohderyhmiä – olivatpa he nuoria tai vanhoja. Tavoitteena on

varmistaa, että meillä on taidot kriittisen analyysin tekemiseksi. Tässä yhteydessä määritellään kolme tavoitetta: tieto- ja viestintätekniikan saatavuuden varmistaminen, tiedotusvälineiden sisältöjen ja mediakulttuurin analysoiminen ja kriittinen suhtautuminen niihin sekä itsenäinen harkinta ja tiedotusvälineissä olevien tekstien oma tuottaminen ja uusien tekniikoiden varmempi käyttö.

Medialukutaidosta on tultava keskeinen taito – mikä tarkoittaa, että sen oltava osa sekä opettajankoulutusta että kouluopetusta. Medialukutaidon on oltava osa opettajankoulutusta, jotta opettajat voivat itse oppia sitä ja jotta he pystyvät opettamaan sitä. Suosittelemme tällä alalla myös, että mediakasvatuksen opintokokonaisuuksia päivitetään jatkuvasti jatkuvan koulutuksen varmistamiseksi tällä alalla.

Kouluissa medialukutaidon on oltava kiinteä osa kaikkien tasojen opetussuunnitelmaa. Olemme nyt vaiheessa, jossa useimmat lapset opettavat toinen toisilleen vuorovaikutusta median ja uusien tekniikoiden kanssa, mutta ohjattua vuorovaikutusta ja ennen kaikkea myös tiedotusvälineiden käytön seurauksia ei valitettavasti tunneta tällä hetkellä riittävän hyvin.

Myös iäkkäämmät ihmiset on otettava huomioon, ja medialukutaidosta on tultava kiinteä ja olennainen osa ”elinikäistä oppimista”, koska erityisesti iäkkäämmille ihmisille on tärkeää pysyä tämän tekniikan kehityksen mukana, jotta he voivat säilyttää riippumattomuutensa ja jotta he voivat jatkaa osallistumista yhteisön elämään pidempään.

Kuitenkin kaikella tähän tekniikkaan liittyvällä edistyksellä on tietysti sivuvaikutuksia, kuten kaikella muullakin elämässä. Sen takia katson, että juuri nyt on myös huomaamatta jääneitä uhkia erityisesti niiden seurausten osalta, jotka liittyvät siihen, että lapset viestivät tällä uudella tavalla – blogien tai minkä tahansa muun avulla – toistensa kanssa. Niin tehdessään heidän on oltava tietoisia – kuten myös jokaisen aikuisen – että kaikki Internetissä voidaan löytää milloin tahansa. Kun panen henkilötietojani Internetiin, annan ne kaikkien saataville, ja se tarkoittaa, että ihmiset voivat käyttää tietojani, tai jonkun muun käyttäjän tietoja, ja luoda henkilöstäni kuvan, jolla voi olla vaikutus laatimiini ansioluetteloihin tai hakemuksiin ja joilla voi olla ehdottoman merkittävä vaikutus tulevaan työelämäni.

Se tilanne, jossa meidän pitäisi olla ja johon pyrimme, on sellainen, jossa käytämme tiedotusvälineitä pätevästi mutta jossa meitä itseämme ei käytetä hyväksi, ja sen puolesta meidän pitäisi työskennellä.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio pitää Euroopan parlamentin mietintöä medialukutaidosta digitaalisessa maailmassa hyvin myönteisenä.

Haluaisin aivan ensiksi onnitella esittelijää, Christa Pretsiä, ja kulttuuri- ja koulutusvaliokuntaa heidän työstään.

Euroopan komissio katsoo, että mediakasvatus on tärkeä osa eurooppalaisten aktiivista osallistumista nykyiseen innovaatio- ja tietoyhteiskuntaan.

Mediakasvatuksen korkeampi taso voi myös auttaa huomattavasti Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa.

Neuvosto on myös samaa mieltä. Se ilmaisi sen audiovisuaalialasta vastaavien ministerien neuvostossa 21. toukokuuta 2008 hyväksymällä päätelmät digitaalisesta osaamisesta.

Parlamentin mietinnössä korostetaan aivan oikein mediakasvatuksen merkitystä eurooppalaisten aktiivisessa demokraattisessa osallistumisessa mutta myös kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämisessä ja kuluttajansuojan alalla.

Komissio on parlamentin kanssa samaa mieltä siitä, että mediakasvatus koskee kaikkia tiedotusvälineitä, mukaan luettuna televisio, elokuvat, radio, äänitetty musiikki, lehdistö, Internet ja kaikki uudet digitaaliset viestintätekniikat.

Mediakasvatus on perustavanlaatuinen taito, joka nuorten, mutta myös heidän vanhempiansa, opettajien, tiedotusammattilaisten ja iäkkäämpien ihmisten pitäisi hankkia.

Komissio jatkaa vuonna 2009 parhaiden käytäntöjen vaihdon edistämistä muun muassa tukemalla olemassa olevia toimia, kuten Media 2007 -ohjelmaa, Media International -valmistelutointa ja direktiiviä televisiolähetystoiminnasta, AVMS-direktiiviä. Erityisesti medialukutaidon eri tasojen arviointiperusteiden kehittämiseksi on käynnistetty tutkimus AVMS-direktiivissä säädettyjen raportointivelvoitteiden osalta. Jäsenvaltioille tiedotetaan tämän tutkimuksen tilasta huomenna AVMS-direktiivin yhteyskomitean kokouksessa. Lopullinen raportti ilmestyy heinäkuussa 2009.

Lopuksi, olen iloinen, että komissio ja parlamentti tunnustavat, että mediakasvatuksesta on annettava suositus vuoden 2009 aikana.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. joulukuuta 2008.

22. Yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavat käytännöt (lyhyt esittely)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Simon Busuttilin vetoomusvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavia käytäntöjä koskevasta selvityksestä (mm. vetoomukset nro 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007 ja 0562/2007) (2008/2126(INI)) (A6-0446/2008).

Simon Busuttil, esittelijä. – (MT) Tämä mietintö laadittiin, koska Euroopan parlamentti sai yli 400 vetoomusta kansalaisiltaan, erityisesti pieniltä yrityksiltä, jotka ovat joutuneet mainoshuiputuksen uhriksi, kun ne on liitetty tahtomattaan yrityshakemistoon. Uhrit saivat tällaisen lomakkeen ja heitä pyydettiin täyttämään se, kun heidät ensin oli huijattu uskomaan, että he liittyvät hakemistoon ilmaiseksi. Sitten he kuitenkin myöhemmin saivat kirjeen ja ymmärsivät, että he olivat tietämättään tehneet sopimuksen, joka velvoittaa heidät maksamaan noin 1 000 euroa kolmen vuoden ajalta. Näin tapahtuu näille petoksellisina pitämiemme hakemistojen uhreille. Haluaisin lisätä, että European City Guide -hakemiston omistava yhtiö mainitaan näissä vetoomuksissa useimmin. Kannattaa panna merkkeille, että kyseinen yhtiö on painostanut huomattavasti tämän parlamentin jäseniä pyrkiessään estämään tai heikentämään mietintöämme, jonka tänään esittelemme. Onneksi se ei kuitenkaan onnistunut huolimatta siitä, että se ei aina antanut meille oikeaa tietoa. Mitkä olivat tämän mietinnön tulokset? Huomasimme, että ongelma on hyvin todellinen, että se on laajalle levinnyt ja että se on olemassa koko Euroopan unionissa. On myös käynyt selville, että se vaikuttaa moniin pieniin yrityksiin sekä ammattihenkilöihin ja muihin ihmisiin, jotka eivät välttämättä omista yritystä. Huomasimme, että tämä ongelma vaikuttaa ihmisiin yli rajojen ja että sen lisäksi, että sillä oli suuri taloudellinen vaikutus, sillä oli myös vakava psykologinen tämän huijauksen uhreihin, joita petkutettiin allekirjoittamaan tämä lomake ja jotka sitten myöhemmin joutuivat toisen yhtiön jahdin kohteeksi maksujen perimisen takia. Mitä ehdotamme tässä mietinnössä? Ensinnäkin laadimme luettelon toimenpiteistä, joilla lisätään tietoa ja siten vähennetään niiden uhrien määrää, jotka ensinnäkään joutuvat ansaan. Toiseksi meidän on varmistettava, että nykyistä yhteisön lainsäädäntöä pannaan täytäntöön niin kuin pitää. Tässä olisi pantava merkkeille, että aina, kun asia otettiin esille komission kanssa, se vastasi sanomalla, että Euroopan unionin lainsäädännön täytäntöönpano kansallisella tasolla kuuluu jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Olemme tietoisia tästä harkintavallasta, mutta haluaisin muistuttaa komissiota, että Euroopan komission velvollisuus on varmistaa, että Euroopan unionin lait pannaan tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioissa. Ehdotamme myös, että yhteisön lainsäädäntöä tarkistetaan tämän erityisen ongelman käsittelemiseksi paremmin. Huomasimme esimerkiksi, että Itävallan malli on esimerkillinen, koska Itävalta muutti kansallista lainsäädäntöään, jotta sitä voitaisiin soveltaa erityisesti tähän petoksellisia yrityshakemistoja koskevaan kysymykseen. Viimeinen huomioni koskee sitä, että uhreja on autettava neuvomalla, että he eivät maksa mitään näille yrityshakemistoyrityksille ennen kuin ovat saaneet asianmukaista neuvontaa. Ennen puheenvuoroni päättämistä haluaisin kiittää vilpittömästi vetoomusvaliokuntaa yksimielisen tuen antamisesta tälle mietinnölle ja haluaisin kiittää myös koko henkilökuntaani. Lisäksi, sydämelliset kiitokset valiokuntamme sihteerille – David Lowelle. Jos mietintö hyväksytään, sillä annetaan kaksi selkeää viestiä – ensiksi kaikille uhreille, sillä se osoittaa heille, että ymmärrämme heidän tilanteensa ja tuemme heitä täysin, ja toiseksi näille petoksellisille yrityshakemistoyrityksille, sillä siinä varoitetaan niitä lopettamaan huijauskäytäntönsä heti, koska parlamentti on tiiviisti niiden jäljillä.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, komissio kiittää ponnisteluja, jotka Euroopan parlamentti on toteuttanut laatiessaan tämän mietinnön, ja se tutkii tarkasti sen päätelmiä.

Haluaisin huomauttaa, että, kuten mietinnössäkkin selkeästi todetaan, koska tähän mennessä kyseinen ongelma koskee yritysten välisiä suhteita, suurta osaa kuluttajansuojaa koskevasta yhteisön lainsäädännöstä, mukaan luettuna sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä annettu direktiivi 2005/29/EY ja kuluttajansuojaa koskeva asetus (EY) N:o 2006/2004, ei sovelleta.

Tietynlaista suojaa tarjotaan kuitenkin harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetulla direktiivillä 2006/114/EY. Näiden direktiivien mukaan lainsäädännön soveltamisesta vastaavien julkisten viranomaisten ja/tai sen jäsenvaltion toimivaltaisten tuomioistuinten, jossa kyseiset yritykset harjoittavat

toimintaansa, vastuulla on päättää tapauskohtaisesti, onko kaupallinen viestintä harhaanjohtavaa ja ryhtyä asianmukaisiin pakkotoimiin.

Haluaisin myös korostaa, että monet viranomaiset ja toimivaltaiset tuomioistuimet ovat esimerkiksi Espanjassa ja Belgiassa ryhtyneet pakkotoimiin käytäntöjä vastaan ja saaneet aikaan monia myönteisiä tuloksia.

Sopimattomista kaupallisista menettelyistä annettu direktiivi ei kata yritysten välisiä kaupallisia menettelyjä, koska sopimattomaan kilpailuun liittyvien kansallisten lakien täysimääräistä yhtenäistämistä ei puolleta. Jo täysin yhtenäistetty direktiivi sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä oli hyvin kunnianhimoinen ehdotus, joka olisi rauennut, jos sitä olisi laajennettu yritysten väliin sopimattomiin kilpailumenettelyihin.

Ehdotukseen johtanut kuuleminen ja työ neuvoston kanssa osoittivat, että direktiivin laajentamiselle sopimattomiin yritysten väliin kaupallisiin menettelyihin ei ollut juuri yhtään tukea. Vaikka tietyt jäsenvaltiot kannattivat direktiivin soveltamisalan laajentamista sopimattomaan kilpailuun, toiset kannattivat kuluttajansuojaa mutta vastustivat sitä, että EU:n tasolla otetaan käyttöön täydentävä yhtenäinen järjestelmä sopimatonta kilpailua koskevista säännöistä.

Vaikka komissio ei voi ryhtyä toimiin kyseisissä menettelyissä mukana olevia yrityksiä vastaan, se on pyrkinyt tiedottamaan yrityksille tästä ongelmasta esittämällä sen Euroopan eri ammatillisille järjestöille. Aihetta on erityisesti käsitelty yritysten tukiverkoston puitteissa, ja samalla pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa kehoitetaan jäsenvaltioita suojelemaan pieniä ja keskisuuria yrityksiään sopimattomilta menettelyiltä. Komissio jatkaa edelleen muiden menetelmien tutkimista lisätäkseen yritysten tietoisuutta, jos se katsoo sen asianmukaiseksi.

Komissio on lisäksi kirjoittanut kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille – Espanjalle, Itävalle ja Saksalle – kiinnittääkseen niiden huomion siihen, että tilanne on meneillään ja pyytääkseen niiltä lisätietoja. Saadut vastaukset tekivät sangen selväksi, että kansalliset viranomaiset ovat tietoisia ongelmasta ja että niillä on lainsäädäntö sen käsittelemiseksi; tarvittaessa ne ovat jo käyttäneet saatavilla olevia toimenpiteitä.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Kampanjoituani vuosien ajan näitä huijarijärjestöjä vastaan, olen iloinen, että voin tukea tätä mietintöä.

Se on rajatylittävä ongelma. Joka vuosi tuhansia yrityksiä, hyväntekeväisyysjärjestöjä ja vapaaehtoisryhmiä ympäri Eurooppaa huijataan allekirjoittamaan jotakin, joka näyttää täysin viattomalta ilmoittautumiselta hakemistoon. Todellisuudessa ne huijataan mukaan monimutkaiseen sopimukseen, ja sitten ne saavat aggressiivisia rahavaatimuksia ilman mitään mahdollisuutta sopimuksen perumiseen.

On elintärkeää tukkia oikeudelliset porsaanreiät, joiden nojalla nämä petokselliset yritykset voivat toimia.

Kehotan erityisesti komissiota noudattamaan tämän mietinnön tärkeintä suositusta ja esittämään parlamentille sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin soveltamisalan laajentamista niin, että sillä kielletään yksiselitteisesti ilmoittautumiset kyseisiin hakemistoihin, ellei mahdollisille asiakkaille tiedoteta mainoksessa selkeästi, että heille tarjotaan sopimusta maksua vastaan.

Nämä suositukset ovat oikeudellisesti yksinkertaisia – Itävalta on jo "sementoinut" tämän säännöksen sisällyttämisen UPCD-direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista – mutta niillä parannettaisiin suuresti sellaisten yritysten ja muiden järjestöjen suojelua, jotka joutuvat näiden huijausten uhreiksi ja annettaisiin selkeä viesti hakemistohuijareille, että heidän päivänsä ovat luetut.

23. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

24. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.35)